HE 80/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen hyväksymisestä ja laiksi yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Kansainvälisen työjärjestön merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen siltä osin kuin yleissopimus kuuluu Suomen toimivaltaan. Samalla eduskunnalle annetaan hyväksyttäväksi laki merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Yleissopimuksella uudistetaan 37 Kansainvälisen työjärjestön aiempaa yleissopimusta. Suomi on ratifioinut näistä uudistettavista yleissopimuksista 22, joista viisi on jo aiemmin uudistettu. Samalla yleissopimuksen eisitovassa osassa uudistetaan 31 merityötä koskevaa Kansainvälisen työjärjestön suositusta.

Yleissopimuksessa määrätään merenkulkualan työtä koskevista vähimmäisvaatimuksista. Yleissopimus koskee muun muassa merialan työsuhteen ehtoja, majoitusta ja virkistysmahdollisuuksia, ruokaa ja ruokahuoltoa, terveyden suojelua ja sosiaaliturvaa sekä yleissopimuksen noudattamisen valvontaa ja täytäntöönpanoa. Yleissopimusta sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin merenkulkijoihin ja kaikkiin aluksiin, joita käytetään kaupalliseen toimintaan eräitä perinteisesti rakennettuja aluksia lukuun ottamatta.

Laki merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan. Lailla ehdotetaan kumottavaksi myös vuoden 2006 merityötä koskevan yleissopimuksen voimaantulon yhteydessä korvautuvien yleissopimusten voimaansaattamissäädökset.

296082

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ ... 1
SISÄLLYS ... 2
YLEISPERUSTELUT ... 3
1 JOHDANTO ... 3
2 NYKYTILA ... 3
2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ... 3
3 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET ... 5
3.1 Esityksen tavoitteet ... 5
3.2 Keskeiset ehdotukset ... 5
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET ... 5
5 ASIAN VALMISTELU ... 6
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT ... 8
1 YLEISSOPIMUKSEN SISÄLTÖ JA SUHDE SUOMEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN ... 8
1.1 Yleiset velvoitteet ... 9
1.2 Yleissopimuksen liitteet ... 35
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT ... 36
3 VOIMAANTULO ... 38
4 AHVENANMAAN MAAKUNTAPÄIVIEN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS ... 38
5 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA KÄSITTELYJÄRJESTYS ... 39
5.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ... 39
5.2 Käsittelyjärjestys ... 43
LAKIEHDOTUS ... 44
Laki merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ... 44
SOPIMUSTEKSTI ... 46

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus, jäljempänä *merityöyleissopimus*, hyväksyttiin kansainvälisessä merityökonferenssissa vuonna 2006.

Yleissopimus yhdistää sekä uudistaa 37 ILOn yleissopimusta. Suomi on ratifioinut näistä sopimuksista 22, joista viisi on jo aiemmin korvautunut vastaavalla uudistetulla yleissopimuksella. Samalla yleissopimuksen ei-sitova osa uudistaa 31 merityötä koskevaa ILOn suositusta.

Yleissopimus määrittelee merenkulkualan työtä koskevat vähimmäisvaatimukset. Se koskee muun muassa merialan työsuhteen ehtoja, majoitusta ja virkistysmahdollisuuksia, ruokaa ja ruokahuoltoa, terveyden suojelua ja sosiaaliturvaa sekä yleissopimuksen valvontaa ja täytäntöönpanoa. Yleissopimusta sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin merenkulkijoihin ja kaikkiin aluksiin, joita käytetään kaupalliseen toimintaan perinteisesti rakennettuja aluksia lukuun ottamatta.

Yleissopimus saatettiin eduskunnan käsiteltäväksi ILOn perussäännön edellyttämällä tavalla syksyllä 2008. Tuolloin yleissopimusta ei esitetty ratifioitavaksi, koska Suomen lainsäädännön ei katsottu vastaavan tämän yleissopimuksen edellyttämää tasoa.

2 Nykytila

Kansainvälinen työjärjestö on koko historiansa aikana säännellyt merialan työtä yli 40 yleissopimuksella. Merityöyleissopimuksen kattamista yleissopimuksista Suomi on aiemmin ratifioinut 22.

Näin ollen Suomi on jo aiemmin sitoutunut useiden yleissopimuksen osa-alueiden osalta noudattamaan niitä koskevia aiempia ILOn yleissopimuksia.

2.1 Euroopan unionin lainsäädäntö

Yleissopimus kuuluu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan siltä osin kuin se koskee sosiaaliturvan koordinaatiota. Yleissopimus sisältää myös jaetun toimivallan alaan kuuluvia määräyksiä.

EU ei ole ILOn jäsen eikä voi ratifioida sen yleissopimuksia. Tästä syystä EU:n neuvosto antoi 7 päivänä kesäkuuta 2007 neuvoston päätöksen (2007/431/EY), jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan yhteisön edun vuoksi, merityötä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2006 yleissopimus. Neuvoston päätöksen mukaan jäsenvaltiot valtuutetaan ratifioimaan yleissopimus ja tallettamaan ratifiointikirjansa ILOn pääjohtajalle mieluimmin 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

EU:n yleinen työlainsäädäntö voi perussopimuksen mukaan sisältää yleensä ainoastaan vähimmäistason harmonisointia. Pääosa näistä direktiiveistä soveltuu myös merityöhön, muun muassa neuvoston direktiivi (94/33/EY) nuorten työntekijöiden suojelusta, neuvoston direktiivi (2000/78/EY) yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista, neuvoston direktiivi (2000/43/EY) rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivi (91/533/ETY) työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa ja työsuhteessa sovellettavista ehdoista.

Lisäksi EU on hyväksynyt erityisesti merenkulkijoita koskevia direktiivejä, kuten neuvoston direktiivi 89/391/ETY toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä sekä neuvoston direktiivi 92/29/ETY terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi.

Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestö (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliitto

(FST) tekivät 30 päivänä syyskuuta 1998 merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevan sopimuksen. Sopimus saatettiin jäsenvaltioita sitovaksi neuvoston direktiivillä 1999/63/EY.

Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestö (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liitto (ETF) tekivät maaliskuussa 2008 ILOn merityöyleissopimuksesta sopimuksen. Sopimus ei kuitenkaan kata yleissopimuksen niitä osia, joissa työmarkkinaosapuolilla ei ole toimivaltaa. EU:n tasolla työmarkkinaosapuolten välinen sopimus on pantu voimaan neuvoston direktiivillä 2009/13/EY. Tällä neuvoston direktiivillä on myös muutettu yleissopimuksen määräyksiä vastaavaksi mainittujen järjestöjen vuonna 1998 tekemä merenkulkijoiden työaikoja koskeva sopimus (joka on toimeenpantu neuvoston direktiivillä 1999/63/EY). Direktiivi tulee voimaan samaan aikaan kuin ILOn merityöyleissopimus. Direktiivin 2009/13/EY liitesopimuksen johdantokappaleessa todetaan, että direktiivin on tarkoitus antaa jäsenvaltioille mahdollisuus panna täytäntöön sen kattamat oikeudet ja periaatteet merityöyleissopimuksen VI artiklan 3 ja 4 kohdassa määrätyllä tavalla (olennaisen vastaavuuden periaate).

Tätä järjestöjen sopimusta vuodelta 2008 sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin merenkulkijoihin. Sopimus kattaa valtaosan yleissopimuksen sisällöstä, kuten yleissopimuksessa käytetyt käsitteet (toimivaltainen viranomainen, bruttovetoisuus, merenkulkija, merenkulkijan työsopimus, alus ja varustamo). Sopimus kattaa myös merenkulkijoiden vähimmäisikää (sääntö 1.1 ja normi A1.1), merenkulkijoilta edellytettävää lääkärintodistusta (sääntö 1.2) sekä koulutusta ja pätevyyttä koskevat säännöt (sääntö 1.3). Lisäksi se kattaa sääntöjä ja normeja merenkulkijoiden työsopimuksesta (sääntö 2.1 ja normi A2.1), irtisanomisajan määräytymisestä, kotimatkaoikeudesta (sääntö 2.5 ja normi A2.5), työ- ja lepoajoista (sääntö 2.3), lomaoikeudesta (sääntö 2.4), merenkulkijan oikeudesta korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta (sääntö 2.6 ja normi A2.6), alusten miehityksestä (sääntö 2.7.) sekä merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistämisestä (sääntö 2.8 ja normi A2.8). Edelleen se sisältää määräyksiä aluksen asuintiloista ja virkistysmahdollisuuksista (normi A3.1) ja ruokahuollosta (sääntö 3.2 ja normi A3.2), sairaanhoidosta (sääntö 4.1. ja normi A4.1), laivanvarustajan velvollisuudesta korvata kustannuksia ja maksaa palkkaa, kun merenkulkija on sairastunut tai hänelle on sattunut tapaturma, sekä vastata työntekijän kuoltua hautauskustannuksista (sääntö 4.2 ja normi A4.2). Sopimus kattaa myös terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa (sääntö 4.3 ja normi A4.3). Jäsenvaltioiden edellytetään huolehtivan merenkulkijoiden terveyden ja turvallisuuden suojelusta sekä siitä, että aluksen työ-, asuin- ja harjoitteluolosuhteet ovat turvalliset ja terveelliset. Jäsenvaltioiden tulee myös edistää merimiespalvelulautakuntien perustamista, jotka jatkuvasti valvovat, että merimiespalvelut vastaavat merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuneita muutoksia, jotka johtuvat merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä (sääntö 4.4 ja normi A4.4). Myös yleissopimuksen noudattamista ja täytäntöönpanon valvontaa säännellään (sääntö 5.1.5 ja normi A5.1.5).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (2009/16/EY), jäljempänä *satamavalvontadirektiivi,* sisältää määräykset unionin satamissa kolmansien maiden aluksille tehtävistä tarkastuksista sen varmistamiseksi, että aluksilla noudatetaan keskeisiä kansainvälisiä merenkulun yleissopimuksia. Satamavalvontadirektiivin tavoitteena on muun muassa ILOn vuodelta 1976 olevan kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskevassa yleissopimuksessa (nro 147) katettujen seikkojen tarkastaminen satamavaltiossa. Direktiivin liitteessä on lueteltu aluksen pysäyttämisen perusteina muun ohessa ILOn yleissopimuksen alaan kuuluvia asioita. Pysäyttämisperusteita ovat muun muassa se, että elintarvikkeet tai juomavesi eivät riitä seuraavaan satamaan asti, asuintiloissa ei ole lämmitystä, vaikka alus liikennöi alueilla, joissa lämpötila voi laskea hyvin alhaiseksi, aluksen asuintilojen ilmanvaihto on riittämätön, olot aluksella ovat erittäin epähygieeniset, tilat ovat jätteiden, varusteiden tai lastin tukkimia tai olosuhteet eivät muutoin ole turval-

lisia tai että vahtihenkilöstö ja muu päivystyshenkilöstö ei ole saanut riittävästi lepoa.

Komissio antoi 23.3.2012 ehdotuksen kyseisen direktiivin ajantasaistamiseksi eli ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 2009/13/EY täytäntöönpanoon liittyvistä lippuvaltion velvollisuuksista (KOM(2012) 134). Komissio ehdottaa merityöyleissopimuksen sisältämien merityösertifikaattia ja merityöehtojen noudattamista koskevien säännösten lisäämistä direktiiviin.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Esityksen tavoitteet

Merityöyleissopimuksen tarkoituksena on merenkulkualan tasapuolisten toimintaehtojen ja kilpailuedellytyksien varmistaminen ja työvoiman polkumyynnin estäminen maailmanlaajuisesti. Tätä varten lippuvaltioiden on luotava tarkastuksiin ja todistuksiin perustuva valvontajärjestelmä, jossa kansainvälisessä liikenteessä oleville aluksille, joiden bruttovetoisuus on vähintään 200, annetaan merityösertifikaatti osoitukseksi siitä, että aluksen työ- ja elinolot täyttävät yleissopimuksen vaatimukset. Merityösertifikaattiin on liitettävä merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, jossa luetellaan ne kansalliset säännökset, jotka vastaavat yleissopimuksen vaatimuksia ja jossa laivanvarustaja sitoutuu noudattamaan niitä jatkuvasti.

Esityksen tarkoituksena on, että Suomi voisi ratifioida yleissopimuksen mahdollisimman pian, sillä merityösertifikaatilla ja merityöehtojen noudattamista koskevalla ilmoituksella alukset voivat välttää usein aikaa vievän satamavaltiotarkastuksen. Tarkastus- ja todistusjärjestelmällä voidaan hillitä alikuntoisten alusten käyttämisestä johtuvaa kilpailua, koska yleissopimus edellyttää, että aluksia, joiden lippuvaltio ei ole ratifioinut yleissopimusta, ei saa kohdella satamavaltiotarkastuksissa yleissopimuksen ratifioineita valtioita suopeammin. Yleissopimuksen ratifioineet jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että niiden satamissa poikkeavien alusten työ- ja elinolot vastaavat yleissopimuksen standardeja riippumatta siitä, ovatko niiden lippuvaltiot ratifioineet yleissopimuksen vai ei. Näin ollen yleissopimuksen pikainen ratifiointi tukee Suomen kauppalaivaston kansainvälistä kilpailukykyä.

Myös ILOn ja EU:n tavoitteena on saattaa yleissopimus voimaan mahdollisimman pian. Koska yleissopimuksessa on määräyksiä, jotka kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan, neuvosto on antanut päätöksen, jolla jäsenmaat valtuutetaan ratifioimaan yleissopimus ja tallettamaan ratifiointikirjansa ILOn pääjohtajalle mieluiten viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä.

3.2 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi merityöyleissopimuksen siltä osin kuin yleissopimus kuuluu Suomen toimivaltaan. Samalla eduskunnalle annetaan hyväksyttäväksi laki merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Laki merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti kuin merityöyleissopimus tulee Suomen osalta voimaan. Lailla ehdotetaan kumottavaksi myös niiden yleissopimusten voimaansaattamissäädökset, jotka merityöyleissopimus voimaantullessaan korvaa. Yksi yleissopimuksista on saatettu voimaan lailla ja asetuksella, kun taas muut pelkästään asetuksentasoisina.

4 Esityksen vaikutukset

Merenkulku työllistää maailmanlaajuisesti yli 1,2 miljoonaa ihmistä. Sen osuus kaupankäynnistä on noin 90 prosenttia. Suomessa merenkulusta saa välillisesti tai suoraan elantonsa noin 100 000 ihmistä.

Yleissopimuksen laajalla ratifioinnilla on epätervettä kilpailua tasaava sekä työnteki-

jöiden suojelua parantava vaikutus maailmanlaajuisesti, sillä yleissopimus määrittelee merenkulkualan työtä koskevat vähimmäisvaatimukset. Sopimus koskee muun muassa työsuhteen ehtoja, majoitusta ja virkistysmahdollisuuksia, ruokaa ja ruokahuoltoa, terveyden suojelua ja sosiaaliturvaa sekä yleissopimuksen valvontaa ja täytäntöönpanoa. Yleissopimusta sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin merenkulkijoihin ja kaikkiin aluksiin, joita käytetään kaupalliseen toimintaan perinteisesti rakennettuja aluksia lukuun ottamatta.

Yleissopimuksen nopea ratifiointi tukee osaltaan Suomen kauppalaivaston kilpailukykyä, koska se myös helpottaa ja nopeuttaa Suomen lipun alla liikkuvien alusten tarkastuksia muiden maiden satamissa. Yleissopimuksen V artikla edellyttää yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion kieltävän tämän yleissopimuksen määräysten vastaisen toiminnan sekä edellyttävän kansainvälisen oikeuden mukaisesti sanktioita sen vastaisesta toiminnasta. Jäsenvaltioiden tulee myös varmistaa, etteivät alukset, jotka purjehtivat sellaisen valtion lipun alla, joka ei ole ratifioinut tätä yleissopimusta, saa suotuisampaa kohtelua kuin alukset, jotka purjehtivat sen ratifioineen jäsenvaltion lipun alla. Tästä syystä yleissopimuksen ratifioiminen mahdollisimman nopeasti on jäsenvaltioiden kauppamerenkulun kannalta edullista.

Esityksen taloudellisiin ja organisatorisiin vaikutuksiin kuuluvat sen valvontaa ja työsuojelutarkastuksia lisäävä vaikutus. Yleissopimus edellyttää tiettyjen alusten tarkastamista vähintään kolmen vuoden välein, mikä vaatii työsuojelutarkastusten määrän vastaavaa lisäämistä.

Suomi on jo nyt sitoutunut noudattamaan suhteellisen kattavasti ILOn merialan yleissopimuksia. Merityöyleissopimus uudistaa suuren osan näistä yleissopimuksista. Lisäksi se kattaa sitoumuksia myös sellaisilta aloilta, joita koskeviin ILOn yleissopimuksiin Suomi ei ole aiemmin sitoutunut. Tällaisina uusina aloina voidaan mainita erityisesti kotimatkaoikeutta, sosiaaliturvaa sekä palkkausta koskevat määräykset.

Merityöyleissopimus tähtää myös ILOn sopimusten parempaan yhteensopivuuteen Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vastaavien yleissopimusten kanssa.

Merityöyleissopimus kokoaa yhteen asiakirjaan suurimman osan ILOn merityötä koskevista yleissopimuksista. Lisäksi se korvaa näitä yleissopimuksia täydentävät suositukset. ILOn yleissopimusten tavanomaisia loppumääräyksiä sääntelevän yleissopimuksen nro 116 loppuartiklojen muuttamisesta vuodelta 1961 (SopS 23/1964), jonka Suomi on ratifioinut vuonna 1964, 6 artikla sääntelee ILOn yleissopimusten uudistamista. Artiklassa todetaan, että mikäli työkonferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa aiemman yleissopimuksen, aiheutuu siitä, että jäsenvaltio ratifioi tuon uuden yleissopimuksen, välittömästi ipso jure aiemman yleissopimuksen irtisanoutuminen, kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan sekä ellei uusi sopimus toisin määrää.

Kun merityöyleissopimuksen ratifiointi johtaa automaattisesti sen X artiklassa lueteltujen yleissopimusten korvautumiseen, yleissopimuksen voimaansaattamista koskevaan lakiin on sisällytetty Suomen ratifioimien yleissopimusten osalta säännös sanottujen yleissopimusten voimaansaattamissäännösten kumoamisesta.

5 Asian valmistelu

Merityöyleissopimus hyväksyttiin kansainvälisessä merityökonferenssissa 23 päivänä helmikuuta 2006. Tavoitteena oli koota ja saattaa ajan tasalle ILOn merkittävimmät merityötä koskevat yleissopimukset.

EU:n tasolla ratifiointia on valmisteltu kohdassa 2 selostetuilla toimeenpanon yhtenäistämiseen tähtäävillä toimilla sekä hyväksymällä jäsenvaltioiden ratifiointivaltuutus.

Yleissopimus esiteltiin ILOn perussäännön edellyttämällä tavalla eduskunnalle syksyllä 2008 (HE 91/2008 vp). Sitä ei kuitenkaan tuolloin esitetty ratifioitavaksi, koska sen hyväksymisen edellyttämät lainsäädännölliset muutokset olivat vielä työn alla.

Muutostarpeita katsottiin olevan muun muassa yleissopimuksen V artiklan edellyttämien rangaistussääntöjen kattavuudessa. Myös merimiehen lääkärintodistuksia koskien lainsäädäntöä tuli täydentää muun muassa vä-

rinäköä, lääkärintodistuksen kieltä sekä uusintatarkastuksen vaatimisoikeutta koskevin osin. Lääkärin aluksella oloa koskevaa edellytystä tuli täsmentää. Lainsäädäntöä tuli myös täydentää työsopimuksen tekemistä sekä sen sisältöä koskevilla säännöksillä. Kuukausittaisesta palkkalaskelmasta ja kotimatkaoikeudesta tuli säätää. Työ- ja lepoaikasääntelyä sekä asuin- ja vapaa-ajan tiloja koskevia säännöksiä tuli päivittää vastaamaan yleissopimuksen määräyksiä. Myös lippuvaltion merityösertifikaatista, tarkastajien pätevyydestä sekä tarkastusväleistä tuli säännellä tarkemmin samoin kuin Suomen velvollisuudesta tehdä satamavaltion ominaisuudessa työsuojelutarkastuksia ulkomaisille aluksille.

Tämän jälkeen eduskunta on hyväksynyt useita lainsäädännön muutoksia, joilla Suomen lainsäädäntö on saatettu vastaamaan yleissopimuksen edellyttämää tasoa. Yleissopimuksen ratifioinnin edellyttämät lainsäädännön muutokset on tehty ennen muuta merityösopimuslakiin (756/2011), merityöaikalakiin (296/1976), merimiesten vuosilomalakiin (433/1984), laivaväen lääkärintarkastuksista annettuun lakiin (1171/2010), aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä annettuun valtioneuvoston asetukseen (1797/2009), laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annettuun lakiin (395/2012), aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annettuun lakiin (1686/2009), laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annettuun lakiin (1687/2009) sekä alusturvallisuuden valvonnasta annettuun lakiin (370/1995).

Merityötä koskevien lainsäädännön uudistusten jälkeen Suomen lainsäädäntö vastaa yleissopimuksen määräyksiä.

Esitys on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä ja hyväksytty ministeriön yhteydessä toimivassa merimiesasiain neuvottelukunnassa ja Suomen ILO-neuvottelukunnassa.

Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot liikenne- ja viestintäministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, ulkoasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä, liikennevirastolta, Liikenteen turvallisuusvirastolta, Suomen Varustamot ry:tä, Suomen Erikoisalusten Työnantajaliitto ry:ltä, Satamaoperaattorit ry:ltä, Suomen Laivanpäällystöliitto ry:ltä, Suomen Konepäällystöliitto ry:ltä, Suomen Merimies-Unioni SMU ry:ltä sekä merimiespalvelutoimistolta. Ahvenanmaan maakuntahallitukselta on pyydetty lausunto Ahvenanmaan maakunnan lainsäädäntövallasta yleissopimuksen kattamien asioiden osalta. Maakuntahallitus on todennut, ettei ole esteitä sille, että osa maakunnan lauttojen miehistöstä olisi vastaisuudessa virkasuhteessa maakuntaan. Tämän johdosta on katsottava, että yleissopimus sisältää maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvia asioita.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Yleissopimuksen sisältö ja suhde Suomen lainsäädäntöön

Muodoltaan yleissopimus poikkeaa merkittävästi aiemmista ILOn yleissopimuksista. Se sisältää varsinaisten sopimusartiklojen ohella säännöt ja ohjeiston. Artiklat ja säännöt määrittelevät työelämän perusoikeuksien ja -periaatteiden ohella jäsenvaltioiden perusvelvoitteet.

Yleissopimukseen sisältyvät säännöt ja ohjeisto sisältävät kutakin asiakokonaisuutta koskevat sitovat määräykset. Yleissopimuksen artiklojen ja sääntöjen muuttaminen on mahdollista normaaliin tapaan vain kansainvälisessä työkonferenssissa.

Yleissopimuksen ohjeisto sisältää yksityiskohtaisemmat ohjeet sääntöjen soveltamisesta. Ohjeisto koostuu A-osan sitovista normeista ja B-osan ei-sitovista suosituksista. Ohjeistoa voidaan muuttaa yleissopimuksen mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä.

Yleissopimuksen I — XVI artiklat koskevat yleisiä velvoitteita, määritelmiä ja soveltamisalaa, työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia kuten ammatillista järjestäytymisvapautta ja -oikeutta, pakkotyön kieltoa sekä lapsityön ja syrjinnän poistamista, merenkulkijoiden työsuhteeseen liittyviä oikeuksia, yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista, sääntöjä ja ohjeiston A- ja B-osia, laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kuulemista, yleissopimuksen voimaantuloa, irtisanomista ja voimaantulon merkitystä, ratifiointikirjojen tallettamista, kolmikantaista erityiskomiteaa, yleissopimuksen ja sen ohjeiston muuttamista sekä todistusvoimaisia kieliä.

Yleissopimuksen VI artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltio, joka ei voi panna täytäntöön oikeuksia ja periaatteita ohjeiston A-osan mukaisesti, voi panna ne täytäntöön siten, että lait, määräykset tai muut toimenpiteet olennaisesti vastaavat A-osan määräyksiä, kunhan lainsäädännön ja toimien tarkoituksena on yleissopimuksen yleisen tavoitteen ja tarkoituksen täysimääräinen toteutuminen ja mainittujen yleissopimuksen määräysten täytäntöönpano (olennaisen vastaavuuden periaate).

Yleissopimuksen ohjeiston yksinkertaistetusta muuttamismenettelystä on määräyksiä XV artiklassa, joka luo mahdollisuuden yleissopimuksen ohjeiston hyväksymiseen määräenemmistömenettelyssä hallitusten, laivanvarustajien sekä merenkulkijoiden edustajista koostuvassa yleissopimuksella perustettavassa kolmikantaisessa erityiskomiteassa sekä komitean hyväksymisen jälkeen vain yhdessä työkonferenssissa (normaalin kahden työkonferenssikäsittelyn sijasta). Yksinkertaistettu menettely mahdollistaa muutosten voimaantulon myös ilman jäsenvaltioiden ratifiointia. Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus ilmoittaa ILOn pääjohtajalle, että muutos sitoo sitä vasta sen jälkeen, kun se on tehnyt erikseen ilmoituksen muutoksen hyväksymisestä.

Yleissopimus tulee VIII artiklan mukaan kansainvälisesti voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin vähintään 30 ILOn jäsenvaltion ratifioinnit on rekisteröity edellyttäen, että niiden osuus maailman alusten bruttovetoisuudesta on vähintään 33 prosenttia. Sen jälkeen yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi on rekisteröity.

Yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi IX artiklan mukaan irtisanoa yleissopimuksen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jolloin se on alun perin tullut voimaan lähettämällä siitä ilmoituksen kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Irtisanominen tulee tällöin voimaan vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä. Jos yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio ei käytä irtisanomisoikeuttaan vuoden kuluttua edellä mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä, se on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ja saa irtisanoa yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä edellä määrätyin ehdoin.

Ohjeisto jakaantuu viiteen osastoon. Osasto 1 koskee aluksella työskentelevien merenkulkijoiden työtä koskevia vähimmäisvaatimuksia (vähimmäisikä, lääkärintodistus, koulutus ja pätevyys sekä työnvälitys). Osasto 2 koskee työsuhteen ehtoja (työsopimus, palkat, työ- ja lepoajat, lomaoikeus, kotimatkaoikeus, oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikon johdosta, aluksen miehitys sekä uran, ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen). Osasto 3 koskee asuintiloja ja virkistysmahdollisuuksia sekä ruokaa ja ruokahuoltoa ja osasto 4 terveyden suojelua, sairaanhoitoa, merimiespalveluja ja sosiaaliturvaa. Osasto 5 sääntelee yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista (muun muassa lippuvaltioiden ja satamavaltioiden velvollisuudet sekä työnvälitykseen liittyvät velvollisuudet).

Yleissopimukseen sisältyy useita liitteitä, jotka koskevat satamavaltiotarkastuksessa tarkastettavia kohteita, varsinaisen ja väliaikaisen merityösertifikaatin sekä merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen sisältöä ja mallikappaleita.

1.1 Yleiset velvoitteet

Yleissopimuksen I artiklan 1 kohdan mukaan sopimuspuolten on varmistettava, että merenkulkijoilla on yleissopimuksen mukaisesti oikeus ihmisarvoiseen työhön. Myös III artikla koskee perusoikeuksien ja -periaatteiden noudattamista. Suomi on ratifioinut kaikki ILOn työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia koskevat yleissopimukset eli yleissopimukset, jotka koskevat ammatillista järjestäytymisvapautta ja -oikeutta (nrot 87 ja 98), pakkotyön kieltoa (nrot 29 ja 105) sekä lapsityön (nrot 138 ja 182) ja syrjinnän poistamista sekä sukupuolten samanarvoista palkkaa (nrot 100 ja 111). Suomen lainsäädännön ja käytännön on katsottava täyttävän niiden edellyttämän tason.

Myös yleissopimuksen määritelmät sopivat yhteen Suomen lainsäädännön kanssa. Lähtökohtaisesti yleissopimusta sovelletaan II artiklan mukaan kaikkiin merenkulkijoihin. Mahdollisista henkilöllistä soveltamisalaa koskevista tulkintakysymyksistä neuvotellaan laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kesken ennen kuin jäsenvaltio ratkaisee soveltamisalaa koskevan kysymyksen. Epäselvissä tilanteissa otetaan huomioon ILOn päätöslauselma ammattiryhmiä koskevista tiedoista, joka on hyväksytty 94. työkonferenssissa.

Yleissopimus koskee lähtökohtaisesti kaikkia aluksia, jotka harjoittavat kaupallista toimintaa, ei kuitenkaan kalastusaluksia, perinteisesti rakennettuja aluksia, sota-aluksia sekä laivaston apualuksia. Myös tästä soveltamisalakysymyksestä on neuvoteltava laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kesken ennen kuin jäsenvaltio ratkaisee soveltamisalaa koskevan kysymyksen.

Jäsenvaltio voi myös katsoa mainittujen osapuolten kanssa neuvoteltuaan, että joidenkin yleissopimuksen VI artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ohjeiston määräysten soveltaminen tiettyihin aluksiin, jotka ovat bruttovetoisuudeltaan alle 200 ja joita ei käytetä kansainvälisiin matkoihin, ei olisi kohtuullista tai käytännössä mahdollista.

Päätös siitä, että ohjeiston määräyksiä ei sovelleta joko henkilöllisen soveltamisalan tai tiettyjen alusten osalta, siltä osin kuin asiasta on säädetty toisin kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai muutoin, on ilmoitettava ILOn pääjohtajalle, jonka on tiedotettava asiasta muille jäsenvaltioille.

Merityösopimuslain 1 luvun 2 §:ssä säädetään poikkeuksia tämän lain soveltamisalasta. Pääsääntöisesti lakia ei sovelleta työhön, jota tehdään vain aluksen ollessa satamassa, tilapäiseen tarkastus-, huolto-, luotsaus- tai muuhun näihin rinnastettavaan työhön eikä uittokalustolla tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen aluksissa tehtävään työhön.

Merityösopimuslain eräiden säännösten soveltamisalaa laajennettiin 1.4.2012 lukien (muutos 139/2012) vastaamaan merityöyleissopimuksen soveltamisalaa. Merityösopimuslain 13 luvun 17 a §:ssä säädetään lain eräiden säännösten, kuten kirjallista työntekoa koskevaa sopimusta, kotimatkaa sekä sairaanhoitoa aluksella ja maissa soveltamisesta myös muuhun kuin työsopimuksen perusteella tehtävään työhön.

Laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetun lain soveltamisalaa koskevassa 2 §:n 2 momentissa todetaan, että lakia ei sovelleta puolustus- ja

merivartiotehtäviin käytettävään valtion alukseen, kantosiipi-, ilmatyyny- ja perinnealukseen eikä kalastusalukseen, jonka pituus on alle 24 metriä.

Yleissopimuksen IV artiklassa turvataan jokaiselle merenkulkijalle oikeudet ohjeiston mukaiseen turvalliseen työympäristöön, oikeudenmukaisiin työsuhteen ehtoihin, ihmisarvoisiin työ- ja elinoloihin aluksella sekä terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, merimiespalveluihin ja muuhun sosiaalisen suojelun muotoihin. Jäsenvaltioiden on varmistettava yleissopimuksen määräysten toimeenpano lailla, määräyksillä tai työehtosopimuksilla tai muutoin.

Yleissopimuksen V artiklan mukaan jäsenvaltioiden tulee myös valvoa yleissopimuksen noudattamista sekä järjestää lainsäädäntönsä mukaiset säännölliset tarkastukset, raportointi ja oikeudelliset menettelyt. Jäsenvaltion tulee varmistaa, että sen lipun alalla purjehtivilla aluksilla on yleissopimuksen mukainen merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus. Alus voidaan tarkastaa myös, kun se on toisen valtion satamassa. Jäsenvaltioiden tulee käyttää lainkäyttövaltaansa ja valvoa alueellaan harjoitettavaa työvoiman rekrytointia ja työnvälityspalveluja.

Aikaisemmin ratifioinnin esteenä ollut yleissopimuksen V artiklan 6 kohdan edellyttämien sanktioiden puuttuminen on korjaantunut, kun merityösopimuslakiin, merityöaikalakiin, laivaväen lääkärintarkastuksista annettuun lakiin, laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annettuun lakiin, aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annettuun lakiin, laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annettuun lakiin sekä alusturvallisuuden valvonnasta annettuun lakiin on sisällytetty sanktiot niiden vastaisesta toiminnasta yleissopimuksen edellyttämällä tavalla. Lisäksi vakavimmista rikoksista säädetään merilaissa (674/1994) ja rikoslaissa (39/1889).

Yleissopimukseen liittyy myös muistio, jossa selvitetään yleissopimuksen artiklojen, sääntöjen ja ohjeiston sitovuutta.

Ohjeiston A-osa

1 osasto. Aluksella työskentelevien merenkulkijoiden työtä koskevat vähimmäisvaatimukset

Sääntöjen ja ohjeiston 1 osaston säännöt ja niiden täytäntöönpanoa ohjaavat normit koskevat merenkulkijoiden työhön liittyviä vähimmäisvaatimuksia, kuten vähimmäisikää (1.1), lääkärintodistusta (1.2), merenkulkijan koulutusta ja pätevyyttä (1.3) sekä työnvälitystä (1.4).

Sääntö 1.1 ja normi A1.1 — Vähimmäisikä

Sääntö uudistaa ja korvaa vuodelta 1920 olevan meripalveluksessa työskentelevien lasten alinta ikärajaa koskevan yleissopimuksen nro 7. Suomi on ratifioinut tämän yleissopimuksen vuonna 1925, mutta se on korvautunut vuonna 1976 Suomen ratifioitua vuodelta 1973 olevan työhön pääsemistä koskevaa vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen (nro 138). Sääntö uudistaa ja korvaa myös vuodelta 1936 olevan merityöhön käytettävien lasten minimi-iän määräämistä koskevan yleissopimuksen nro 58, jota Suomi ei ole ratifioinut.

Sääntö 1.1 vahvistaa aluksella työskentelevien henkilöiden vähimmäisiäksi 16 vuotta. Sen täytäntöönpanoon liittyvän normin A1.1 mukaan alle 18-vuotiaiden yötyö on tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta kielletty. Myös työ, joka saattaa vaarantaa heidän turvallisuutensa tai terveytensä, on kielletty. Normi A1.1 kieltää yötyön teettämisen alle 18-vuotiailta. Merityösopimuslaissa tarkoitettuun työhön voidaan lain 1 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan palkata henkilö, joka on työn aloittaessaan vähintään 16-vuotias. Aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä annetussa valtioneuvoston asetuksessa on säädetty laivakokin työhön pääsyn edellytykseksi 18 vuoden ikä (36 §). Yleissopimuksen määräystä alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden yötyön kiellosta vastaa merityöaikalain 9 b §. Sen mukaan nuorille työntekijöille on annettava vähintään yhdeksän tunnin yhtämittainen vuorokautinen lepoaika eikä heitä saa pitää työssä kello 24 ja kello 05 välisenä aikana, ellei kysymys ole koulutuk-

seen liittyvästä harjoitusohjelmasta. Yleissopimuksen määräystä vaarallisen työn kiellosta vastaa merityösopimuslain 2 luvun 3 §:ssä säädetty työnantajan velvollisuus huolehtia työntekijän työturvallisuudesta työturvallisuuslain (738/2002) mukaisesti. Mainittu lainkohta edellyttää työnantajan huolehtivan turvallisuudesta ja terveydestä työssä ottaen huomioon työhön, työolosuhteisiin ja muuhun työympäristöön liittyvien seikkojen ohella työntekijän henkilökohtaisiin edellytyksiin liittyvät seikat. Lakia täydentää nuorille työntekijöille erityisen haitallisista ja vaarallisista töistä annettu valtioneuvoston asetus (475/2006) sekä nuorille työntekijöille vaarallisten töiden esimerkkiluettelosta annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (188/2012).

Edellä esitetyillä perusteilla Suomen lainsäädäntö vastaa säännön 1.1 ja siihen liittyvän normin A1.1 määräyksiä.

Sääntö 1.2 ja normi A1.2 — Lääkärintodistus

Sääntö 1.2 ja sitä täydentävä normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1946 olevan merenkulkijain lääkärintarkastusta koskevan yleissopimuksen nro 73, jonka Suomi ratifioi vuonna 1956.

Sääntö 1.2 pyrkii varmistamaan, että merenkulkija kykenee terveydentilansa puolesta laivatyöhön. Säännön mukaan aluksella ei tule tietyin poikkeuksin työskennellä merenkulkijoiden, joilla ei ole lääkärintodistusta siitä, että heidän terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle.

Säännön täytäntöönpanoa koskevan normin A1.2 määräykset liittyvät lääkärintodistuksen esittämisvelvollisuuteen, lääkärintarkastuksen ja -todistuksen sisältöön, antajaan, voimassaoloaikaan ja olosuhteisiin, joissa säännön määräyksistä voidaan poiketa.

Normin A1.2 mukaan se ei vaikuta vuodelta 1978 olevan kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen, jota on muutettu vuonna 1995, (jäljempänä *STCW-yleissopimus*) soveltamiseen. STCW-yleissopimuksen edellyttämä lääkärintodistus vastaa säännön 1.2 mukaista lääkärintodistusta.

Laivaväen lääkärintarkastuksista annettua lakia sovelletaan suomalaisella aluksella työskentelevään laivaväkeen. Lain tarkoituksena on edistää merenkulun turvallisuutta säätämällä laivaväelle tehtävistä lääkärintarkastuksista. Laki sisältää yleissopimuksen edellyttämät säännökset lääkärintodistuksen pakollisuudesta ja todistuksen sisällöstä.

Laivaväen lääkärintodistus on voimassa kaksi vuotta ja alle 18-vuotiaiden osalta yhden vuoden. Värinäköä koskeva todistus on voimassa kuusi vuotta. Jos voimassaoloaika päättyy matkan aikana, on uusintatarkastus tehtävä ensimmäisessä poikkeamissatamassa, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden aikana.

Mainitun lain 13 §:n mukaan Liikenteen turvallisuusvirasto voi hakemuksesta sallia henkilön työnteon aluksella, vaikka häntä ei ole alkutarkastuksessa tai uusintatarkastuksessa todettu työhön sopivaksi. Edellytyksenä on, että siihen on erityisen painava syy tai että erityisestä syystä voidaan sallia henkilön jatkavan ammattiaan työssä, vaikka häntä ei uusintatarkastuksessa ole todettu siihen soveltuvaksi. Ennen asian ratkaisemista Liikenteen turvallisuusviraston on pyydettävä asiasta työterveyslaitoksen lausunto. Hallituksen esityksessä laiksi laivaväen lääkärintarkastuksista (HE 102/2010 vp) todetaan, että poikkeuslupa-asiaa ratkaistessaan Liikenteen turvallisuusviraston tulisi arvioida, onko poikkeusluvan hakija aistitoiminnoissa havaituista puutteistaan, sairaudestaan tai vammastaan huolimatta kykenevä toimimaan työssä aluksella. Liikenteen turvallisuusvirasto voi päätöstä tehdessään ottaa huomioon tapauskohtaisesti yksilöllisiä laivatyökelpoisuuteen vaikuttavia tekijöitä, kuten muun muassa merimiehen tehtävät aluksella, aluksella harjoitettavan merenkulun luonne, liikennealue sekä sairaanhoidon mahdollisuudet.

Edellä esitetyillä perusteilla Suomen lainsäädäntö vastaa säännön 1.2 ja siihen liittyvän normin määräyksiä.

Sääntö 1.3 — Koulutus ja pätevyys

Sääntö uudistaa ja korvaa vuodelta 1936 olevan kauppa-alusten päällystön ammattipätevyyden minimivaatimusta koskevan yleis-

sopimuksen nro 53, jonka Suomi ratifioi vuonna 1947 sekä vuodelta 1946 olevan matruusien pätevyystodistuksia koskevan yleissopimuksen nro 74, jota Suomi ei ole ratifioinut.

Sääntö 1.3 edellyttää, että merenkulkijalla on asianmukainen koulutus tai työn edellyttämä pätevyys. Koulutukseen on sisällyttävä turvallisuuskoulutus. Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMOn) pakollista koulutusta koskevien standardien mukainen koulutus vastaa säännön 1.3 vaatimuksia.

Merimiehet osoittavat pätevyytensä Liikenteen turvallisuusviraston myöntämällä pätevyyskirjalla, jonka saamiseen tarvitaan koulutuksen ohella riittävä kokemus. Pätevyyskirjoista säädetään laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetussa laissa. Sen mukaan aluksella työskentelevällä henkilöllä on oltava sanotun lain ja sen nojalla annettujen säännösten edellyttämä pätevyys. Lain 17 §:n 3 momentin mukaan tarkempia säännöksiä pätevyysasiakirjoista on annettu aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä annetussa valtioneuvoston asetuksessa.

Merenkulkuun liittyvää koulutusta tarjotaan Suomessa yhteensä 20 oppilaitoksessa ja organisaatiossa. Koulutus noudattaa merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/106/EY. Siihen sisältyy myös osio, jossa käsitellään pelastautumista, palonsammutusta, ensiapukoulutusta, työsuojelua ja alusta sosiaalisena ympäristönä.

Edellä esitetyillä perusteilla Suomen lainsäädäntö ja käytäntö vastaavat säännön 1.3 määräyksiä.

Sääntö 1.4 — Työnvälityspalvelut

Sääntö 1.4 uudistaa ja korvaa vuodelta 1920 olevan merenkulkijoiden työnvälitystä koskevan yleissopimuksen nro 9, jonka Suomi on ratifioinut vuonna 1922. Tuo yleissopimus korvautui Suomen osalta sittemmin vuonna 2000, kun Suomen ratifiointi vuodelta 1996 olevan merenkulkijoiden työnvälitystä koskevan yleissopimuksen (nro 179) osalta tuli voimaan. Nyt merityöyleissopimus uudistaa ja korvaa myös yleissopimuksen nro 179.

Sääntö 1.4 edellyttää, että jäsenvaltioissa on tehokas, riittävä, luotettava, hyvin järjestetty ja maksuton työnvälitysjärjestelmä. Jäsenvaltion tulee edellyttää laivanvarustajan varmistavan, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla noudatetaan ohjeiston vaatimuksia silloinkin, kun työvoimaa on rekrytoitu sellaisissa maissa tai alueilla, joissa yleissopimusta ei sovelleta.

Normin A1.4 mukaan jäsenvaltion alueella mahdollisesti toimivien yksityisten työnvälityspalvelujen on perustuttava yhtenäiseen säädeltyyn lupaa tai todistusta edellyttävään tai muuhun säänneltyyn järjestelmään, jonka perustaminen, uudistaminen tai muuttaminen edellyttää laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kuulemista. Normi sisältää tarkemmat määräykset yksityisten työnvälitysten toiminnan sääntelystä. Normi edellyttää myös mahdollisuutta valittaa työnvälityspalveluista.

Suomessa julkinen ja yksityinen työnvälitys perustuvat julkisesta työvoimapalvelusta annettuun lakiin (1295/2002) ja samannimiseen valtioneuvoston asetukseen (1344/2002), joita sovelletaan myös merialan työnvälitykseen.

Yksityisen työvoimapalvelun tarjoaja on velvollinen tekemään toiminnastaan julkiseen kaupparekisteriin perusilmoituksen. Mainitun lain mukaan työllistymiseen suoranaisesti tähtäävistä työnvälityspalveluista ei saa periä maksua henkilöasiakkaalta. ILOn yleissopimusten lisäksi myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2008/104/EY) vuokratyöstä, jäljempänä *vuokratyödirektiivi*, edellyttää työntekijältä perittävän välitysmaksun kiellosta sääntelemistä vuokratyön osalta.

Maksukiellon rikkomisen seuraamuksista säädetään rikoslain 47 luvun 6 §:ssä. Mainitun lainkohdan mukaan se, joka perii maksun työllistymiseen suoranaisesti tähtäävistä työnvälityspalveluista henkilöasiakkaalta tai työnvälityksestä merenkulkijoille, on tuomittava työnvälitysrikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi. Lisäksi julkisista työvoimapalveluista annetun lain 4 luvun 8 §:ssä, joka koskee yksityisiä työvoimapalveluita, edellytetään, että palveluissa on noudatettava tasapuolisuutta eikä niihin saa sisältyä alaikäisen työvoiman tarjoamista

työhön, johon sen ottaminen nuorista työntekijöistä annetun lain (998/1993) mukaan on kielletty.

Merityösopimuslain 2 luvun 8 §:ssä säännellään vähimmäistyöehtojen määräytymistä vuokratyössä, vaikkakaan vuokratyö ei Suomessa ole tavanomainen työntekomuoto merialalla. Vuokratyödirektiivin käyttäjäyritysperiaatteen mukaisesti vuokratyöntekijän työsuhteen ehdot määräytyvät samoin perustein kuin käyttäjäyrityksen työntekijöiden työsuhteen ehdot. Työsuhteeseen sovelletaan käyttäjäyritystä koskevaa työehtosopimusta. Työsuojeluviranomaiset valvovat vuokratyöntekijöiden työsuhteen ehtojen toteutumista samoin kuin muidenkin työntekijöiden työehtoja.

Myös vuoden 2007 alusta voimaan tullut tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annettu laki (1233/2006) koskee erityisesti vuokratyövoimaa käyttäviä yrityksiä. Tilaajan selvitysvelvollisuus koskee sitä, onko työvoimaa välittävä yritys merkitty ennakkoperintälain (1118/1996) mukaiseen ennakkoperintärekisteriin, työnantajarekisteriin ja arvonlisäverolain (1501/1993) mukaiseen arvonlisävelvollisten rekisteriin. Lisäksi käyttäjäyrityksen on hankittava työvoimaa välittävältä yritykseltä todistus verojen maksamisesta tai verovelkatodistus tai selvitys siitä, että verovelkaa koskeva maksusuunnitelma on tehty sekä todistus eläkevakuutusten ottamisesta ja eläkevakuutusmaksujen suorittamisesta tai selvitys siitä, että erääntyneitä eläkemaksuja koskeva maksusopimus on tehty. Selvitysvelvollisuus kattaa myös selvityksen työhön sovellettavasta työehtosopimuksesta tai keskeisistä työehdoista. Ulkomaisen sopimuspuolen on annettava käyttäjäyritykselle edellä tarkoitettuja selvityksiä ja todistuksia vastaavat tiedot. Työsuojeluviranomaiset valvovat tämänkin lain noudattamista. Selvitysvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta tilaajalle voidaan määrätä maksettavaksi laiminlyöntimaksu, joka on vähintään 1 600 euroa ja enintään 16 000 euroa.

Yksityisiä työvoimapalveluja koskevasta tietojenantovelvollisuudesta annettu valtioneuvoston asetus (1349/2002) velvoittaa yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajan pyynnöstä antamaan tiedot: ammattiryhmittäin työhön välitettyjen henkilöiden määrästä samoin kuin työvoiman vuokrauksen perusteella välitettyjen henkilöiden määrästä, vuokrattujen henkilöiden määrästä ja vuokratyösuhteiden keskimääräisestä kestosta; sekä työnvälityspalveluja käyttäneiden ja työvoimaa vuokranneiden asiakkaiden määrästä. Työvoimaviranomaisen on määräajoin julkaistava tiedot.

Työ- ja elinkeinoministeriössä valmistellaan parhaillaan työvoimapalvelulainsäädännön kokonaisuudistusta. Tässä yhteydessä on tarkoitus säätää nykysääntelyä vastaavasti yksityisiä työvoimapalveluita tarjoavien tahojen tietojenantovelvollisuudesta sekä yksityisten työvoimapalveluiden kehityksen seurantaan liittyvästä kolmikanta- ja muusta yhteistyöstä.

Merialalla yksityisen työnvälityksen rooli on suhteellisen merkityksetön johtuen muun muassa siitä, että Suomen Varustamot ry:n ja Suomen Merimies-Unioni SMU ry:n ulkomaanliikenteen matkustaja-alussopimus edellyttää pääsääntöisesti julkisen työnvälityksen käyttämistä. EU:n ulkopuolisen työvoiman osalta Suomen Konepäällystöliitto ry:n, Suomen Laivanpäällystöliitto ry:n, Suomen Merimies-Unioni SMU ry:n ja Suomen Varustamot ry:n välisessä ammattitaitoisen alushenkilökunnan saatavuuden turvaamista koskevassa sopimuksessa edellytetään, että varustamo ja mainitut ammattiliitot sopivat hyvissä ajoin etukäteen siitä, minkä STCW/ITF -miehitystoimistojen tai -välittäjien kautta varustamo hankkii EU:n ulkopuolelta olevat työntekijänsä.

Yleissopimuksen edellyttämä mahdollisuus valittaa työnvälityspalveluista tarkoittanee mahdollisuutta valittaa yksityisten työvälitystoimistojen toimista lähinnä yksityisiä työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen nro 181 määräysten edellyttämällä tavalla. Koska yksityisen merialan työnvälityksen osuus on tällä hetkellä merkitykseltään melko olematon, välitöntä käytännön tarvetta nykyistä laajempaan valitusmenettelyyn merisektorin osalta ei näyttäisi tässä vaiheessa olevan. Toisaalta yksityisiä työvoimapalveluja käyttävä henkilö, joka kokee tulleensa syrjityksi, voinee vedota naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain (609/1986), yhdenvertaisuuslain (21/2004) tai rikoslain

syrjinnän torjuntaa koskevaan sääntelyyn. Työehtoja koskeva syrjintä samoin kuin alaikäisten työhön ottamista koskevat rikkomukset kuuluvat työsuojeluviranomaisten valvonnan piiriin. Näin ollen henkilöllä on mahdollisuuksia saada oikeussuojaa yksityisen työvoimapalvelun tarjoajan menetellessä moitittavasti ilman nimenomaista valitusoikeuttakin.

Yksityisen merivälityksen osuus työvoiman rekrytoinnissa on Suomen lipun alalla purjehtivissa aluksissa ollut perinteisesti vähäistä. Mahdollista tarvetta yksityistä työnvälitystä koskevan sääntelyn tarkentamiseen arvioidaan uudelleen parhaillaan käynnissä olevan työvoimapalvelulainsäädännön uudistamisen yhteydessä.

2 osasto. Työsuhteen ehdot

Sääntöjen ja ohjeiston 2 osasto koskee työsuhteen ehtoja. Osaston velvoittavat säännöt ja niihin liittyvät normit koskevat työsopimusta (sääntö 2.1 ja normi A2.1), palkkaa (sääntö 2.2 ja normi A2.2), työ- ja lepoaikoja (sääntö 2.3 ja normi A2.3), lomaoikeutta (sääntö 2.4 ja normi A2.4), kotimatkaoikeutta (sääntö 2.5 ja normi A2.5) haaksirikon tai aluksen menettämisen johdosta maksettavaan korvausta (sääntö 2.6 ja normi A2.6), aluksen miehitystä (sääntö 2.7 ja normi A2.7) sekä ammattitaidon, uran ja työllisyyden edistämistä (sääntö 2.8 ja normi A2.8).

Sääntö 2.1 ja normi A2.1 — Merenkulkijoiden työsopimus

Sääntö 2.1 uudistaa ja korvaa vuodelta 1926 olevan merimiesten työsopimusta koskevan yleissopimuksen nro 22, jonka Suomi ratifioi vuonna 1947.

Säännön tarkoituksena on varmistaa, että merenkulkijalla on molempien osapuolten allekirjoittama kirjallinen työsopimus, joka on mahdollisen työehtosopimuksen ja kansallisen lain ja käytännön mukainen ja jonka ehtoihin merenkulkija on voinut vapaasti perehtyä. Ellei kysymyksessä ole työsuhde, edellytetään muuta sopimusta tai järjestelyä, joka takaa ihmisarvoiset työ- ja elinolot aluksella. Säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset koskevat työehdoista tiedottamista, työsopimuksen sekä mahdollisesti sovellettavan työehtosopimuksen kieliversioita sekä merenkulkijan työsopimuksen sisältöä ja irtisanomisaikaa.

Normin A2.1 mukaan jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevillä merenkulkijoilla tulee olla sellainen merenkulkijan työsopimus, jonka sekä merenkulkija että laivanvarustaja tai laivanvarustajan edustaja ovat allekirjoittaneet ja joka edellyttää, että aluksella olevilla merenkulkijoilla on ihmisarvoiset työ- ja elinolot tämän sopimuksen edellyttämällä tavalla. Työsopimuksen solmiville merenkulkijoille tulee antaa mahdollisuus perehtyä työsopimukseensa ja kysyä sen ehdoista ennen sen allekirjoittamista sekä muita tarvittavia mahdollisuuksia, joilla varmistetaan, että merenkulkijat ovat vapaaehtoisesti hyväksyneet työsopimuksensa ja ovat tietoisia siitä johtuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Merenkulkijan ja laivanvarustajan tulee saada työsopimuksen allekirjoitettu alkuperäiskappale.

Merenkulkijoiden tulee voida saada helposti tietoa työsuhteensa ehdoista. Merenkulkijoille tulee antaa asiakirja, joka sisältää tiedot heidän työtehtävistään aluksella. Työtodistuksessa ei saa olla mainintaa merenkulkijoiden työn laadusta tai palkasta.

Merenkulkijan työsopimuksessa on kuitenkin aina ilmoitettava merenkulkijan täydellinen nimi, syntymäaika tai ikä ja syntymäpaikka, laivanvarustajan nimi ja osoite, työsopimuksen tekopaikka ja -aika, työntekijän toimi, merenkulkijan palkka tai tarvittaessa peruste, jonka mukaan palkka määräytyy, palkallisen vuosiloman pituus tai tarvittaessa peruste, jonka mukaan loma määräytyy, työsopimuksen päättymisajankohta ja päättymisen ehdot, ne terveydensuojeluun ja sosiaaliturvaan liittyvät etuudet, joista laivanvarustaja vastaa ja merenkulkijan oikeus kotimatkaan sekä mahdollisesti sovellettava työehtosopimus. Irtisanomisajan pituuden tulee olla vähintään seitsemää päivää, ellei toisin ole säädetty tietyissä tilanteissa. Tällaisia olosuhteita määriteltäessä kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkija voi inhimillisistä tai muista pakottavista syistä tarvittaessa irtisanoa työsopimuksensa määrättyä irtisanomisaikaa lyhyemmässä ajassa tai ilman

irtisanomisaikaa ilman, että hänelle aiheutuu siitä seuraamuksia.

Merimiehen työsopimuksen muoto ja sisältö määritellään merityösopimuslain 1 luvun 3 §:ssä. Työsopimus on tehtävä kirjallisesti ja siihen on sisällytettävä lain edellyttämät tiedot työsuhteesta. Säännös vastaa yleissopimuksen vaatimuksia myös säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin osalta, jonka mukaan merenkulkijalle on annettava asiakirja, jossa on tiedot hänen työtehtävistään aluksella (normi A2.1 1 kohdan e alakohta). Samalla lainkohta toimeenpanee myös neuvoston direktiivin 91/533/ETY työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijälle työsopimuksessa ja työsuhteessa sovellettavista ehdoista.

Merityösopimuslain soveltamisalaa on laajennettu 1 päivänä huhtikuuta 2012 lukien (muutos 139/2012) vastaamaan merityöyleissopimuksen soveltamisalaa. Lain 13 luvun 17 a §:n mukaisesti laivanisäntä vastaa siitä, että jos aluksella tehdään työtä, joka ei perustu työsopimukseen, aluksella työtä tekevän kanssa tehdään kirjallinen sopimus, josta käyvät ilmi vastaavat asiat kuin lain 1 luvun 3 §:n 2 momentissa on säädetty.

Yleissopimuksen mukaisesti (katso normi A2.1 2 kohdan a ja b alakohdat) tavanomaisen työsopimuslomakkeen kopion ja mahdollisen työehtosopimuksen osan, johon satamavaltiotarkastus säännön 5.2 mukaan kohdistuu (merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus), tulee olla saatavissa aluksella myös englanninkielisinä. Säännös tästä sisältyy merityösopimuslain 13 luvun 15 §:ään.

Myös työtodistuksen antamisvelvollisuuden (merityösopimuslain 7 luvun 10 §) osalta Suomi täyttää yleissopimuksen määräämän tason, sillä työntekijällä on oikeus saada yleissopimuksen edellyttämä työtodistus, jossa ilmoitetaan vain työsuhteen kesto ja työtehtävien laatu.

Työsopimuksen irtisanomisesta säädetään merityösopimuslain 7 luvussa. Sen 4 §:n mukaan irtisanomisajan pituus määräytyy työsuhteen yhtäjaksoisen keston mukaan, ellei muusta sovita. Kun työnantaja irtisanoo työsopimuksen, pisin irtisanomisaika on kuusi kuukautta, kun työsuhde on jatkunut yli 15 vuotta, ja lyhyin yksi kuukausi, jos työsuhde on kestänyt enintään vuoden. Vastaavasti työntekijän irtisanoessa työsopimuksensa irtisanomisaika on 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut enintään vuoden ja kaksi kuukautta, jos työsuhde on kestänyt yli kymmenen vuotta. Laissa säädettyjä irtisanomisaikoja noudatetaan vain, jos työsopimuksessa tai työsuhteeseen sovellettavassa työehtosopimuksessa ei ole toisin määrätty. Työsopimus päättyy silloin, kun alus irtisanomisajan päätyttyä saapuu satamaan, jossa työntekijä voi vapaasti poistua aluksesta.

Ohjeiston normin A2.1 määräystä työsuhteen poikkeuksellisesta päättämisestä ilman irtisanomisaikaa vastaa merityösopimuslain 7 luvun 5 §. Sen mukaan työntekijä voi poikkeuksellisesti lopettaa työnteon ilman ennakkoilmoitusta saadessaan tiedon määräsatamassa esiintyvästä tartuntataudista, alukseen kohdistuvasta sodan kaltaisesta uhasta, lähiomaisensa vakavasta sairastumisesta tai kuolemasta tai siitä, että hän on saanut opiskelupaikan tai toimen tai että hänen olosuhteensa ovat muuttuneet siten, ettei työsopimuksen jatkamista voi pitää kohtuullisena. Vaikka työntekijä periaatteessa on velvollinen korvaamaan työnantajalleen uuden työntekijän hankkimisesta aiheutuvat kustannukset, korvausvelvollisuus voidaan poistaa tai sitä voidaan alentaa, jos se harkitaan kohtuulliseksi.

Suomen on katsottava täyttävän tämänkin säännön osalta yleissopimuksessa edellytetyn tason.

Sääntö 2.2 — Palkka

Sääntö 2.2 uudistaa ja korvaa vuodelta 1946 olevan palkkaa, työaikoja aluksessa ja miehitystä koskevan yleissopimuksen nro 76 palkkaa koskevat määräykset. Suomi ei ole ratifioinut mainittua yleissopimusta, eikä samaa asiaa koskevia myöhempiäkään, nyt korvautuvia yleissopimuksia nro 93 tai 109.

Säännön 2.2 tarkoituksena on varmistaa, että merenkulkija saa työstään säännöllisen, kuukausittain maksettavan palkan. Sen täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset koskevat palkan maksamista ja siirtämistä perheelle tai muille omaisille.

Suomessa merenkulkualan palkkaus määräytyy alan työehtosopimusten mukaan. Työ-

ehtosopimusten yleissitovuusjärjestelmä edellyttää, että myös työnantaja, joka ei ole sidottu työehtosopimukseen työehtosopimuslain (436/1946) nojalla, on työsuhteissa velvollinen noudattamaan niitä palkka- ja muita ehtoja, joita kyseessä olevassa tai siihen rinnastuvassa työssä asianomaisen alan yleiseksi katsottavassa valtakunnallisessa työehtosopimuksessa on määrätty noudatettavaksi. Mikäli kysymyksessä on työsuhde, jossa ei noudateta työehtosopimusta, eivätkä työnantaja ja työntekijä ole sopineet työstä maksettavasta vastikkeesta, on työntekijälle maksettava tavanomainen ja kohtuullinen palkka.

Palkan maksua on säännelty merityösopimuslain 2 luvussa. Sen 14 §:n mukaan työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa työhön saapumispäivän alusta työn päättymispäivän loppuun, ellei muualla toisin säädetä. Lain 2 luvun 17 §:n mukaan palkka maksetaan palkanmaksukauden viimeisenä päivänä, jollei toisin sovita. Palkanmaksukausi voi olla enintään kuukauden pituinen. Lain 2 luvun 20 §:ssä edellytetään, että merimiehelle on palkanmaksun yhteydessä annettava kuukausittain laskelma, josta näkyy maksetun palkan suuruus ja sen määräytymisperusteet. Lähtökohtaisesti palkka on maksettava käteisenä rahana. Se voidaan myös maksaa työntekijän niin halutessa hänen ilmoittamalleen pankkitilille tai tileille siten, että se on hänen nostettavissaan palkanmaksupäivänä. Pankkitilille maksamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaa työnantaja.

Suomen lainsäädännön on katsottava vastaavan 2.2 säännön edellyttämää tasoa.

Sääntö 2.3 ja normi A2.3 — Työ- ja lepoajat

Sääntö uudistaa ja korvaa ILOn merenkulkijoiden työaikaa ja aluksen miehitystä koskevan yleissopimuksen nro 180, jonka Suomi ratifioi vuonna 2002. Kyseiseen yleissopimukseen liittyi päätöslauselma, joka edellytti jäsenvaltioiden vahtihenkilöstön työ- ja lepoaikaa koskevissa määräyksissään noudattavan vähintään STCW-yleissopimuksen mukaisia vähimmäislepoaikoja.

Säännön 2.3 tarkoituksena on varmistaa merenkulkijan työ- ja lepoajat ja niiden sääntely. Sen täytäntöönpanoa koskevan normin A2.3 mukaan jäsenvaltiot voivat valita enimmäistyöajan tai vähimmäislepoajan sääntelyn, joista voidaan poiketa kansallisella lailla tai työehtosopimuksella edellyttäen, että poikkeukset mahdollisuuksien mukaan noudattavat annettuja normeja. Normissa määrätään myös koollekutsumisista, palo-, pelastusvene- ja muista harjoituksista, hätätilanteista, työ- ja lepoaikataulukoista, työvuoroluettelosta, kansallisten määräysten ja työehtosopimuksen nähtävänä pitämisestä sekä työ- ja lepoaikojen kirjaamisesta.

Ulkomaanliikenteessä työskentelevien merimiesten lepoajoista säädetään merityöaikalain 9 a §:ssä. Vastaavat säännökset kotimaanliikenteen osalta sisältyvät työajasta kotimaanliikenteen aluksista annetun lain (248/1982) 12 §:ään. Kumpikin laki koskee sekä työ- että virkasuhteen perusteella tehtävää työtä.

Merityöaikalain 9 a §:n ja kotimaanliikenteen aluksissa sovellettavan työaikalain 12 §:n mukaan työntekijälle on annettava 10 tunnin lepoaika jokaisen 24 tunnin aikana ja jokaisen seitsemän päivän jakson aikana työntekijälle on turvattava yhteensä vähintään 77 tunnin lepoaika. Lisäksi säädetään mahdollisuudesta jakaa vuorokautinen lepoaika kahteen jaksoon. Tällöin toisen jaksoista on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen. Tällöinkin edellytyksenä on, että työntekijälle annetaan jokaisen seitsemän päivän ajanjakson aikana vähintään 77 tunnin lepoaika. Tämän lisäksi säädetään siitä, että peräkkäisten lepoaikojen välinen aika ei saa olla 14 tuntia pidempi. Säännöksiä sovelletaan myös vahtihenkilöstöön.

Jos työntekijän työtehtävät vaihtelevat siten, että häneen sovelletaan välillä muita kuin vahtihenkilöstöä koskevia vähimmäislepoaikasäännöksiä ja välillä taas viimeksi mainittua henkilöstöä koskevia vähimmäislepoa koskevia säännöksiä, vahtivuoroja järjestettäessä on varmistauduttava siitä, että ensimmäistä kertaa vahtiin tuleva henkilö on riittävästi levännyt. Kaikissa tapauksissa laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetussa laissa edellytetyt vahtijärjestelyt on järjestettävä siten, ettei väsymys heikennä vahtihenkilöstön suorituskykyä.

Jokaisella työpaikalla on oltava nähtävillä työ- ja vahtivuoroluettelo, josta käyvät ilmi

työajan alkamisen ja päättymisen ajankohdat samoin kuin vahdin alkamis- ja päättymisajat. Luettelot on laadittava aluksen työkielellä ja englanniksi. Työnantajan on kirjattava työntekijäkohtaisesti kaikki tehdyt työtunnit sekä erikseen yli-, hätä- ja sunnuntaityötunnit sekä niistä suoritetut korotusosat. Aloitettu ylityötunti lasketaan ylityötä korvattaessa täydeksi puoleksi tunniksi.

Sopimus, jolla vähennetään työntekijälle lain nojalla kuuluvia etuja, on mitätön. Työajan sijoittamisesta, valmiusajasta ja työajasta, päivittäisistä lepoajoista, viikoittaisesta lepoajasta, päällikön vapaa-aikajaksoista sekä vuorokautisen ja viikoittaisen ylityön korvaamisesta, ylityön korvaamisesta, ylityön korvaamisesta vapaana, pyhätyöstä, vuorottelujärjestelmästä sekä työ- ja vahtivuoroluetteloista voidaan kuitenkin työehtosopimuksella sopia toisin.

Edellä olevan perusteella Suomen on katsottava täyttävän kyseisen säännön ja normin edellyttämän tason.

Sääntö 2.4 ja normi A2.4 — Lomaoikeus

Sääntö ja siihen liittyvä normi uudistavat ja korvaavat kaikki ILOn aiemmat vuosilomaa koskevat yleissopimukset. Näistä Suomi on ratifioinut vuonna 1949 yleissopimuksen nro 72, mutta se korvautui Suomen osalta 14 päivänä syyskuuta 1967 samaa asiaa koskevan uudemman yleissopimuksen nro 91 vuodelta 1949 tultua Suomen osalta voimaan. Myös viimemainittu sopimus korvautui Suomen osalta 15 päivänä tammikuuta 1990 Suomen ratifioitua samaa asiaa koskevan muutetun yleissopimuksen nro 146 vuodelta 1976. Sen sijaan Suomi ei ole ratifioinut merenkulkijain palkallista vuosilomaa koskevaa yleissopimusta nro 54 (vuodelta 1936).

Säännön 2.4 tarkoituksena on varmistaa, että merenkulkijat ovat oikeutettuja vuosilomaan sekä käymään maissa työtehtävien sen salliessa. Säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin mukaan palkallisen vuosiloman pituuden on oltava vähintään 2,5 kalenteripäivää työssäkäyntikuukautta kohden, ellei työehtosopimuksissa tai laeissa toisin määrätä. Viranomaisten on määrättävä, miten palveluajan pituus lasketaan, ellei siitä muuten kansallisesti sovita.

Merimiesten vuosiloman pituus on määritelty merimiesten vuosilomalaissa. Yleissopimuksen ratifioimiseksi merimiesten vuosilomalain 2 §:ää muutettiin (muutos 1025/2011) yleissopimuksen määräyksen edellyttämällä tavalla siten, että palkallisen vuosiloman pituus on vähintään kaksi ja puoli arkipäivää kultakin täydeltä lomanmääräytymiskuukaudelta heti työsuhteen alkamisesta lähtien. Vuosiloman kertyminen ei ole enää riippuvainen työsuhteen pituudesta.

Lain 4 §:n 1 momentin mukaan työntekijällä on oikeus vuosilomaan kuuden täyden lomanmääräytymiskuukauden kuluttua työsuhteen alkamisesta ja tämän jälkeen aina kuuden kuukauden välein edellisen vuosilomaoikeuden syntymisestä. Pykälän 2 momentissa säädetään vuosilomaoikeudesta silloin, kun työntekijä on ollut hoitovapaalla, opintovapaalla, asevelvollisena tai muusta vastaavasta syystä estynyt tekemästä työtä aikana, jota ei pidetä lain 3 §:ssä tarkoitettuna työssäoloaikana vuosilomaa määriteltäessä. Merityöaikalain muutoksella (1026/2001) laajennettiin valtakunnallisten työmarkkinajärjestöjen oikeutta sopia ylityön korvaamisesta, jotta alan erityistarpeet voitaisiin ottaa huomioon työehtosopimusratkaisuissa. Samalla luovuttiin merityöaikalain poikkeuslupasäännöksistä.

Mainittujen lainsäädännön muutosten jälkeen Suomen lainsäädännön on katsottava vastaavan yleissopimuksen edellyttämää tasoa.

Sääntö 2.5 ja normi A2.5 — Kotimatkaoikeus

Sääntö uudistaa ja korvaa vuodelta 1987 olevan merenkulkijoiden kotimatkaoikeutta koskevan yleissopimuksen nro 166, jota Suomi ei ole ratifioinut.

Säännön 2.5 tarkoituksena on varmistaa merenkulkijan oikeus työnantajan takaamaan vapaaseen kotimatkaan ohjeistossa määritellyissä olosuhteissa. Sen täytäntöönpanoa koskevassa normissa A2.5 määritellään, milloin merenkulkija on oikeutettu kotimatkaan ja kuka sen järjestää sekä kuka vastaa siitä aiheutuvista kustannuksista. Jäsenvaltioiden edellytetään auttavan merenkulkijoiden kotiin palaamista ja miehistön vaihtoja satamissaan olevilla aluksilla.

Merenkulkijalla tulee olla oikeus kotimatkaan, kun työsopimus päättyy ulkomailla sekä jos työsopimus päättyy työnantaja irtisanomiseen tai työntekijän irtisanomiseen perustellusta syystä ja jos työntekijä ei pysty suoriutumaan tehtävistään tai hänen ei voida odottaa suorittavan niitä erityisissä olosuhteissa. Kotimatkaoikeus tulisi turvata siten, ettei meripalveluajan pitäisi ylittää 12 kuukautta. Jos laivanvarustaja ei voi järjestää tai maksaa kotimatkaan oikeutettujen merenkulkijoiden kotimatkaa, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jonka lipun alla alus purjehtii, on järjestettävä asianomaisen merenkulkijan kotimatka. Jos se ei voi tätä järjestää, voi valtio, josta merenkulkija lähtee kotiin, tai valtio, jonka kansalainen merenkulkija on, järjestää kotimatkan ja periä kustannukset siltä jäsenvaltiolta, jonka lipun alla alus purjehtii. Jäsenvaltio, jonka lipun alla alus purjehtii, saa periä merenkulkijan kotimatkasta aiheutuneet kustannukset laivanvarustajalta. Jäsenvaltion on avustettava niiden merenkulkijoiden kotimatkaa, jotka työskentelevät sen satamissa käyvillä tai sen sisä- tai aluevesien kautta purjehtivilla aluksilla, sekä edistettävä sitä, että heidän tilalleen palkataan toisia merenkulkijoita. Jäsenvaltiolla ei ole oikeutta evätä kenenkään merenkulkijan kotimatkaoikeutta syistä, jotka johtuvat laivanvarustajan taloudellisista olosuhteista tai siitä, että laivanvarustaja on kyvytön tai haluton palkkaamaan merenkulkijan tilalle toista merenkulkijaa. Jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on merenkulkijoiden käytettävissä kopiot kansallisista kotimatkaoikeutta koskevista määräyksistä asiaankuuluvina kieliversioina.

Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että merenkulkijat eivät työtä aloittaessaan joudu etukäteen maksamaan laivanvarustajille kotiin lähettämisestä johtuvia kustannuksia ja että näitä kustannuksia ei voida periä merenkulkijan palkasta tai muista etuuksista, ellei merenkulkijan ole kansallisten lakien, määräyksien tai muiden toimenpiteiden taikka voimassa olevien työehtosopimusten mukaisesti todettu vakavasti laiminlyöneen työsuhteeseen perustuvat velvoitteensa.

Merityösopimuslain 3 luvussa säännellään vapaita kotimatkoja. Luvun 1 §:n mukaan merenkulkijalla on oikeus työnantajan kustantamaan kotimatkaan työsuhteen aikana, kun on kysymys äitiys-, erityisäitiys-, isyys-, vanhempain- tai hoitovapaan alkaessa tehtävästä kotimatkasta. Myös työntekijän raskauden keskeyttäminen oikeuttaa kotimatkaan. Lisäksi työnantajan on maksettava työntekijän matka kotipaikkakunnalle ja takaisin alukselle ylläpitoineen, jos hän lomauttaa työntekijän aluksen ollessa ulkomailla.

Vapaista kotimatkoista työsuhteen päättyessä säädetään 3 luvun 2 §:ssä. Työnantajan on maksettava työntekijän kotimatka ylläpitoineen edellyttäen, että työsuhde on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään kuusi kuukautta ja päättyy ulkomailla. Jos työntekijä kuitenkin olisi voinut irtisanoa työsopimuksensa päättymään jossakin kotimaan satamassa viimeksi kuluneen kolmen kuukauden aikana, hän ei ole oikeutettu vapaaseen kotimatkaan. Jos aluksen arvioidaan saapuvan kuukauden kuluessa työsopimuksen päättymisestä sellaiseen satamaan, josta kotimatka voidaan järjestää huomattavasti edullisemmin, työntekijän on jatkettava työntekoaan tuohon satamaan asti.

Oikeus työnantajan maksamaan kotimatkaan on 2 §:n 2 momentin mukaan myös työntekijällä, joka on irtisanottu taloudellisesta tai tuotannollisesta syystä tai kun työsopimus päättyy sairauden tai vamman aiheuttaman työkyvyttömyyden vuoksi tai jos työnantaja päättää työsopimuksen ilman laillista perustetta tai jos työntekijän työsopimus loppuu koeaikana tai hän päättää työsopimuksen työnantajasta johtuvasta syystä tai määräsatamassa esiintyvän vaarallisen tartuntataudin tai alukseen kohdistuvan sodan tai sodankaltaisen uhan vuoksi.

Normin A2.5 määräystä merenkulkijoiden kotiin palaamisen edistämisestä vastaa osaltaan merityösopimuslain 3 luvun 4 §, jossa edellytetään, että tietyissä tapauksissa valtio korvaa puolet matkakustannuksista Euroopan unionista tai Euroopan talousalueelta tilalle tulevan työntekijän matkakustannuksista.

Edellä esitetyn perusteella Suomen voidaan katsoa täyttävän myös kotimatkaoikeutta koskevien määräysten osalta yleissopimuksen edellyttämän tason.

Sääntö 2.6 ja normi A2.6 — Korvaus aluksen haaksirikon tai menettämisen johdosta

Sääntö 2.6 ja sitä täydentävä normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1920 olevan korvausta aluksen haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä koskevan yleissopimuksen nro 8, jonka Suomi ratifioi vuonna 1949.

Sääntö 2.6 edellyttää, että merenkulkijalla on oikeus korvaukseen aluksen menetyksestä tai haaksirikosta johtuvasta tapaturmasta, menetyksestä tai työttömyydestä. Sen täytäntöönpanoa koskeva normi A2.6 edellyttää laivanvarustajan korvaavan merenkulkijalle mainitusta tapahtumasta johtuvan menetyksen tai työttömyyden.

Merityösopimuslain 2 luvun 16 §:n 2 momentissa säännellään työntekijän oikeutta palkkaan työnteon estyessä. Sen mukaan työntekijä, joka ei voi tehdä työtään työpaikkaa kohdanneen merionnettomuuden, tulipalon, poikkeuksellisen luonnontapahtuman tai muun sen kaltaisen hänestä tai työnantajasta riippumattoman syyn vuoksi, on oikeutettu saamaan palkkansa esteen ajalta, kuitenkin enintään 14 päivältä, jos alus on ulkomailla ja enintään seitsemältä päivältä, jos alus on kotimaassa. Työnantaja saa kuitenkin vähentää työntekijän palkasta määrän, joka työntekijältä on säästynyt työsuorituksen estymisen vuoksi sekä määrän, jonka tämä on ansainnut muulla työllä tai jättänyt tahallaan ansaitsematta. Palkkaa vähennettäessä on noudatettava 2 luvun 21 §:n säännöksiä kuittausoikeuden rajoituksista.

Merityösopimuslain 12 luvun 4 §:ssä on säädetty korvauksesta, joka maksetaan, jos työnantaja on lomauttanut tai irtisanonut työntekijän aluksen tuhoutumisen tai kuntoonpanokelvottomuuden vuoksi. Työnantajan tulee näissä tapauksissa maksaa tietyin edellytyksin kahden kuukauden palkkaa vastaava korvaus.

Edellyttäen, että työntekijä täyttää työttömyysturvalain (1290/2002) mukaiset edellytykset, hänellä voi olla oikeus myös työttömyysetuuteen työnantajan palkanmaksuvelvollisuuden päätyttyä.

Suomen on näin ollen katsottava täyttävän tältäkin osin yleissopimuksen edellyttämän tason.

Sääntö 2.7 ja normi A2.7 — Alusten miehitys

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1996 olevan merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä koskevan yleissopimuksen nro 180, jonka Suomi ratifioi vuonna 2002.

Sääntö 2.7 ja siihen liittyvä normi A2.7 edellyttävät, että alusten miehityksessä on turvallisen navigoinnin, tehokkaan kulun ja toimintavarmuuden turvaamisen ohella otettu huomioon merenkulkijan väsymys, alusturvallisuus sekä ruoka ja ruokahuolto.

Laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetun lain mukaan alus on miehitettävä siten, ettei alusta, laivaväkeä, matkustajia, lastia, muuta omaisuutta tai ympäristöä saateta tarpeettomasti vaaralle alttiiksi. Laivaväen tulee lukumäärältään ja pätevyydeltään olla sellainen, että vahti- ja turvallisuustehtävät aluksella voidaan hoitaa. Aluksella, jolla laivaväki asuu, tulee lisäksi olla tarpeellinen taloushenkilökunta. Aluksen miehitystodistuksesta, jota varten tarvitaan valtakunnallisten merenkulun työmarkkinajärjestöjen ja työsuojeluviranomaisten lausunto, ilmenee aluksen vähimmäismiehitys sekä laivaväen kokoonpano ja pätevyys eri liikennealueille. Miehitystodistuksen antaa Liikenteen turvallisuusvirasto. Yllä mainitun lain 7 §:n 2 momentin mukaan Liikenteen turvallisuusviraston on miehitystodistusta antaessaan otettava huomioon myös merityöyleissopimuksen määräykset.

Miehitystä vahvistettaessa otetaan huomioon aluksen keskeiset turvallisuutta koskevat seikat, kuten turvallinen vahdinpito ja merenkulkijoiden laivatyöhön liittyvän työaikalainsäädännön säännökset, yleinen varustelutaso, huolto ja kunnossapito, liikennealue, matkustajamäärä, ruokahuolto ja puhtaanapito. Miehitystä koskevat vaatimukset ovat sitä suuremmat, mitä vaativammissa oloissa alus on tarkoitettu kulkemaan.

Asiaa koskee myös STCW-yleissopimus sekä aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä annettu valtioneuvoston asetus.

Suomen on näin ollen katsottava täyttävän myös tämän säännön ja normin edellyttämän tason.

Sääntö 2.8 ja normi A2.8 — Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistäminen

Sääntö ja siihen liittyvä normi uudistavat ja korvaavat merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskevan yleissopimuksen nro 145 (vuodelta 1976), jonka Suomi ratifioi vuonna 1978.

Sääntö 2.8 ja siihen liittyvä normi A2.8 edellyttävät, että jäsenvaltioilla on kansallinen toimintaohjelma merenkulkijoiden työllisyyden, uran ja ammattitaidon edistämiseksi sekä ammattitaitoisen työvoiman saatavuuden turvaamiseksi.

Suomessa merenkulkualan kansallinen toimintaohjelma perustuu merenkulun koulutusjärjestelmään, joka on merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun direktiivin 2008/106/EY ja STCW–yleissopimuksen mukainen. Tutkinnon perusteista ja tavoitteista on sovittu laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa, kuten merityöyleissopimuksen normin A2.8 kohta 3 edellyttää. Koulutusjärjestelmä arvioidaan uudelleen viiden vuoden välein. Alan osaamis- ja kehitystarpeiden ennakoinnista huolehtii opetushallituksen yhteydessä toimiva valtakunnallinen merenkulkualan koulutustoimikunta.

Alusten automaation lisääntyessä merenkulkualan ammatti-, tietotaito- ja kielitaitovaatimukset lisääntyvät. Valtion ylläpitämä merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus järjestää alusten turvallisuustason ylläpitämiseen ja parantamiseen sekä turvallisuusjohtamiseen liittyvää laiva- ja konesimulaattorikoulutusta, sammutus- ja pelastuskoulutusta sekä hätä-, pelastautumis- ja terveydenhuoltokoulutusta merenkulkijoille ja merenkulkualan opiskelijoille.

Merenkulkijoiden työllisyyttä on osaltaan edistänyt tonnistoveron uusiminen, jolla lisättiin Suomen lipun alla purjehtivien alusten kansainvälistä kilpailukykyä. Uudistus kannusti uusiin investointeihin, jotka lisäävät ja turvaavat suomalaisten merenkulkijoiden työllisyyttä.

Merenkulkijoiden työ- ja sosiaalisiin oloihin liittyvän lainsäädännön yleisen kehityksen ja merenkulkijoiden työoloihin liittyvien erityiskysymysten käsittelyä varten työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii merimiesasiain neuvottelukunta. Neuvottelukunnassa on edustettuna merenkulkijoiden työnantaja- sekä työntekijäpuoli.

Suomen voidaan katsoa täyttävän myös säännön 2.8 sekä siihen liittyvän normin edellytykset.

3 osasto. Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet, ruoka ja ruokahuolto

Sääntöjen ja ohjeiston 3 osaston säännöt liittyvät asuintiloihin ja virkistysmahdollisuuksiin (3.1) sekä ruokaan ja ruokahuoltoon (3.2).

Sääntö 3.1 ja normi A3.1 — Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1949 olevan yleissopimuksen laivaväen asunnoista aluksessa (muutettu) nro 92 ja vuodelta 1970 olevan yleissopimuksen laivaväen asunnoista aluksessa (täydentävät määräykset) nro 133. Suomi ratifioi yllämainitut yleissopimukset vuonna 1951 ja 1974.

Merityöyleissopimuksen alusten rakentamista ja varustamista koskevia määräyksiä sovelletaan vain niihin aluksiin, jotka on rakennettu sinä päivänä, jolloin yleissopimus on tullut kyseisen jäsenmaan osalta voimaan tai sen jälkeen. Tätä vanhempiin aluksiin sovelletaan edelleen ILOn vuodelta 1949 olevaa yleissopimusta laivaväen asunnoista aluksessa (muutettu) nro 92 ja vuodelta 1970 olevaa yleissopimusta laivaväen asunnoista aluksessa (täydentävät määräykset) nro 133 siltä osin, kuin niitä ennen mainittua päivää oli sovellettava asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan. Vaikka sääntö 3.1 uudistaa mainitut yleissopimukset, Suomi jatkaa näiden yleissopimusten määräysten soveltamista ennen merityöyleissopimuksen voimaantuloa rakennettuihin aluksiin, koska molempia yleissopimuksia sovelletaan merityöyleissopimuksen voimaan tullessa.

Sääntö 3.1 ja siihen liittyvä normi A3.1 varmistavat, että aluksilla on kunnolliset asuintilat ja virkistysmahdollisuudet. Määräykset liittyvät asuin-, ruokailu-, virkistys- ja saniteettitilojen kokoon ja varustukseen, ku-

ten kalustukseen, veteen, viemäröintiin, lämmitykseen, tuuletukseen ja valaistukseen. Määräyksistä voidaan tietyissä tapauksissa poiketa aluksien bruttovetoisuudesta riippuen.

Merenkulkijoille on järjestettävä heidän tarpeitaan vastaavat erityiset virkistys- ja vapaa-ajanviettomahdollisuudet, ottaen huomioon määräykset, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa.

Asiaa säännellä laissa laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella, joka tulee pääosin voimaan 1.11.2012.

Sosiaali- ja terveysministeriö valmistelee parhaillaan laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetun lain nojalla annettavia aluksen asuinympäristöä ja ruokahuoltoa koskevia valtioneuvoston asetuksia. Asetukset tulevat sisältämään säännöksiä, joilla osaltaan edelleen saatetaan Suomen lainsäädäntö yleissopimuksesta johtuvien vaatimusten mukaiseksi. Asetukset on tarkoitus antaa välittömästi valtuuttavan lain voimaantulon jälkeen.

Laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetun lain tarkoituksena on varmistaa laivaväen työ- ja asuinympäristön terveellisyys ja turvallisuus sekä mahdollisuus asianmukaiseen ravintoon, virkistykseen ja vapaa-ajanviettoon aluksella. Säännökset asuintiloista ja virkistysmahdollisuuksista sisältyvät lain 4 lukuun.

Mainitussa laissa säädetään muun muassa aluksen käyttöönottotarkastuksista sekä työ- ja asuntilojen suunnittelusta ja rakentamisesta sekä näitä tiloja koskevista määräaikaisista tarkastuksista ja asuintiloista ja virkistysmahdollisuuksista. Henkilöstötiloista on säädetty työturvallisuuslain 48 §:ssä.

Laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetun lain soveltamisalaa koskevan 2 §:n mukaan merityöyleissopimuksen määräyksiä sovelletaan myös ulkomaisiin aluksiin silloin, kun ne ovat Suomen vesialueella. Lain 18 §:n 2 momentin mukaan työsuojeluviranomainen valvoo ulkomaisen aluksen osalta sitä, että merityöyleissopimuksen vaatimukset työsuhteen ehdoista, aluksen työ- ja asuintilojen terveellisyydestä ja turvallisuudesta sekä oikeudesta asianmukaiseen ravintoon, virkistäytymiseen ja vapaa-ajan viettoon täyttyvät.

Suomen lainsäädännön on katsottava siten täyttävän yleissopimuksen edellyttämän tason.

Sääntö 3.2 ja normi A3.2 — Ruoka ja ruokahuolto

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1946 olevat laivaväen ruoanpitoa aluksissa koskevan yleissopimuksen nro 68 ja laivakokkien pätevyystodistusta koskevan yleissopimuksen nro 69, joita Suomi ei ole ratifioinut.

Säännön 3.2 ja siihen liittyvän normin A3.2 tarkoituksena on varmistaa aluksella olevien merenkulkijoiden ruokaa ja ruoanpitoa koskevat vähimmäisvaatimukset, oikeus maksuttomiin aterioihin työsuhteen aikana samoin kuin laivakokkien pätevyys.

Sääntö 3.2 edellyttää jäsenvaltioiden varmistavan, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla tarjottava ruoka ja juomavesi ovat laadullisesti hyviä ja ravitsevia sekä vastaavat määrällisesti aluksen tarpeita, kun otetaan huomioon erilaiset kulttuuriset ja uskonnolliset taustat. Aluksella olevilla merenkulkijoilla on työsuhteensa kestäessä oltava oikeus maksuttomaan ruokaan. Aluksen ruoanvalmistuksesta vastaavalla laivakokilla on oltava työnsä edellyttämä koulutus ja pätevyys.

Normin A3.2 mukaan jäsenvaltion on määriteltävä vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat sen lipun alla purjehtivilla aluksilla oleville merenkulkijoille tarkoitetun juomaveden ja ruoan määrää ja laatua sekä ruoanvalmistusta sekä varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla ruoka- ja juomavesivarastot ovat määränsä, ravintoarvonsa, laatunsa ja monipuolisuutensa osalta asianmukaisia ottaen huomioon aluksella olevien merenkulkijoiden määrä, heidän uskonnostaan ja kulttuuristaan johtuvat ruoalle asetettavat vaatimukset sekä matkan pituus ja luonne. Aterioiden tulee olla terveellisiä, riittäviä ja monipuolisia ja niiden valmistus- ja tarjoiluolosuhteiden tulee täyttää hygieniavaatimukset. Laivanvarustajien on huolehdittava siitä, että laivakokkina työskentelevällä merenkulkijalla ja muulla henkilökunnalla on tehtävänsä edellyttämä koulutus,

pätevyys ja ammattitaito. Koulutukseen tulee kuulua käytännön ruoanlaitto, elintarvikehygienia ja henkilökohtainen hygienia, elintarvikkeiden varastointi ja varaston valvonta, ympäristönsuojelu sekä ruokahuoltoon liittyvä terveellisyys ja turvallisuus.

Edellä säännön 3.1 yhteydessä mainitulla laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetulla lailla sekä valmisteilla olevalla valtioneuvoston asetuksella vai on tarkoitus varmistaa ruoan sekä juoma- ja talousveden laatu samoin kuin ruoan ravitsevuus ja terveellisyys silloinkin, kun alus on yhtämittaisesti pitkiä jaksoja merellä. Säännöksen ruoasta ja ruokahuollosta sisältyvät lain 5 lukuun.

Säännökset täyttävät yleissopimuksen edellyttämän tason.

4 osasto. Terveydensuojelu, sairaanhoito, merimiespalvelut ja sosiaaliturva

Sääntöjen ja ohjeiston 4 osaston säännöt liittyvät sairaanhoitoon aluksella ja maissa (4.1), laivanvarustajan vastuuseen (4.2), terveyden ja turvallisuuden suojeluun sekä tapaturmien torjuntaan (4.3), merimiespalveluihin maissa (4.4) ja sosiaaliturvaan (4.5).

Sääntö 4.1 ja normi A4.1 — Sairaanhoito aluksella ja maissa

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1987 olevan merenkulkijoiden terveyden- ja sairaanhoitoa koskevan yleissopimuksen nro 164, jonka Suomi ratifioi vuonna 1994.

Säännön 4.1 tarkoituksena on varmistaa, että merenkulkija saa sairastuessaan asianmukaista hoitoa riippumatta siitä, onko hän aluksella vai maissa. Terveydensuojelua ja sairaanhoitoa koskevien määräysten tarkoituksena on varmistaa, että aluksella olevien merenkulkijoiden terveydensuojelu ja sairaanhoito on mahdollisimman vertailukelpoinen maissa työskentelevien henkilöiden yleisesti käytettävissä olevan terveydensuojelun ja sairaanhoidon kanssa.

Sääntö 4.1 edellyttää jäsenvaltion huolehtivan siitä, että kaikkien sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden terveyttä suojellaan asianmukaisesti ja että he aluksella työskennellessään voivat päästä nopeasti asianmukaiseen hoitoon. Sen alueella olevien aluksien merenkulkijoiden, jotka tarvitsevat välitöntä hoitoa, tulee voida käyttää jäsenvaltion maissa olevia sairaanhoitopalveluja.

Säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin A4.1 määräykset liittyvät aluksilla olevien merenkulkijoiden terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, lääkärintodistuksen vakiomalliin, aluksien lääkintävarusteisiin ja lääkintäkoulutukseen. Lisäksi ne edellyttävät, että aluksilla, jotka tekevät yli kolme päivää kestäviä kansainvälisiä matkoja, on oltava lääkäri, jos sillä on vähintään 100 henkilöä, ja mahdollisuus saada lääkinnällisiä ohjeita radion välityksellä.

Normin A4.1 mukaan jäsenvaltion on annettava määräykset, joiden mukaisesti sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevillä merenkulkijoilla on mahdollisuus terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, johon sisältyy perushammashuolto. Tässä yhteydessä tulee varmistaa, että merenkulkijoihin sovelletaan heidän tehtäviinsä liittyviä, yleisiä työterveyden suojelua ja sairaanhoitoa koskevia määräyksiä samoin kuin niitä erityismääräyksiä, jotka liittyvät heidän aluksella tekemäänsä työhön. Sairaanhoitoon tulee sisältyä mahdollisuus saada viipymättä tarvittavat lääkkeet, hoidon edellyttämät lääkintävarusteet, diagnoosi ja hoito sekä lääketieteellistä asiantuntemusta. Merenkulkijoille tulee turvata oikeus käydä mahdollisuuksien mukaan viipymättä poikkeamissatamissa pätevän lääkärin tai hammaslääkärin vastaanotolla. Terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon tulee kuulua myös terveyden edistämistä ja terveysvalistusta sekä muita ennalta ehkäisemistä koskevia ohjelmia ja toimenpiteitä.

Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä lääkärintodistuksen vakiomalli, jota aluksien päälliköt ja lääkintähenkilöstö käyttävät aluksella ja maissa. Todistus ja sen sisältämät tiedot ovat luottamuksellisia, eikä niitä saa käyttää muuhun kuin merenkulkijan hoidon edellyttämään tarkoitukseen.

Jäsenvaltion on määriteltävä sen lipun alla purjehtivien aluksien sairaanhoitoon, lääkintävarusteisiin ja lääkintäkoulutukseen liittyvät vaatimukset. Niiden tulee edellyttää, että

kaikilla aluksilla on oltava lääkekaappi, lääkintävarusteet ja lääkintäopas, jotka toimivaltainen viranomainen määrittelee yksityiskohtaisesti ja tarkastaa säännöllisesti. Kansallisissa vaatimuksissa on otettava huomioon aluksen tyyppi, siellä olevien henkilöiden määrä ja matkan luonne, määränpää ja kesto sekä asiaankuuluvat kansalliset ja kansainväliset suositukset, jotka koskevat lääkinnällisiä standardeja. Aluksilla, joilla on vähintään 100 henkilöä ja joita käytetään tavallisesti yli 72 tuntia kestäviin kansainvälisiin matkoihin, on oltava pätevä lääkäri, joka vastaa sairaanhoidosta; kansallisissa laeissa ja määräyksissä voidaan määritellä myös muita aluksia, joilla edellytetään olevan lääkäri, ottaen huomioon muun muassa matkan kesto, luonne ja olosuhteet sekä aluksella olevien merenkulkijoiden lukumäärä.

Aluksilla, joilla ei ole lääkäriä, on oltava ainakin yksi merenkulkija, jonka säännöllisiin tehtäviin kuuluu sairaanhoito ja lääkkeiden jakelu, tai ainakin yksi ensiaputaitoinen merenkulkija; aluksen sairaanhoidosta vastaavien muiden henkilöiden kuin lääkärien edellytetään suorittaneen hyväksyttävästi STCW-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, vaatimuksia vastaavan lääkintäkoulutuksen; ensiavun antamisesta vastaavien merenkulkijoiden edellytetään suorittaneen hyväksyttävästi STCW-yleissopimuksen vaatimuksia vastaavan ensiapukoulutuksen.

Merellä olevien alusten tulee voida käyttää järjestelmää, joka välittää lääkinnällisiä ohjeita ja asiantuntijapalvelua radion tai satelliitin välityksellä ympäri vuorokauden; radion tai satelliitin välityksellä saatujen, aluksen ja maissa olevien, lääkinnällisiä ohjeita antavien henkilöiden välisten viestien edelleen välittämisen on oltava maksutonta riippumatta siitä, minkä lipun alla kyseinen alus purjehtii.

Suomalaisella aluksella sairaanhoidosta vastaa aluksen päällikkö, joka yleensä siirtää käytännön hoitovastuun jollekin perämiehistä. Suurimmilla matkustaja-autolautoilla on sairaanhoitaja, joka vastaa sairaanhoidosta. Aluksilla on lääkevalikoima ja sairaanhoitovälineistö, joka perustuu merenkulkuhallituksen laiva-apteekeista antamaan päätökseen (12.12.1994 33/033/94). Tämä päätös perustuu direktiiviin 92/29/ETY sekä ILOn aikaisempaan yleissopimukseen nro 164.

Tarvittaessa alukset voivat saada lääkintäohjeita radioteitse niin sanotun Radio Medical -järjestelmän avulla. Kansainvälisessä liikenteessä olevilla matkustaja-aluksilla on oltava mukana laillistettu lääkäri, jos matka kestää yli kolme päivää ja matkustajia on enemmän kuin 100. Kaikilla aluksella työskentelevillä henkilöillä on oltava STCW-yleissopimuksen edellyttämä ensiapukoulutus.

Lisäksi laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetun lain 18 §:n 4 momentissa säädetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen STCW-yleissopimuksen ja vähimmäiskoulutusdirektiivin täytäntöönpanon edellyttämistä vaihtoehtoisista pätevyyskirjoista ja laivaväen lisäpätevyyksistä sekä palo- ja terveydenhuoltokoulutuksesta. Koulutus sisältää myös työturvallisuuskoulutusta.

Merenkulkijoiden terveydenhoidosta maissa huolehtivat merimiesterveyskeskukset, joita terveydenhuoltolain (1326/2010) 19 §:n mukaan ovat Haminan, Helsingin, Kemin, Kotkan, Oulun, Pietarsaaren, Porin, Rauman, Savonlinnan, Turun ja Vaasan merimiesterveyskeskukset. Maarianhaminan osalta on säädetty erikseen merimieskeskuksesta, joka tuottaa vastaavat työterveyshuoltopalvelut.

Merimiesterveyskeskukset ylläpitävät kansanterveystyöhön kuuluvina tehtävinä kotipaikasta riippumatta merimiesterveydenhuoltoa, johon kuuluu merimiehen terveydenhoito ja sairaanhoito sekä hammashuolto sekä tuottavat varustamon sijaintipaikasta riippumatta työnantajan järjestettäväksi työterveyshuoltolain (1383/2001) 2 §:ssä tai muissa säädöksissä säädettyjä ja niiden nojalla määrättyjä työterveyshuoltopalveluja.

Edellä esitetyn perusteella lainsäädäntömme täyttää tältäkin osin yleissopimuksen määrittelemän vähimmäistason.

Sääntö 4.2 ja normi A4.2 — Laivanvarustajan vastuu

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1936 olevan laivanisännän vastuuta siinä tapauksessa että merimies sairastuu, joutuu tapaturman uhriksi tai kuolee koskevan yleissopimuksen nro 55 sekä vuodelta

1987 olevan merenkulkijoiden sosiaaliturvaa koskevan yleissopimuksen nro 165, joita Suomi ei ole ratifioinut.

Sääntö 4.2 edellyttää jäsenvaltion huolehtivan siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevät merenkulkijat ovat oikeutettuja saamaan laivanvarustajalta aineellista apua ja tukea sellaisiin rahallisiin vaikeuksiin, jotka aiheutuvat merenkulkijan työsopimuksen voimassaoloaikana sattuneesta sairastumisesta, vammasta tai kuolemasta taikka kyseisen sopimuksen nojalla tehdystä työstä.

Säännön täytäntöönpanoa koskevan normin A4.2 määräykset liittyvät sairaudesta ja tapaturmasta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja pitkäaikaisen työkyvyttömyyden aiheuttamaan tuen tarpeeseen, sairausajan palkkaan ja vastuun rajoittamiseen.

Normin mukaan jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivien aluksien laivanvarustajat vastaavat kaikkien aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden terveydensuojelusta ja sairaanhoidosta. Vastuun tulee kattaa kustannukset, jotka johtuvat hänen aluksellaan työskentelevän merenkulkijan sairaudesta tai vammasta, joka sattuu merenkulkijan työn aloittamispäivän ja sen päivän välisenä aikana, jolloin hänen katsotaan palanneen kotiin, tai aiheutuu tuona aikana voimassa olleesta työsuhteesta sekä korvauksen maksamisesta siinä tapauksessa, että merenkulkija kuolee tai tulee pitkäaikaisesti työkyvyttömäksi työtapaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta.

Laivanvarustajan on vastattava myös sairaanhoidosta johtuvista kustannuksista, joihin sisältyy lääketieteellinen hoito tarvittavine lääkkeineen, lääkintävälineet sekä muualla kuin kotona asumisesta aiheutuvat asuin- ja elinkustannukset siihen asti, kunnes sairas tai loukkaantunut merenkulkija on toipunut tai kunnes sairaus tai työkyvyttömyys on todettu pysyväksi. Lisäksi laivanvarustajan on vastattava hautauskustannuksista, jos merenkulkija työsuhteensa aikana kuolee aluksella tai maissa.

Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin- ja elinkustannuksista koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa vamman syntymisestä tai sairauden alkamispäivästä lukien.

Jos sairaudesta tai tapaturmasta seuraa työkyvyttömyys, laivanvarustajan on vastattava täyden palkan maksamisesta niin kauan, kun sairas tai loukkaantunut merenkulkija on aluksella tai kunnes tämä on palannut kotiin tässä sopimuksessa edellytetyn mukaisesti. Laivanvarustajan on vastattava myös täyden tai osapalkan maksamisesta kansallisten lakien tai määräysten tai työehtosopimuksen mukaisesti siitä ajankohdasta alkaen, jolloin merenkulkija palasi kotiin tai maihin, siihen asti, kunnes hän on toipunut tai kunnes hän on oikeutettu asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin rahallisiin etuuksiin, jos tämä ajankohta on aikaisempi.

Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta täyden tai osapalkan maksamisesta merenkulkijalle, joka ei enää ole aluksella, koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa vamman syntymisestä tai sairauden alkamispäivästä lukien.

Kansallisilla laeilla tai määräyksillä laivanvarustajan vastuu voidaan sulkea kokonaan pois, kun vamma syntyi muualla kuin palveluksessa aluksella, kun vamma tai sairaus johtui sairaan, loukkaantuneen tai kuolleen merenkulkijan omasta tahallisesta laiminlyönnistä ja kun sairaus tai vamma tarkoituksellisesti salattiin työsuhteen alkaessa.

Kansallisilla laeilla tai määräyksillä laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin-, elin- ja hautauskustannuksista voidaan rajoittaa siltä osin kuin se kuuluu julkisille viranomaisille.

Laivanvarustajan tai sen edustajan on huolehdittava alukselle jääneestä sairaan, loukkaantuneen tai kuolleen merenkulkijan omaisuudesta ja sen palauttamisesta merenkulkijalle tai tämän lähiomaiselle.

Merityösopimuslain 2 luvun 10 §:n mukaan työntekijä, joka on estynyt tekemästä työtään sairauden tai tapaturman vuoksi, on oikeutettu sairausajan palkkaan sairastumispäivää seuraavan päivän alusta lukien. Aluksen päällikkö on oikeutettu esteen aikana saamaan palkkansa enintään 90 päivältä ja muut ulkomaanliikenteessä olevat työntekijät enintään 60 päivältä ja kotimaan liikenteessä 30 päivältä. Edellytyksenä on, ettei työkyvyt-

tömyyttä ole aiheutettu tahallisesti tai törkeällä huolimattomuudella.

Merityösopimuslain 2 luvun 11 §:ssä säännellään sairausajan palkkaa vastaavaa korvausta työsuhteen päättyessä tilanteissa, joissa työntekijällä olisi työsuhteen jatkuessa oikeus saada työnantajalta sairausajan palkkaa merityösopimuslain 2 luvun 10 §:n mukaisesti.

Maksettuaan työntekijälle sairausajan palkan työnantajalla on oikeus saada vastaavalta ajalta työntekijälle sairausvakuutuslain (1224/2004) tai tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaan maksettava päiväraha, enintään kuitenkin maksamaansa palkkaa vastaava määrä.

EU:n ulkopuolisen työvoiman osalta Suomen Konepäällystöliitto ry:n, Suomen Laivanpäällystöliitto ry:n, Suomen Merimies-Unioni SMU ry:n ja Suomen Varustamot ry:n välisen ammattitaitoisen alushenkilökunnan saatavuuden turvaamista koskevan sopimuksen mukaan varustamon tulee korvata EU:n ulkopuolelta tulevalle miehistölle sairausajan palkka, kunnes merimies palaa kotiin sekä sen jälkeen enintään 130 päivän ajan.

Merityösopimuslain 2 luvun 12 §:n mukaan työnantaja on velvollinen huolehtimaan sairastuneen tai loukkaantuneen työntekijän hoidosta aluksella. Siihen kuuluu ylläpito, lääkärinhoito siihen liittyvine matkoineen ja lääkkeineen. Siinä tapauksessa, että työntekijän sairauden voidaan olettaa vaarantavan muiden aluksella olevien terveyden, työnantajan on toimitettava työntekijä maihin hoitoon.

Merityösopimuslain 2 luvun 13 §:ssä säännellään sairaanhoidon kustannuksia. Työnantaja vastaa työsuhteen kestäessä sairastuneen työntekijän hoitokustannuksista enintään 112 päivältä eli 16 viikolta. Vastuu rajoittuu siihen osaan, jota ei korvata julkisista varoista. Työnantajan vastuu sairaanhoitokustannuksista päättyy kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun työntekijä on viimeksi jättänyt aluksen. Sairastuneen työntekijän ylläpitokustannuksista työnantaja vastaa kuitenkin työntekijän kotiinpaluuseen saakka. Työnantajan tulee korvata muun muassa työntekijän sairaalapäivämaksut, poliklinikka- ja terveyskeskuskäynnit sekä työntekijän lääkekulut.

Jos sairas tai loukkaantunut työntekijä on jätettävä hoitoon ulkomaille, työnantajan on varmistauduttava siitä, että työntekijä saa asianmukaista hoitoa. Työnantajan on viipymättä ilmoitettava asiasta työntekijän lähiomaiselle, ellei työntekijä sitä kiellä, ja tarvittaessa lähimmälle Suomen konsulille.

Työnantajan on viipymättä ilmoitettava työntekijän kuolemasta tämän lähiomaiselle. Edelleen työnantajan on huolehdittava työntekijän hautaamisesta ja maksettava tästä aiheutuvat kustannukset edellyttäen, että työntekijä kuollessaan olisi ollut oikeutettu työnantajan maksamaan sairaanhoitoon. Jos toimitetaan polttohautaus, työnantajan on huolehdittava siitä, että uurna toimitetaan omaisten osoittamaan tai muuhun asianmukaiseen säilytyspaikkaan. Lisäksi työnantajan on huolehdittava vainajan alukselle jääneen omaisuuden luovuttamisesta tämän lähiomaiselle. Pilaantuva omaisuus voidaan myydä kuolinpesän lukuun tai tarvittaessa hävittää.

Sairausvakuutuslain 2 §:n mukaan vakuutettuja ovat Suomessa asuvat henkilöt. Suomessa asuminen ratkaistaan asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain (1573/1993), jäljempänä *soveltamisalalaki*, mukaan. Merimiesten osalta sairausvakuutuslain 2 §:n 3 momentissa viitataan soveltamisalalain 6 §:ään. Lain 6:ssä on erityissäännös palvelusta suomalaisella aluksella. Lakia sovelletaan suomalaisessa aluksessa merityösopimuslain mukaisessa palvelussuhteessa olevaan henkilöön. Lakia sovelletaan myös henkilöön, joka palvelee suomalaisessa aluksessa, jos hän viimeisen vuoden kuluessa ennen palvelussuhteen alkamista aluksessa asui Suomessa soveltamisalalain 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Sairausvakuutuksesta maksettava korvaus on sidottu työtulon suuruuteen. Päivärahaa maksetaan enintään 300 arkipäivältä. Työntekijällä on oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen merimieseläkelain (1290/2006) mukaan, jos hänen työkykynsä arvioidaan olevan heikentynyt sairauden, vian tai vamman vuoksi vähintään kahdella viidesosalla yhtäjaksoisesti ainakin vuoden ajan.

Edellä esitetyn perusteella lainsäädäntömme täyttää tältäkin osin yleissopimuksen määrittelemän vähimmäistason.

Sääntö 4.3 ja normi A4.3 — Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta

Sääntö ja normi uudistavat vuodelta 1970 olevan merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa koskevan yleissopimuksen nro 134, jonka Suomi ratifioi vuonna 1974.

Sääntö 4.3 ja siihen liittyvä normi A4.3 liittyvät työsuojeluun ja tapaturmien torjuntaan ja edellyttävät jäsenvaltioiden huolehtivan siitä, että merenkulkijoiden terveyttä suojellaan ja että heidän työympäristönsä aluksella ei vaaranna heidän terveyttään ja hyvinvointiaan. Aluksille on laadittava turvallisuutta ja terveyttä työssä koskevat toimintaohjeet ja otettava huomioon asiaan liittyvät kansainväliset standardit. Turvallisuuden suhteen on kiinnitettävä huomiota myös väsymyksen, alkoholin tai huumeiden käytön ja muiden työpaikan riskitekijöiden aiheuttamiin vaaroihin. Aluksille, joilla on vähintään viisi merenkulkijaa, on perustettava työsuojelutoimikunta. Tapaturmat ja vammat on asianmukaisesti ilmoitettava ja raportoitava.

Työturvallisuuslaki on yleislaki, joka koskee kaikkea työ- ja virkasuhteen perusteella tehtävää työtä. Sen lisäksi sitä sovelletaan muun muassa oppilaan ja opiskelijan koulutuksen yhteydessä tekemään työhön samoin kuin työvoimapoliittiseen toimenpiteeseen osallistuvan henkilön työhön ja muuhun työhön sen mukaan kuin erikseen säädetään. Laki velvoittaa sekä työnantajia että työntekijöitä. Työturvallisuuslaissa esiintyviä haitta- ja vaaratekijöitä ja niitä koskevia torjuntatoimenpiteitä on säännelty aihepiireittäin. Perinteisten kone- ja laiteturvallisuudesta johtuvien uhkien lisäksi siinä huomioidaan työn henkisestä ja fyysisestä kuormittavuudesta, ergonomiasta, väkivallan uhasta, häirinnästä, epäasiallisesta kohtelusta sekä yksintyöskentelystä johtuvat vaaratekijät. Työnantajan on tiedotettava työntekijöille työpaikan haitta- ja vaaratekijöistä ja huolehdittava siitä, että työntekijät heidän ammatillinen osaamisensa ja kokemuksensa huomioon ottaen perehdytetään työhön, työpaikan olosuhteisiin sekä oikeisiin työmenetelmiin.

Lain 10 § koskee työhön liittyvien vaarojen selvittämistä ja arviointia. Työnantajan on työn ja toiminnan ja luonne huomioon ottaen riittävän järjestelmällisesti selvitettävä ja tunnistettava työstä, olosuhteista ja työympäristöstä johtuvat vaaratekijät ja mahdollisuuksien mukaan poistettava ne. Edelleen hänen on arvioitava jäljelle jääneiden vaarojen merkitys työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle sekä päätettävä niiden edellyttämistä tarpeellisista toimenpiteistä. Pykälä sisältää luettelon niistä haitta- ja vaaratekijöistä, joihin selvityksen ainakin tulee kohdistua. Jos työnantajalla ei ole riskinarviointiin vaadittavaa asiantuntemusta, hänen on käytettävä ulkopuolista asiantuntijaa. Selvitystä ja arviota on päivitettävä ja tarkistettava muuttuvien olosuhteiden mukaisesti.

Työpaikan kokonaisvaltaiseen turvallisuushallintaan kuuluvasta työsuojelua koskevasta toimintasuunnitelmasta säädetään lain 9 §:ssä. Työnantajalla on oltava turvallisuuden ja terveellisyyden edistämiseksi ja työntekijän työkyvyn ylläpitämiseksi tarpeellista toimintaa koskeva ohjelma, joka kattaa työpaikan työolojen kehittämistarpeet ja työympäristöön liittyvien tekijöiden vaikutukset. Ohjelman tavoitteet on otettava huomioon työpaikan kehittämistoiminnassa ja suunnittelussa ja niitä on käsiteltävä työntekijäin tai heidän edustajiensa kanssa.

Työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain (44/2006) 42 § koskee työsuojelun yhteistoimintaa suomalaisella aluksella. Se edellyttää, että suomalaiselle alukselle, jossa työskentelee vähintään viisi laivaväkeen kuuluvaa, on valittava työsuojeluvaltuutettu ja perustettava työsuojelutoimikunta.

Työturvallisuuslain noudattamista valvovat työsuojeluviranomaiset. Valvontamenettelystä säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa. Sen mukaan työsuojeluviranomaisella ja tarkastajalla on valvonnan toteuttamiseksi ja valvonnan edellyttämässä laajuudessa oikeus päästä työpaikalle ja muihin tiloihin, jotka työnantaja on työsuojeluviranomaisen valvontaan kuuluvan lain mukaan velvollinen luovuttamaan työntekijöiden käyttöön. Työsuojelutarkastuksia tehdään niin usein ja niin tehokkaasti kuin valvonnan vaikuttavuuden kannalta on tarpeellista. Työpaikkoja, joissa on olennaisia hengen ja terveyden menettä-

misen vaaroja, valvotaan erityisen tehokkaasti.

Jos työnantaja ei noudata hänelle työsuojeluviranomaisten valvontaan kuuluvissa säännöksissä asetettuja velvollisuuksia, tarkastaja antaa työnantajalle kirjallisen toimintaohjeen poistaa tai korjata säännösten vastainen olotila. Jos säännösten vastaisesta olotilasta johtuva vaara tai haitta on laissa mainituissa asioissa vähäistä suurempi, tarkastaja antaa työnantajalle kirjallisen kehotuksen poistaa tai korjata säännösten vastainen olotila. Tarvittaessa tarkastaja saattaa asian työsuojeluviranomaiselle, joka voi velvoittaa päätöksellään työnantajan korjaamaan tai poistamaan säännösten vastaisen olotilan asettamassaan määräajassa tarvittaessa sakon uhalla.

Työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain 7 luku koskee työsuojelun valvontaa varten tehtäviä ilmoituksia. Sen mukaan työnantaja on velvollinen viipymättä ilmoittamaan työsuojeluviranomaiselle kuolemaan tai vaikealaatuiseen vammaan johtaneesta työtapaturmasta, jonka johdosta tapahtumapaikalla on tapaturmavakuutuslain mukaan suoritettava poliisitutkinta. Jos lääkäri perustellusti epäilee kysymyksessä olevan ammattitautilaissa (1343/1988) tarkoitetun ammattitaudin tai työstä johtuvan muun työperäisen sairauden, hänen on salassapitosäännösten estämättä ilmoitettava asiasta aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueelle.

Aluksen työympäristöä koskevista vaatimuksista on säädelty työympäristöstä aluksessa annetulla valtioneuvoston päätöksellä (417/1981). Päätös sisältää yksityiskohtaisia määräyksiä muun muassa aluksen työympäristöstä, kulkuteistä, melusta, valaistuksesta ja ilmanvaihdosta. Sen tarkoituksena on merenkulkijan suojaaminen työympäristöstä johtuvilta vaaroilta.

Työntekoa aluksella on säädelty laivatyössä noudatettavista järjestysohjeista annetulla valtioneuvoston päätöksellä (418/1981). Päätöksellä pyritään varmistamaan laivalla tehtävän työteon turvallisuus.

Työvälineiden turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annettu valtioneuvoston asetus (403/2008) perustuu neuvoston direktiiviin 95/63/EY työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 89/655/ETY muuttamisesta. Asetus koskee myös laivatyötä, ja sillä on pyritty turvamaan merenkulkijoiden turvallisuus työssään.

Kaikki aluksilla merenkulkijoille tapahtuneet tapaturmat tilastoidaan samoin periaattein kuin maatyöpaikoissakin. Tilastoista tehdään yhteenvetoja, jotka koskevat vesiliikenteessä työskenteleviä. Näin saadaan merenkulkijoita koskevat työtapaturmatilastot. Kaikki vakavat työtapaturmat on ilmoitettava työsuojeluviranomaiselle, jonka velvollisuus on tutkia ne. Työturvallisuuslain näkökulmasta aluksen päällikkö on työnantajan edustaja aluksella ja vastaa työturvallisuudesta ja sitä koskevien säädösten noudattamisesta.

Edellä esitetyn perusteella Suomen on katsottava täyttävän riittävässä määrin tämänkin säännön sekä sitä täydentävän normin edellyttämän tason.

Sääntö 4.4 ja normi A4.4 — Merimiespalvelut maissa

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat ILOn merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä koskevan yleissopimuksen (nro 163) vuodelta 1987, jonka Suomi ratifioi vuonna 1992.

Sääntö 4.4 ja sen täytäntöönpanoon liittyvä normi A4.4 varmistavat, että merenkulkijat voivat hyödyntää maissa olevia merimiespalvelukeskuksia terveytensä ja hyvinvointinsa edistämiseksi. Määräykset edellyttävät, että sopiviin satamiin perustetaan kaikkia merenkulkijoita palvelevia merimiespalveluja, joiden toiminnasta ja kehittämisestä huolehtivat erityiset merimiespalvelulautakunnat.

Sääntö 4.4 edellyttää jäsenvaltion huolehtivan siitä, että maissa mahdollisesti olevat merimiespalvelut ovat helposti saatavissa. Jäsenvaltion on lisäksi tuettava merimiespalvelujen järjestämistä tiettyihin satamiin siellä olevilla aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita varten.

Normin A4.4 mukaan jäsenvaltion, jonka alueella on merimiespalveluja, on edellytettävä, että ne ovat kaikkien merenkulkijoiden käytettävissä riippumatta kansallisuudesta, rodusta, ihonväristä, sukupuolesta, uskonnosta, poliittisista mielipiteistä, sosiaalisesta al-

kuperästä tai lipusta, jonka alla se alus, jolla he ovat työsuhteessa tai muutoin toimivat tai työskentelevät, purjehtii. Jäsenvaltion on edistettävä merimiespalvelujen perustamista alueellaan oleviin tarkoituksenmukaisiin satamiin ja määriteltävä asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan, mitkä satamat sopivat tähän tarkoitukseen. Merimiespalvelujen tulee vastata merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuvia muutoksia, jotka johtuvat merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä.

Merimiespalveluista ja niitä toteuttavasta merimiespalvelutoimistosta säädetään merimiespalvelulaissa (447/2007) ja merimiespalvelutoimistosta annetussa työministeriön asetuksessa (720/2007). Merimiespalvelutoimiston tehtävänä on toimia yhteiselimenä lakisääteisen ja vapaaehtoisen merimiespalvelutoiminnan järjestämiseksi ja tukea merimiesten aikuisopiskelua ja harrastustoimintaa sekä tarjota heille opinto-, tiedotus- ja vapaa-ajan palveluja sekä palvella myös Suomeen saapuvia ulkomaisia merimiehiä. Merimiespalvelutoimistolla on edustajisto ja hallitus, joissa molemmissa ovat jäseninä myös merialan työmarkkinaosapuolten edustajat.

Merenkulkijoiden terveydenhoidosta maissa huolehtivat merimiesterveyskeskukset, joita ovat terveydenhuoltolain mukaan Haminan, Helsingin, Kemin, Kotkan, Oulun, Pietarsaaren, Porin, Rauman, Savonlinnan, Turun ja Vaasan merimiesterveyskeskukset. Maarianhaminan osalta on säädetty erikseen merimieskeskuksesta, joka tuottaa vastaavat työterveyshuoltopalvelut.

Merimiesterveyskeskukset ylläpitävät kansanterveystyöhön kuuluvina tehtävinä:

1) kotipaikasta riippumatta merimiesterveydenhuoltoa, johon kuuluu merimiehen terveydenhoito ja sairaanhoito sekä hammashuolto; sekä

2) tuottavat varustamon sijaintipaikasta riippumatta työnantajan järjestettäväksi työterveyshuoltolain 2 §:ssä tai muissa säädöksissä säädettyjä ja niiden nojalla määrättyjä työterveyshuoltopalveluja.

Edellä esitetyn perusteella Suomen voidaan katsoa täyttävän näidenkin säännön ja normin edellyttämän tason.

Sääntö 4.5 ja normi A4.5 — Sosiaaliturva

Sääntö ja normi uudistavat ja korvaavat vuodelta 1987 olevan merenkulkijoiden sosiaaliturvaa koskevan yleissopimuksen nro 165, jolla uudistettiin vuodelta 1936 oleva merimiesten sairausvakuutusta koskeva yleissopimus nro 56 ja vuodelta 1946 oleva merenkulkijoiden sosiaalista turvallisuutta koskeva yleissopimus nro 70, jotka nekin korvautuvat merityöyleissopimuksella. Suomi ei ole ratifioinut mainittuja yleissopimuksia.

Säännön 4.5 ja sen täytäntöönpanoon liittyvän normin A4.5 tarkoituksena on, että sopimusvaltiot toteuttavat toimenpiteet merenkulkijoiden sosiaaliturvan järjestämiseksi. Jokaisen sopimusvaltion on varmistettava, että sosiaaliturva koskee kaikkia merenkulkijoita ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti myös heidän huollettaviaan.

Säännön 4.5 sekä siihen liittyvän normin A4.5 1 kohdan mukaisesti yleissopimuksen edellyttämä sosiaalisen suojan kattavuus voidaan toteuttaa vaiheittain seuraavilla aloilla: sairaanhoito, sairausetuudet, työttömyysetuudet, vanhuusetuudet, työtapaturmaetuudet, perhe-etuudet, äitiysetuudet, työkyvyttömyysetuudet ja leskenetuudet. Nämä sosiaaliturvan alat täydentävät yleissopimuksen säännöstä 4.1 johtuvaa sairaanhoitoa koskevaa turvaa ja säännöstä 4.2 johtuvaa laivanvarustajan vastuuta.

Jokaisen sopimusvaltion on sopimuksen voimaansaattamisen aikaan tarjottava sopimuksen soveltamisalaan kuuluville henkilöille säännön 4.5 mukaisesti sosiaaliturvaa, jonka on katettava ainakin kolme edellä luetellusta yhdeksästä alasta.

Normin A4.5 3 kohdan mukaisesti jokaisen sopimusvaltion on toteutettava kansallisten olosuhteidensa mukaisesti toimia, joilla normin 1 kappaleessa mainittujen alojen mukaista sosiaaliturvaa tarjotaan kaikille sen alueella vakinaisesti asuville merenkulkijoille. Turvan on oltava vähintään yhtä kattava kuin sopimusvaltion alueella asuvien maissa työskentelevien henkilöiden nauttima turva.

Yleissopimuksen sääntö 4.5 sekä sääntöön liittyvät normit on muotoiltu siten, että ne velvoittavat jäsenvaltiota suhteessa kaikkiin merimiehiin. Tämä ilmenee normin A4.5 5 ja

6 kohdasta, jossa on määräyksiä lippuvaltion vastuusta. Lippuvaltion velvollisuutena on varmistaa muun muassa laivanomistajan vastuuta koskevan säännön 4.2 toteutuminen riippumatta siitä, missä merimies asuu.

Säännön 4.2 laivanvarustajan vastuu tarkoituksena on varmistaa, että merenkulkijat on vakuutettu työsuhteeseen liittyvän sairauden, tapaturman tai kuoleman taloudellisia seurauksia vastaan. Normi A4.2 edellyttää, että jäsenvaltion lippua käyttävien laivanomistajien vastuusta sairauden, työtapaturman tai kuolemantapauksen varalta on säädetty lailla.

Asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annettua lakia sovelletaan sen 3 §:n mukaan henkilöön, joka vakinaisesti asuu Suomessa ja jolla on täällä varsinainen asunto ja koti ja joka jatkuvasti pääasiallisesti oleskelee täällä. Lain 6:ssä on erityissäännös palvelusta suomalaisella aluksella. Lakia sovelletaan suomalaisessa aluksessa merityösopimuslain mukaisessa palvelussuhteessa olevaan henkilöön. Lakia sovelletaan myös henkilöön, joka palvelee meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyn parantamisesta annetussa laissa tarkoitetussa suomalaisessa aluksessa, jos hän viimeisen vuoden kuluessa ennen palvelussuhteen alkamista aluksessa asui Suomessa soveltamisalalain 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Soveltamisalalain mukaan ratkaistaan, onko henkilöön sovellettava muun muassa kansaneläkelakia (568/2007), lapsilisälakia (796/1992) ja äitiysavustuslakia (477/1993). Merimiehet ovat Suomessa asuvina työttömyysturvan piirissä. Työttömyysturvalain mukaan Suomessa asuminen ratkaistaan soveltaen soveltamisalalaissa säädettyjä kriteerejä. Työttömyysturvalain 5 luvun 12 §:ssä on merimiehiä koskeva erityissäännös työttömyysturvan lisävakuutuksesta.

Sairausvakuutuslain 2 §:n mukaan vakuutettuja ovat Suomessa asuvat henkilöt. Suomessa asuminen ratkaistaan soveltamisalalain mukaan. Merimiesten osalta sanotun pykälän 3 momentissa viitataan soveltamisalalain 6 §:ään.

Merimieseläkelain 4 §:ssä on säännökset lain soveltamisalaan kuuluvista työntekijöistä. Lakia sovelletaan työntekijään, joka tekee merityösopimuslaissa tarkoitettua työtä tai siinä tarkoitettua työtä vastaavaa työtä. Lain 5 §:ssä on lain soveltamisalan rajoitukset. Lakia ei sovelleta muun muassa työntekijään, joka on työssä meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyn parantamisesta annetussa laissa tarkoitetussa suomalaisessa aluksessa, jollei hän ole Suomen kansalainen tai vakituisesti Suomessa asuva eikä EU:n sosiaaliturva-asetuksen tai sosiaaliturvasopimuksen nojalla sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien määräysten perusteella muuta seuraa.

Tapaturmavakuutuslaki ja ammattitautilaki säätävät työntekijän vakuuttamisvelvollisuuden työnantajalle. Merimiehiä koskevia erityissäännöksiä ei ole.

Soveltamisalalain kattaman lainsäädännön, sairausvakuutuslain ja merimieseläkelain sekä työtapaturmaa ja ammattitauteja koskevan lainsäädännön voidaan katsoa olevan sopusoinnussa normin A4.5.1 kanssa. Suomen kansallisen lainsäädännön voidaan katsoa nykyisellään turvaavan Suomen lipun alla purjehtivalla aluksella merityösopimuslain mukaisessa työsuhteessa olevalle ja/tai Suomessa asuvalle merimiehelle sosiaaliturvan kaikilla yhdeksällä sosiaaliturvan alalla yleissopimuksessa edellytetyllä tavalla.

Yleissopimuksen normin A4.5 4 kohdan mukaan sopimusvaltiot voivat normin 3 kohdan mukaisista velvollisuuksista riippumatta kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla ja alueellisten taloudellisen yhdentymisen organisaatioiden puitteissa annettujen määräysten avulla määrittää muita sääntöjä, jotka koskevat merenkulkijoiden sosiaaliturvalainsäädäntöä.

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, (ja neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003 kolmansien valtioiden kansalaiset) menee Euroopan unionin välisissä tilanteissa yleissopimuksen edelle. Tällöin asetuksen 883/2004 sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien säännösten mukaan ratkaistaan, mikä sopimusvaltio vastaa normin A4.5 1 kohdassa tarkoitetusta sosiaaliturvasta.

Normin A4.5 1 kohdassa lueteltujen sosiaaliturvan alojen osalta normin A4.5 3 kohdan mukaan riittää, että jäsenvaltio tarjoaa sosiaa-

liturvan alueellaan vakituisesti asuville merenkulkijoille. Näin ollen asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain kattama lainsäädäntö, sairausvakuutuslaki ja merimieseläkelaki ovat sopusoinnussa säännön 4.5 ja normin A4.5 kanssa. Tapaturmavakuutuslaissa ei ole erityisiä merimiehiä koskevia säännöksiä. Tapaturmavakuutuslain mukaan työnantaja on velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä työtapaturman ja ammattitaudin varalta. Työntekijän asuinpaikalla ei ole merkitystä.

Kun otetaan huomioon laivanvarustajan vastuuta koskevat, säännön 4.2 yhteydessä selvitetyt säännökset sekä työehtosopimusmääräykset, Suomen lainsäädännön ja käytännön on katsottava täyttävän sosiaaliturvaa koskevan säännön ja normin kaikki yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvat henkilöt eli kaikki Suomessa asuvat sekä kaikki Suomen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevät merenkulkijat sairaanhoidon, sairausetuuksien sekä työtapaturmaetuuksien osalta.

Kunkin jäsenvaltion on yleissopimuksen ratifioidessaan määriteltävä ne alat, joilla se sitoutuu varmistamaan sosiaaliturvan tämän normin mukaisesti. Myös myöhemmin voidaan ilmoittaa lisäsitoumuksista. Edellä esitetyn perusteella Suomen on tarkoitus ilmoittaa ratifiointikirjassaan sitoutuvansa varmistamaan sosiaaliturvan sairaanhoidon, sairausetuuksien sekä työtapaturmaetuuksien aloilla.

Koska lainsäädäntömme ei näyttäisi turvaavan riittävästi muiden yleissopimuksen kattamien sosiaaliturvan alojen osalta meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyn parantamisesta annetussa laissa tarkoitetussa suomalaisessa aluksessa työskentelevälle henkilöstölle sosiaalietuuksia, ehdotetaan että Suomi ei tässä vaiheessa sitoutuisi työttömyysetuuksien, vanhuusetuuksien, perhe-etuuksien, äitiysetuuksien, työkyvyttömyysetuuksien eikä leskenetuuksien osalta yleissopimuksen sosiaaliturvaa koskevien määräysten noudattamiseen.

5 osasto. Täytäntöönpano ja soveltaminen

Yleissopimusten täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevat määräykset korvaavat ILOn vuodelta 1976 olevan kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskevan yleissopimuksen (nro 147), jonka Suomi on ratifioinut vuonna 1978 sekä tähän yleissopimukseen liittyvän pöytäkirjan vuodelta 1996, jonka Suomi on ratifioinut vuonna 2002.

Sääntöjen ja ohjeiston 5 osasto koskee yleissopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista ja liittyy artiklaan V, joka koskee voimaansaattamiseen ja soveltamiseen liittyviä velvollisuuksia. 5 luvun kolme sääntöä koskevat lippuvaltion velvollisuuksia (5.1), satamavaltion velvollisuuksia (5.2) ja työvoimaa lähettävien jäsenvaltioiden työnvälitystä koskevia velvollisuuksia (5.3).

Sääntö 5. 1 — Lippuvaltion velvollisuudet

Lippuvaltion velvollisuuksia koskeva sääntö 5.1 edellyttää jäsenvaltioiden panevan täytäntöön yleissopimuksesta johtuvat velvollisuutensa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla.

Sääntö 5.1.1 ja normi A5.1.1 — Yleiset periaatteet

Säännön mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleissopimuksesta johtuvat velvollisuudet pannaan täytäntöön sen lipun alla purjehtivilla aluksilla. Niillä on oltava tarkastus- ja sertifiointijärjestelmä, jossa aluksille myönnetään merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus. Jäsenvaltiot voivat myös valtuuttaa jonkun muun luotettavan organisaation suorittamaan näitä tehtäviä. Merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus ovat asiakirjoja, jotka osoittavat, että alus on asiaankuuluvasti tarkastettu ja että sen työ- ja elinolot vastaavat yleissopimuksen standardeja. Säännön täytäntöönpanoa ohjaava normi edellyttää, että järjestelmää hallinnoidaan ja seurataan tiettyjen tavoitteiden ja standardien mukaisesti sekä että jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivilla aluksilla on jäljennös tästä yleissopimuksesta.

Säännön osalta viitataan sääntöön 5.1.3, joka koskee merityösertifikaattia ja sen liitteenä olevaa merityöehtojen noudattamista koskevaa ilmoitusta ja niiden edellyttämää sertifiointijärjestelmää.

Työsuojeluviranomainen antaa Liikenteen turvallisuusvirastolle merityöyleissopimuksen edellyttämän merityösertifikaatin myön-

tämistä varten lausunnon yleissopimuksen liitteessä A5—I mainituista asioista. Merityösertifikaatin myöntämisedellytyksistä säädetään aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 53 §:n 1 momentissa.

Sääntö 5.1.2 ja normi A5.1.2 — Hyväksyttyjen organisaatioiden valtuuttaminen

Säännön mukaan toimivaltainen viranomainen voi valtuuttaa jonkin muunkin julkisen laitoksen tai hyväksytyn organisaation suorittamaan aluksen tarkastuksen ja sertifioinnin. Säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset koskevat tarkastusorganisaation luotettavuuden ja asiantuntevuuden selvittämistä ja valtuutetun organisaation valvontaa. Jäsenvaltion on tiedotettava ILOlle kaikista hyväksytyistä organisaatioista ja eriteltävä valtuutuksiin perustuvat toimenpiteet.

Suomessa merenkulkijoiden työ- ja elinolojen tarkastuksen voi suorittaa vain työsuojeluviranomainen, joka voi kyllä käyttää asiantuntijoita, mutta ei valtuuttaa muita organisaatioita tarkastusta suorittamaan, joten artiklan soveltaminen ei tule kysymykseen Suomessa.

Sääntö 5.1.3 ja normi A5.1.3 — Merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus

Säännön mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden lipun alla purjehtivilla aluksilla on oltava merityösertifikaatti osoitukseksi siitä, että sillä työskentelevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot ovat sen kansallisen lainsäädännön mukaiset, jolla yleissopimus on pantu täytäntöön. Merityösertifikaattiin on liitettävä merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, jossa luetellaan ne kansalliset säädökset, jotka vastaavat yleissopimuksen vaatimuksia ja toimenpiteet, joiden avulla laivanvarustaja valvoo niiden noudattamista. Sääntöä sovelletaan pääsääntöisesti kansainvälisessä liikenteessä tai toisen maan satamista tai niiden välillä liikennöiviin bruttovetoisuudeltaan yli 500 oleviin aluksiin. Säännön täytäntöönpanoa koskevan normin määräykset liittyvät asiakirjojen myöntämisen edellytyksenä oleviin tarkastuksiin, voimassaoloaikaan, väliaikaisuuteen, sisältöön ja muotoon, lakkaamiseen, peruuttamiseen ja merityösertifikaattirekistereihin.

Aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 57 § koskee katsastusasiakirjoja sekä todistus- ja turvallisuuskirjoja. Sen 3 momentin mukaan merityösertifikaatin ja muut merityöyleissopimuksen edellyttämät todistuskirjat antaa Liikenteen turvallisuusvirasto edellyttäen, että sekä se että työsuojeluviranomainen toteavat, ettei asiakirjan myöntämiselle ole estettä niiden toimivaltaan kuuluvien seikkojen osalta.

Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus on kaksiosainen asiakirja, jossa luetellaan ne kansalliset säännökset, jotka vastaavat yleissopimuksen määräyksiä ja jossa laivanvarustaja sitoutuu niitä jatkuvasti noudattamaan. Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus on laadittava yleissopimuksen liitteen A5—II mukaisesti.

Aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 35 §:n 2 momentin mukaan aluksen katsastuksen yhteydessä Liikenteen turvallisuusvirasto varmistuu siitä, että aluksella on merityösertifikaatti.

Liikenteen turvallisuusviraston on miehitystodistusta antaessaan otettava laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetun lain 7 §:n 2 momentin nojalla huomioon merityöyleissopimuksen määräykset. Pykälän 4 momentissa säädetään merityöyleissopimuksen edellyttämästä lääkäristä tietyn kokoisella aluksella. Liikenne- ja viestintäministeriössä on valmisteilla hallituksen esitys muun muassa 7 §:n 4 momentin tarkentamiseksi vastaamaan paremmin merityöyleissopimuksen vaatimuksia.

Liikenteen turvallisuusvirasto valvoo alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain nojalla viraston suorittamien tarkastusten yhteydessä, että merityöyleissopimuksen määräyksiä noudatetaan. Lain 2 §:n sisältämään, lain soveltamisen piiriin kuuluvien kansainvälisten yleissopimusten listaan lisättiin tammikuussa 2011 (muutos 1138/2010) merityöyleissopimusta koskeva i alakohta. Me-

rityöyleissopimuksen määräysten noudattamista valvoo myös työsuojeluviranomainen.

Edellä mainitut aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 35 §:n 2 momentti ja 57 §:n 2 momentti, laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetun lain 7 §:n 2 ja 4 momentti sekä alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 2 §:n 5 kohdan i alakohta tulevat voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana. Tarkoituksena on, että säännökset tulevat voimaan samanaikaisesti kun merityöyleissopimus tulee Suomen osalta voimaan.

Aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 59 § koskee todistus- tai turvallisuuskirjan uusimista ja sen voimassaolon lakkaamista. Sen mukaan laivanisännän tai hänen edustajansa on viipymättä haettava kirjallisesti uutta todistus- tai turvallisuuskirjaa Liikenteen turvallisuusvirastolta silloin, kun aluksen nimi tai kotipaikka muuttuu tai jos aluksen tiedoissa tapahtuu muita todistus- tai turvallisuuskirjan tietoihin vaikuttavia muutoksia. Pykälän 2 momentin mukaan todistus- tai turvallisuuskirja lakkaa olemasta voimassa, jos siihen ei ole tehty merkintää säädetystä vuosi-, väli- tai määräaikaiskatsastuksesta tai jos alukseen on tehty muutos ilman Liikenteen turvallisuusviraston suostumusta tai jos alus siirtyy toisen valtion lipun alle.

Aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetun lain 58 §:ssä säädetään väliaikaisesta merityösertifikaatista. Sen mukaan Liikenteen turvallisuusviraston valtuuttama luokituslaitos voi suorittaessaan katsastuksen myöntää alukselle väliaikaisesti todistus- tai turvallisuuskirjan. Aluksen on kuitenkin viiden kuukauden kuluessa katsastuksesta hankittava Liikenteenturvallisuusviraston tai sanotun lain 37 §:ssä tarkoitetun toisen valtion viranomaisen antama todistus tai turvallisuuskirja.

EU:n komissio on 23 päivänä maaliskuuta 2012 antanut ehdotuksen lippuvaltion toimeenpanovelvollisuuksia koskevaksi direktiiviksi eli ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 2009/13/EY täytäntöönpanoon liittyvistä lippuvaltion velvollisuuksista (KOM(2012) 134) Komissio ehdottaa merityöyleissopimuksen sisältämien merityösertifikaattia ja merityöehtojen noudattamista koskevien säännösten lisäämistä direktiiviin. Ehdotuksen tavoitteena on varmistaa EU:n yhtenäisen ja tehokas merityöyleissopimuksen toimeenpano. Ehdotus koskee lippuvaltion toimeenpanovelvollisuuksia, jotka liittyvät Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityö koskevan yleissopimuksen noudattamista.

Suomen voidaan katsoa täyttävän säännön sekä sitä täydentävän normin edellyttämän tason, kun valmisteilla olevat lainsäädännön muutokset on saatettu voimaan.

Sääntö 5.1.4 ja normi A5.1.4 — Tarkastukset ja niiden täytäntöönpano

Säännön tarkoituksena on varmistaa, että jäsenmailla on toimiva tarkastus- ja valvontajärjestelmä, jonka avulla voidaan varmistaa, että niiden lipun alla purjehtivien alusten työ- ja elinolot vastaavat sitä kansallista lainsäädäntöä, joka luetellaan aluksen merityöehtojen noudattamista koskevassa ilmoituksessa ja jolla tämä yleissopimus on pantu kansallisesti täytäntöön. Säännön täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset liittyvät tarkastuksien ohella tarkastajien koulutukseen ja pätevyyteen, toimivaltuuksiin, riippumattomuuteen, luottamuksellisiin tietoihin ja raportointiin.

Laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetun lain mukaan työsuojeluviranomaisen on suoritettava aluksella toimivaltaansa kuuluvat merityöyleissopimuksen tarkoittamat väliaikaisen ja varsinaisen merityösertifikaatin myöntämisen, voimassa pitämisen tai uusimisen kannalta tarpeelliset tarkastukset. Laivanisännän on haettava tarkastusta kirjallisesti hyvissä ajoin ennen tarkastuksen ajankohtaa. Työsuojeluviranomaisen on tehtävä

asianmukainen merkintä merityösertifikaattiin hyväksytystä merityösertifikaatin voimassa pitämiseksi tarkoitetusta välitarkastuksesta.

Tarkastusmenettelyssä noudatetaan työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annettua lakia. Jos tarkastuksessa ilmenee että aluksen työ- ja asuinympäristö eivät vastaa lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä, työsuojeluviranomaisen on asetettava laivanisännälle määräaika, jonka puitteissa puutteet on korjattava.

Työsuojeluviranomaisen ja tarkastajan toimivaltuudet ja velvollisuudet määritellään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain 2 luvussa. Tarkastajalla tarkoitetaan aluehallintoviranomaisen työsuojeluvastuualueen valvonta- ja tarkastustehtävissä toimivaa virkasuhteista henkilöä, jota ei pidetä työsuojeluviranomaisena. Tarkastajien koulutustaso vaihtelee, yleisin on tekninen koulutus, mutta myös oikeustieteellinen, yhteiskunnallinen ja sosiaali- ja terveydenhuoltoalan koulutustausta on yleistynyt. Rekrytoidut tarkastajat osallistuvat työsuojeluhallinnon järjestämään valvontatehtäväkoulutukseen samoin kuin täydennys- ja ajankohtaiskoulutukseen määräajoin.

Työsuojeluviranomaisella ja tarkastajalla on oikeus päästä työpaikkaan ja muihin tiloihin, joissa työtä tehdään, ja laivatyössä myös työntekijöille järjestettyihin majoitustiloihin. Heillä on oikeus saada nähtäväkseen asiakirjat, joita työnantajan on lain mukaan säilytettävä, kuten työaika- ja vuosilomakirjanpito sekä työn terveellisyyteen ja turvallisuuteen liittyvät raportit ja muut sellaiset raportit, joiden suorittamista laissa erikseen edellytetään. Laki sisältää myös säännökset ilmoittajan tietojen salassapidosta, tarkastuskertomuksesta, asiantuntijan käytöstä, muutoksenhakukeinoista, valvonnan toteuttamiseen liittyvistä ilmoituksista, rangaistusseuraamusten toteuttamisesta, virka-avusta ja valvonnasta. Valvontatoimintaan sovelletaan hallintolakia (434/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999).

Valvontalain nojalla tehtyyn päätökseen haetaan muutosta valittamalla. Aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueen päätöksestä valitetaan hallinto-oikeuteen. Sosiaali- ja terveysministeriön työsuojeluviranomaisena tekemästä päätöksestä valitetaan suoraan korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Päätöksestä voi valittaa työnantaja, muu mahdollinen asianosainen ja eräissä asioissa työsuojeluvaltuutettu.

Työsuojelun tehtäviä hoitavat vastuualueet eli työsuojeluviranomaiset ja tarkastajat ovat riippumattomia valvontatehtävää hoitaessaan. Aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) mukaan vastuualueiden toiminta on järjestettävä siten, että riippumattomuus ja puolueettomuus työsuojelun valvontatehtävässä on turvattu. Vastuualueille ei saa antaa sellaisia muita tehtäviä, jotka voivat vaarantaa työsuojelun valvontatehtävien asianmukaisen hoitamisen tai riippumattomuuden.

Laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annettu laki edellyttää voimaan tullessaan, että työsuojeluviranomaisen on tarkastettava alus, jonka bruttovetoisuus on yli 199, vähintään kolmen vuoden välein käyttöönotosta. Suomessa toimii tällä hetkellä seitsemän merenkulun työsuojeluun erikoistunutta työsuojelutarkastajaa. Heistä kuudella on merenkulun ammattitausta, koulutus ja työkokemus. Tarkastajien ammatillinen tausta pyritään myös jatkossa pitämään vastaavanlaisena.

Edellä mainituilla perusteilla Suomen lainsäädäntö vastaa säännön 5.1.4 ja siihen liittyvän normin määräyksiä.

Sääntö 5.1.5 ja normi A5.1.5 — Valitusmenettely aluksella

Merityöyleissopimuksen 5.1.5 sääntö edellyttää, että aluksilla voidaan nopeasti, tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti käsitellä merenkulkijoiden valitukset, jotka koskevat yleissopimuksen määräyksien vastaista menettelyä. Normin A5.1.5 1 kohta edellyttää, että merenkulkijoilla on oltava oikeus valittaa aluksella mistä tahansa väitetystä yleissopimuksen määräyksen vastaisesta menettelystä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina). Normin 2 kohta edellyttää, että lait tai määräykset, jotka koskevat aluksella tehtävää valitusta, vastaavat säännön 5.1.5 vaatimuksia. Kyseisen menettelyn tarkoituksena on saada valitus ratkaistua mahdollisimman

alhaisella tasolla. Merenkulkijalla on kuitenkin kaikissa tapauksissa oltava oikeus valittaa suoraan päällikölle ja asianmukaisille ulkopuolisille viranomaisille silloin, kun hän katsoo sen tarpeelliseksi.

Työturvallisuuslain 19 §:n mukaan työntekijän on viipymättä ilmoitettava työnantajalle ja työsuojeluvaltuutetulle havaitsemistaan vioista ja puutteellisuuksista. Lain 17 §:n mukaan työnantajan ja työntekijän on yhteistoiminnassa ylläpidettävä ja parannettava työturvallisuutta työpaikalla. Työntekijällä on oikeus tehdä työpaikan turvallisuutta ja terveellisyyttä koskevia sekä muita työolosuhteisiin vaikuttaviin asioihin liittyviä ehdotuksia ja saada niihin palaute.

Työturvallisuusjohtamisen periaatteisiin kuuluu, että asioista ilmoitetaan ensiksi omalle esimiehelle, jonka kanssa ongelmia pyritään ratkaisemaan. Jos asioita ei voida ratkaista esimiehen kanssa, ne viedään ylemmille esimiehille ratkaistavaksi.

Työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa edellytetään, että työnantajan ja työntekijän on käsiteltävä yhteistoiminnassa muun muassa työntekijän turvallisuuteen ja terveyteen välittömästi vaikuttavat tekijät. Aluksilla, joilla työskentelee vähintään viisi henkilöä, tulee olla työsuojeluvaltuutettu. Tämä avustaa tarvittaessa työntekijää valitusten käsittelyssä.

Työturvallisuuslain 28 §:ssä kielletään työntekijän häirintä ja epäasiallinen kohtelu. Tämä säännös turvaa valituksen tekijän oikeudenmukaisen kohtelun.

Työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa edellytetään pitämään salassa henkilön, joka on tehnyt ilmoituksen työpaikan epäkohdasta tai puutteellisuuksista. Samoin on pidettävä salassa se, että työsuojelutarkastus on tehty tämän ilmoituksen johdosta.

Työnantaja- ja työntekijäjärjestöt ovat yhdessä työturvallisuuskeskuksen kanssa laatineet lomakkeen, jonka avulla valitukset aluksella käsitellään. Lomake on tarkoitettu jaettavaksi suomalaisille aluksille ja annettavaksi työntekijälle työsopimusta tehtäessä.

Suomen voidaan näin ollen katsoa täyttävän yleissopimuksen kyseisen säännön.

Sääntö 5.1.6 — Merionnettomuudet

Sääntö edellyttää jäsenvaltioiden tutkivan vakavat merionnettomuudet, joista seuraa vammautuminen tai kuolema edellyttäen, että sen lipun alla purjehtiva alus on osallisena onnettomuudessa.

Suomessa turvallisuustutkintalailla (525/2011) on muun muassa pantu täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2009/18/EY) meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan perusperiaatteista ja neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta. Lain mukaan turvallisuustutkinta on suoritettava suuronnettomuuksista sekä ilmailussa, raideliikenteessä ja vesiliikenteessä tapahtuneista vakavimmista onnettomuuksista ja vaaratilanteista. Harkinnan mukaan tutkinta on mahdollista tehdä myös suuronnettomuuden vaaratilanteesta ja muusta onnettomuudesta tai vaaratilanteesta. Lisäksi turvallisuustutkinta voidaan suorittaa myös sellaisista erityisen vakavista poikkeuksellisista tapahtumista, jotka eivät ole onnettomuuksia. Päätöksen tutkintaryhmän asettamisesta tekee valtioneuvosto, ja ryhmä toimii oikeusministeriön yhteydessä. Onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta vastaa Onnettomuustutkintakeskus, joka on puolueeton pysyvä tutkintaelin. Se on toiminnallisesti riippumaton merenkulusta vastaavista viranomaisista ja muista osapuolista.

Edellä mainituilla perusteilla Suomen lainsäädäntö vastaa säännön määräyksiä.

Sääntö 5.2 — Satamavaltion velvollisuudet

Satamavaltion velvollisuuksia koskevan säännön tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltiot täyttävät kansainvälistä yhteistyötä koskevat velvollisuutensa ja valvovat yleissopimuksen standardien toteutumista sen satamissa vierailevilla ulkomaalaisilla aluksilla. Tähän sisältyy muun muassa kyseisten alusten merenkulkijoiden tekemistä valituksista ja satamavaltiotarkastuksista huolehtiminen.

Sääntö 5.2.1 ja normi A5.2.1 — Satamavaltiotarkastukset

Satamavaltiotarkastuksia koskeva sääntö edellyttää jäsenvaltioiden voivan halutessaan tarkastaa satamissaan olevat ulkomaalaiset alukset ja varmistua siitä, että niillä olevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot vastaavat yleissopimuksen vaatimuksia. Tarkastus kohdistuu ainoastaan aluksen merityösertifikaattiin ja merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen tarkistamiseen, elleivät tietyt ohjeistossa määritellyt olosuhteet anna aihetta laajemman tarkastuksen suorittamiseen. Säännön täytäntöönpanoa koskevan normin määräykset liittyvät yksityiskohtaista tarkastusta edellyttäviin olosuhteisiin, tarkastuskohteisiin, raportoimiseen sekä aluksen pysäyttämiseen.

Ulkomaisiin aluksiin kohdistuva tarkastusjärjestelmä perustuu uudistettuun alusturvallisuuden valvonnasta annettuun lakiin, jossa on otettu huomioon tämän yleissopimuksen määräykset.

Kyseisellä lailla on pantu täytäntöön satamavalvontadirektiivi. Laissa säädetään valvontaviranomaisen oikeuksista, tarkastuksien toimittamisesta, viranomaisten käytössä olevista pakkokeinoista ja rikkomuksista määrättävistä seuraamuksista. Sen määräykset vastaavat tämän yleissopimuksen satamavaltiotarkastuksia koskevia määräyksiä siltä osin kuin ne liittyvät alusten asumis- ja työskentelyolosuhteisiin. Lain noudattamista valvoo Liikenteen turvallisuusvirasto. Tarvittaessa työsuojeluviranomaisen edustaja voi suorittaa aluksilla itsenäisiä tarkastuksia varmistaakseen, että aluksella noudatetaan työsuojelulainsäädäntöä.

Euroopan komissio on antanut 23 päivänä maalikuuta 2012 satamavalvontadirektiiviä koskevan muutosehdotuksen, jolla pyritään varmistamaan ILOn merityöyleissopimuksen yhtenäinen ja tehokas toimeenpano EU:n alueella.

Sääntö 5.2.2 ja normi A5.2.2 — Merenkulkijoiden valitusten käsittely maissa

Säännön ja siihen liittyvän normin tarkoituksena on varmistaa, että vieraassa satamassa olevan aluksen merenkulkijat voivat tehdä valituksen siitä, että yleissopimuksen määräyksiä ei noudateta. Mikäli valitusta ei saada ratkaistua, satamavaltion viranomaisen on ilmoitettava siitä lippuvaltiolle. Ratkaisemattomasta valituksesta on myös tehtävä ilmoitus ILOlle ja tiedotettava satamavaltion laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille.

Alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 9 §:n mukaan työsuojeluviranomainen antaa Liikenteen turvallisuusvirastolle virka-apua tilanteissa, joissa Liikenteen turvallisuusvirasto vastaanottaa työsuojelulainsäädännön alaan kuuluvan merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevan ilmoituksen. Yhteisesti suoritettavista tarkastuksista voidaan sopia Liikenteen turvallisuusviraston ja työsuojeluviranomaisen kanssa erikseen.

Edellä mainituilla perusteilla Suomen lainsäädäntö vastaa säännön ja siihen liittyvän normin määräyksiä.

Sääntö 5.3 ja normi A5.3 — Työvoiman välitykseen liittyvät velvollisuudet

Säännön ja sen täytäntöönpanoon liittyvän normin tarkoituksena on varmistaa että kukin jäsenvaltio täyttää merenkulkijoiden työvälitykseen ja sosiaaliturvaan liittyvät velvollisuutensa myös niihin merenkulkijoihin nähden, jotka ovat sen kansalaisia tai asuvat sen alueella tai muutoin oleskelevat sen alueella tämän yleissopimuksen mukaisesti. Tätä varten on kehitettävä seurantajärjestelmä, jonka avulla voidaan valvoa sen työvoiman välitykseen liittyviä velvollisuuksia.

Määräysten osalta viitataan säännön 1.4. ja normin A1.4 kohdalla olevaan esitykseen merenkulkijoiden työvoimapalveluista.

Viitaten työnvälityspalveluja koskevan säännön 1.4 yhteydessä esitettyyn Suomen voidaan katsoa täyttävän tältäkin osin yleissopimuksen ratifioinnin edellyttämän tason.

1.2 Yleissopimuksen liitteet

Liite A5—I

Liitteessä luetellaan ne merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevat seikat, jotka lippuvaltion on tarkastettava ja hyväksyttävä ennen kuin se voi antaa alukselle normin

A5.1.3. mukaisen todistuksen. Nämä seikat ovat vähimmäisikä, lääkärintodistus, merenkulkijoiden pätevyys, merenkulkijoiden työsopimukset, luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö, työ- tai lepoajat, alusten miehitys, asuintilat, aluksella olevat virkistysmahdollisuudet, ruoka ja ruokahuolto, työterveys ja -suojelu sekä tapaturmien torjunta, sairaanhoito aluksella, valitusmenettelyt aluksella sekä palkkojen maksaminen.

Liite A5—II

Mainittu liite määrittelee merityösertifikaatin mallin sekä merityösertifikaattiin liitettävän merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen I- ja II-osan mallin. Ilmoituksen I-osan allekirjoittaa viranomainen ja II-osan laivanvarustaja. Ilmoitukset koskevat samoja asioita kuin liitteen A5—I kohdalla on lueteltu. Niitä aluksia varten, joita koskee IMOn hyväksymä aluksenmittauksen väliaikainen järjestelmä, liitteeseen sisältyy myös väliaikaisen merityösertifikaatin malli.

Liite A5—III

Liitteessä luetellaan ne seikat, jotka satamavaltion viranomaisten tulee tarkastaa normin A5.2.1 nojalla. Tarkastettavat seikat ovat: vähimmäisikä, lääkärintodistus, merenkulkijoiden pätevyys. merenkulkijoiden työsopimukset. luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö, työ- tai lepoajat, alusten miehitys, asuintilat, vapaa-ajan tilat aluksella, ruoka ja ruokahuolto, työterveys ja -suojelu sekä tapaturmien torjunta, sairaanhoito aluksella, valitusmenettelyt aluksella ja palkkojen maksaminen.

Liite B5—I

Liite sisältää esimerkin ohjeen B5.3 5 kohdan mukaisesta kansallisesta ilmoituksesta, joka on liitettävä aluksen merityösertifikaattiin. Liite sisältää myös mallin, joka koskee ilmoituksen merityöehtojen noudattamisesta – II-osaa eli toimenpiteet, joilla varmistetaan yleissopimuksen jatkuva noudattaminen tarkastusten välillä.

2 Lakiehdotuksen perustelut

Koska merityöyleissopimus sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi lakiehdotus Kansainvälisen työjärjestön merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Lain 1 §:n mukaan merityötä koskevan Genevessä 23 päivänä helmikuuta 2006 tehdyn vuoden 2006 yleissopimuksen, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

Lain 2 §:ssä säännellään merityöyleissopimuksen korvaamien ILOn yleissopimusten voimaanpanosäännösten kumoamisesta. Koska yleissopimus korvaa merityöyleissopimuksen voimaan tullessa sen ratifioineen jäsenvaltion osalta sen aiemmin ratifioimat, nyt muutettavat yleissopimukset, esitetään, että eduskunta kumoaisi yleissopimuksen hyväksymisen yhteydessä eräät korvautuvia yleissopimuksia koskevat voimaansaattamissäädökset.

Yleissopimuksen ratifiointi johtaa Suomen osalta automaattisesti niiden X artiklassa lueteltujen yleissopimusten korvautumiseen, jotka Suomi on ratifioinut. Merityöyleissopimus kokoaa yhteen asiakirjaan suurimman osan ILOn merityötä koskevista yleissopimuksista eli yhteensä 37 yleissopimusta.

ILOn yleissopimusten tavanomaisia loppumääräyksiä sääntelevän, vuodelta 1961 olevan yleissopimuksen loppuartiklojen muuttamisesta nro 116 (SopS 23/1964), jonka Suomi ratifioi vuonna 1964, 6 artiklassa todetaan, että mikäli työkonferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa aiemman yleissopimuksen, eikä uusi sopimus toisin määrää, niin jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi ipso jure tuon aiemman yleissopimuksen irtisanoutuminen irtisanomista koskevista ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan.

Ne yleissopimukset, jotka merityöyleissopimus uudistaa on lueteltu X artiklassa. Nämä yleissopimukset koskevat: alinta ikäraja

aluksella työskenteleville lapsille, 1920 (nro 7), korvausta aluksen haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä, 1920 (nro 8), merimiesten työnvälitystä, 1920 (nro 9), meripalveluksessa olevien lasten ja nuorten henkilöiden pakollista lääkärintarkastusta, 1921 (nro 16), merimiesten työsopimusta, 1926 (nro 22), merimiesten kotiin lähettämistä, 1926 (nro 23), kauppa-alusten päällystön ammattipätevyyden minimivaatimusta, 1936 (nro 53), merimiesten vuosilomaa, 1936 (nro 54), laivanisännän vastuuta siinä tapauksessa, että merimies sairastuu, joutuu tapaturman uhriksi tai kuolee, 1936 (nro 55), merimiesten sairausvakuutusta, 1936 (nro 56), aluksessa noudatettavaa työaikaa ja aluksen miehitystä, 1936 (nro 57), merityöhön käytettävien lasten minimi-iän vahvistamista (muutettu), 1936 (nro 58), laivaväen ruoanpitoa aluksessa, 1946 (nro 68), laivakokkien pätevyystodistusta, 1946 (nro 69), merenkulkijain sosiaalista turvallisuutta, 1946 (nro 70), merenkulkijain palkallista lomaa, 1946 (nro 72), merenkulkijain lääkärintarkastusta, 1946 (nro 73), matruusien pätevyystodistusta, 1946 (nro 74), laivaväen asuntoja aluksessa, 1946 (nro 75), palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä, 1946 (nro 76), merenkulkijain palkallista lomaa (muutettu), 1949 (nro 91), laivaväen asuntoja aluksessa (muutettu), 1949 (nro 92), palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu), 1949 (nro 93), palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu), 1958 (nro 109), laivaväen asuntoja aluksessa (täydentävät määräykset), 1970 (nro 133), merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa, 1970 (nro 134), merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä, 1976 (nro 145), merenkulkijain palkallista vuosilomaa, 1976 (nro 146), kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa, 1976 (nro 147), yleissopimukseen nro 147 liittyvää pöytäkirjaa (1996), kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa, 1976 (nro 147), merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa, 1987 (nro 163), Merenkulkijoiden terveyden- ja sairaanhoitoa, 1987 (nro 164), merenkulkijoiden sosiaaliturvaa (muutettu), 1987 (nro 165), Merenkulkijoiden kotimatkaoikeutta (muutettu), 1987 (nro 166), merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia, 1996 (nro 178), merenkulkijoiden työnvälitystä, 1996 (nro 179) sekä merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä, 1996 (nro 180).

Suomi on ratifioinut näistä korvautuvista yleissopimuksista seuraavat: meripalveluksessa olevien lasten alinta ikärajaa koskevan kansainvälien sopimus, nro 7, (278/1925), korvausta haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä koskeva sopimus, nro 8, (853/1949), merimiesten työnvälitystä koskeva sopimus, nro 9, (228/1922), meripalveluksessa olevien lasten ja nuorten henkilöiden pakollista lääkärintodistusta koskeva sopimus, nro 16 (279/1925), merimiesten työsopimusta koskeva sopimus, nro 22 (249/1947), kauppa-alusten päällystön ammattipätevyyden minimivaatimuksia koskeva sopimus, nro 53, (250/1947), merenkulkijain palkallista lomaa koskeva sopimus, nro 72 (388/1949), merenkulkijain lääkärintarkastusta koskeva sopimus, nro 73 (275/1956), laivaväen asuntoja aluksessa koskeva sopimus, nro 75 (387/1949), merenkulkijoiden palkallista lomaa koskeva sopimus, nro 91 (623/1951), laivaväen asuntoja aluksessa koskeva sopimus, nro 92 (624/1951), laivaväen asuntoja aluksessa (täydentävät määräykset) koskeva yleissopimus, nro 133 (213/1992), merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa koskeva yleissopimus, nro 134 (882/1975), merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskeva yleissopimus, nro 145 (745/1979), merenkulkijain palkallisia vuosilomia koskeva yleissopimus, nro 146 (964/1990), kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskeva yleissopimus, nro 147 (746/1979), kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskevaan yleissopimukseen liittyvä pöytäkirja, nro 147 pöytäkirja, (938/2002), merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa koskeva yleissopimus, nro 163, (1370/1992), merenkulkijoiden terveyden- ja sairaanhoitoa koskeva yleissopimus, nro 164 (1656/1995), merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia koskeva yleissopimus, nro 178 (303/2000), merenkulkijoiden työnvälitystä koskeva yleissopimus, nro 179 (304/2000) sekä merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä koskeva yleissopimus, nro 180, (500/2002).

Asumisoloja koskeviin yleissopimuksen määräyksiin liittyy siirtymäjärjestely, jonka mukaan alusten rakentamista ja varustamista koskevia määräyksiä sovelletaan vain niihin aluksiin, jotka on rakennettu sinä päivänä, jolloin yleissopimus on tullut kyseisen jäsenmaan osalta voimaan tai sen jälkeen. Tätä vanhempiin aluksiin sovelletaan edelleen ILOn vuodelta 1949 olevaa yleissopimusta laivaväen asunnoista aluksessa (muutettu) nro 92 ja vuodelta 1970 olevaa yleissopimusta laivaväen asunnoista aluksessa (täydentävät määräykset) nro 133 siltä osin, kuin niitä ennen mainittua päivää oli sovellettava asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan. Koska Suomi on ratifioinut kyseiset yleissopimukset, niitä tulee edelleen soveltaa aluksiin, jotka on rakennettu ennen kuin yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan. Tästä syystä lain 2 §:ssä ei ehdoteta yleissopimusten nro 92 ja nro 133 voimaansaattamissäädösten kumoamista.

Lain 3 §:n mukaan yleissopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Yleissopimus on tarkoitus saattaa voimaan valtioneuvoston asetuksella samanaikaisesti kun yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan.

3 Voimaantulo

Yleissopimus tulee VIII artiklan mukaan kansainvälisesti voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin vähintään 30 ILOn jäsenvaltion ratifioinnit on rekisteröity, edellyttäen, että niiden osuus maailman alusten bruttovetoisuudesta on vähintään 33 prosenttia. Mainitut edellytykset täyttyivät 20 päivänä elokuuta 2012, joten yleissopimus tulee kansainvälisesti voimaan 20 päivänä elokuuta 2013. Tähän mennessä sen on ratifioinut 30 valtiota eli Alankomaat, Antigua ja Barbuda, Australia, Bahama, Benin, Bosnia ja Hertsegovina, Bulgaria, Espanja, Gabon, Kanada, Kiribati, Kroatia, Kypros, Latvia, Liberia, Luxemburg, Marshall-saaret, Norja, Palau, Panama, Puola, Ruotsi, Saint Kitts ja Nevis, Saint Vincent ja Grenadiinit, Singapore, Sveitsi, Tanska, Togo, Tuvalu ja Venäjä.

Yleissopimuksen kansainvälisen voimaantulon jälkeen sopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi on rekisteröity.

Yleissopimus on tarkoitus saattaa voimaan valtioneuvoston asetuksella, kun yleissopimus tulee Suomen osalta voimaan.

4 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumuksen tarpeellisuus

ILOn merityöyleissopimuksen Suomessa voimaansaatettavat määräykset koskevat merityötä harjoittavien palvelusuhteiden ehtoja, työsuojelua sekä sosiaaliturvaan kuuluvia sairaanhoitoa sekä sairaus- ja työtapaturmaetuuksia.

Valtakunnalla on Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 21 kohdan mukaan lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat työoikeutta maakunnan ja kuntien palveluksessa olevien virkaehtosopimuksia koskevin poikkeuksin. Viimeksi mainitun lainkohdan esitöiden mukaan (HE 73/1990 vp, s. 78) työoikeudellinen lainsäädäntövalta kuuluu pääsäännön mukaan valtakunnalle, mutta maakuntapäivillä on oikeus säätää lailla maakunnan ja maakunnassa sijaitsevien kuntien palveluksessa olevien virkaehtosopimuksista. Myös työsuojelua ja sosiaalivakuutusta koskeva lainsäädäntö kuuluu itsehallintolain 27 §:n 21 kohdan ja 29 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan valtakunnan lainsäädäntövaltaan (katso itsehallintolain sosiaalihuoltoa koskevan 18 §:n 13 kohdan perustelut, HE 73/1990, s. 68). Maakunnan lainsäädäntövalta rajoittuu itsehallintolain 18 §:n 2 kohdan mukaan siis maakunnan virkamiehiin sekä maakunnan palveluksessa olevia henkilöitä koskeviin virkaehtosopimuksiin.

Maakunnan lautoilla työskentelevät henkilöt ovat työsopimussuhteessa maakuntaan. Maakunnalla on itsehallintolain 18 §:n 2 a kohdan nojalla lainsäädäntövalta vain maakunnan työntekijöiden työeläketurvaa koskevilta osin. Yleissopimuksen vanhuusetuuksia koskevaa normia A4.5 ei kuitenkaan saateta voimaan Suomessa.

Ahvenanmaan maakuntahallitus on työ- ja elinkeinoministeriölle yleissopimuksesta vuonna 2010 antamassaan lausunnossa todennut, ettei ole esteitä sille, että osa maakunnan lauttojen miehistöstä olisi vastaisuu-

dessa virkasuhteessa maakuntaan. Tämän johdosta on katsottava, että yleissopimus sisältää maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvia asioita. Näitä ovat ne yleissopimuksen määräykset, jotka koskevat merityötä harjoittavien palvelusuhteen ehtoja. Näin ollen itsehallintolain 59 §:n 1 momentin mukaisesti merityöyleissopimuksen voimaansaattamislakiin on tarpeen hankkia Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus, jotta sopimuksen Suomessa voimaan saatettavat ja maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvat määräykset tulisivat voimaan myös maakunnassa.

5 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

5.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaisesti eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia tai vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan hyväksymisen.

Eduskunnan perustuslakivaliokunnan kannan mukaan valtiosopimuksen tai muun kansainvälisen velvoitteen määräys on luettava lainsäädännön alaan kuuluvaksi, 1) jos määräys koskee jonkun perustuslaissa turvatun perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, 2) jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, 3) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla taikka 4) jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on olemassa lain säännöksiä tai 5) siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Kansainvälisen velvoitteen määräys kuuluu näiden perusteiden mukaan lainsäädännön alaan riippumatta siitä, onko määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa (PeVL 11/2000 vp, PeVL 12/2000 vp ja PeVL 45/2000 vp).

Yksityiskohtaisissa perusteluissa on selvitetty merityöyleissopimuksen suhdetta Suomen lainsäädäntöön. Yleissopimuksen I artiklan mukaan sopimuspuolten on varmistettava, että merenkulkijoilla on yleissopimuksen mukaisesti oikeus ihmisarvoiseen työhön. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan, koska se liittyy perustuslain 18 §:ään, jonka mukaan julkisen vallan on huolehdittava työvoiman suojelusta ja pyrittävä turvaamaan oikeus työhön.

Yleissopimuksen II artiklassa määritellään muun muassa merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, merityösertifikaatti, merenkulkija, merenkulkijan työsopimus, merenkulkijan työnvälityspalvelu, alus ja laivanvarustaja. Määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska vastaavat käsitteet määritellään aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetussa laissa, merityösopimuslaissa ja julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa.

Yleissopimuksen III artikla koskee yhdistymisvapautta ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tunnustamista, pakkotyön ja lapsityön poistamista. Määräys kuuluu lainsäädännön alaan, koska vastaavista käsitteistä säädetään perustuslaissa (731/1999), työehtosopimuslaissa, merityösopimuslaissa ja työsopimuslaissa (55/2001).

Yleissopimuksen IV artikla koskee merenkulkijan oikeutta turvalliseen työympäristöön, oikeudenmukaisiin työsuhteen ehtoihin, ihmisarvoisiin työ- ja elinoloihin aluksella sekä terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon. Määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa, merityösopimuslaissa sekä laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta annetussa laissa.

Yleissopimuksen V artikla koskee jäsenvaltioiden velvollisuuksia valvoa lippunsa alla purjehtivia aluksia ja niiden asiakirjoja sekä alueellaan toimivia merenkulkijoiden työnvälityksiä ja edellyttää yleissopimuksen noudattamista. Määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska mainituista seikoista säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa, julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa, aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetussa laissa, alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa, merilaissa ja rikoslaissa.

Vastaavasti yleissopimuksen ohjeisto sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä.

Vähimmäisikää koskeva sääntö 1.1 ja sen täytäntöönpanoa koskeva normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään merityösopimuslaissa, merityöaikalaissa ja työturvallisuuslaissa.

Lääkärintodistusta koskeva sääntö 1.2 ja sen täytäntöönpanoa koskeva normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään laivaväen lääkärintarkastuksista annetussa laissa.

Koulutusta ja pätevyyttä koskeva sääntö 1.3 ja sen täytäntöönpanoa koskeva normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetussa laissa ja laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetussa laissa sekä aluksen miehityksestä ja laivaväen pätevyydestä annetussa valtioneuvoston asetuksessa.

Työnvälitystä koskevan säännön 1.4 ja sen täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa sekä työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa.

Merenkulkijan työsopimusta koskevan säännön 2.1 ja sen täytäntöönpanoon liittyvän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään merityösopimuslaissa.

Palkkaa koskeva sääntö 2.2 ja sen täytäntöönpanoon liittyvä normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään merityösopimuslaissa. Tämän ohella palkoista säädetään työehtosopimuksissa, joita säätelee työehtosopimuslaki.

Työ- ja lepoaikoja koskeva sääntö 2.3 ja sen täytäntöönpanoon liittyvä normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niiden määräyksistä säädetään merityöaikalaissa.

Lomaoikeutta koskeva sääntö 2.4 ja sen täytäntöönpanoon liittyvä normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska lomaoikeudesta säädetään merimiesten vuosilomalaissa.

Kotimatkaoikeutta koskeva sääntö 2.5 ja sen täytäntöönpanoon liittyvä normi kuuluvat lainsäädännön alaan, koska merimiehen kotimatkaoikeudesta säädetään merityösopimuslaissa.

Merenkulkijan oikeudesta korvauksen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta koskevan säännön 2.6 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska vastaavista korvauksista säädetään merityöaikalaissa.

Alusten miehitystä koskevan säännön 2.7 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään laivaväestä ja aluksen turvallisuusjohtamisesta annetussa laissa.

Merenkulkijan uran ja ammattitaidon sekä työllistymisen edistämistä koskevan säännön 2.8 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään työvoimapalvelulaissa. Määräykset liittyvät lisäksi perustuslain 18 §:n 2 momentissa tarkoitettuun perusoikeuteen, joka edellyttää julkisen vallan edistävän työllisyyttä ja turvaavan jokaiselle oikeuden työhön.

Asuintiloja ja virkistysmahdollisuuksia koskevan säännön 3.1 ja siihen liittyvien normien määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetussa laissa ja sitä täydentävässä syksyllä 2012 annettavassa valtioneuvoston asetuksessa.

Ruokaa ja ruokahuoltoa koskevan säännön 3.2 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään edellä mainitussa laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetussa laissa ja sitä täydentävässä laivaväen ruokahuollosta aluksella annettavassa valtioneuvoston asetuksessa.

Sairaanhoitoa aluksella ja maissa koskevan säännön 4.1 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työterveyshuoltolaissa ja terveydenhuoltolaissa.

Laivanvarustajan vastuuta koskevan säännön 4.2 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska merenkulkijoiden sairaudesta ja tapaturmasta aiheutuvista kustannuksista ja taloudellisesta turvasta pitkäaikaisen sairauden ja kuoleman varalta säädetään merityösopimuslaissa, sairausvakuutuslaissa ja tapaturmavakuutuslaissa.

Turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevan säännön 4.3 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään työturvallisuuslaissa sekä työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa.

Merimiespalveluja maissa koskevan säännön 4.4 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään merimiespalvelulaissa ja sitä täydentävässä merimiespalvelutoimistosta annetussa työministeriön asetuksessa.

Sosiaaliturvaa koskevan säännön 4.5 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetussa laissa, merimieseläkelaissa, kansaneläkelaissa, tapaturmavakuutuslaissa, ammattitautilaissa, lapsilisälaissa, äitiysavustuslaissa sekä työttömyysturvalaissa.

Yleisiä periaatteita koskevan säännön 5.1.1 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska tarkastus- ja sertifiointijärjestelmää säännellään laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetussa laissa.

Hyväksyttyjen organisaatioiden valtuuksia koskevan säännön 5.1.2. ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetussa laissa.

Merityösertifikaattia ja merityön ehtojen noudattamista koskevan säännön 5.1.3 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska aluksen työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksesta säädetään laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetussa laissa ja aluksen teknisestä turvallisuudesta ja turvallisesta käytöstä annetussa laissa. Merityöehtojen noudattamisesta koskevasta ilmoituksesta säädetään merityösopimuslaissa.

Tarkastuksia ja niiden täytäntöönpanoa koskevan säännön 5.1.4 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska aluksen työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksesta säädetään laivaväen työ- ja asuinympäristöstä sekä ruokahuollosta aluksella annetussa laissa.

Valitusmenettelyä aluksella koskevan säännön 5.1.5 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska siitä säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa.

Merionnettomuuksia koskevan säännön 5.1.6 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään turvallisuustutkintalaissa.

Satamavaltion velvollisuuksia koskevan säännön 5.2 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska asiasta säädetään alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa. Myös merenkulkijoiden valitusten käsittelyä maissa koskeva säännön 5.2.2 ja sitä täydentävän normin määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska siitäkin säädetään alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa.

Työnvälitykseen liittyviä velvollisuuksia koskevan säännön 5.3 määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan, koska niistä säädetään julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa.

Lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä koskevien varaumien ja muiden ilmoitusten tekeminen vaikuttaa blankettimuotoisen voimaansaattamislain välityksellä Suomessa lain tasolla voimassa olevan oikeuden sisältöön. Siten ratifiointikirjaan liitettävä ilmoitus siitä, mihin yleissopimuksen mukaisiin sosiaaliturvan osa-alueisiin Suomi sitoutuu, kuuluu sekin lainsäädännön alaan.

Yleissopimuksen voimaantulon vaikutusta koskevassa X artiklassa on lueteltu ne yleissopimukset, joita merityöyleissopimus muuttaa. Eduskunnan on perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan hyväksyttävä myös samassa lainkohdassa tarkoitetun kansainvälisen velvoitteen irtisanominen. Merityöyleissopimus korvaa ILOn samasta asiasta aiemmin hyväksymät edellä luetellut yleissopimukset. Koska mainitut yleissopimukset sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, myös niiden kumoamista koskevien määräysten on katsottava kuuluvan eduskunnan toimivaltaan, vaikka asiassa ei olekaan muodollisesti kysymys yleissopimusten irtisanomisesta (PeVL 18/2002 vp, PeVL 11/2003 vp).

Sekasopimuksilla tarkoitetaan sopimuksia, joiden osalta sopimustoimivalta on Euroopan unionilla ja jäsenvaltioilla yhdessä tai osittain

unionilla ja osittain jäsenvaltioilla. Sekasopimuksiin rinnastetaan myös ne sopimukset, joissa EU ei voi olla sopimuspuolena, mutta joissa sopimuspuolena olevat jäsenvaltiot käyttävät unionin puolesta sen toimivaltaa (PeVL 16/2004 vp). Jäsenvaltioilla ei ole toimivaltaa niiden määräysten osalta, joissa määrätään Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvista asioista. Eduskunnan hyväksyminen ei koske vakiintuneen käytännön mukaan sopimuksen näitä osia (esimerkiksi PeVL 31/2001 vp, PeVL 16/2004 vp ja PeVL 24/2004 vp). Perustuslakivaliokunta on pitänyt tärkeänä, että toimivallan jakautumiseen kiinnitetään riittävästi huomiota laadittaessa hallituksen esityksiä jaetun toimivallan sopimuksista. Esityksistä tulee ilmetä, miltä osin sopimukset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan (katso esimerkiksi PeVL 6/2001 vp, PeVL 31/2001 vp ja PeVL 6/2005 vp).

Yleissopimuksen määräysten, jotka koskevat sosiaaliturvan koordinointia yleissopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden kesken, on katsottava kuuluvan EU:n yksinomaiseen toimivaltaan.

EU:ssa asiaa on säännelty lähinnä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 883/2004, joka on korvannut 1 toukokuuta 2010 lukien aiemman neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71. Jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluu sosiaaliturvankin osalta edelleen sosiaaliturvajärjestelmien perusteiden ja rakenteiden sekä sosiaalietuuksien sisällön määrittely.

EU:n yleistä työlainsäädäntöä sovelletaan pääsääntöisesti myös merityöhön (muun muassa nuorten työntekijöiden suojelua (94/33/EY), yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa (2000/78/EY), etnisen syrjinnän torjuntaa (2000/43/EY) sekä työsuhteen ehtojen ilmoittamisvelvollisuutta (91/533/ETY) koskevat direktiivit). Lisäksi yleissopimuksen useat määräykset kuuluvat EU:n ja sen jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan, koska niistä on annettu nimenomaan merialaa koskevaa vähimmäistason määrittelevää EU-sääntelyä. Näitä aloja ovat työaikaa, vuosilomaa, ja alusturvallisuutta koskevat määräykset. Merenkulkijoiden työajasta on säädetty direktiivillä 1999/63/EY, jota on muutettu merityöyleissopimuksen määräyksiä vastaavaksi mainittujen järjestöjen vuonna 2009 tekemällä merenkulkijoiden työaikoja koskeva sopimuksella, joka puolestaan on toimeenpantu neuvoston direktiivillä 2009/13/EY. Työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta on säännelty direktiivillä 89/391/ETY sekä sairaudenhoidosta direktiivillä 92/29/ETY. Merionnettomuuksien tutkintaa koskee EU:n direktiivi 2009/18/EY.

Neuvoston direktiivillä 2009/13/EY on pantu täytäntöön EU-tason merenkulkualan työmarkkinaosapuolten tekemä sopimus merityöyleissopimuksesta. Järjestöjen sopimusta vuodelta 2008 sovelletaan pääsääntöisesti kaikkiin merenkulkijoihin. Sopimus kattaa valtaosan merityöyleissopimuksen sisällöstä, kuten yleissopimuksessa käytetyt käsitteet: toimivaltainen viranomainen, bruttovetoisuus, merenkulkija, merenkulkijan työsopimus, alus ja varustamo (yleissopimuksen II artikla). Sopimus kattaa myös merenkulkijoiden vähimmäisikää (sääntö 1.1 ja normi A1.1), merenkulkijoilta edellytettävää lääkärintodistusta (sääntö 1.2), sekä koulutusta ja pätevyyttä koskevat säännöt (sääntö 1.3). Lisäksi se kattaa sääntöjä ja normeja merenkulkijoiden työsopimuksesta (sääntö 2.1 ja normi A2.1), irtisanomisajan määräytymisestä, kotimatkaoikeudesta (sääntö 2.5 ja normi A2.5), työ- ja lepoajoista (sääntö 2.3), lomaoikeudesta (sääntö 2.4), merenkulkijan oikeudesta korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta (sääntö 2.6 ja normi A2.6), alusten miehityksestä (sääntö 2.7.) ja merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistämisestä (sääntö 2.8 ja normi A2.8). Edelleen se sisältää määräyksiä aluksen asuintiloista ja virkistysmahdollisuuksista (normi A3.1) ja ruokahuollosta (sääntö 3.2 ja normi A3.2), sairaanhoidosta (sääntö 4.1. ja normi A4.1), laivanvarustajan velvollisuudesta korvata kustannuksia ja maksaa palkkaa, kun merenkulkija on sairastunut tai hänelle on sattunut tapaturma sekä työntekijän kuoltua hautauskustannuksista (sääntö 4.2 ja normi A4.2). Sopimus kattaa myös terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjun-

taa (sääntö 4.3 ja normi A4.3). Jäsenvaltioiden edellytetään huolehtivan merenkulkijoiden terveyden ja turvallisuuden suojelusta sekä siitä että aluksen työ-, asuin- ja harjoitteluolosuhteet ovat turvalliset ja terveelliset. Niiden tulee myös antaa merimiespalveluja koskevat määräykset merimieslautakuntien perustamisesta valvomaan sitä, että merimiespalvelut vastaavat merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuneisiin muutoksiin, jotka johtuvat merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä (sääntö 4.4 ja normi A4.4). Myös yleissopimuksen noudattamista ja täytäntöönpanon valvontaa säännellään (sääntö 5.1.5 ja normi A5.1.5).

Koska EU ei ole Kansainvälisen työjärjestön jäsen, se ei voi itse ratifioida ILOn yleissopimuksia omaan toimivaltaansa kuuluvilta osin. Tästä syystä EU on valtuuttanut jäsenvaltiot ratifioimaan yleissopimuksen myös sen toimivaltaan kuuluvilta osin.

5.2 Käsittelyjärjestys

Yleissopimukseen liittyvien sitovien ja eisitovien ohjeiden yksinkertaistettu muuttamismenettely mahdollistaa määräenemmistöllä hyväksyttävien muutosten voimaantulon ilman jäsenvaltioiden ratifiointia. Koska jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus ilmoittaa ILOn pääjohtajalle, että muutos sitoo sitä vasta sen jälkeen, kun se on tehnyt erikseen ilmoituksen muutoksen hyväksymisestä, yksinkertaistetun hyväksymismenettelyn ei ole katsottava olevan ristiriidassa perustuslain valtion täysivaltaisuutta koskevien säännösten kanssa.

Merityöyleissopimus ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen yleissopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänten enemmistöllä ja ehdotus laiksi sen voimaansaattamisesta sekä eräiden aiempien yleissopimusten voimaansaattamisesta voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että

eduskunta hyväksyisi merityötä koskevan Genevessä 23 päivänä helmikuuta 2006 tehdyn vuoden 2006 yleissopimuksen siltä osin kuin se kuuluu Suomen toimivaltaan ja että eduskunta samalla hyväksyisi annettavaksi yleissopimuksen normin A4.5–Sosiaaliturva 10 kohdan osalta ilmoituksen, jonka mukaan Suomi sitoutuu normin 2 kohdan mukaisesti varmistamaan sosiaaliturvan sairaanhoidon, sairausetuuksien sekä työtapaturmaetuuksien alalla.

Koska merityöyleissopimus sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Merityötä koskevan Genevessä 23 päivänä helmikuuta 2006 tehdyn vuoden 2006 yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Tällä lailla kumotaan:

1) merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annettu laki (500/2002);

2) meripalveluksessa olevien lasten alinta ikärajaa koskevan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (278/1925);

3) Kansainvälisen työjärjestön yleisen työkonferenssin vuonna 1920 hyväksymän, korvausta haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (853/1949);

4) Kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin Genuassa vuonna 1920 hyväksymän, merimiesten työnvälitystä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (228/1922);

5) meripalveluksessa olevien lasten ja nuorten henkilöiden pakollista lääkärintarkastusta koskevan kansainvälisen sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (279/1925);

6) kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1926 hyväksymän, merimiesten työsopimusta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (249/1947);

7) kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1936 hyväksymän, kauppa-alusten päällystön ammattipätevyyden minimivaatimuksia koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (250/1947);

8) kansainvälisen merityökonferenssin vuonna 1946 hyväksymän, merenkulkijain palkallista lomaa koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (388/1949);

9) Kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1946 hyväksymän, merenkulkijain lääkärintarkastusta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (275/1956);

10) kansainvälisen merityökonferenssin vuonna 1946 hyväksymän, laivaväen asuntoja aluksessa koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (387/1949);

11) Kansainvälisen työjärjestön yleisen konferenssin vuonna 1949 hyväksymän muutetun, merenkulkijain palkallista lomaa koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (623/1951);

12) merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (882/1975);

13) merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (745/1979);

14) merenkulkijain palkallisia vuosilomia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (964/1990);

15) kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (746/1979);

16) Kansainvälisen työkonferenssin hyväksymään kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa koskevaan yleissopimukseen liittyvän pöytäkirjan voimaansaattamisesta annettu tasavallan presidentin asetus (938/2002);

17) Kansainvälisen työjärjestön hyväksymän merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (1370/1992);

18) merenkulkijoiden terveyden- ja sairaanhoitoa koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (1656/1995);

19) merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (303/2000) sekä

20) merenkulkijoiden työnvälitystä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annettu asetus (304/2000).

3 §

Yleissopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 2012

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

JUTTA URPILAINEN

Työministeri *Lauri Ihalainen*

Sopimusteksti

MERITYÖTÄ KOSKEVA VUODEN 2006 YLEISSOPIMUS,

JOHDANTO

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 94. istuntokautensa 7 päivänä helmikuuta 2006,

haluaa laatia yhden yhtenäisen asiakirjan, joka mahdollisuuksien mukaan sisältää kaikkien kansainvälisten merityötä koskevien yleissopimusten ja suositusten ajanmukaiset määräykset ja ne perusperiaatteet, jotka sisältyvät muihin kansainvälisiin työtä koskeviin yleissopimuksiin, erityisesti niihin, jotka liittyvät:

- pakolliseen työhön, 1930 (nro 29);
- ammatilliseen järjestäytymisvapauteen ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojeluun, 1948 (nro 87);
- järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamiseen, 1949 (nro 98);
- samapalkkaisuuteen, 1951 (nro 100);
- pakkotyön poistamiseen, 1957 (nro 105);
- työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaan syrjintään, 1958 (nro 111);
- työhön pääsemiseksi vaadittavaan vähimmäisikään, 1973 (nro 138);
- lapsityön pahimpien muotojen kieltämiseen, 1999 (nro 182); ja

on tietoinen siitä, että järjestön ydintehtävä on ihmisarvoisten työolojen edistäminen, ja

muistuttaa Kansainvälisen työjärjestön työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia koskevasta julistuksesta vuodelta 1998, ja

on tietoinen siitä, että ILOn muiden asiakirjojen määräyksiä sovelletaan myös merenkulkijoihin, joilla niiden ohella on muita oikeuksia, joita pidetään kaikkien ihmisien perusoikeuksina ja -vapauksina, ja

MARITIME LABOUR CONVENTION, 2006

PREAMBLE

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fourth Session on 7 February 2006, and

Desiring to create a single, coherent instrument embodying as far as possible all up-to-date standards of existing international maritime labour Conventions and Recommendations, as well as the fundamental principles to be found in other international labour Conventions, in particular:

- the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29);
- the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87);
- the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98);
- the Equal Remuneration Convention, 1951 (No. 100);
- the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105);
- the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958 (No. 111);
- the Minimum Age Convention, 1973 (No. 138);
- the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182); and

Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote decent conditions of work, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, 1998, and

Mindful also that seafarers are covered by the provisions of other ILO instruments and have other rights which are established as fundamental rights and freedoms applicable to all persons, and

toteaa, että merenkulkualan yleismaailmallisesta luonteesta johtuen merenkulkijat tarvitsevat erityistä suojelua, ja

on tietoinen niistä kansainvälisistä määräyksistä, jotka koskevat alusten ja ihmisten turvallisuutta ja merikelpoisuudesta huolehtimista ja sisältyvät ihmishengen turvallisuutta merellä koskevaan vuodelta 1974 olevaan yleissopimukseen (muutettu) sekä kansainvälisiä sääntöjä yhteen törmäämisen estämiseksi merellä koskevaan vuodelta 1972 olevaan yleissopimukseen (muutettu), samoin kuin niistä merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyttä koskevista vaatimuksista, jotka sisältyvät vuodelta 1978 olevaan kansainväliseen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaan yleissopimukseen (muutettu), ja

muistuttaa, että vuodelta 1982 olevaa Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimusta on edelleen kunnioitettava strategisesti tärkeänä asiakirjana, jossa määritellään merillä ja valtamerillä tapahtuvan toiminnan oikeudelliset puitteet ja johon merenkulun kansallinen, alueellinen ja maailmanlaajuinen yhteistyö perustuu, ja

muistuttaa Yhdistyneiden kansakuntien vuodelta 1982 olevan merioikeusyleissopimuksen artiklasta 94, jossa määritellään lippuvaltion velvollisuudet muun muassa sen lipun alla purjehtivien alusten työoloihin, miehitykseen ja sosiaaliturvaan liittyvissä kysymyksissä, ja

muistuttaa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan 8 kohdasta, jonka mukaan sitä, että jokin yleissopimus tai suositus hyväksytään konferenssissa tai että jäsenvaltio ratifioi jonkun yleissopimuksen, ei saa katsoa toimenpiteeksi, joka vaikuttaisi mihinkään lakiin, päätökseen, tapaan tai sopimukseen, joka turvaa asianomaisille merenkulkijoille edullisemmat olosuhteet, kuin mitä yleissopimus tai suositus edellyttää, ja

päättää, että tämä uusi asiakirja tulisi laatia sellaiseksi, että mahdollisimman moni hallitus, laivanvarustaja ja merenkulkija, joka haluaa edistää ihmisarvoista työtä, voisi sen hyväksyä ja että sen uudistaminen, noudattaminen ja täytäntöönpano olisi helppoa, vaivatonta ja tehokasta, ja

päättää hyväksyä tietyt asiakirjan toteutta-

Considering that, given the global nature of the shipping industry, seafarers need special protection, and

Mindful also of the international standards on ship safety, human security and quality ship management in the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended, the Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972, as amended, and the seafarer training and competency requirements in the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended, and

Recalling that the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, sets out a general legal framework within which all activities in the oceans and seas must be carried out and is of strategic importance as the basis for national, regional and global action and cooperation in the marine sector, and that its integrity needs to be maintained, and

Recalling that Article 94 of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, establishes the duties and obligations of a flag State with regard to, inter alia, labour conditions, crewing and social matters on ships that fly its flag, and

Recalling paragraph 8 of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation which provides that in no case shall the adoption of any Convention or Recommendation by the Conference or the ratification of any Convention by any Member be deemed to affect any law, award, custom or agreement which ensures more favourable conditions to the workers concerned than those provided for in the Convention or Recommendation, and

Determined that this new instrument should be designed to secure the widest possible acceptability among governments, shipowners and seafarers committed to the principles of decent work, that it should be readily updateable and that it should lend itself to effective implementation and enforcement, and

Having decided upon the adoption of cer-

miseen liittyvät ehdotukset, joka on istunnon esityslistan ainoa kohta, ja

päättää, että näistä ehdotuksista tulee laatia kansainvälinen yleissopimus;

hyväksyy tänä 23 päivänä helmikuuta 2006 seuraavan yleissopimuksen, jota voidaan nimittää Merityötä koskevaksi vuoden 2006 yleissopimukseksi.

tain proposals for the realization of such an instrument, which is the only item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-third day of February of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Maritime Labour Convention, 2006.

YLEISET VELVOITTEET

I artikla

1. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion on sitouduttava täysin soveltamaan sen määräyksiä VI artiklassa edellytetyllä tavalla ja varmistamaan merenkulkijoiden oikeus ihmisarvoiseen työhön.

2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä toistensa kanssa varmistettava tämän yleissopimuksen tehokas täytäntöönpano ja soveltaminen.

GENERAL OBLIGATIONS

Article I

1. Each Member which ratifies this Convention undertakes to give complete effect to its provisions in the manner set out in Article VI in order to secure the right of all seafarers to decent employment.

2. Members shall cooperate with each other for the purpose of ensuring the effective implementation and enforcement of this Convention.

MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

II artikla

1. Ellei erikseen toisin määrätä, tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan

a) ”toimivaltaisella viranomaisella” sitä ministeriä, valtion virastoa tai muuta viranomaista, joka vastaa kyseisen määräyksen alaan liittyvien sääntöjen, määräysten tai muiden ohjeiden antamisesta ja noudattamisesta;

b) ”merityöehtojen noudattamista koskevalla ilmoituksella” säännössä 5.1.3 tarkoitettua ilmoitusta;

c) ”bruttovetoisuudella” vuoden 1969 aluksen mittausta koskevan kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I tai muun sitä uudemman yleissopimuksen mukaisen mittausjärjestelmän mukaan laskettua bruttovetoisuutta; jos aluksen bruttovetoisuus määräytyy Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymän väliaikaisen mittausjärjestelmän mukaisesti, bruttovetoisuus ilmoitetaan kansainvälisen mittakirjan (1969) Huomautuksia

DEFINITIONS AND SCOPE OF APPLICATION

Article II

1. For the purpose of this Convention and unless provided otherwise in particular provisions, the term:

a) “competent authority” means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;

b) “declaration of maritime labour compliance” means the declaration referred to in Regulation 5.1.3;

c) “gross tonnage” means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any successor Convention; for ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the International Maritime Organization, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International

-sarakkeessa;

d) ”merityösertifikaatilla” säännössä 5.1.3 tarkoitettua sertifikaattia;

e) ”tämän yleissopimuksen vaatimuksilla” tämän yleissopimuksen artikloiden, sääntöjen sekä ohjeiston A-osan vaatimuksia;

f) ”merenkulkijalla” henkilöä, joka työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa aluksella, johon tätä yleissopimusta sovelletaan;

g) ”merenkulkijan työsopimuksella” työsopimusta ja sen ehtoja;

h) ”merenkulkijoiden työnvälityspalvelulla” henkilöä, yhtiötä, laitosta, edustajaa tai muuta yksityisen tai julkisen sektorin organisaatiota, joka laivanvarustajien puolesta ottaa työhön merenkulkijoita tai välittää laivanvarustajille merenkulkijoita;

i) ”aluksella” alusta, joka purjehtii muualla kuin yksinomaan sisävesillä tai niihin liittyvillä tai suojatuilla vesialueilla tai alueilla, joilla sovelletaan satamasäännöksiä;

j) ”laivanvarustajalla” aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, edustajaa tai huoltovarustamoa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän yleissopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin tehtävistä laivanvarustajan puolesta joku muu organisaatio tai henkilö.

2. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin merenkulkijoihin, ellei erikseen toisin määrätä.

3. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, voidaanko jotakin henkilöryhmää pitää tässä yleissopimuksessa tarkoitettuina merenkulkijoina, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.

4. Ellei erikseen toisin määrätä, tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin yksityisessä tai julkisessa omistuksessa oleviin aluksiin, joita vakituisesti käytetään kaupalliseen toimintaan, ei kuitenkaan kalastusta tai vastaavaa toimintaa harjoittaviin aluksiin ja perin-

Tonnage Certificate (1969);

d) “maritime labour certificate” means the certificate referred to in Regulation 5.1.3;

e) “requirements of this Convention” refers to the requirements in these Articles and in the Regulations and Part A of the Code of this Convention;

f) “seafarer” means any person who is employed or engaged or works in any capacity on board a ship to which this Convention applies;

g) “seafarers' employment agreement” includes both a contract of employment and articles of agreement;

h) “seafarer recruitment and placement service” means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting seafarers on behalf of shipowners or placing seafarers with shipowners;

i) “ship” means a ship other than one which navigates exclusively in inland waters or waters within, or closely adjacent to, sheltered waters or areas where port regulations apply;

j) “shipowner” means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organization or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner.

2. Except as expressly provided otherwise, this Convention applies to all seafarers.

3. In the event of doubt as to whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned with this question.

4. Except as expressly provided otherwise, this Convention applies to all ships, whether publicly or privately owned, ordinarily engaged in commercial activities, other than ships engaged in fishing or in similar pursuits and ships of traditional build such as dhows

teisesti rakennettuihin aluksiin kuten dhow:in ja džonkkeihin. Yleissopimusta ei sovelleta sota-aluksiin eikä laivaston tukialuksiin.

5. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, sovelletaanko tätä sopimusta johonkin alukseen tai tiettyyn alusluokkaan, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.

6. Jos toimivaltainen viranomainen päättää, että VI artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ohjeiston tiettyjen määräyksien soveltaminen jäsenvaltion lipun alla purjehtivaan alukseen tai alustyyppiin olisi tällä hetkellä kohtuutonta tai käytännössä mahdotonta, mainittuja ohjeiston määräyksiä ei sovelleta siltä osin, kuin asiasta määrätään toisin kansallisilla laeilla tai määräyksillä tai työehtosopimuksilla tai muutoin. Päätös, joka voi koskea ainoastaan niitä aluksia, joita ei käytetä kansainvälisessä liikenteessä ja jotka ovat bruttovetoisuudeltaan alle 200, edellyttää, että asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuullaan.

7. Jäsenvaltion tämän artiklan 3, 5, tai 6 kohdan nojalla tekemistä päätöksistä on ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, jonka on tiedotettava niistä järjestön jäsenvaltioille.

8. Ellei erikseen toisin määrätä, viittaus tähän yleissopimukseen koskee myös sääntöjä ja ohjeistoa.

and junks. This Convention does not apply to warships or naval auxiliaries.

5. In the event of doubt as to whether this Convention applies to a ship or particular category of ships, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

6. Where the competent authority determines that it would not be reasonable or practicable at the present time to apply certain details of the Code referred to in Article VI, paragraph 1, to a ship or particular categories of ships flying the flag of the Member, the relevant provisions of the Code shall not apply to the extent that the subject matter is dealt with differently by national laws or regulations or collective bargaining agreements or other measures. Such a determination may only be made in consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned and may only be made with respect to ships of less than 200 gross tonnage not engaged in international voyages.

7. Any determinations made by a Member under paragraph 3 or 5 or 6 of this Article shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organization.

8. Unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to the Regulations and the Code.

PERUSOIKEUDET JA -PERIAATTEET

III artikla

Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen lait ja määräykset, jotka liittyvät tähän yleissopimukseen, kunnioittavat niitä perusoikeuksia jotka koskevat

a) yhdistymisvapautta ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tunnustamista;

b) kaikkien pakkotyön muotojen poistamista;

c) lapsityön tehokasta poistamista; ja

FUNDAMENTAL RIGHTS AND PRINCIPLES

Article III

Each Member shall satisfy itself that the provisions of its law and regulations respect, in the context of this Convention, the fundamental rights to:

a) freedom of association and the effective recognition of the right to collective bargaining;

b) the elimination of all forms of forced or compulsory labour;

c) the effective abolition of child labour;

d) työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvan syrjinnän poistamista.

MERENKULKIJOIDEN TYÖTÄ KOSKEVAT OIKEUDET JA SOSIAALISET OIKEUDET

IV artikla

1. Jokaisella merenkulkijalla on oikeus turvalliseen työympäristöön, jossa on otettu huomioon turvallisuutta koskevat määräykset.

2. Jokaisella merenkulkijalla on oikeus oikeudenmukaisiin työsuhteen ehtoihin.

3. Jokaisella merenkulkijalla on oikeus ihmisarvoisiin työ- ja elinoloihin aluksella.

4. Jokaisella merenkulkijalla on oikeus terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, merimiespalveluihin ja muihin sosiaalisen suojelun muotoihin.

5. Kunkin jäsenvaltion on oikeudellisen toimivaltansa puitteissa varmistettava, että kaikki tämän artiklan edellisten kappaleiden mukaiset merenkulkijoiden työtä koskevat ja sosiaaliset oikeudet pannaan täytäntöön tämän yleissopimuksen mukaisesti. Ellei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä, täytäntöönpano voi tapahtua kansallisella lailla ja määräyksillä, sovellettavilla työehtosopimuksilla tai muutoin käytännössä.

VOIMAANSAATTAMISEEN JA SOVELTAMISEEN LIITTYVÄT VELVOLLISUUDET

V artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on saatettava voimaan ja sovellettava hyväksymiään lakeja tai määräyksiä tai muita toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että se täyttää tästä yleissopimuksesta johtuvat velvollisuutensa lainkäyttövaltaansa kuuluvia aluksia ja merenkulkijoita kohtaan.

2. Kunkin jäsenvaltion on lainkäyttövaltansa puitteissa asianmukaisesti valvottava, että sen lipun alla purjehtivat alukset täyttävät tämän yleissopimuksen vaatimukset ja perustettava sitä varten valvontajärjestelmä, johon kuuluvat asiaankuuluvan lainsäädännön mu-

and

d) the elimination of discrimination in respect of employment and occupation.

SEAFARERS' EMPLOYMENT AND SOCIAL RIGHTS

Article IV

1. Every seafarer has the right to a safe and secure workplace that complies with safety standards.

2. Every seafarer has a right to fair terms of employment.

3. Every seafarer has a right to decent working and living conditions on board ship.

4. Every seafarer has a right to health protection, medical care, welfare measures and other forms of social protection.

5. Each Member shall ensure, within the limits of its jurisdiction, that the seafarers' employment and social rights set out in the preceding paragraphs of this Article are fully implemented in accordance with the requirements of this Convention. Unless specified otherwise in the Convention, such implementation may be achieved through national laws or regulations, through applicable collective bargaining agreements or through other measures or in practice.

IMPLEMENTATION AND ENFORCEMENT RESPONSIBILITIES

Article V

1. Each Member shall implement and enforce laws or regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under this Convention with respect to ships and seafarers under its jurisdiction.

2. Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over ships that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the requirements of this Convention, including regular inspections, reporting, monitoring and legal proceedings

kaiset säännölliset tarkastukset, raportointi ja oikeudelliset menettelyt.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on tämän yleissopimuksen mukainen merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus.

4. Aluksen, johon tätä yleissopimusta sovelletaan, voi kansainvälisen oikeuden mukaan tarkastaa muukin jäsenvaltio kuin lippuvaltio silloin, kun alus on jossakin tuon jäsenvaltion satamassa todetakseen, onko alus tämän yleissopimuksen vaatimuksien mukainen.

5. Kunkin jäsenvaltion on lainkäyttövaltansa rajoissa asianmukaisesti valvottava alueellaan mahdollisesti toimivia merenkulkijoiden työnvälityspalveluja.

6. Kunkin jäsenvaltion on kiellettävä tämän yleissopimuksen määräysten vastainen toiminta ja edellytettävä kansainvälisten lakien mukaisesti, että siitä seuraa rangaistus tai että se on oikaistava toimenpiteillä, jotka riittävästi pidättävät ryhtymästä määräyksien vastaiseen menettelyyn ja ovat kansallisen lainsäädännön mukaisia.

7. Kunkin jäsenvaltion on täytettävä tästä yleissopimuksesta johtuvat velvoitteensa siten, että se varmistaa, etteivät alukset, jotka purjehtivat sellaisen valtion lipun alla, joka ei ole ratifioinut tätä yleissopimusta, saa suotuisampaa kohtelua kuin alukset, jotka purjehtivat sen ratifioineen jäsenvaltion lipun alla.

under the applicable laws.

3. Each Member shall ensure that ships that fly its flag carry a maritime labour certificate and a declaration of maritime labour compliance as required by this Convention.

4. A ship to which this Convention applies may, in accordance with international law, be inspected by a Member other than the flag State, when the ship is in one of its ports, to determine whether the ship is in compliance with the requirements of this Convention.

5. Each Member shall effectively exercise its jurisdiction and control over seafarer recruitment and placement services, if these are established in its territory.

6. Each Member shall prohibit violations of the requirements of this Convention and shall, in accordance with international law, establish sanctions or require the adoption of corrective measures under its laws which are adequate to discourage such violations.

7. Each Member shall implement its responsibilities under this Convention in such a way as to ensure that the ships that fly the flag of any State that has not ratified this Convention do not receive more favourable treatment than the ships that fly the flag of any State that has ratified it.

SÄÄNNÖT JA OHJEISTON A- JA B-OSAT

VI artikla

1. Säännöt ja ohjeiston A-osan määräykset ovat pakollisia. Ohjeiston B-osan määräykset eivät ole pakollisia.

2. Kunkin jäsenvaltion on sitouduttava noudattamaan niitä oikeuksia ja periaatteita, jotka määritellään säännöissä sekä panemaan jokainen sääntö täytäntöön ohjeiston A-osan vastaavan määräyksen mukaisesti. Lisäksi jäsenvaltion on harkittava sitoumuksensa täyttämistä ohjeiston B-osan mukaisella tavalla.

3. Jäsenvaltio, joka ei voi panna täytäntöön

REGULATIONS AND PARTS A AND B OF THE CODE

Article VI

1. The Regulations and the provisions of Part A of the Code are mandatory. The provisions of Part B of the Code are not mandatory.

2. Each Member undertakes to respect the rights and principles set out in the Regulations and to implement each Regulation in the manner set out in the corresponding provisions of Part A of the Code. In addition, the Member shall give due consideration to implementing its responsibilities in the manner provided for in Part B of the Code.

3. A Member which is not in a position to

oikeuksia ja periaatteita ohjeiston A-osan mukaisesti, voi, ellei tässä yleissopimuksessa erikseen toisin määrätä, panna ne täytäntöön sellaisten lakien ja määräysten tai muiden toimenpiteiden avulla, jotka olennaisilta osiltaan vastaavat A-osan määräyksiä.

4. Tämän artiklan 3 kohdan määräyksen täyttää jokainen laki, määräys, työehtosopimus tai muu toimenpide edellyttäen, että se on olennaisesti vastaava ja että kyseinen jäsenvaltio varmistaa,

a) että se edistää kysymyksessä olevan ohjeiston A-osan määräyksen tai määräyksien toteutumista ja tarkoitusta; ja

b) että sen avulla voidaan panna täytäntöön ohjeiston A-osan määräys tai määräykset.

implement the rights and principles in the manner set out in Part A of the Code may, unless expressly provided otherwise in this Convention, implement Part A through provisions in its laws and regulations or other measures which are substantially equivalent to the provisions of Part A.

4. For the sole purpose of paragraph 3 of this Article, any law, regulation, collective agreement or other implementing measure shall be considered to be substantially equivalent, in the context of this Convention, if the Member satisfies itself that:

a) it is conducive to the full achievement of the general object and purpose of the provision or provisions of Part A of the Code concerned; and

b) it gives effect to the provision or provisions of Part A of the Code concerned.

LAIVANVARUSTAJIEN JA MERENKULKIJOIDEN JÄRJESTÖJEN KUULEMINEN

VII artikla

Jos jäsenvaltiossa ei ole sellaisia laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä, joita tulisi kuulla yleissopimukseen liittyvien rajoitusten, poikkeusten tai muun joustavan soveltamisen johdosta, jäsenvaltio voi päättää niistä kuultuaan XIII artiklassa tarkoitettua komiteaa.

CONSULTATION WITH SHIPOWNERS' AND SEAFARERS' ORGANIZATIONS

Article VII

Any derogation, exemption or other flexible application of this Convention for which the Convention requires consultation with shipowners' and seafarers' organizations may, in cases where representative organizations of shipowners or of seafarers do not exist within a Member, only be decided by that Member through consultation with the Committee referred to in Article XIII.

VOIMAANTULO

VIII artikla

1. Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

2. Tämä yleissopimus velvoittaa vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

3. Tämä yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin vähintään 30 jäsenvaltion ratifioinnit on rekisteröity edellyttäen, että niiden osuus maailman

ENTRY INTO FORCE

Article VIII

1. The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

2. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered by the Director-General.

3. This Convention shall come into force 12 months after the date on which there have been registered ratifications by at least 30 Members with a total share in the world

alusten bruttovetoisuudesta on vähintään 33 prosenttia.

4. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

gross tonnage of ships of 33 per cent.

4. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

IRTISANOMINEN

IX artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, kun yleissopimus on alun perin tullut voimaan lähettämällä siitä ilmoituksen Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vuoden kuluttua sen rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kappaleessa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyin ehdoin.

DENUNCIATION

Article IX

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in paragraph 1 of this Article, exercise the right of denunciation provided for in this Article, shall be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

VOIMAANTULON VAIKUTUS

X artikla

Tämä yleissopimus uudistaa yleissopimukset, jotka koskevat:

meripalveluksessa työskentelevien lasten alinta ikärajaa, 1920 (nro 7)

korvausta aluksen haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä, 1920 (nro 8)

merimiesten työnvälitystä, 1920 (nro 9)

meripalveluksessa olevien lasten ja nuorten henkilöiden pakollista lääkärintarkastusta, 1921 (nro 16)

merimiesten työsopimusta, 1926 (nro 22)

merimiesten kotiin lähettämistä, 1926 (nro 23)

kauppa-alusten päällystön ammattipätevyyden minimivaatimusta, 1936 (nro 53)

merimiesten vuosilomaa, 1936 (nro 54)

EFFECT OF ENTRY INTO FORCE

Article X

This Convention revises the following Conventions:

Minimum Age (Sea) Convention, 1920 (No. 7)

Unemployment Indemnity (Shipwreck) Convention, 1920 (No. 8)

Placing of Seamen Convention, 1920 (No. 9)

Medical Examination of Young Persons (Sea) Convention, 1921 (No. 16)

Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926 (No. 22)

Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23)

Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. 53)

Holidays with Pay (Sea) Convention, 1936

laivanisännän vastuuta siinä tapauksessa, että merimies sairastuu, joutuu tapaturman uhriksi tai kuolee, 1936 (nro 55)
merimiesten sairausvakuutusta, 1936 (nro 56)
aluksessa noudatettavaa työaikaa ja aluksen miehitystä, 1936 (nro 57)
merityöhön käytettävien lasten minimi-iän vahvistamista (muutettu), 1936 (nro 58)
laivaväen ruoanpitoa aluksessa, 1946 (nro 68)
laivakokkien pätevyystodistusta, 1946 (nro 69)
merenkulkijain sosiaalista turvallisuutta, 1946 (nro 70)
merenkulkijain palkallista lomaa, 1946 (nro 72)
merenkulkijain lääkärintarkastusta, 1946 (nro 73)
matruusien pätevyystodistusta, 1946 (nro 74)
laivaväen asuntoja aluksessa, 1946 (nro 75)

palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä, 1946 (nro 76)
merenkulkijain palkallista lomaa (muutettu), 1949 (nro 91)
laivaväen asuntoja aluksessa (muutettu), 1949 (nro 92)
palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu), 1949 (nro 93)
palkkoja, työaikaa aluksessa ja miehitystä (muutettu), 1958 (nro 109)
laivaväen asuntoja aluksessa (täydentävät määräykset), 1970 (nro 133)
merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa, 1970 (nro 134)
merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä, 1976 (nro 145)
merenkulkijain palkallista vuosilomaa, 1976 (nro 146)
kauppa-aluksissa noudatettava vähimmäistasoa, 1976 (nro 147)
kauppa-aluksissa noudatettava vähimmäistasoa koskevaan yleissopimukseen nro 147 liittyvää pöytäkirjaa (1996)
merenkulkijoiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia merellä ja satamissa, 1987 (nro 163)
merenkulkijoiden terveyden- ja sairaanhoitoa, 1987 (nro 164)
merenkulkijoiden sosiaaliturvaa (muutettu),

(No. 54)
Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 (No. 55)

Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936 (No. 56)
Hours of Work and Manning (Sea) Convention, 1936 (No. 57)
Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936 (No. 58)
Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68)
Certification of Ships' Cooks Convention, 1946 (No. 69)
Social Security (Seafarers) Convention, 1946 (No. 70)
Paid Vacations (Seafarers) Convention, 1946 (No. 72)
Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946 (No. 73)
Certification of Able Seamen Convention, 1946 (No. 74)
Accommodation of Crews Convention, 1946 (No. 75)
Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention, 1946 (No. 76)
Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 (No. 91)
Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92)
Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention (Revised), 1949 (No. 93)
Wages, Hours of Work and Manning (Sea) Convention (Revised), 1958 (No. 109)
Accommodation of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970 (No. 133)
Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 (No. 134)
Continuity of Employment (Seafarers) Convention, 1976 (No. 145)
Seafarers' Annual Leave with Pay Convention, 1976 (No. 146)
Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (No. 147)
Protocol of 1996 to the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (No. 147)
Seafarers' Welfare Convention, 1987 (No. 163)
Health Protection and Medical Care (Seafarers) Convention, 1987 (No. 164)
Social Security (Seafarers) Convention

1987 (nro 165)
merenkulkijoiden kotimatkaoikeutta (muutettu), 1987 (nro 166)
merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia, 1996 (nro 178)
merenkulkijoiden työnvälitystä, 1996 (nro 179)
merenkulkijoiden työaikaa ja alusten miehitystä, 1996 (nro 180).

(Revised), 1987 (No. 165)
Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987 (No. 166)
Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996 (No. 178)
Recruitment and Placement of Seafarers Convention, 1996 (No. 179)
Seafarers' Hours of Work and the Manning of Ships Convention, 1996 (No. 180).

TALLETTAMISEEN LIITTYVÄT TOIMENPITEET

XI artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on tiedotettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille kaikista tämän yleissopimuksen ratifiointien rekisteröimisestä, hyväksymisistä ja irtisanomisista.

2. Kun VIII artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ehdot ovat täyttyneet, pääjohtajan on ilmoitettava järjestön jäsenvaltioille se päivä, jolloin yleissopimus tulee voimaan.

XII artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista tämän yleissopimuksen rekisteröidyistä ratifioinneista, hyväksymisistä ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

DEPOSITARY FUNCTIONS

Article XI

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications, acceptances and denunciations under this Convention.

2. When the conditions provided for in paragraph 3 of Article VIII have been fulfilled, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article XII

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, acceptances and denunciations registered under this Convention.

KOLMIKANTAINEN ERITYISKOMITEA

XIII artikla

1. Kansainvälisen työjärjestön hallintoneuvoston on jatkuvasti seurattava tämän yleissopimuksen soveltamista ja perustettava sitä varten erityinen merenkulkualan työstandardeihin perehtynyt asiantuntijakomitea.

2. Tämän yleissopimuksen mukaisia asioita käsitellessään komiteassa on oltava kaksi hallituksen nimeämää jäsentä kustakin yleisso-

SPECIAL TRIPARTITE COMMITTEE

Article XIII

1. The Governing Body of the International Labour Office shall keep the working of this Convention under continuous review through a committee established by it with special competence in the area of maritime labour standards.

2. For matters dealt with in accordance with this Convention, the Committee shall consist of two representatives nominated by

pimuksen ratifioineesta jäsenvaltiosta sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajat, jotka hallintoneuvosto nimittää Yhdistynyttä merityökomiteaa kuultuaan.

3. Niiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, jotka eivät vielä ole ratifioineet tätä yleissopimusta, voivat osallistua komitean kokouksiin, vaikka heillä ei ole oikeutta äänestää tätä yleissopimusta koskevissa asioissa. Hallintoneuvosto voi kutsua komiteaan tarkkailijoiksi myös muiden organisaatioiden tai yhteisöjen edustajia.

4. Komiteassa laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajien äänet on painotettava niin, että sekä laivanvarustajien ryhmä että merenkulkijoiden ryhmä kumpikin edustavat puolta kokouksessa läsnä olevien äänivaltaisten hallitusten edustajien äänimäärästä.

the Government of each Member which has ratified this Convention, and the representatives of Shipowners and Seafarers appointed by the Governing Body after consultation with the Joint Maritime Commission.

3. The Government representatives of Members which have not yet ratified this Convention may participate in the Committee but shall have no right to vote on any matter dealt with in accordance with this Convention. The Governing Body may invite other organizations or entities to be represented on the Committee by observers.

4. The votes of each Shipowner and Seafarer representative in the Committee shall be weighted so as to ensure that the Shipowners' group and the Seafarers' group each have half the voting power of the total number of governments which are represented at the meeting concerned and entitled to vote.

YLEISSOPIMUKSEN MUUTTAMINEN

XIV artikla

1. Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi voi muuttaa tämän yleissopimuksen määräyksiä Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan määräyksien ja järjestön yleissopimusten hyväksymistä koskevien sääntöjen ja menettelyn edellyttämällä tavalla. Ohjeistoa voidaan muuttaa myös XV artiklassa edellytetyllä tavalla.

2. Jos joidenkin jäsenvaltioiden ratifioinnit on rekisteröity ennen kuin muutos hyväksyttiin, muutettu teksti on toimitettava sanotuille jäsenvaltioille ratifioimista varten.

3. Yleissopimuksen muutettu teksti on perussäännön 19 artiklan mukaisesti toimitettava myös järjestön muille jäsenvaltioille ratifioitavaksi.

4. Muutos katsotaan hyväksytyksi sinä päivänä, jona vähintään 30 muutoksen tai muutetun yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion ratifioinnit on rekisteröity edellyttäen, että niiden osuus maailman alusten bruttovetoisuudesta on vähintään 33 prosenttia.

AMENDMENT OF THIS CONVENTION

Article XIV

1. Amendments to any of the provisions of this Convention may be adopted by the General Conference of the International Labour Organization in the framework of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation and the rules and procedures of the Organization for the adoption of Conventions. Amendments to the Code may also be adopted following the procedures in Article XV.

2. In the case of Members whose ratifications of this Convention were registered before the adoption of the amendment, the text of the amendment shall be communicated to them for ratification.

3. In the case of other Members of the Organization, the text of the Convention as amended shall be communicated to them for ratification in accordance with article 19 of the Constitution.

4. An amendment shall be deemed to have been accepted on the date when there have been registered ratifications, of the amendment or of the Convention as amended, as the case may be, by at least 30 Members with a total share in the world gross tonnage of

5. Muutos, joka on hyväksytty perussäännön 19 artiklan mukaisesti, sitoo vain niitä järjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

6. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion osalta muutos tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun muutos tämän artiklan 4 kohdan mukaan hyväksyttiin tai 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun sen muutoksen ratifiointi rekisteröitiin riippuen siitä, kumpi päivä on myöhäisempi.

7. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion osalta muutettu yleissopimus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun muutos tämän artiklan 4 kohdan mukaan hyväksyttiin tai 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin riippuen siitä, kumpi päivä on myöhäisempi, ellei tämän artiklan 9 kohdasta muuta johdu.

8. Jäsenvaltiot, joiden ratifioinnit on rekisteröity ennen kuin muutos hyväksyttiin, ovat sidottuja yleissopimukseen, mutta eivät sen muutokseen.

9. Kukin jäsenvaltio, jonka ratifiointi rekisteröidään sen jälkeen, kun muutos hyväksyttiin, mutta ennen sitä päivää, jota tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetaan, voi ratifiointiasiakirjaansa liittämässään selvityksessä ilmoittaa, että se on ratifioinut vain yleissopimuksen mutta ei sen muutosta. Jos ratifiointiasiakirjaan on liitetty sanottu selvitys, yleissopimus tulee jäsenvaltion osalta voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi rekisteröitiin. Jos ratifioimisasiakirjaan ei ole liitetty sanottua selvitystä tai jos ratifiointi rekisteröidään 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä tai sen jälkeen, yleissopimus tulee jäsenvaltion osalta voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin sen ratifiointi rekisteröitiin, ja muutos sitoo jäsenvaltiota tultuaan voimaan tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti, ellei muutoksessa toisin määrätä.

ships of at least 33 per cent.

5. An amendment adopted in the framework of article 19 of the Constitution shall be binding only upon those Members of the Organization whose ratifications have been registered by the Director-General of the International Labour Office.

6. For any Member referred to in paragraph 2 of this Article, an amendment shall come into force 12 months after the date of acceptance referred to in paragraph 4 of this Article or 12 months after the date on which its ratification of the amendment has been registered, whichever date is later.

7. Subject to paragraph 9 of this Article, for Members referred to in paragraph 3 of this Article, the Convention as amended shall come into force 12 months after the date of acceptance referred to in paragraph 4 of this Article or 12 months after the date on which their ratifications of the Convention have been registered, whichever date is later.

8. For those Members whose ratification of this Convention was registered before the adoption of an amendment but which have not ratified the amendment, this Convention shall remain in force without the amendment concerned.

9. Any Member whose ratification of this Convention is registered after the adoption of the amendment but before the date referred to in paragraph 4 of this Article may, in a declaration accompanying the instrument of ratification, specify that its ratification relates to the Convention without the amendment concerned. In the case of a ratification with such a declaration, the Convention shall come into force for the Member concerned 12 months after the date on which the ratification was registered. Where an instrument of ratification is not accompanied by such a declaration, or where the ratification is registered on or after the date referred to in paragraph 4, the Convention shall come into force for the Member concerned 12 months after the date on which the ratification was registered and, upon its entry into force in accordance with paragraph 7 of this Article, the amendment shall be binding on the Member concerned unless the amendment provides otherwise.

OHJEISTON MUUTTAMINEN

XV artikla

1. Ohjeistoa voidaan muuttaa joko XIV artiklassa edellytetyllä tavalla tai, ellei erikseen toisin määrätä, menettelemällä tämän artiklan mukaisesti.

2. Järjestön kunkin jäsenvaltion hallitus tai XIII artiklassa tarkoitettuun komiteaan valittu laivanvarustajia tai merenkulkijoita edustava ryhmä voi tehdä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle ehdotuksen ohjeiston muuttamisesta. Jäsenvaltion hallituksen tekemän muutosehdotuksen edellytyksenä on, että sitä tukee tai kannattaa vähintään viisi yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion hallitusta tai tässä kappaleessa tarkoitettu laivanvarustajia tai merenkulkijoita edustava ryhmä.

3. Pääjohtajan on, tarkistettuaan, että muutosehdotus on tämän artiklan 2 kohdan mukainen, viipymättä tiedotettava siitä ja sitä koskevista mahdollisista huomautuksista tai ehdotuksista järjestön kaikille jäsenvaltioille ja pyydettävä näitä tekemään muutosehdotusta koskevat huomautuksensa tai ehdotuksensa kuuden kuukauden kuluessa tai hallintoneuvoston päättämässä muussa määräajassa (joka ei saa olla lyhempi kuin kolme kuukautta eikä pidempi kuin yhdeksän kuukautta).

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä muutosehdotus sekä yhteenveto mainitun kohdan mukaisesti tehdyistä mahdollisista huomautuksista tai ehdotuksista on lähetettävä komitean käsiteltäväksi. Komitean on hyväksyttävä muutos edellyttäen, että

a) kokouksessa, jossa ehdotusta käsitellään, on edustettuina vähintään puolet tämän yleissopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden hallituksista; ja

b) vähintään kahden kolmasosan enemmistö komitean jäsenistä äänestää muutoksen puolesta; ja

c) tähän enemmistöön kuuluu vähintään

AMENDMENTS TO THE CODE

Article XV

1. The Code may be amended either by the procedure set out in Article XIV or, unless expressly provided otherwise, in accordance with the procedure set out in the present Article.

2. An amendment to the Code may be proposed to the Director-General of the International Labour Office by the government of any Member of the Organization or by the group of Shipowner representatives or the group of Seafarer representatives who have been appointed to the Committee referred to in Article XIII. An amendment proposed by a government must have been proposed by, or be supported by, at least five governments of Members that have ratified the Convention or by the group of Shipowner or Seafarer representatives referred to in this paragraph.

3. Having verified that the proposal for amendment meets the requirements of paragraph 2 of this Article, the Director-General shall promptly communicate the proposal, accompanied by any comments or suggestions deemed appropriate, to all Members of the Organization, with an invitation to them to transmit their observations or suggestions concerning the proposal within a period of six months or such other period (which shall not be less than three months nor more than nine months) prescribed by the Governing Body.

4. At the end of the period referred to in paragraph 3 of this Article, the proposal, accompanied by a summary of any observations or suggestions made under that paragraph, shall be transmitted to the Committee for consideration at a meeting. An amendment shall be considered adopted by the Committee if:

a) at least half the governments of Members that have ratified this Convention are represented in the meeting at which the proposal is considered; and

b) a majority of at least two-thirds of the Committee members vote in favour of the amendment; and

c) this majority comprises the votes in fa-

puolet niiden hallitusten, laivanvarustajien ja merenkulkijoiden äänistä, jotka ovat kokouksessa edustettuina ja äänestävät ehdotuksen puolesta.

5. Muutokset, jotka on hyväksytty tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti, on alistettava seuraavaan työkonferenssiin, jossa ne on hyväksyttävä siten, että vähintään kahden kolmasosan enemmistö läsnä olevista valtuutetuista äänestää niiden puolesta. Jos muutosehdotus ei saa tarvittavaa enemmistöä, se voidaan lähettää uudelleen käsiteltäväksi komiteaan edellyttäen, että komitea sitä pyytää.

6. Pääjohtajan on tiedotettava työkonferenssissa hyväksytyistä muutoksista kullekin jäsenvaltiolle, jonka ratifiointi oli rekisteröity ennen sitä päivää, jolloin työkonferenssi hyväksyi muutoksen. Jäljempänä näitä jäsenvaltioita nimitetään ratifioineiksi jäsenvaltioiksi. Tiedotuksessa on viitattava tähän artiklaan ja ilmoitettava se määräaika, jonka kuluessa tyytymättömyys on virallisesti ilmoitettava. Määräaika, joka on kaksi vuotta, alkaa tiedotuksen päivämäärästä, ellei konferenssi muutoksen hyväksyessään ole päättänyt muusta määräajasta, jonka on oltava vähintään yhden vuoden mittainen. Järjestön muille jäsenvaltioille on toimitettava jäljennös tiedotuksesta.

7. Työkonferenssissa hyväksytty muutos katsotaan hyväksytyksi, ellei yli 40 prosenttia yleissopimuksen ratifioineista jäsenvaltioista, jotka edustavat vähintään 40:tä prosenttia yleissopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden alusten bruttovetoisuudesta, ole määräajan loppuun mennessä ilmoittanut pääjohtajalle virallisesti tyytymättömyyttään.

8. Hyväksytty muutos tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun asetettu määräaika päättyi muiden ratifioineiden jäsenvaltioiden osalta paitsi niiden, jotka ovat tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti virallisesti ilmoittaneet tyytymättömyytensä eivätkä ole sitä peruuttaneet 11 kohdan mukaisesti. Tästä poiketen

a) kukin ratifioinut jäsenvaltio voi ennen määräajan päättymistä ilmoittaa pääjohtajalle,

vour of at least half the government voting power, half the Shipowner voting power and half the Seafarer voting power of the Committee members registered at the meeting when the proposal is put to the vote.

5. Amendments adopted in accordance with paragraph 4 of this Article shall be submitted to the next session of the Conference for approval. Such approval shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present. If such majority is not obtained, the proposed amendment shall be referred back to the Committee for reconsideration should the Committee so wish.

6. Amendments approved by the Conference shall be notified by the Director-General to each of the Members whose ratifications of this Convention were registered before the date of such approval by the Conference. These Members are referred to below as the ratifying Members. The notification shall contain a reference to the present Article and shall prescribe the period for the communication of any formal disagreement. This period shall be two years from the date of the notification unless, at the time of approval, the Conference has set a different period, which shall be a period of at least one year. A copy of the notification shall be communicated to the other Members of the Organization for their information.

7. An amendment approved by the Conference shall be deemed to have been accepted unless, by the end of the prescribed period, formal expressions of disagreement have been received by the Director-General from more than 40 per cent of the Members which have ratified the Convention and which represent not less than 40 per cent of the gross tonnage of the ships of the Members which have ratified the Convention.

8. An amendment deemed to have been accepted shall come into force six months after the end of the prescribed period for all the ratifying Members except those which had formally expressed their disagreement in accordance with paragraph 7 of this Article and have not withdrawn such disagreement in accordance with paragraph 11. However:

a) before the end of the prescribed period, any ratifying Member may give notice to the

että muutos sitoo sitä vasta sen jälkeen, kun se on tehnyt erikseen ilmoituksen muutoksen hyväksymisestä; ja

b) kukin ratifioinut jäsenvaltio voi ennen muutoksen voimaantulopäivää ilmoittaa pääjohtajalle, ettei se katso muutoksen sitovan itseään tietyn ajanjakson aikana.

9. Muutos, josta on ilmoitettu tämän artiklan 8 kohdan a-alakohdan mukaisesti, tulee ilmoituksen antaneen jäsenvaltion osalta voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on tiedottanut pääjohtajalle hyväksyvänsä muutoksen, tai sinä päivänä, jona muutos ensimmäisen kerran tulee voimaan, riippuen siitä, kumpi päivä on myöhäisempi.

10. Tämän artiklan 8 kohdan b-alakohdassa tarkoitettu ajanjakso ei saa olla pidempi kuin yksi vuosi muutoksen voimaantulopäivästä, tai muu pidempi, työkonferenssin muutoksen hyväksymisen yhteydessä määrittelemä ajanjakso.

11. Jäsenvaltio, joka on virallisesti ilmaissut olevansa tyytymätön johonkin muutokseen, voi milloin tahansa peruuttaa tyytymättömyytensä. Jos tällaisesta peruutuksesta ilmoitetaan pääjohtajalle sen jälkeen, kun muutos on tullut voimaan, muutos tulee kyseisen jäsenvaltion osalta voimaan kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jolloin ilmoitus rekisteröitiin.

12. Muutoksen tultua voimaan yleissopimus voidaan ratifioida vain muutetussa muodossa.

13. Jos yleissopimuksen voimaan tullut muutos liittyy merityösertifikaattiin,

a) muutoksen hyväksynyt jäsenvaltio ei ole velvollinen soveltamaan yleissopimuksen määräyksiä toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten merityösertifikaatteihin edellyttäen, että tuo jäsenvaltio

(i) on tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti virallisesti ilmaissut tyytymättömyytensä muutokseen eikä ole sitä peruuttanut; tai

(ii) on tämän artiklan 8 kohdan a-alakohdan mukaisesti ilmoittanut, että muutos sitoo sitä vasta sen jälkeen, kun se on tehnyt erikseen ilmoituksen muutoksen hyväksymisestä eikä se ole hyväksynyt muutosta;

Director-General that it shall be bound by the amendment only after a subsequent express notification of its acceptance; and

b) before the date of entry into force of the amendment, any ratifying Member may give notice to the Director-General that it will not give effect to that amendment for a specified period.

9. An amendment which is the subject of a notice referred to in paragraph 8(a) of this Article shall enter into force for the Member giving such notice six months after the Member has notified the Director-General of its acceptance of the amendment or on the date on which the amendment first comes into force, whichever date is later.

10. The period referred to in paragraph 8(b) of this Article shall not go beyond one year from the date of entry into force of the amendment or beyond any longer period determined by the Conference at the time of approval of the amendment.

11. A Member that has formally expressed disagreement with an amendment may withdraw its disagreement at any time. If notice of such withdrawal is received by the Director-General after the amendment has entered into force, the amendment shall enter into force for the Member six months after the date on which the notice was registered.

12. After entry into force of an amendment, the Convention may only be ratified in its amended form.

13. To the extent that a maritime labour certificate relates to matters covered by an amendment to the Convention which has entered into force:

a) a Member that has accepted that amendment shall not be obliged to extend the benefit of the Convention in respect of the maritime labour certificates issued to ships flying the flag of another Member which:

(i) pursuant to paragraph 7 of this Article, has formally expressed disagreement to the amendment and has not withdrawn such disagreement; or

(ii) pursuant to paragraph 8(a) of this Article, has given notice that its acceptance is subject to its subsequent express notification and has not accepted the amendment; and

b) muutoksen hyväksynyt jäsenvaltio on velvollinen soveltamaan yleissopimuksen määräyksiä toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten merityösertifikaatteihin edellyttäen, että tuo jäsenvaltio on tämän artiklan 8 kohdan b-alakohdan mukaisesti ilmoittanut, ettei se katso muutoksen sitovan itseään tämän artiklan 10 kohdassa määritellyn ajanjakson kuluessa.

b) a Member that has accepted the amendment shall extend the benefit of the Convention in respect of the maritime labour certificates issued to ships flying the flag of another Member that has given notice, pursuant to paragraph 8(b) of this Article, that it will not give effect to that amendment for the period specified in accordance with paragraph 10 of this Article.

TODISTUSVOIMAISET KIELET

XVI artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

AUTHORITATIVE LANGUAGES

Article XVI

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

MERITYÖSOPIMUKSEN SÄÄNTÖHIN JA OHJEISTOON LIITTYVÄ MUISTIO

1. Tämä muistio, joka ei ole merityötä koskevan yleissopimuksen osa, on tarkoitettu yleissopimuksen yleiseksi ohjeeksi.

2. Yleissopimuksessa on kolme erillistä, toisiinsa liittyvää osaa: artiklat, säännöt ja ohjeisto.

3. Artiklat ja säännöt määritellevät perusoikeuksien ja -periaatteiden ohella yleissopimuksen ratifioivien jäsenvaltioiden perusvelvoitteet. Artikloita ja sääntöjä voidaan muuttaa ainoastaan työkonferenssissa Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan edellyttämällä tavalla (katso yleissopimuksen artikla XIV).

4. Ohjeisto sisältää yksityiskohtaiset ohjeet sääntöjen soveltamisesta. Se käsittää osat A (sitovat normit) ja B (ei-sitovat suositukset). Ohjeistoa voidaan muuttaa yleissopimuksen artiklan XV mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä. Koska ohjeisto liittyy soveltamisen yksityiskohtiin, sen muuttaminen ei saa vaikuttaa artikloiden ja sääntöjen yleiseen soveltamisalaan.

5. Säännöt ja ohjeisto liittyvät viiteen yleiseen aiheeseen:

1 osasto: Aluksella työskentelevien merenkulkijoiden työtä koskevat vähimmäisvaatimukset

2 osasto: Työsuhteen ehdot

3 osasto: Asuintilat, virkistysmahdollisuudet, ruoka ja ruoanpito

4 osasto: Terveyden suojelu, sairaanhoito, merimiespalvelut ja sosiaaliturva

5 osasto: Täytäntöönpano ja soveltaminen

6. Jokainen osasto sisältää määräyksiä, jotka liittyvät tiettyyn oikeuteen tai periaatteeseen (tai 5 osaston täytäntöönpanoa koskeviin toimenpiteisiin) vastaavasti numeroituina. Esimerkiksi 1 osaston asiaryhmä 1 sisältää vähimmäisikää koskevan säännön 1.1, normin A1.1 ja suosituksen B1.1.

7. Yleissopimuksella on kolme perustavoitetta:

a) määritellä artikloiden ja sääntöjen avulla perusoikeudet ja -periaatteet;

b) luoda ohjeiston avulla jäsenvaltioille

EXPLANATORY NOTE TO THE REGULATIONS AND CODE OF THE MARITIME LABOUR CONVENTION

1. This explanatory note, which does not form part of the Maritime Labour Convention, is intended as a general guide to the Convention.

2. The Convention comprises three different but related parts: the Articles, the Regulations and the Code.

3. The Articles and Regulations set out the core rights and principles and the basic obligations of Members ratifying the Convention. The Articles and Regulations can only be changed by the Conference in the framework of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation (see Article XIV of the Convention).

4. The Code contains the details for the implementation of the Regulations. It comprises Part A (mandatory Standards) and Part B (non-mandatory Guidelines). The Code can be amended through the simplified procedure set out in Article XV of the Convention. Since the Code relates to detailed implementation, amendments to it must remain within the general scope of the Articles and Regulations.

5. The Regulations and the Code are organized into general areas under five Titles:

Title 1: Minimum requirements for seafarers to work on a ship

Title 2: Conditions of employment

Title 3: Accommodation, recreational facilities, food and catering

Title 4: Health protection, medical care, welfare and social security protection

Title 5: Compliance and enforcement

6. Each Title contains groups of provisions relating to a particular right or principle (or enforcement measure in Title 5), with connected numbering. The first group in Title 1, for example, consists of Regulation 1.1, Standard A1.1 and Guideline B1.1, relating to minimum age.

7. The Convention has three underlying purposes:

a) to lay down, in its Articles and Regulations, a firm set of rights and principles;

b) to allow, through the Code, a consider-

mahdollisuus perusoikeuksien ja -periaatteiden joustavaan soveltamiseen;

c) varmistaa 5 osaston perusoikeuksien ja -periaatteiden asianmukainen täytäntöönpano ja soveltaminen.

8. Joustava soveltaminen on mahdollista kahdessa suhteessa: Ensiksi jäsenvaltio voi tarvittaessa (ks. VI artikla 3 kohta) sitoutua panemaan toimeen ohjeiston A-osan mukaiset yksityiskohtaiset vaatimukset asiallisesti vastaavilla toimenpiteillä (VI artiklan 4 kohdan mukaisesti).

9. Lisäksi joustavuus ilmenee monissa A-osan määräysten pakollisissa vaatimuksissa, jotka on muotoiltu yleisesti siten, että kansallisella tasolla on enemmän harkintavaltaa päätettäessä tarvittavista toimenpiteistä. Ohjeiston ei-sitovassa B-osassa on näitä toimenpiteitä koskevia ehdotuksia. Yleissopimuksen ratifioineet jäsenvaltiot voivat tällä tavoin harkita minkälaisiin toimenpiteisiin niiden tulisi A-osan yleisien velvoitteiden suhteen ryhtyä sekä sitä, minkälaisia toimenpiteitä niiltä ei välttämättä edellytetä. Esimerkiksi normi A4.1 edellyttää kaikkien alusten huolehtivan siitä, että niillä on aluksella tapahtuvan sairaanhoidon edellyttämät lääkkeet (1 kohdan b-alakohta) ja lääkekaappi (4 kohdan a-alakohta). Velvoitteen asianmukainen täyttäminen edellyttää kuitenkin selvästi enemmän kuin pelkkää aluksella olevaa lääkekaappia. Tarkempia ohjeita siitä, mitä sen täyttäminen edellyttää, on suosituksessa B4.1.1 (4 kohta), jonka tarkoituksena on varmistaa lääkekaapin sisällön asianmukainen säilyttäminen, käyttäminen ja ylläpitäminen.

10. Suositukset eivät sido tämän yleissopimuksen ratifioineita jäsenvaltioita. Kuten 5 osaston satamavaltiotarkastuksia koskevissa määräyksissä todetaan, tarkastukset koskevat vain tämän yleissopimuksen pakollisia vaatimuksia (artikloita, sääntöjä ja A-osan normeja). Jäsenvaltioiden edellytetään kuitenkin VI artiklan 2 kohdan mukaisesti harkitsevan ohjeiston A-osan velvoitteiden täytäntöön panemista B-osassa suositellulla tavalla. Jos jäsenvaltio, ottaen huomioon A-osan normit, harkitsee perusteellisesti asiaan liittyviä suosituksia ja päättää muista toimenpiteistä, joiden avulla varmistetaan esimerkiksi yllä mai-

able degree of flexibility in the way Members implement those rights and principles; and

c) to ensure, through Title 5, that the rights and principles are properly complied with and enforced.

8. There are two main areas for flexibility in implementation: one is the possibility for a Member, where necessary (see Article VI, paragraph 3), to give effect to the detailed requirements of Part A of the Code through substantial equivalence (as defined in Article VI, paragraph 4).

9. The second area of flexibility in implementation is provided by formulating the mandatory requirements of many provisions in Part A in a more general way, thus leaving a wider scope for discretion as to the precise action to be provided for at the national level. In such cases, guidance on implementation is given in the non-mandatory Part B of the Code. In this way, Members which have ratified this Convention can ascertain the kind of action that might be expected of them under the corresponding general obligation in Part A, as well as action that would not necessarily be required. For example, Standard A4.1 requires all ships to provide prompt access to the necessary medicines for medical care on board ship (paragraph 1(b)) and to carry a medicine chest (paragraph 4(a)). The fulfilment in good faith of this latter obligation clearly means something more than simply having a medicine chest on board each ship. A more precise indication of what is involved is provided in the corresponding Guideline B4.1.1 (paragraph 4) so as to ensure that the contents of the chest are properly stored, used and maintained.

10. Members which have ratified this Convention are not bound by the guidance concerned and, as indicated in the provisions in Title 5 on port State control, inspections would deal only with the relevant requirements of this Convention (Articles, Regulations and the Standards in Part A). However, Members are required under paragraph 2 of Article VI to give due consideration to implementing their responsibilities under Part A of the Code in the manner provided for in Part B. If, having duly considered the relevant Guidelines, a Member decides to provide for different arrangements which ensure

nitussa esimerkkitapauksessa lääkevaraston sisällön asianmukainen säilyttäminen, käyttäminen ja ylläpitäminen, ne voidaan hyväksyä. Toisaalta asiaankuuluva jäsenvaltio samoin kuin ILOn yleissopimusten noudattamista valvovat elimet voivat olla varmoja siitä, että ne täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt, joihin B-osan mukaisesti on ryhdytty, ovat riittäviä ja vastaavat niitä A-osan velvoitteita, joihin suositukset liittyvät.

the proper storage, use and maintenance of the contents of the medicine chest, to take the example given above, as required by the Standard in Part A, then that is acceptable. On the other hand, by following the guidance provided in Part B, the Member concerned, as well as the ILO bodies responsible for reviewing implementation of international labour Conventions, can be sure without further consideration that the arrangements the Member has provided for are adequate to implement the responsibilities under Part A to which the Guideline relates.

SÄÄNNÖT JA OHJEISTO

1 osasto. Aluksella työskentelevien merenkulkijoiden työtä koskevat vähimmäisvaatimukset

Sääntö 1.1 — Vähimmäisikä

Tarkoitus: varmistaa, että aluksella ei työskentele alaikäisiä henkilöitä

1. Kenenkään, joka ei ole saavuttanut vähimmäisikää, ei tule työsuhteessa tai muutoin toimia tai työskennellä aluksella.

2. Tämän yleissopimuksen tullessa ensimmäisen kerran voimaan vähimmäisikärajana pidetään 16 vuotta.

3. Vähimmäisikärajaa tulee korottaa ohjeistossa määritellyissä tapauksissa.

Normi A1.1 — Vähimmäisikä

1. Alle 16-vuotiaan henkilön ottaminen alukselle työsuhteeseen tai muuhun toimeen tai työhön on kiellettyä.

2. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden yötyö on kiellettyä. Tässä normissa yö määritellään kansallisen lain ja käytännön mukaisesti. Sen on kestettävä vähintään 9 tuntia ja alettava viimeistään keskiyöllä ja päätyttävä aikaisintaan 05.00.

3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa ehdottomasta yötyön kiellosta edellyttäen,

a) että se haittaa sellaista tietyille merenkulkijoille tarkoitettua vahvistettua koulutusohjelmaa, joka suoritetaan määrätyn aikataulun mukaisesti; tai

b) että tietty tehtävä tai määrätty koulutusohjelma edellyttää, että merenkulkijat poikkeuksellisesti tekevät sen yöllä ja viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan toteaa, että työ ei vaaranna heidän terveyttään tai hyvinvointiaan.

4. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden ottaminen työsuhteeseen tai muuhun toimeen tai työhön on kiellettyä, jos työ saattaa vaarantaa heidän terveytensä tai turvallisuutensa. Toimivaltaisen viranomaisen on asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden jär-

THE REGULATIONS AND THE CODE

Title 1. Minimum requirements for seafarers to work on a ship

Regulation 1.1 — Minimum age

Purpose: To ensure that no under-age persons work on a ship

1. No person below the minimum age shall be employed or engaged or work on a ship.

2. The minimum age at the time of the initial entry into force of this Convention is 16 years.

3. A higher minimum age shall be required in the circumstances set out in the Code.

Standard A1.1 — Minimum age

1. The employment, engagement or work on board a ship of any person under the age of 16 shall be prohibited.

2. Night work of seafarers under the age of 18 shall be prohibited. For the purposes of this Standard, night shall be defined in accordance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no earlier than 5 a.m.

3. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

a) the effective training of the seafarers concerned, in accordance with established programmes and schedules, would be impaired; or

b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that the seafarers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, that the work will not be detrimental to their health or well-being.

4. The employment, engagement or work of seafarers under the age of 18 shall be prohibited where the work is likely to jeopardize their health or safety. The types of such work shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after

jestöjä kuultuaan määriteltävä tällaiset työt, ellei niitä määritellä kansallisessa laeissa tai määräyksissä asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti.

consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, in accordance with relevant international standards.

Suositus B1.1 — Vähimmäisikä

1. Jäsenvaltioiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota alle 18-vuotiaiden nuorten henkilöiden tarpeisiin antaessaan työ- ja elinoloja koskevia määräyksiä.

Guideline B1.1 — Minimum age

1. When regulating working and living conditions, Members should give special attention to the needs of young persons under the age of 18.

Sääntö 1.2 — Lääkärintodistus

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoiden terveydentila ei ole esteenä laivatyön tekemiselle

1. Merenkulkijoiden, joilla ei ole lääkärintodistusta siitä, että heidän terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle, ei tule työskennellä aluksella.

2. Tästä voidaan poiketa ainoastaan ohjeistossa määritellyissä tapauksissa.

Regulation 1.2 — Medical certificate

Purpose: To ensure that all seafarers are medically fit to perform their duties at sea

1. Seafarers shall not work on a ship unless they are certified as medically fit to perform their duties.

2. Exceptions can only be permitted as prescribed in the Code.

Normi A1.2 — Lääkärintodistus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että merenkulkija, ennen kuin hän aloittaa työnsä aluksella, esittää voimassa olevan lääkärintodistuksen siitä, että hänen terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä lääkärintarkastuksen ja lääkärintodistuksen sisältö ottaen huomioon, että merenkulkijan lääkärintodistuksen on annettava asianmukainen kuva hänen terveydentilastaan hänen tehtäviinsä nähden. Tämä edellyttää, että huomioon otetaan ne soveltuvat kansainväliset ohjeistot, joihin ohjeiston B-osassa viitataan ja kuullaan asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä.

3. Tämä normi ei vaikuta kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen, muutettu, (STCW-yleissopimus) soveltamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä se, että säännön 1.2 mukaista lääkärintodistusta vastaavat STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen lääkärintodistus sekä vastaavat lääkärintodistukset niiden merenkulkijoiden osalta,

Standard A1.2 — Medical certificate

1. The competent authority shall require that, prior to beginning work on a ship, seafarers hold a valid medical certificate attesting that they are medically fit to perform the duties they are to carry out at sea..

2. In order to ensure that medical certificates genuinely reflect seafarers' state of health, in light of the duties they are to perform, the competent authority shall, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, and giving due consideration to applicable international guidelines referred to in Part B of this Code, prescribe the nature of the medical examination and certificate.

3. This Standard is without prejudice to the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended (STCW). A medical certificate issued in accordance with the requirements of STCW shall be accepted by the competent authority, for the purpose of Regulation 1.2. A medical certificate meeting the substance of those requirements, in the case of seafarers not covered by

joita STCW-yleissopimus ei koske.

4. Lääkärintodistuksen voi antaa vain asianmukaisesti laillistettu pätevä lääkäri tai, jos kysymyksessä on ainoastaan näkökykyä koskeva todistus, pätevä henkilö, jonka antaman todistuksen toimivaltainen viranomainen hyväksyy. Lääkärintarkastuksia suorittavien lääkäreiden on lääkärinlausuntoja antaessaan oltava ammatillisesti riippumattomia.

5. Merenkulkijoille, joille ei ole myönnetty lääkärintodistusta tai joiden työkyky on rajoitettu aikaan, työhön tai liikennealueeseen liittyvästä syystä, on annettava mahdollisuus toiseen, riippumattoman lääkärin tai lääketieteellisen asiantuntijan suorittamaan lääkärintarkastukseen.

6. Jokaisessa lääkärintodistuksessa on erityisesti todettava,

a) että asianomaisen merenkulkijan kuulo ja näkö ovat tyydyttävät samoin kuin värinäkö siinä tapauksessa, että sillä on vaikutusta työn suorittamiseen; ja

b) että merenkulkijalla ei ole vikaa tai vammaa, jota laivatyö pahentaisi tai jonka johdosta hän tulisi kykenemättömäksi työhön tai vaarantaisi muiden aluksella olevien henkilöiden terveyden.

7. Elleivät merenkulkijan työtehtävät tai STCW-yleissopimus edellytä lyhyempää voimassaoloaikaa merenkulkijan

a) lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin sen voimassaoloaika on enintään yksi vuosi;

b) värinäköä koskeva todistus on voimassa enintään kuusi vuotta.

8. Pakottavissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen voi sallia merenkulkijan työskentelevän ilman voimassa olevaa lääkärintodistusta seuraavaan poikkeamissatamaan asti, jossa merenkulkija voi hankkia pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen edellyttäen, että:

a) lupa on voimassa enintään kolme kuukautta; ja

b) asianomaisen merenkulkijan lääkärin-

STCW, shall similarly be accepted.

4. The medical certificate shall be issued by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority as qualified to issue such a certificate. Practitioners must enjoy full professional independence in exercising their medical judgement in undertaking medical examination procedures.

5. Seafarers that have been refused a certificate or have had a limitation imposed on their ability to work, in particular with respect to time, field of work or trading area, shall be given the opportunity to have a further examination by another independent medical practitioner or by an independent medical referee.

6. Each medical certificate shall state in particular that:

a) the hearing and sight of the seafarer concerned, and the colour vision in the case of a seafarer to be employed in capacities where fitness for the work to be performed is liable to be affected by defective colour vision, are all satisfactory; and

b) the seafarer concerned is not suffering from any medical condition likely to be aggravated by service at sea or to render the seafarer unfit for such service or to endanger the health of other persons on board.

7. Unless a shorter period is required by reason of the specific duties to be performed by the seafarer concerned or is required under STCW:

a) a medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the seafarer is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year;

b) a certification of colour vision shall be valid for a maximum period of six years.

8. In urgent cases the competent authority may permit a seafarer to work without a valid medical certificate until the next port of call where the seafarer can obtain a medical certificate from a qualified medical practitioner, provided that:

a) the period of such permission does not exceed three months; and

b) the seafarer concerned is in possession

todistus on äskettäin vanhentunut.

9. Jos todistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, todistus on kuitenkin voimassa seuraavaan poikkeamissatamaan asti, jossa merenkulkija voi saada pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen edellyttäen, että tällainen ajanjakso ei ylitä kolmea kuukautta.

10. Merenkulkijoilla, jotka työskentelevät vakituisesti kansainväliseen liikenteeseen käytettävillä aluksilla, on oltava ainakin englanninkielinen lääkärintodistus.

Suositus B1.2 — Lääkärintodistus

Suositus B1.2.1 — Kansainväliset ohjeet

1. Toimivaltaisen viranomaisen, lääkäreiden, tarkastajien, laivanvarustajien, merenkulkijoiden edustajien ja muiden henkilöiden, jotka vastaavat merenkulkijoiden tai merenkulkijoiksi aikovien soveltuvuuteen ja terveyteen liittyvistä tarkastuksista tulisi noudattaa ILOn/WHO:n viimeisintä ohjeistoa, joka koskee merenkulkijoiden lääkärintarkastuksia (*Guidelines for Conducting Pre-sea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers*) ja muita soveltuvia Kansainvälisen työjärjestön, Kansainvälisen merenkulkujärjestön tai Maailman terveysjärjestön julkaisemia kansainvälisiä ohjeistoja.

Sääntö 1.3 — Koulutus ja pätevyys

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoilla on se koulutus tai pätevyys, jota heidän tehtävänsä aluksella edellyttää

1. Merenkulkijan, jolta puuttuu koulutus tai todistus pätevyydestä tai työnsä edellyttämästä osaamisesta, ei tule työskennellä aluksella.

2. Merenkulkijan, joka ei ole hyväksyttävästi suorittanut merenkulkijan turvallisuuskoulutusta, ei tule työskennellä aluksella.

3. Tämän säännön 1 ja 2 kohdan mukaista koulutusta vastaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymien pakollisten koulutusta koskevien asiakirjojen vaatimuksia vastaava koulutus ja todistus.

of an expired medical certificate of recent date.

9. If the period of validity of a certificate expires in the course of a voyage, the certificate shall continue in force until the next port of call where the seafarer can obtain a medical certificate from a qualified medical practitioner, provided that the period shall not exceed three months.

10. The medical certificates for seafers working on ships ordinarily engaged on international voyages must as a minimum be provided in English.

Guideline B1.2 — Medical certificate

Guideline B1.2.1 — International guidelines

1. The competent authority, medical practitioners, examiners, shipowners, seafarers' representatives and all other persons concerned with the conduct of medical fitness examinations of seafarer candidates and serving seafarers should follow the ILO/ WHO *Guidelines for Conducting Pre-sea and Periodic Medical Fitness Examinations for Seafarers*, including any subsequent versions, and any other applicable international guidelines published by the International Labour Organization, the International Maritime Organization or the World Health Organization.

Regulation 1.3 — Training and qualifications

Purpose: To ensure that seafarers are trained or qualified to carry out their duties on board ship

1. Seafarers shall not work on a ship unless they are trained or certified as competent or otherwise qualified to perform their duties.

2. Seafarers shall not be permitted to work on a ship unless they have successfully completed training for personal safety on board ship.

3. Training and certification in accordance with the mandatory instruments adopted by the International Maritime Organization shall be considered as meeting the requirements of paragraphs 1 and 2 of this Regulation.

4. Kunkin jäsenvaltion, joka tämän yleissopimuksen ratifioidessaan oli sidottu matruusien pätevyystodistuksia koskevaan yleissopimukseen, 1946 (nro 74), tulee edelleen noudattaa sanotun yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan siihen asti, kunnes Kansainvälinen merenkulkujärjestö on hyväksynyt samaa aihetta koskevia pakollisia määräyksiä, jotka ovat tulleet voimaan, tai kunnes viisi vuotta on kulunut tämän yleissopimuksen voimaantulosta VIII artiklan 3 kohdan mukaisesti riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi.

Sääntö 1.4 — Työnvälitys

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoiden käytettävissä on tehokas ja hyvin järjestetty työnvälitysjärjestelmä

1. Kaikkien merenkulkijoiden käytettävissä tulee olla tehokas, riittävä, luotettava ja maksuton järjestelmä, jonka avulla he voivat löytää työpaikan.

2. Jäsenvaltion alueella toimivien merenkulkijoiden työnvälityspalvelujen tulee olla ohjeistossa määriteltyjen standardien mukaisia.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee lippunsa alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden vuoksi edellyttää, että laivanvarustajat, jotka käyttävät merenkulkijain työnvälityspalveluja sellaisissa maissa tai alueilla, joissa tätä yleissopimusta ei sovelleta, varmistuvat siitä, että ne vastaavat ohjeiston vaatimuksia.

Normi A1.4 — Työnvälitys

1. Kunkin jäsenvaltion, jossa on merenkulkijoiden julkinen työnvälityspalvelu, on huolehdittava siitä, että sitä harjoitetaan asianmukaisesti ja että merenkulkijoiden työhön liittyviä oikeuksia edistetään ja suojellaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltion alueella toimii yksityisiä työnvälityspalveluja, joiden tarkoituksena on pääasiallisesti merenkulkijoiden työnvälitys tai joiden toiminta suurelta osin on merenkulkijoiden työnvälitystä, niiden toiminnan on perustuttava yhtenäiseen säädeltyyn lupaa tai

4. Any Member which, at the time of its ratification of this Convention, was bound by the Certification of Able Seamen Convention, 1946 (No. 74), shall continue to carry out the obligations under that Convention unless and until mandatory provisions covering its subject matter have been adopted by the International Maritime Organization and entered into force, or until five years have elapsed since the entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of Article VIII, whichever date is earlier.

Regulation 1.4 — Recruitment and placement

Purpose: To ensure that seafarers have access to an efficient and well-regulated seafarer recruitment and placement system

1. All seafarers shall have access to an efficient, adequate and accountable system for finding employment on board ship without charge to the seafarer.

2. Seafarer recruitment and placement services operating in a Member's territory shall conform to the standards set out in the Code.

3. Each Member shall require, in respect of seafarers who work on ships that fly its flag, that shipowners who use seafarer recruitment and placement services that are based in countries or territories in which this Convention does not apply, ensure that those services conform to the requirements set out in the Code.

Standard A1.4 — Recruitment and placement

1. Each Member that operates a public seafarer recruitment and placement service shall ensure that the service is operated in an orderly manner that protects and promotes seafarers' employment rights as provided in this Convention.

2. Where a Member has private seafarer recruitment and placement services operating in its territory whose primary purpose is the recruitment and placement of seafarers or which recruit and place a significant number of seafarers, they shall be operated only in

todistusta edellyttävään tai muuhun säänneltyyn järjestelmään, jonka perustaminen, uudistaminen tai muuttaminen edellyttää asiaankuuluvien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kuulemista. Jos ei ole selvää, sovelletaanko tätä yleissopimusta tiettyyn yksityiseen työnvälityspalveluun, sanotun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä asiasta asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan. Tarpeettomien yksityisten työnvälityspalvelujen perustamista ei pidä rohkaista.

3. Tämän normin 2 kohdan määräyksiä sovelletaan toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan myös sellaiseen merenkulkijoiden järjestön jäsenvaltion alueella harjoittamiin työnvälityspalveluihin, joiden tarkoituksena on välittää merenkulkijoita, jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia, työhön tuon jäsenvaltion lipun alla purjehtiville aluksille. Toimivaltaisen viranomaisen on asiasta päättäessään kuultava asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä. Tässä kohdassa tarkoitettujen työnvälityspalvelujen harjoittaminen edellyttää,

a) että se perustuu kyseisen järjestön ja laivanvarustajan väliseen työehtosopimukseen;

b) että merenkulkijoiden järjestön ja laivanvarustajan toimipaikka on jäsenvaltion alueella;

c) että jäsenvaltiolla on kansallisia lakeja tai määräyksiä tai menettelytapoja, jotka edellyttävät niiden työehtosopimuksien rekisteröimistä tai vahvistamista, joihin työnvälityspalvelut perustuvat; ja

d) että työnvälityspalveluja harjoitetaan asianmukaisella tavalla ja huolehditaan siitä, että merenkulkijoiden työhön liittyviä oikeuksia edistetään ja suojellaan tämän normin 5 kappaleen mukaisesti.

4. Mikään tämän normin tai säännön 1.4 määräys

a) ei saa estää jäsenvaltiota ylläpitämästä merenkulkijoiden ja laivanvarustajien tarpeita vastaavia maksuttomia, julkisia merenkulkijoiden työnvälityspalveluja riippumatta siitä, sisältyvätkö ne kaikille työntekijöille ja työnantajille tarkoitettuihin julkisiin työnvälitys-

conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation. This system shall be established, modified or changed only after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned. In the event of doubt as to whether this Convention applies to a private recruitment and placement service, the question shall be determined by the competent authority in each Member after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned. Undue proliferation of private seafarer recruitment and placement services shall not be encouraged.

3. The provisions of paragraph 2 of this Standard shall also apply — to the extent that they are determined by the competent authority, in consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, to be appropriate — in the context of recruitment and placement services operated by a seafarers' organization in the territory of the Member for the supply of seafarers who are nationals of that Member to ships which fly its flag. The services covered by this paragraph are those fulfilling the following conditions:

a) the recruitment and placement service is operated pursuant to a collective bargaining agreement between that organization and a shipowner;

b) both the seafarers' organization and the shipowner are based in the territory of the Member;

c) The Member has national laws or regulations or a procedure to authorize or register the collective bargaining agreement permitting the operation of the recruitment and placement service; and

d) the recruitment and placement service is operated in an orderly manner and measures are in place to protect and promote seafarers' employment rights comparable to those provided in paragraph 5 of this Standard.

4. Nothing in this Standard or Regulation 1.4 shall be deemed to:

a) prevent a Member from maintaining a free public seafarer recruitment and placement service for seafarers in the framework of a policy to meet the needs of seafarers and shipowners, whether the service forms part of or is coordinated with a public employment

palveluihin vai toimivatko ne niiden yhteydessä; tai

b) ei velvoita jäsenvaltiota perustamaan alueelleen merenkulkijoille tarkoitettuja yksityisiä työnvälityspalveluja.

5. Jos jäsenvaltiossa on tämä normin 2 kohdassa tarkoitettu järjestelmä, sen lakien ja muiden määräyksien on edellytettävä,

a) että merenkulkijoiden työnvälityspalvelut eivät saa toimia siten tai käyttää sellaisia keinoja, järjestelmiä tai luetteloita, joiden avulla pyritään estämään tai vaikeuttamaan merenkulkijoiden mahdollisuuksia saada pätevyyttään vastaavaa työtä;

b) että merenkulkija ei joudu osaksikaan vastuuseen työn välittämisestä tai sen tarjoamisesta tai hankkimisesta aiheutuvista muista välittömistä tai välillisistä kuluista tai maksuista kuin niistä, jotka perustuvat kansalliseen lainsäädäntöön ja johtuvat lääkärintarkastuksista, kansallisen merimieskirjan, passin tai muun vastaavan henkilökohtaisen matkustusasiakirjan hankkimisesta, ei kuitenkaan viisumikustannuksista, koska niistä vastaa laivanvarustaja; ja

c) että sen alueella toimivat merenkulkijoiden työnvälityspalvelut varmistavat,

(i) että kaikista työhön välitetyistä merenkulkijoista pidetään ajanmukaista rekisteriä, jonka toimivaltainen viranomainen voi tarkastaa;

(ii) että merenkulkijoita informoidaan työsopimukseen perustuvista oikeuksista ja velvollisuuksista ennen työsopimuksen solmimista tai sitä solmittaessa ja että merenkulkijoilla on mahdollisuus perehtyä työsopimuksiinsa sekä ennen sen allekirjoittamista ja sen jälkeen ja että he saavat siitä jäljennöksen;

(iii) että kaikki työhön välitetyt merenkulkijat ovat päteviä ja heillä on työhön vaadittavat asiapaperit ja että heidän työsopimuksensa ovat sovellettavien lakien, määräysten ja mahdollisen työsopimuksessa sovitun työehtosopimuksen mukaisia;

(iv) että laivanvarustaja mahdollisuuksien mukaan huolehtii siitä, ettei merenkulkija jää vieraaseen satamaan,

service for all workers and employers; or

b) impose on a Member the obligation to establish a system for the operation of private seafarer recruitment or placement services in its territory.

5. A Member adopting a system referred to in paragraph 2 of this Standard shall, in its laws and regulations or other measures, at a minimum:

a) prohibit seafarer recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter seafarers from gaining employment for which they are qualified;

b) require that no fees or other charges for seafarer recruitment or placement or for providing employment to seafarers are borne directly or indirectly, in whole or in part, by the seafarer, other than the cost of the seafarer obtaining a national statutory medical certificate, the national seafarer's book and a passport or other similar personal travel documents, not including, however, the cost of visas, which shall be borne by the shipowner; and

c) ensure that seafarer recruitment and placement services operating in its territory:

(i) maintain an up-to-date register of all seafarers recruited or placed through them, to be available for inspection by the competent authority;

(ii) make sure that seafarers are informed of their rights and duties under their employment agreements prior to or in the process of engagement and that proper arrangements are made for seafarers to examine their employment agreements before and after they are signed and for them to receive a copy of the agreements;

(iii) verify that seafarers recruited or placed by them are qualified and hold the documents necessary for the job concerned, and that the seafarers' employment agreements are in accordance with applicable laws and regulations and any collective bargaining agreement that forms part of the employment agreement;

(iv) make sure, as far as practicable, that the shipowner has the means to protect seafarers from being stranded in a foreign port;

(v) että niiden toimintaa koskevat mahdolliset valitukset tutkitaan ja käsitellään ja että toimivaltaiselle viranomaiselle tiedotetaan niistä valituksista, joita ei vielä ole ratkaistu;

(vi) että kehitetään vakuutukseen tai vastaavaan järjestelyyn perustuva järjestelmä, jonka avulla merenkulkijoille voidaan korvata se taloudellinen menetys, joka johtuu siitä, että työnvälityspalvelut tai laivanvarustaja, jota asia koskee, jättävät täyttämättä merenkulkijan työsopimukseen perustuvat velvoitteensa.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava tarkasti kaikkia alueellaan olevia merenkulkijoiden työnvälityspalveluja. Yksityisten, alueellisten työnvälityspalvelujen harjoittamiseen tarvittavien mahdollisten lupien, todistuksien tai muiden valtuutuksien antaminen tai uudistaminen edellyttää, että työnvälityspalvelujen todetaan olevan kansallisten lakien ja määräysten mukaisia.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että merenkulkijoiden työnvälityspalveluja koskevat valitukset tutkitaan ja käsitellään asiaankuuluvissa elimissä asianmukaisessa järjestyksessä. Tarvittaessa käsittelyyn voivat osallistua laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajat.

8. Kunkin jäsenvaltion, joka on ratifioinut tämän yleissopimuksen, on mahdollisuuksien mukaan tiedotettava kansalaisilleen ongelmista, joita saattaa aiheutua työstä, jota tehdään sellaisen valtion lipun alla purjehtivalla aluksella, joka ei ole ratifioinut tätä yleissopimusta, ellei se varmistu siitä, että työhön sovelletaan vastaavanlaisia määräyksiä kuin ne, jotka on vahvistettu tässä yleissopimuksessa. Yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion on varmistustoimenpiteisiin ryhtyessään otettava huomioon, että ne eivät saa olla ristiriidassa asianomaisten valtioiden hyväksymien työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatetta koskevien sopimusten kanssa.

9. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivien alusten laivanvarustajat, jotka käyttävät merenkulkijoiden työnvälityspalveluja sellaisissa maissa tai alueilla, joissa tätä yleissopimusta ei sovelleta, mahdollisuuksien mukaan varmistautuvat siitä, että työnvälityspalvelut ovat tämän normin vaati-

(v) examine and respond to any complaint concerning their activities and advise the competent authority of any unresolved complaint;

(vi) establish a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, to compensate seafarers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service or the relevant shipowner under the seafarers' employment agreement to meet its obligations to them.

6. The competent authority shall closely supervise and control all seafarer recruitment and placement services operating in the territory of the Member concerned. Any licences or certificates or similar authorizations for the operation of private services in the territory are granted or renewed only after verification that the seafarer recruitment and placement service concerned meets the requirements of national laws and regulations.

7. The competent authority shall ensure that adequate machinery and procedures exist for the investigation, if necessary, of complaints concerning the activities of seafarer recruitment and placement services, involving, as appropriate, representatives of shipowners and seafarers.

8. Each Member which has ratified this Convention shall, in so far as practicable, advise its nationals on the possible problems of signing on a ship that flies the flag of a State which has not ratified the Convention, until it is satisfied that standards equivalent to those fixed by this Convention are being applied. Measures taken to this effect by the Member that has ratified this Convention shall not be in contradiction with the principle of free movement of workers stipulated by the treaties to which the two States concerned may be parties.

9. Each Member which has ratified this Convention shall require that shipowners of ships that fly its flag, who use seafarer recruitment and placement services based in countries or territories in which this Convention does not apply, ensure, as far as practicable, that those services meet the requirements of this Standard.

muksien mukaisia.

10. Mikään tämän normin määräys ei rajoita laivanvarustajien eikä jäsenvaltioiden velvollisuuksia ja vastuuta sen lipun alla purjehtiviin aluksiin nähden.

Suositus B1.4 — Työnvälitys

Suositus B1.4.1 — Organisaatiota ja toimintaa koskevat suositukset

1. Pannessaan täytäntöön normin A1.4 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan toimivaltaisen viranomaisen tulisi

a) ryhtyä toimenpiteisiin merenkulkijoiden julkisten ja yksityisten työnvälityspalvelujen välisen tehokkaan yhteistyön edistämiseksi;

b) kiinnittää huomiota merenkulkualan kansallisiin ja kansainvälisiin tarpeisiin, silloin kun kehitetään koulutusohjelmia aluksen turvallisesta navigoinnista ja saastumisen ehkäisemiseen liittyvistä toimenpiteistä vastaaville miehistön jäsenille yhdessä laivanvarustajien, merenkulkijoiden ja asiaankuuluvien koulutuslaitosten kanssa;

c) edistää asianmukaisin toimenpitein laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavien järjestöjen yhteistyötä, joka liittyy merenkulkijoiden julkisten työvälityspalvelujen perustamiseen ja organisointiin siellä, missä sellaisia palveluja on;

d) määritellä, miten merenkulkijoiden työnvälityspalvelut voivat käsitellä, tallettaa, yhdistää ja luovuttaa merenkulkijoiden henkilötietoja kolmannelle osapuolelle siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon merenkulkijan oikeus yksityisyyteen ja luottamuksen suojaan;

e) kerätä ja analysoida merenkulkualan tarpeita ja työmarkkinoita koskevia tietoja esimerkiksi aluksien nykyisestä ja tulevasta miehistötarpeesta jaoteltuna iän, sukupuolen, aseman, pätevyyden ja alan tarpeiden mukaisesti. Samalla tulisi ottaa huomioon, että ikää ja sukupuolta koskevien tietojen kerääminen on luvallista ainoastaan tilastollisiin tarkoituksiin tai ikään tai sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuntaa koskevia ohjelmia varten;

f) huolehtia siitä, että henkilöt, jotka valvo-

10. Nothing in this Standard shall be understood as diminishing the obligations and responsibilities of shipowners or of a Member with respect to ships that fly its flag.

Guideline B1.4 — Recruitment and placement

Guideline B1.4.1 — Organizational and operational guidelines

1. When fulfilling its obligations under Standard A1.4, paragraph 1, the competent authority should consider:

a) taking the necessary measures to promote effective cooperation among seafarer recruitment and placement services, whether public or private;

b) the needs of the maritime industry at both the national and international levels, when developing training programmes for seafarers that form the part of the ship's crew that is responsible for the ship's safe navigation and pollution prevention operations, with the participation of shipowners, seafarers and the relevant training institutions;

c) making suitable arrangements for the cooperation of representative shipowners' and seafarers' organizations in the organization and operation of the public seafarer recruitment and placement services, where they exist;

d) determining, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, the conditions under which seafarers' personal data may be processed by seafarer recruitment and placement services, including the collection, storage, combination and communication of such data to third parties;

e) maintaining an arrangement for the collection and analysis of all relevant information on the maritime labour market, including the current and prospective supply of seafarers that work as crew classified by age, sex, rank and qualifications, and the industry's requirements, the collection of data on age or sex being admissible only for statistical purposes or if used in the framework of a programme to prevent discrimination based on age or sex;

f) ensuring that the staff responsible for the

vat alusten turvallisesta navigoinnista ja saastumisen ehkäisemiseen liittyvistä toimenpiteistä vastaaville merenkulkijoille tarkoitettua yksityistä ja julkista työnvälitystä, ovat perehtyneitä merenkulkualaan ja siihen liittyviin koulutusta, pätevyystodistuksia ja työstandardeja koskeviin kansainvälisiin asiakirjoihin ja että heillä on hyvä koulutus ja vaadittava merityökokemus;

g) määritellä merenkulkijoiden työnvälitystä koskevat standardit, eettiset ohjeet ja menettelytavat; ja

h) huolehtia siitä, että lupa tai todistusjärjestelmä perustuvat laatustandardeihin.

2. Kunkin jäsenvaltion tulisi normin A1.4 2 kohdassa tarkoitettua järjestelmää perustaessaan edellyttää, että sen alueella olevat merenkulkijoiden työnvälityspalvelut kehittävät asiakirjoihin perustuvan todennettavan järjestelmän, jota tulisi käyttää merenkulkijoiden yksityisten työnvälityspalvelujen lisäksi soveltuvin osin julkisissa työnvälityspalveluissa ja jossa tulisi keskittyä

a) lääkärintarkastuksiin, merenkulkijoiden henkilöllisyystodistuksiin ja muihin merenkulkijoiden työnsaannin kannalta tarpeellisiin asiakirjoihin;

b) ylläpitämään ajanmukaisia luetteloita kaikista merenkulkijoiden työnvälitykseen ilmoittautuneista merenkulkijoista ottaen huomioon merenkulkijan oikeuden yksityisyyteen ja luottamuksen suojaan. Luetteloissa tulisi mahdollisten muiden tietojen lisäksi olla tiedot

(i) merenkulkijoiden pätevyydestä;

(ii) työhistoriasta;

(iii) työn kannalta merkityksellisistä henkilötiedoista; ja

(iv) työn kannalta merkityksellisistä terveydellisistä seikoista;

c) ylläpitämään ajanmukaisia luetteloita niistä aluksista, joille merenkulkijoiden työnvälityspalvelut välittävät miehistöä sekä varmistamaan, että työvälityspalveluihin saadaan yhteys hätätapauksissa kaikkina vuorokauden aikoina;

d) toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että

supervision of public and private seafarer recruitment and placement services for ship's crew with responsibility for the ship's safe navigation and pollution prevention operations have had adequate training, including approved sea-service experience, and have relevant knowledge of the maritime industry, including the relevant maritime international instruments on training, certification and labour standards;

g) prescribing operational standards and adopting codes of conduct and ethical practices for seafarer recruitment and placement services; and

h) exercising supervision of the licensing or certification system on the basis of a system of quality standards.

2. In establishing the system referred to in Standard A1.4, paragraph 2, each Member should consider requiring seafarer recruitment and placement services, established in its territory, to develop and maintain verifiable operational practices. These operational practices for private seafarer recruitment and placement services and, to the extent that they are applicable, for public seafarer recruitment and placement services should address the following matters:

a) medical examinations, seafarers' identity documents and such other items as may be required for the seafarer to gain employment;

b) maintaining, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, full and complete records of the seafarers covered by their recruitment and placement system, which should include but not be limited to:

(i) the seafarers' qualifications;

(ii) record of employment;

(iii) personal data relevant to employment; and

(iv) medical data relevant to employment;

c) maintaining up-to-date lists of the ships for which the seafarer recruitment and placement services provide seafarers and ensuring that there is a means by which the services can be contacted in an emergency at all hours;

d) procedures to ensure that seafarers are

merenkulkijoiden työnvälityspalvelut tai niiden henkilökunta eivät käytä hyväkseen merenkulkijoita tarjoamalla heille työtä vain tietyillä aluksilla tai tietyissä varustamoissa;

e) toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on estää merenkulkijoiden hyväksikäyttäminen tilanteissa, joissa merenkulkijoiden työnvälityspalvelut hoitavat laivanvarustajan ja merenkulkijoiden välisiä ennakko- tai muita maksuja;

f) huolehtimaan siitä, että merenkulkijoita asianmukaisesti informoidaan työn hakemisesta mahdollisesti aiheutuvista kuluista;

g) huolehtimaan siitä, että merenkulkijoita informoidaan niistä erityisistä ehdoista, jotka liittyvät aiottuun työhön ja laivanvarustajan erityisistä työhön ottamista koskevista periaatteista;

h) huolehtimaan siitä, että toimenpiteet, joihin ryhdytään pätemättömyyden tai kurittomuuden vuoksi, ovat yleisen oikeuskäsityksen, kansallisen lain ja tavan sekä mahdollisesti sovellettavan työehtosopimuksen mukaisia;

i) huolehtimaan mahdollisuuksien mukaan siitä, että kaikki suositukset ja työn edellyttämät muut pakolliset todistukset ja asiakirjat ovat aitoja ja asianmukaisella tavalla hankittuja ja että ne voidaan vahvistaa;

j) toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että merenkulkijoiden ollessa merellä heidän perheidensä tiedusteluihin ja avunpyyntöihin vastataan viipymättä ja suhtaudutaan myönteisesti eikä edellytetä niistä maksua; ja

k) huolehtimaan siitä, että merenkulkijoiden työolosuhteet aluksella, jolla he työskentelevät, ovat laivanvarustajan ja merenkulkijoita edustavan järjestön välillä sovellettavan työehtosopimuksen mukaiset ja että kunnioitetaan sitä periaatetta, jonka mukaan merenkulkijoita välitetään vain sellaisten laivanvarustajien tarjoamaan työhön, jossa työehdot ja -olot ovat yhdenmukaiset sovellettavan lakien tai määräysten tai työehtosopimuksen kanssa.

3. Jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien organisaatioiden kansainvälistä yhteistyötä tulisi edistää. Tällainen yhteistyö voisi kohdistua

a) systemaattiseen merenkulkualaa ja työmarkkinoita koskevaan alueelliseen kahden tai monenväliseen tiedonvaihtoon;

b) merenkulkualan työlainsäädäntöä koske-

not subject to exploitation by the seafarer recruitment and placement services or their personnel with regard to the offer of engagement on particular ships or by particular companies;

e) procedures to prevent the opportunities for exploitation of seafarers arising from the issue of joining advances or any other financial transaction between the shipowner and the seafarers which are handled by the seafarer recruitment and placement services;

f) clearly publicizing costs, if any, which the seafarer will be expected to bear in the recruitment process;

g) ensuring that seafarers are advised of any particular conditions applicable to the job for which they are to be engaged and of the particular shipowner's policies relating to their employment;

h) procedures which are in accordance with the principles of natural justice for dealing with cases of incompetence or indiscipline consistent with national laws and practice and, where applicable, with collective agreements;

i) procedures to ensure, as far as practicable, that all mandatory certificates and documents submitted for employment are up to date and have not been fraudulently obtained and that employment references are verified;

j) procedures to ensure that requests for information or advice by families of seafarers while the seafarers are at sea are dealt with promptly and sympathetically and at no cost; and

k) verifying that labour conditions on ships where seafarers are placed are in conformity with applicable collective bargaining agreements concluded between a shipowner and a representative seafarers' organization and, as a matter of policy, supplying seafarers only to shipowners that offer terms and conditions of employment to seafarers which comply with applicable laws or regulations or collective agreements.

3. Consideration should be given to encouraging international cooperation between Members and relevant organizations, such as:

a) the systematic exchange of information on the maritime industry and labour market on a bilateral, regional and multilateral basis;

b) the exchange of information on maritime

vaan tiedonvaihtoon;

c) merenkulkijoiden työnvälitystä koskevien ohjelmien, toimintatapojen ja lainsäädännön yhdenmukaistamiseen;

d) merenkulkijoiden kansainvälistä työnvälitystä koskevien toimintatapojen ja edellytysten parantamiseen; ja

e) työvoiman tarpeen suunnitteluun, jolloin on otettava huomioon merenkulkijoiden tarjonta ja kysyntä sekä merenkulkualan tarpeet.

labour legislation;

c) the harmonization of policies, working methods and legislation governing recruitment and placement of seafarers;

d) the improvement of procedures and conditions for the international recruitment and placement of seafarers; and

e) workforce planning, taking account of the supply of and demand for seafarers and the requirements of the maritime industry.

2 osasto. Työsuhteen ehdot

Sääntö 2.1 — Merenkulkijoiden työsopimus

Tarkoitus: varmistaa merenkulkijoiden työsopimuksen oikeudenmukaisuus

1. Merenkulkijoiden työsopimuksen ehdot tulee määritellä selvästi tai niihin tulee viitata selvässä kirjallisessa sopimuksessa, joka on ohjeiston standardien mukainen, oikeudellisesti sitova ja täytäntöönpanokelpoinen.

2. Merenkulkijoiden on saatava hyväksyä työsopimuksensa olosuhteissa, joissa heillä on mahdollisuus perehtyä siihen, kysyä sen ehdoista sekä vapaasti päättää niiden hyväksymisestä ennen allekirjoittamista.

3. Merenkulkijoiden työsopimusten tulee olla sovellettavien työehtosopimuksien mukaisia kansallisen lain ja käytännön mukaisesti.

Normi A2.1 — Merenkulkijoiden työsopimus

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja tai määräyksiä, jotka edellyttävät, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla

a) työskentelevillä merenkulkijoilla on merenkulkijan työsopimus, jonka sekä merenkulkija että laivanvarustaja tai laivanvarustajan edustaja ovat allekirjoittaneet (tai, elleivät he ole työsuhteessa, osoitus sopimus- tai muusta vastaavasta järjestelystä) ja joka edellyttää, että aluksella olevilla merenkulkijoilla on ihmisarvoiset työ- ja elinolot tämän yleissopimuksen edellyttämällä tavalla;

b) työsopimuksen solmiville merenkulki-

Title 2. Conditions of employment

Regulation 2.1 — Seafarers' employment agreements

Purpose: To ensure that seafarers have a fair employment agreement

1. The terms and conditions for employment of a seafarer shall be set out or referred to in a clear written legally enforceable agreement and shall be consistent with the standards set out in the Code.

2. Seafarers' employment agreements shall be agreed to by the seafarer under conditions which ensure that the seafarer has an opportunity to review and seek advice on the terms and conditions in the agreement and freely accepts them before signing.

3. To the extent compatible with the Member's national law and practice, seafarers' employment agreements shall be understood to incorporate any applicable collective bargaining agreements.

Standard A2.1 — Seafarers' employment agreements

1. Each Member shall adopt laws or regulations requiring that ships that fly its flag comply with the following requirements:

a) seafarers working on ships that fly its flag shall have a seafarers' employment agreement signed by both the seafarer and the shipowner or a representative of the shipowner (or, where they are not employees, evidence of contractual or similar arrangements) providing them with decent working and living conditions on board the ship as required by this Convention;

b) seafarers signing a seafarers' employ-

joille annetaan mahdollisuus perehtyä työsopimukseensa ja kysyä sen ehdoista ennen sen allekirjoittamista sekä muita mahdollisuuksia, joilla varmistetaan, että merenkulkijat ovat hyväksyneet työsopimuksensa vapaaehtoisesti ja tietoisina siitä johtuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;

c) sekä merenkulkijat että laivanvarustaja, joita asia koskee, allekirjoittavat työsopimuksen alkuperäiskappaleen;

d) huolehditaan siitä, että aluksella olevat merenkulkijat ja aluksen päällikkö voivat aina aluksella ollessaan saada helposti tietoa työsuhteensa ehdoista ja että nämä tiedot samoin kuin työsopimuksien jäljennökset voidaan antaa toimivaltaisille viranomaisille, joihin kuuluvat myös aluksen poikkeamissatamien virkamiehet; ja

e) merenkulkijoille annetaan asiakirja, joka sisältää tiedot heidän työtehtävistään aluksella.

2. Jos merenkulkijoiden työsopimus perustuu kokonaan tai osittain työehtosopimukseen, aluksella on oltava siitä jäljennös. Jos merenkulkijoiden työsopimusta ja sovellettavaa työehtosopimusta ei ole englanniksi, aluksella on oltava englanninkielisinä versioina (paitsi jos kysymyksessä on alus, jota käytetään vain kotimaan liikenteessä):

a) tavanomainen työsopimuslomakkeen jäljennös; ja

b) työehtosopimuksen se osa, johon satamavaltiotarkastus säännön 5.2 mukaan kohdistuu.

3. Asiakirjassa, jota tämän normin 1 kohdan e-alakohdassa tarkoitetaan, ei saa olla mainintaa merenkulkijoiden työn laadusta tai palkasta. Asiakirjan muoto, tiedot ja niiden kirjaamistapa on määriteltävä kansallisessa laissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joissa määritellään sen kansallisen lainsäädännön mukainen merenkulkijan työsopimuksen sisältö. Merenkulkijan työsopimuksessa on kuitenkin aina ilmoitettava:

a) merenkulkijan täydellinen nimi, syntymäaika tai ikä ja syntymäpaikka;

ment agreement shall be given an opportunity to examine and seek advice on the agreement before signing, as well as such other facilities as are necessary to ensure that they have freely entered into an agreement with a sufficient understanding of their rights and responsibilities;

c) the shipowner and seafarer concerned shall each have a signed original of the seafarers' employment agreement;

d) measures shall be taken to ensure that clear information as to the conditions of their employment can be easily obtained on board by seafarers, including the ship's master, and that such information, including a copy of the seafarers' employment agreement, is also accessible for review by officers of a competent authority, including those in ports to be visited; and

e) seafarers shall be given a document containing a record of their employment on board the ship.

2. Where a collective bargaining agreement forms all or part of a seafarers' employment agreement, a copy of that agreement shall be available on board. Where the language of the seafarers' employment agreement and any applicable collective bargaining agreement is not in English, the following shall also be available in English (except for ships engaged only in domestic voyages):

a) a copy of a standard form of the agreement; and

b) the portions of the collective bargaining agreement that are subject to a port State inspection under Regulation 5.2.

3. The document referred to in paragraph 1(e) of this Standard shall not contain any statement as to the quality of the seafarers' work or as to their wages. The form of the document, the particulars to be recorded and the manner in which such particulars are to be entered, shall be determined by national law.

4. Each Member shall adopt laws and regulations specifying the matters that are to be included in all seafarers' employment agreements governed by its national law. Seafarers' employment agreements shall in all cases contain the following particulars:

a) the seafarer's full name, date of birth or age, and birthplace;

b) laivanvarustajan nimi ja osoite;
c) työsopimuksen tekopaikka ja -aika;

d) työntekijän toimi;

e) merenkulkijan palkka tai peruste, jonka mukaan palkka määräytyy;

f) palkallisen vuosiloman pituus tai peruste, jonka mukaan loma määräytyy;

g) työsopimuksen päättymisajankohta ja muut ehdot, kuten:
(i) ehdot, joilla jompikumpi osapuoli voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen ja irtisanomisaika, joka ei saa olla lyhyempi laivanvarustajalle kuin merenkulkijalle;
(ii) määräaikaisen työsopimuksen päättymispäivä; ja

(iii) missä satamassa määrättyä matkaa varten tehty työsopimus päättyy ja ajankohta, jolloin merenkulkija satamaan saapumisen jälkeen vapautuu työstään;
h) ne terveydensuojeluun ja sosiaaliturvaan liittyvät etuudet, joista laivanvarustaja vastaa;

i) merenkulkijan oikeus kotimatkaan;
j) mahdollisesti sovellettava työehtosopimus; ja
k) muut kansallisen lain mahdollisesti edellyttämät tiedot.

5. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja tai määräyksiä, jotka määrittelevät sen irtisanomisajan vähimmäispituuden, jonka kuluessa laivanvarustaja ja merenkulkija voivat irtisanoa työsopimuksen ennenaikaisesti. Irtisanomisajan vähimmäispituutta määriteltäessä on kuultava laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä. Se ei saa olla seitsemää päivää lyhyempi.

6. Tietyissä kansallisissa laeissa tai määräyksissä tai sovellettavassa työehtosopimuksessa määritellyissä tapauksissa voidaan sallia lyhyempi irtisanomisaika tai työsuhteen päättäminen ilman irtisanomisaikaa. Tällaisia olosuhteita määriteltäessä kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkija voi inhimillisistä tai muista pakottavista syistä tarvittaessa irtisanoa työsopimuksensa määrättyä irti-

b) the shipowner's name and address;
c) the place where and date when the seafarers' employment agreement is entered into;
d) the capacity in which the seafarer is to be employed;
e) the amount of the seafarer's wages or, where applicable, the formula used for calculating them;
f) the amount of paid annual leave or, where applicable, the formula used for calculating it;
g) the termination of the agreement and the conditions thereof, including:
(i) if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions entitling either party to terminate it, as well as the required notice period, which shall not be less for the shipowner than for the seafarer;
(ii) if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry; and
(iii) if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the seafarer should be discharged;
h) the health and social security protection benefits to be provided to the seafarer by the shipowner;
i) the seafarer's entitlement to repatriation;
j) reference to the collective bargaining agreement, if applicable; and
k) any other particulars which national law may require.

5. Each Member shall adopt laws or regulations establishing minimum notice periods to be given by the seafarers and shipowners for the early termination of a seafarers' employment agreement. The duration of these minimum periods shall be determined after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, but shall not be shorter than seven days.

6. A notice period shorter than the minimum may be given in circumstances which are recognized under national law or regulations or applicable collective bargaining agreements as justifying termination of the employment agreement at shorter notice or without notice. In determining those circumstances, each Member shall ensure that the need of the seafarer to terminate, without

sanomisaikaa lyhyemmässä ajassa tai ilman irtisanomisaikaa ilman, että hänelle aiheutuu siitä seuraamuksia.

penalty, the employment agreement on shorter notice or without notice for compassionate or other urgent reasons is taken into account.

Suositus B2.1 — Merenkulkijoiden työsopimus

Guideline B2.1 — Seafarers' employment agreements

Suositus B2.1.1 — Työhistoria

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi normin A2.1 1 kohdan e-alakohdassa tarkoitetun asiakirjan sisältöä määritellessään huolehtia siitä, että se sisältää riittävästi sellaista englanninkielistä informaatiota, joka edistää uuden työpaikan löytymistä tai uralla etenemistä varten tarvittavan merityökokemuksen hankkimista. Normin 1 kohdan e-alakohdassa tarkoitettua asiakirjaa vastaavana asiakirjana voidaan pitää merimieskirjaa.

Guideline B2.1.1 — Record of employment

1. In determining the particulars to be recorded in the record of employment referred to in Standard A2.1, paragraph 1(e), each Member should ensure that this document contains sufficient information, with a translation in English, to facilitate the acquisition of further work or to satisfy the sea-service requirements for upgrading or promotion. A seafarers' discharge book may satisfy the requirements of paragraph 1(e) of that Standard.

Sääntö 2.2 — Palkat

Regulation 2.2 — Wages

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat saavat työstään palkan

1. Kaikkien merenkulkijoiden tulee saada työstään täysimääräinen, työsopimuksen mukainen, säännöllisesti maksettava korvaus.

Purpose: To ensure that seafarers are paid for their services

1. All seafarers shall be paid for their work regularly and in full in accordance with their employment agreements.

Normi A2.2 — Palkat

1. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtiville merenkulkijoille maksetaan palkka enintään kuukauden välein mahdollisen sovellettavan työehtosopimuksen mukaisesti.

2. Merenkulkijoille on annettava joka kuukausi laskelma kertyneistä maksuista ja maksetuista määristä, kuten palkoista, lisämaksuista ja, jos maksu on tehty eri valuutassa tai eri kurssiin kuin mistä on sovittu, käytetystä valuuttakurssista.

3. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että laivanvarustajat ryhtyvät tämän normin 4 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin, joiden avulla merenkulkijat voivat siirtää palkkansa osittain tai kokonaan perheilleen tai huollettavilleen tai laillisille edunsaajilleen.

4. Toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että

Standard A2.2 — Wages

1. Each Member shall require that payments due to seafarers working on ships that fly its flag are made at no greater than monthly intervals and in accordance with any applicable collective agreement.

2. Seafarers shall be given a monthly account of the payments due and the amounts paid, including wages, additional payments and the rate of exchange used where payment has been made in a currency or at a rate different from the one agreed to.

3. Each Member shall require that shipowners take measures, such as those set out in paragraph 4 of this Standard, to provide seafarers with a means to transmit all or part of their earnings to their families or dependants or legal beneficiaries.

4. Measures to ensure that seafarers are

merenkulkijat voivat siirtää palkkansa perheilleen, ovat muun muassa:

a) järjestelmä, jonka avulla merenkulkija voi työsuhteen aloittaessaan tai halutessaan sen aikana määrätä osan palkastaan lähetettäväksi säännöllisin väliajoin perheelleen pankkisiirtona tai vastaavalla tavalla; ja

b) määräys, jonka mukaan rahalähetykset on maksettava säännöllisesti suoraan merenkulkijan nimeämälle henkilölle tai henkilöille.

5. Tämän normin 3 ja 4 kohtien mukaisista toimenpiteistä mahdollisesti perittävän maksun on oltava kohtuullinen. Käytetyn valuuttakurssin on, ellei tosin ole määrätty, oltava kansallisen lain tai määräysten mukainen markkinapäivän kurssi tai virallinen kurssi, joka ei saa olla merenkulkijalle epäedullinen.

6. Kunkin jäsenvaltion, joka hyväksyy merenkulkijoiden palkkoja koskevia kansallisia lakeja tai määräyksiä, on otettava huomioon asiaankuuluvalla tavalla ohjeiston B-osan suositukset.

able to transmit their earnings to their families include:

a) a system for enabling seafarers, at the time of their entering employment or during it, to allot, if they so desire, a proportion of their wages for remittance at regular intervals to their families by bank transfers or similar means; and

b) a requirement that allotments should be remitted in due time and directly to the person or persons nominated by the seafarers.

5. Any charge for the service under paragraphs 3 and 4 of this Standard shall be reasonable in amount, and the rate of currency exchange, unless otherwise provided, shall, in accordance with national laws or regulations, be at the prevailing market rate or the official published rate and not unfavourable to the seafarer.

6. Each Member that adopts national laws or regulations governing seafarers' wages shall give due consideration to the guidance provided in Part B of the Code.

Suositus B2.2 — Palkat

Suositus B2.2.1 — Erityiset määritelmät

1. Tässä suosituksessa:

a) *matruusilla* tarkoitetaan merenkulkijaa, jonka katsotaan olevan pätevä tekemään kaikkia tehtäviä, joita voidaan vaatia kansiosastossa palvelevalta miehistöön kuuluvalta henkilöltä lukuun ottamatta työtä johtavan tai erikoisammattimiehen tehtäviä tai merenkulkijaa, joka määritellään matruusiksi kansallisessa laissa tai määräyksissä, käytännössä tai sovellettavassa työehtosopimuksessa;

b) *peruspalkalla tai pohjapalkalla* tarkoitetaan normaalista työajasta maksettavaa korvausta riippumatta siitä, mistä osista se koostuu. Se ei sisällä ylityöstä maksettua palkkaa, bonuksia, päivärahoja, lomakorvauksia tai muita lisiä;

c) *kokonaispalkalla* tarkoitetaan palkkaa, joka sisältää peruspalkan ja muita palkkaan liittyviä etuuksia. Kokonaispalkka voi sisältää kaikki ylityökorvaukset ja muut palkkaan liittyvät etuudet tai vain osan niistä, jolloin se on osittainen kokonaispalkka;

Guideline B2.2 — Wages

Guideline B2.2.1 — Specific definitions

1. For the purpose of this Guideline, the term:

a) *able seafarer* means any seafarer who is deemed competent to perform any duty which may be required of a rating serving in the deck department, other than the duties of a supervisory or specialist rating, or who is defined as such by national laws, regulations or practice, or by collective agreement;

b) *basic pay or wages* means the pay, however composed, for normal hours of work; it does not include payments for overtime worked, bonuses, allowances, paid leave or any other additional remuneration;

c) *consolidated wage* means a wage or salary which includes the basic pay and other pay-related benefits; a consolidated wage may include compensation for all overtime hours which are worked and all other pay-related benefits, or it may include only cer-

d) *työajalla* tarkoitetaan aikaa, jolloin merenkulkija työskentelee aluksen lukuun;

e) *ylityöllä* tarkoitetaan normaalin työajan lisäksi työskenneltyä aikaa.

Suositus B2.2.2 — Laskeminen ja maksaminen

1. Kun merenkulkijoiden palkkaan sisältyy erillinen ylityökorvaus, tulisi

a) palkkaa määriteltäessä edellyttää, että normaali työaika merellä ja satamassa on enintään kahdeksan tuntia päivässä;

b) ylityötä määriteltäessä edellyttää, että kansallisissa laeissa tai määräyksissä määritellään perus- tai pohjapalkan mukainen normaali viikoittainen työaika, ellei sitä määritellä työehtosopimuksissa. Sen ei tulisi ylittää 48:aa tuntia viikossa. Tästä voidaan poiketa työehtosopimuksella, jossa ei kuitenkaan voida sopia epäedullisemmasta kohtelusta;

c) edellyttää, että kansallisissa laeissa tai määräyksissä tai mahdollisesti sovellettavassa työehtosopimuksessa määritellään ylityökorvauksen suuruus. Sen ei tulisi olla vähemmän kuin yksi ja yksi neljäsosa kertaa perus- tai pohjapalkka tunnilta; ja

d) edellyttää, että päällikkö tai hänen määräämänsä henkilö pitää kaikista ylitöistä kirjaa, jonka merenkulkija hyväksyy kuukausittain.

2. Kun kokonaispalkka sisältää kaikki tai osan palkkaan liittyvistä etuuksista, tulisi

a) edellyttää, että merenkulkijoiden työsopimuksissa mahdollisuuksien mukaan määritellään selvästi ne työtunnit, joista heille maksetaan palkka sekä muut palkan lisäksi maksettavat lisäkorvaukset sekä olosuhteet, jotka oikeuttavat niiden maksamiseen;

b) edellyttää, että kokonaispalkkaan sisältyvien työtuntien lisäksi tehtävistä ylityötunneista maksettava korvaus ei ole vähemmän kuin yksi ja yksi neljäsosa kertaa tämän suosituksen 1 kohdassa määritellyn normaalin työajan mukainen kokonaispalkka tunnilta;

tain benefits in a partial consolidation;

d) *hours of work* means time during which seafarers are required to do work on account of the ship;

e) *overtime* means time worked in excess of the normal hours of work.

Guideline B2.2.2 — Calculation and payment

1. For seafarers whose remuneration includes separate compensation for overtime worked:

a) for the purpose of calculating wages, the normal hours of work at sea and in port should not exceed eight hours per day;

b) for the purpose of calculating overtime, the number of normal hours per week covered by the basic pay or wages should be prescribed by national laws or regulations, if not determined by collective agreements, but should not exceed 48 hours per week; collective agreements may provide for a different but not less favourable treatment;

c) the rate or rates of compensation for overtime, which should be not less than one and one-quarter times the basic pay or wages per hour, should be prescribed by national laws or regulations or by collective agreements, if applicable; and

d) records of all overtime worked should be maintained by the master, or a person assigned by the master, and endorsed by the seafarer at no greater than monthly intervals.

2. For seafarers whose wages are fully or partially consolidated:

a) the seafarers' employment agreement should specify clearly, where appropriate, the number of hours of work expected of the seafarer in return for this remuneration, and any additional allowances which might be due in addition to the consolidated wage, and in which circumstances;

b) where hourly overtime is payable for hours worked in excess of those covered by the consolidated wage, the hourly rate should be not less than one and one-quarter times the basic rate corresponding to the normal hours of work as defined in paragraph 1 of this Guideline; the same principle should be applied to the overtime hours included in the consolidated wage;

c) edellyttää, että se osa kokonais- tai osittaisesta kokonaispalkasta, joka vastaa tämän suosituksen 1 kohdan a-alakohdan mukaista normaalia työaikaa vastaavaa palkkaa, ei ole voimassa olevaa vähimmäispalkkaa pienempi; ja

d) edellyttää, että osittaiseen kokonaispalkkaan oikeutettujen merenkulkijoiden ylityötunnit kirjataan ja hyväksytään tämän suosituksen 1 kohdan d-alakohdan mukaisella tavalla.

3. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä tai työehtosopimuksissa voidaan määrätä, että ylityö tai työ, joka tehdään viikoittaisena lepopäivänä ja yleisenä vapaapäivänä, korvataan vastaavalla vapaa-ajalla, jolloin työntekijä voi poistua alukselta, tai rahan sijasta annettavalla lisälomalla tai muulla sovitulla tavalla.

4. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä, joita hyväksyttäessä on kuultu laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä, tai mahdollisuuksien mukaan työehtosopimuksissa tulisi ottaa huomioon periaatteet, jotka edellyttävät:

a) että kaikilla aluksella työskentelevillä henkilöillä tulisi olla oikeus samasta työstä maksettavaan samaan palkkaan ilman rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, uskontoon, poliittisiin mielipiteisiin, kansalliseen alkuperään tai yhteiskunnalliseen asemaan perustuvaa syrjintää;

b) että aluksella tulisi olla nähtävillä merenkulkijoiden työsopimus, jossa määritellään palkat tai palkkaluokat. Jokaisen merenkulkijan tulisi saada tiedot palkkansa määrästä ja palkkaluokastaan joko niin, että hänelle annetaan allekirjoitettu jäljennös niitä koskevista tiedoista kielellä, jota hän ymmärtää tai niin, että sopimuksen jäljennös asetetaan merenkulkijoiden nähtäväksi sopivaan paikkaan tai muulla sopivalla tavalla;

c) että palkat tulisi maksaa laillisilla maksuvälineillä; tarvittaessa maksamiseen voidaan käyttää pankkisiirtoa, sekkiä, postisiirtoa tai maksumääräystä;

d) että kaikki erääntyneet palkat tulisi viipymättä maksaa työsuhteen päättyessä;

e) että toimivaltaisen viranomaisen tulisi edellyttää, että laivanvarustajaa, joka tarpeet-

c) remuneration for that portion of the fully or partially consolidated wage representing the normal hours of work as defined in paragraph 1(a) of this Guideline should be no less than the applicable minimum wage; and

d) for seafarers whose wages are partially consolidated, records of all overtime worked should be maintained and endorsed as provided for in paragraph 1(d) of this Guideline.

3. National laws or regulations or collective agreements may provide for compensation for overtime or for work performed on the weekly day of rest and on public holidays by at least equivalent time off duty and off the ship or additional leave in lieu of remuneration or any other compensation so provided.

4. National laws and regulations adopted after consulting the representative shipowners' and seafarers' organizations or, as appropriate, collective agreements should take into account the following principles:

a) equal remuneration for work of equal value should apply to all seafarers employed on the same ship without discrimination based upon race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin;

b) the seafarers' employment agreement specifying the applicable wages or wage rates should be carried on board the ship; information on the amount of wages or wage rates should be made available to each seafarer, either by providing at least one signed copy of the relevant information to the seafarer in a language which the seafarer understands, or by posting a copy of the agreement in a place accessible to seafarers or by some other appropriate means;

c) wages should be paid in legal tender; where appropriate, they may be paid by bank transfer, bank cheque, postal cheque or money order;

d) on termination of engagement all remuneration due should be paid without undue delay;

e) adequate penalties or other appropriate remedies should be imposed by the compe-

tomasti viivyttelee tai jättää maksamatta erääntyneitä palkkoja, asianmukaisesti rangaistaan tai määrätään, että hänen on muulla tavoin hyvitettävä tekonsa;

f) että palkat tulisi maksaa suoraan merenkulkijain osoittamalle pankkitilille, elleivät he kirjallisesti toisin vaadi;

g) että laivanvarustajan ei tulisi rajoittaa merenkulkijoiden oikeutta määrätä palkastaan edellyttäen, ettei tämän kohdan h-alakohdasta muuta johdu;

h) että palkasta voidaan tehdä vähennys vain silloin,

(i) kun siitä on nimenomaisesti säädetty kansallisissa laeissa tai määräyksissä tai sovellettavissa työehtosopimuksissa ja toimivaltainen viranomainen on sopivaksi katsomallaan tavalla tiedottanut merenkulkijoille sitä koskevista ehdoista; ja

(ii) kun vähennysten kokonaismäärä ei ylitä sitä määrää, joka tällaisille vähennyksille on mahdollisesti asetettu kansallisessa laissa tai määräyksissä tai työehtosopimuksissa tai tuomioistuimen tätä asiaa koskevissa päätöksissä;

i) että merenkulkijoiden palkasta ei saa tehdä vähennyksiä, jotka liittyvät työpaikan saamiseen tai säilyttämiseen;

j) että merenkulkijoihin kohdistuvien muiden rangaistusluonteisten maksujen kuin niiden, jotka perustuvat kansalliseen lakiin tai muihin määräyksiin tai työehtosopimuksiin tai muihin toimenpiteisiin, tulisi olla kiellettyjä;

k) että toimivaltaisella viranomaisella tulisi olla oikeus tutkia aluksen myymälöiden ja palvelujen hintatasoa ja varmistua siitä, että hinnoittelu on kohtuullinen ja merenkulkijoille edullinen; ja

l) että merenkulkijoiden palkkavaatimukset ja muut työsuhteeseen liittyvät saatavat tulisi, siltä osin kun niitä ei ole turvattu vuodelta 1993 olevan meripanttioikeuksia ja aluskiinnitystä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen mukaisesti, turvata työntekijöiden saatavien turvaamista työnantajan maksukyvyttömyystapauksessa koskevan vuodelta 1992 olevan yleissopimuksen (nro 173) mukaisesti.

5. Kunkin jäsenvaltion tulisi laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä kuultuaan kehittää menettelytapa, jonka avul-

tent authority where shipowners unduly delay, or fail to make, payment of all remuneration due;

f) wages should be paid directly to seafarers' designated bank accounts unless they request otherwise in writing;

g) subject to subparagraph (h) of this paragraph, the shipowner should impose no limit on seafarers' freedom to dispose of their remuneration;

h) deduction from remuneration should be permitted only if:

(i) there is an express provision in national laws or regulations or in an applicable collective agreement and the seafarer has been informed, in the manner deemed most appropriate by the competent authority, of the conditions for such deductions; and

(ii) the deductions do not in total exceed the limit that may have been established by national laws or regulations or collective agreements or court decisions for making such deductions;

i) no deductions should be made from a seafarer's remuneration in respect of obtaining or retaining employment;

j) monetary fines against seafarers other than those authorized by national laws or regulations, collective agreements or other measures should be prohibited;

k) the competent authority should have the power to inspect stores and services provided on board ship to ensure that fair and reasonable prices are applied for the benefit of the seafarers concerned; and

l) to the extent that seafarers' claims for wages and other sums due in respect of their employment are not secured in accordance with the provisions of the International Convention on Maritime Liens and Mortgages, 1993, such claims should be protected in accordance with the Protection of Workers' Claims (Employer's Insolvency) Convention, 1992 (No. 173).

5. Each Member should, after consulting with representative shipowners' and seafarers' organizations, have procedures to investigate

la voidaan tutkia tässä suosituksessa mainittuihin asioihin kohdistuvia valituksia.

complaints relating to any matter contained in this.

Suositus B2.2.3 — Vähimmäispalkka

1. Kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatetta rajoittamatta, kunkin jäsenvaltion tulisi laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä kuultuaan kehittää menettelytapa, jonka avulla voidaan määritellä merenkulkijoiden vähimmäispalkat. Edustavien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen tulisi osallistua näiden menettelyjen mukaiseen toimintaan.

2. Tällaista menettelytapaa kehitettäessä ja vähimmäispalkkoja vahvistettaessa tulisi asianmukaisesti ottaa huomioon vähimmäispalkan vahvistamista koskevat kansainväliset standardit sekä ne periaatteet, jotka edellyttävät, että vähimmäispalkkojen tasoa määriteltäessä otetaan huomioon

a) merenkulkualan työn luonne, alusten miehitystaso ja merenkulkijoiden normaali työaika; ja

b) minimipalkkojen vähimmäistasoa tulee tarkistaa ottaen huomioon elinkustannuksissa ja merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuneet muutokset.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi:

a) erityisen valvonta- ja seuraamusjärjestelmän avulla varmistaa, että palkat maksetaan sovitun suuruisina; ja

b) huolehtia siitä, että merenkulkija, jonka palkka on vähimmäispalkkaa pienempi, voi nopeasti ja edullisesti oikeudenkäynti- tai muun menettelyn avulla vaatia maksamatta olevan määrän suorittamista.

Guideline B2.2.3 — Minimum wages

1. Without prejudice to the principle of free collective bargaining, each Member should, after consulting representative shipowners' and seafarers' organizations, establish procedures for determining minimum wages for seafarers. Representative shipowners' and seafarers' organizations should participate in the operation of such procedures.

2. When establishing such procedures and in fixing minimum wages, due regard should be given to international labour standards concerning minimum wage fixing, as well as the following principles:

a) the level of minimum wages should take into account the nature of maritime employment, crewing levels of ships, and seafarers' normal hours of work; and

b) the level of minimum wages should be adjusted to take into account changes in the cost of living and in the needs of seafarers.

3. The competent authority should ensure:

a) by means of a system of supervision and sanctions, that wages are paid at not less than the rate or rates fixed; and

b) that any seafarers who have been paid at a rate lower than the minimum wage are enabled to recover, by an inexpensive and expeditious judicial or other procedure, the amount by which they have been underpaid.

Suositus B2.2.4 — Matruusien alin kuukausipalkka tai pohjapalkka

1. Matruusin yhden kalenterikuukauden työstä ansaitseman peruspalkan tai pohjapalkan tulisi vähintään vastata sitä määrää, jonka Yhdistynyt merityökomitea tai muu Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston valtuuttama elin määräajoin vahvistaa. Sen jälkeen kun hallintoneuvosto on tehnyt asiasta päätöksen, on pääjohtajan tiedotettava jäsenvaltioille siitä, miten määrä on muuttu-

Guideline B2.2.4 — Minimum monthly basic pay or wage figure for able seafarers

1. The basic pay or wages for a calendar month of service for an able seafarer should be no less than the amount periodically set by the Joint Maritime Commission or another body authorized by the Governing Body of the International Labour Office. Upon a decision of the Governing Body, the Director-General shall notify any revised amount to the Members of the Organization.

nut.

2. Mikään tässä suosituksessa ei saisi vaikuttaa laivanvarustajien tai heidän järjestöjensä ja merenkulkijoiden järjestöjen välillä sovittuihin vähimmäisehtoihin edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on ne hyväksynyt.

Sääntö 2.3 — Työ- ja lepoajat

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoiden työ- ja lepoaikoja säädellään

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että merenkulkijoilla on säädellyt työ- ja lepoajat.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee määritellä enimmäistyöaika tai vähimmäislepoaika tietyn jakson aikana ohjeiston määräysten mukaisesti.

Normi A2.3 — Työ- ja lepoajat

1. Tässä normissa:

a) *työajalla* tarkoitetaan aikaa, jonka aikana merenkulkija on velvollinen tekemään työtä aluksen lukuun;

b) *lepoajalla* tarkoitetaan työajan ulkopuolista aikaa, johon eivät sisälly lyhyet tauot.

2. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava joko enimmäistyöaika, jota ei saa ylittää tietyn jakson aikana, tai vähimmäislepoaika, joka on annettava tietyn jakson aikana tämän normin 5 — 8 kohtien mukaisesti.

3. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä, että merenkulkijoiden, kuten muiden työntekijöiden, normaali työaika perustuu kahdeksantuntiseen työpäivään ja että viikossa on yksi lepopäivä, jonka ohella kansalliset juhlapäivät ovat lepopäiviä. Tämä ei kuitenkaan estä jäsenvaltiota hyväksymästä tai rekisteröimästä työehtosopimusta, jonka mukaan merenkulkijoiden normaali työaika määritellään muulla tavoin edellyttäen, että se ei ole epäedullisempi kuin tämän normin mukainen työaika.

4. Kunkin jäsenvaltion on kansallisia stan-

2. Nothing in this Guideline should be deemed to prejudice arrangements agreed between shipowners or their organizations and seafarers' organizations with regard to the regulation of standard minimum terms and conditions of employment, provided such terms and conditions are recognized by the competent authority.

Regulation 2.3 — Hours of work and hours of rest

Purpose: To ensure that seafarers have regulated hours of work or hours of rest

1. Each Member shall ensure that the hours of work or hours of rest for seafarers are regulated.

2. Each Member shall establish maximum hours of work or minimum hours of rest over given periods that are consistent with the provisions in the Code.

Standard A2.3 — Hours of work and hours of rest

1. For the purpose of this Standard, the term:

a) *hours of work* means time during which seafarers are required to do work on account of the ship;

b) *hours of rest* means time outside hours of work; this term does not include short breaks.

2. Each Member shall within the limits set out in paragraphs 5 to 8 of this Standard fix either a maximum number of hours of work which shall not be exceeded in a given period of time, or a minimum number of hours of rest which shall be provided in a given period of time.

3. Each Member acknowledges that the normal working hours' standard for seafarers, like that for other workers, shall be based on an eight-hour day with one day of rest per week and rest on public holidays. However, this shall not prevent the Member from having procedures to authorize or register a collective agreement which determines seafarers' normal working hours on a basis no less favourable than this standard.

4. In determining the national standards,

dardeja määritellessään otettava huomioon väsymyksestä johtuvat vaaratilanteet erityisesti niiden merenkulkijoiden osalta, jotka vastaavat aluksen turvallisesta ja varmasta navigoinnista ja kulusta.

5. Työ- tai lepoaikoja on rajoitettava siten, että

a) enimmäistyöaika saa olla enintään:

(i) 14 tuntia 24 tunnin jakson aikana; ja

(ii) 72 tuntia seitsemän päivän jakson aikana; tai

b) vähimmäislepoaika ei saa alittaa:

(i) kymmentä tuntia 24 tunnin jakson aikana; eikä

(ii) 77 tuntia seitsemän päivän jakson aikana.

6. Lepoajan saa jakaa korkeintaan kahteen jaksoon, joista toisen on kestettävä vähintään kuusi tuntia; peräkkäisten lepoaikojen väli saa olla enintään 14 tuntia.

7. Kokoonkutsumiset, palo- ja pelastusveneharjoitukset ja muut kansallisessa laissa ja määräyksissä ja kansainvälisissä sopimuksissa edellytetyt harjoitukset on suoritettava siten, että ne häiritsevät mahdollisimman vähän lepoaikoja eivätkä aiheuta väsymystä.

8. Kun merenkulkija on päivystysvuorossa, esimerkiksi silloin, kun konetila ei ole miehitetty, hänelle on annettava riittävä korvaava lepoaika, jos hänen normaali lepoaikansa häiriintyy työkutsun johdosta.

9. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että sopimuksen tai välitystuomion määräykset, jotka liittyvät tämän normin 7 tai 8 kohtiin ovat riittämättömiä eikä ole työehtosopimusta tai välitystuomiota, toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava määräykset, jotka varmistavat, että kysymyksessä olevilla merenkulkijoilla on riittävän pitkät lepoajat.

10. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että alukselle asetetaan helppokulkuiseen paikkaan nähtäväksi työjärjestelytaulukko, jossa ilmoitetaan kunkin tehtävän osalta ainakin:

a) merellä ja satamassa noudatettava työvuoroaikataulu; ja

b) kansallisen lain tai määräysten tai sovellettavan työehtosopimuksen mukainen enimmäistyöaika tai vähimmäislepoaika.

each Member shall take account of the danger posed by the fatigue of seafarers, especially those whose duties involve navigational safety and the safe and secure operation of the ship.

5. The limits on hours of work or rest shall be as follows:

a) maximum hours of work shall not exceed:

(i) 14 hours in any 24-hour period; and

(ii) 72 hours in any seven-day period;

or

b) minimum hours of rest shall not be less than:

(i) ten hours in any 24-hour period; and

(ii) 77 hours in any seven-day period.

6. Hours of rest may be divided into no more than two periods, one of which shall be at least six hours in length, and the interval between consecutive periods of rest shall not exceed 14 hours.

7. Musters, fire-fighting and lifeboat drills, and drills prescribed by national laws and regulations and by international instruments, shall be conducted in a manner that minimizes the disturbance of rest periods and does not induce fatigue.

8. When a seafarer is on call, such as when a machinery space is unattended, the seafarer shall have an adequate compensatory rest period if the normal period of rest is disturbed by call-outs to work.

9. If no collective agreement or arbitration award exists or if the competent authority determines that the provisions in the agreement or award in respect of paragraph 7 or 8 of this Standard are inadequate, the competent authority shall determine such provisions to ensure the seafarers concerned have sufficient rest.

10. Each Member shall require the posting, in an easily accessible place, of a table with the shipboard working arrangements, which shall contain for every position at least:

a) the schedule of service at sea and service in port; and

b) the maximum hours of work or the minimum hours of rest required by national laws or regulations or applicable collective

11. Tämän normin 10 kohdassa tarkoitettu työjärjestelytaulukko on laadittava vakiomuodossa aluksen työskentelykielellä tai -kielillä ja englanniksi.

12. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että merenkulkijoiden päivittäiset työ- tai lepoajat kirjataan siten, että voidaan valvoa tämän normin 5—11 kohtien määräyksien noudattamista. Kirjaamisessa on noudatettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä standardeja ja otettava huomioon Kansainvälisen työjärjestön mahdolliset ohjeet tai se on tehtävä järjestön hyväksymällä muulla vakiintuneella tavalla noudattaen tämän normin 11 kohdan määräystä käytettävästä kielestä. Merenkulkijalle on annettava häntä koskevista merkinnöistä jäljennös, jonka päällikkö tai tämän valtuuttama henkilö ja merenkulkija vahvistavat.

13. Mikään tämän normin 5 ja 6 kohtien määräys ei saa estää jäsenvaltiota hyväksymästä kansallista lakia tai määräyksiä tai järjestelyä, joka antaa toimivaltaiselle viranomaiselle valtuuden hyväksyä tai rekisteröidä työehtosopimuksia, joilla voidaan poiketa annetuista rajoituksista. Poikkeuksilla, joiden on mahdollisuuksien mukaan noudatettava tämän normin määräyksiä, voidaan kuitenkin sopia siitä, että vahdinpidosta vastaavat merenkulkijat tai merenkulkijat, jotka työskentelevät vain lyhyitä matkoja tekevillä aluksilla, ovat oikeutettuja useampiin tai pitempiin vapaisiin tai korvaavaan vapaaseen.

14. Mikään tämän normin määräys ei saa rajoittaa aluksen päällikön oikeutta vaatia merenkulkijaa työskentelemään rajoituksetta silloin, kun se on välttämätöntä aluksen, aluksella olevien ihmisten tai lastin turvallisuuden vuoksi tai muiden alusten tai merihädässä olevien henkilöiden auttamiseksi. Tarvittaessa päällikkö voi peruuttaa työ- tai lepoaikoja koskevan aikataulun ja vaatia merenkulkijaa tekemään työtä niin kauan kuin se on välttämätöntä, kunnes tilanne on palautunut normaaliksi. Sen jälkeen, kun tilanne on palautunut normaaliksi, aluksen päällikön on mahdollisimman pian varmistettava, että merenkulkijat, jotka ovat työskennelleet aikataulun mukaisena lepoaikana, saavat riittävän lepoajan.

agreements.

11. The table referred to in paragraph 10 of this Standard shall be established in a standardized format in the working language or languages of the ship and in English.

12. Each Member shall require that records of seafarers' daily hours of work or of their daily hours of rest be maintained to allow monitoring of compliance with paragraphs 5 to 11 inclusive of this Standard. The records shall be in a standardized format established by the competent authority taking into account any available guidelines of the International Labour Organization or shall be in any standard format prepared by the Organization. They shall be in the languages required by paragraph 11 of this Standard. The seafarers shall receive a copy of the records pertaining to them which shall be endorsed by the master, or a person authorized by the master, and by the seafarers.

13. Nothing in paragraphs 5 and 6 of this Standard shall prevent a Member from having national laws or regulations or a procedure for the competent authority to authorize or register collective agreements permitting exceptions to the limits set out. Such exceptions shall, as far as possible, follow the provisions of this Standard but may take account of more frequent or longer leave periods or the granting of compensatory leave for watchkeeping seafarers or seafarers working on board ships on short voyages.

14. Nothing in this Standard shall be deemed to impair the right of the master of a ship to require a seafarer to perform any hours of work necessary for the immediate safety of the ship, persons on board or cargo, or for the purpose of giving assistance to other ships or persons in distress at sea. Accordingly, the master may suspend the schedule of hours of work or hours of rest and require a seafarer to perform any hours of work necessary until the normal situation has been restored. As soon as practicable after the normal situation has been restored, the master shall ensure that any seafarers who have performed work in a scheduled rest period are provided with an adequate period of rest.

Suositus B2.3 — Työ- ja lepoajat

Suositus B2.3.1 — Nuoret merenkulkijat

1. Kaikkiin nuoriin alle 18-vuotiaisiin merenkulkijoihin tulisi soveltaa merellä ja satamassa määräyksiä, jotka edellyttävät

a) että työajan ei tulisi ylittää kahdeksaa tuntia päivässä eikä 40:ää tuntia viikossa. Ylitöitä tulisi teettää vain silloin, kun se on turvallisuuden vuoksi välttämätöntä;

b) että ateriointiin tulisi varata riittävästi aikaa ja päivän pääateriaa varten vähintään yhden tunnin tauko; ja

c) että jokaista kahden tunnin yhtäjaksoista työskentelyä tulisi seurata mahdollisimman pian 15 minuutin lepoaika.

2. Tämän suosituksen 1 kohdan määräyksistä voidaan kuitenkin poiketa silloin,

a) kun niiden soveltaminen vahtitehtävissä kannella, konehuoneessa tai talousosastolla tai työvuorolistan mukaisessa vuorotyöjärjestelmässä työskenteleviin nuoriin merenkulkijoihin ei ole mahdollista; tai

b) kun ne vaikeuttavat nuorille merenkulkijoille tarkoitettua aikataulun mukaista koulutusohjelmaa.

3. Edellä mainituista poikkeustilanteista ja niiden syistä tulisi laatia raportti, jonka päällikkö allekirjoittaa.

4. Tämän suosituksen 1 kohdan perusteella ei voida tehdä poikkeusta nuorten merenkulkijoiden osalta siitä yleisestä, kaikkia merenkulkijoita velvoittavasta periaatteesta, joka edellyttää työntekoa hätätilanteessa normin A2.3 14 kohdan mukaisesti.

Guideline B2.3 — Hours of work and hours of rest

Guideline B2.3.1 — Young seafarers

1. At sea and in port the following provisions should apply to all young seafarers under the age of 18:

a) working hours should not exceed eight hours per day and 40 hours per week and overtime should be worked only where unavoidable for safety reasons;

b) sufficient time should be allowed for all meals, and a break of at least one hour for the main meal of the day should be assured; and

c) a 15-minute rest period as soon as possible following each two hours of continuous work should be allowed.

2. Exceptionally, the provisions of paragraph 1 of this Guideline need not be applied if:

a) they are impracticable for young seafarers in the deck, engine room and catering departments assigned to watchkeeping duties or working on a rostered shift-work system; or

b) the effective training of young seafarers in accordance with established programmes and schedules would be impaired.

3. Such exceptional situations should be recorded, with reasons, and signed by the master.

4. Paragraph 1 of this Guideline does not exempt young seafarers from the general obligation on all seafarers to work during any emergency as provided for in Standard A2.3, paragraph 14.

Sääntö 2.4 — Lomaoikeus

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat saavat riittävästi lomaa

1. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleville merenkulkijoille annetaan palkallinen vuosiloma sopivin ehdoin siten kuin ohjeistossa edellytetään.

2. Merenkulkijoilla tulee olla oikeus terveytensä ja hyvinvointinsa edistämiseksi käydä

Regulation 2.4 — Entitlement to leave

Purpose: To ensure that seafarers have adequate leave

1. Each Member shall require that seafarers employed on ships that fly its flag are given paid annual leave under appropriate conditions, in accordance with the provisions in the Code.

2. Seafarers shall be granted shore leave to benefit their health and well-being and with

maissa edellyttäen, että heidän työtehtävänsä sen sallivat.

Normi A2.4 — Lomaoikeus

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joissa määritellään sen lipun alla purjehtivilla aluksilla palvelevien merenkulkijoiden vuosilomaa koskevat vähimmäisvaatimukset ottaen huomioon, että merenkulkijoilla on erityinen loman tarve.

2. Jos mahdolliset työehtosopimukset tai lait tai määräykset eivät sisällä määräyksiä laskentatavasta, jossa asianmukaisesti otetaan huomioon merenkulkijoiden erityinen loman tarve, palkallisen vuosiloman pituus on oltava vähintään 2,5 kalenteripäivää työssäkäyntikuukautta kohden. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä tapa, miten palveluajan pituus lasketaan, ellei siitä muutoin kansallisesti sovita. Perusteltua poissaoloa työstä ei pidetä vuosilomana.

3. Kaikki sopimukset, joissa on sovittu tämän normin mukaisesta palkallisesta vähimmäisvuosilomasta luopumisesta, ovat kiellettyjä, ellei toimivaltainen viranomainen toisin päätä.

Suositus B2.4 — Lomaoikeus

Suositus B2.4.1 — Lomaoikeuden laskeminen

1. Kunkin maan toimivaltaisen viranomaisen tulisi päättää niistä edellytyksistä, joilla palvelusaikaan lasketaan kuuluvaksi se aika, jolloin merimies on päästökatselmoituna työsopimuksen voimassa ollessa, ellei siitä muutoin kansallisesti sovita.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi päättää niistä edellytyksistä, joilla poissaolo, joka johtuu työhön liittyvään hyväksyttyyn merenkulkualan koulutukseen osallistumisesta tai sairaudesta, tapaturmasta tai synnytyksestä, tulisi laskea palvelusajaksi, ellei sitä ole määritelty voimassa olevassa työehtosopimuksessa.

3. Vuosilomapalkan tulisi tasoltaan vastata merenkulkijan normaalia, kansallisen lain tai määräysten tai sovellettavan työsopimuksen

the operational requirements of their positions.

Standard A2.4 — Entitlement to leave

1. Each Member shall adopt laws and regulations determining the minimum standards for annual leave for seafarers serving on ships that fly its flag, taking proper account of the special needs of seafarers with respect to such leave.

2. Subject to any collective agreement or laws or regulations providing for an appropriate method of calculation that takes account of the special needs of seafarers in this respect, the annual leave with pay entitlement shall be calculated on the basis of a minimum of 2.5 calendar days per month of employment. The manner in which the length of service is calculated shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country. Justified absences from work shall not be considered as annual leave.

3. Any agreement to forgo the minimum annual leave with pay prescribed in this Standard, except in cases provided for by the competent authority, shall be prohibited.

Guideline B2.4 — Entitlement to leave

Guideline B2.4.1 — Calculation of entitlement

1. Under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, service off-articles should be counted as part of the period of service.

2. Under conditions as determined by the competent authority or in an applicable collective agreement, absence from work to attend an approved maritime vocational training course or for such reasons as illness or injury or for maternity should be counted as part of the period of service.

3. The level of pay during annual leave should be at the seafarer's normal level of remuneration provided for by national laws

mukaista palkkaa. Jos kysymyksessä on merenkulkija, jonka työsuhde on kestänyt vähemmän kuin vuoden tai jonka työsuhde päättyy, lomaoikeutta määriteltäessä tulisi ottaa huomioon työsuhteen pituus.

4. Palkallisen vuosiloman osaksi ei tulisi laskea:

a) aluksen lippuvaltion virallisia ja perinteellisiä vapaapäiviä riippumatta siitä, ajoittuvatko ne vuosiloman aikana;

b) sairaudesta tai tapaturmasta tai synnytyksestä johtuvaa työkyvyttömyysaikaa edellyttäen, että kunkin maan toimivaltainen viranomainen on päättänyt sitä koskevista edellytyksistä tai niistä on muutoin kansallisesti sovittu;

c) merenkulkijan työsopimukseen perustuvaa tilapäistä maissakäyntivapaata, ja

d) korvauksen luonteisia lomia edellyttäen, että kunkin maan toimivaltainen viranomainen on päättänyt niitä koskevista edellytyksistä tai niistä on muutoin kansallisesti sovittu.

Suositus B2.4.2 — Vuosiloman pitäminen

1. Siinä tapauksessa, että loman pitämisajankohtaa ei ole sovittu määräyksillä, työehtosopimuksella, välitystuomiolla tai siitä ei ole muutoin kansallisesti sovittu, laivanvarustajan tulisi määrätä loman ajankohta asianomaisia merenkulkijoita tai heidän edustajiaan kuultuaan ja mahdollisuuksien mukaan yhdessä heidän kanssaan.

2. Merenkulkijoilla tulisi periaatteessa olla oikeus pitää vuosilomansa paikassa, johon heillä on olennaisia siteitä, yleensä siellä, johon heillä on kotimatkaoikeus. Vastoin merenkulkijan suostumusta ei tule edellyttää, että hän pitäisi vuosilomansa muualla, ellei vaatimus perustu merenkulkijan työsopimukseen tai kansalliseen lakiin tai määräyksiin.

3. Merenkulkijalla, jonka on pidettävä vuosilomansa muualla kuin tämän suosituksen 2 kohdan mukaisessa paikassa, tulisi olla oikeus saada ilmainen kuljetus paikkaan, jossa hänet katselmoitiin tai palkattiin riippuen siitä, kumpi näistä paikoista on lähempänä hä-

or regulations or in the applicable seafarers' employment agreement. For seafarers employed for periods shorter than one year or in the event of termination of the employment relationship, entitlement to leave should be calculated on a pro-rata basis.

4. The following should not be counted as part of annual leave with pay:

a) public and customary holidays recognized as such in the flag State, whether or not they fall during the annual leave with pay;

b) periods of incapacity for work resulting from illness or injury or from maternity, under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country;

c) temporary shore leave granted to a seafarer while under an employment agreement; and

d) compensatory leave of any kind, under conditions as determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

Guideline B2.4.2 — Taking of annual leave

1. The time at which annual leave is to be taken should, unless it is fixed by regulation, collective agreement, arbitration award or other means consistent with national practice, be determined by the shipowner after consultation and, as far as possible, in agreement with the seafarers concerned or their representatives.

2. Seafarers should in principle have the right to take annual leave in the place with which they have a substantial connection, which would normally be the same as the place to which they are entitled to be repatriated. Seafarers should not be required without their consent to take annual leave due to them in another place except under the provisions of a seafarers' employment agreement or of national laws or regulations.

3. If seafarers are required to take their annual leave from a place other than that permitted by paragraph 2 of this Guideline, they should be entitled to free transportation to the place where they were engaged or recruited, whichever is nearer their home; subsistence

nen kotipaikkaansa. Laivanvarustajan tulisi olla vastuussa päivärahoista ja muista suoranaisesti matkaan liittyvistä kustannuksista eikä matka-aikaa tulisi lukea merenkulkijan palkalliseen vuosilomaan.

4. Vuosilomalla olevan merenkulkijan työhönkutsumisen edellytyksenä tulisi hänen suostumuksensa ohella olla se, että kysymyksessä on äärimmäinen hätätapaus.

Suositus B2.4.3 — Jakaminen osiin ja kertyminen

1. Palkallinen vuosiloma tulisi voida jakaa osiin tai pitämättä jäänyt vuosiloma yhdistää seuraavan vuoden lomajaksoon edellyttäen, että kunkin maan toimivaltainen viranomainen on päättänyt sitä koskevista edellytyksistä tai siitä on muutoin kansallisesti sovittu.

2. Tässä suosituksessa tarkoitetun vuosiloman tulisi olla yhtäjaksoinen edellyttäen, että tämän suosituksen 1 kohdasta ei muuta johdu ja että asianomaisen laivanvarustajan ja merenkulkijan välisessä sopimuksessa ei toisin määrätä.

Suositus B2.4.4 — Nuoret merenkulkijat

1. Erityisin toimenpitein tulisi varmistaa, että nuorilla alle 18-vuotiailla merenkulkijoilla on mahdollisuus saada lomaa silloin, kun heidän merenkulkijan työsopimuksen tai työehtosopimuksen mukainen työnsä ulkomaan liikenteessä olevalla aluksella on kestänyt kuusi kuukautta tai sitä lyhyemmän ajan ilman, että heillä olisi ollut lomaa tai että kyseinen alus olisi tänä aikana käynyt kotimaassa eikä seuraavan kolmen kuukauden aikana sinne palaa. Tällaisena toimenpiteenä voisi tulla kysymykseen oikeus ilmaiseen kotimatkaan heidän asuinmaansa siihen paikkaan, missä heidät alun perin katselmoitiin tai missä heidät palkattiin.

Sääntö 2.5 — Kotimatka

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat voivat palata kotiin

1. Merenkulkijoilla tulee olla oikeus maksuttomaan kotimatkaan ohjeistossa määriteltyjen ehtojen ja olosuhteiden mukaisesti.

and other costs directly involved should be for the account of the shipowner; the travel time involved should not be deducted from the annual leave with pay due to the seafarer.

4. A seafarer taking annual leave should be recalled only in cases of extreme emergency and with the seafarer's consent.

Guideline B2.4.3 — Division and accumulation

1. The division of the annual leave with pay into parts, or the accumulation of such annual leave due in respect of one year together with a subsequent period of leave, may be authorized by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Subject to paragraph 1 of this Guideline and unless otherwise provided in an agreement applicable to the shipowner and the seafarer concerned, the annual leave with pay recommended in this Guideline should consist of an uninterrupted period.

Guideline B2.4.4 — Young seafarers

1. Special measures should be considered with respect to young seafarers under the age of 18 who have served six months or any other shorter period of time under a collective agreement or seafarers' employment agreement without leave on a foreign-going ship which has not returned to their country of residence in that time, and will not return in the subsequent three months of the voyage. Such measures could consist of their repatriation at no expense to themselves to the place of original engagement in their country of residence for the purpose of taking any leave earned during the voyage.

Regulation 2.5 — Repatriation

Purpose: To ensure that seafarers are able to return home

1. Seafarers have a right to be repatriated at no cost to themselves in the circumstances and under the conditions specified in the

2. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivat alukset antavat asiaankuuluvat vakuudet, joilla varmistetaan merenkulkijoiden kotimatkaoikeuden toteutuminen ohjeiston määräysten mukaisesti.

Normi A2.5 — Kotimatka

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevilla merenkulkijoilla on oikeus kotimatkaan,

a) jos merenkulkijan työsopimus päättyy hänen ollessaan ulkomailla;

b) jos merenkulkijan työsopimus päättyy siitä syystä,

(i) että laivanvarustaja sanoo sen irti; tai

(ii) merenkulkija sanoo sen irti perustelluista syistä; ja

c) jos merenkulkija ei enää pysty suoriutumaan työsopimuksen mukaisista tehtävistään tai hänen ei vallitsevista olosuhteista johtuen voida odottaa suoriutuvan niistä.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen laeissa tai määräyksissä tai työehtosopimuksissa määritellään

a) ne olosuhteet, joiden vallitessa merenkulkija on oikeutettu tämän normin 1 kohdan b- ja c-alakohtien mukaiseen kotimatkaan;

b) sen meripalveluajan enimmäispituus, jonka jälkeen merenkulkija on oikeutettu kotimatkaan; kyseinen aika ei saa olla 12 kuukautta pitempi; ja

c) täsmällisesti ne kotimatkasta aiheutuvat kustannukset, joista laivanvarustaja vastaa, kuten määräpaikkaan matkustamisesta ja matkustustavasta aiheutuvat kulut sekä muut kustannukset ja järjestelyt, joista laivanvarustaja vastaa.

3. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että merenkulkijat eivät työtä aloittaessaan joudu etukäteen korvaamaan palkastaan tai muista etuuksistaan laivanvarustajille kotiin lähettämisestä johtuvia kustannuksia, ellei merenkulkijan ole todettu laiminlyöneen tehtäviään ja syyllistyneen kansallisen lain tai määräyksien tai voimassa olevan työehtosopimuksen vastaiseen menettelyyn.

Code.

2. Each Member shall require ships that fly its flag to provide financial security to ensure that seafarers are duly repatriated in accordance with the Code.

Standard A2.5 — Repatriation

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships that fly its flag are entitled to repatriation in the following circumstances:

a) if the seafarers' employment agreement expires while they are abroad;

b) when the seafarers' employment agreement is terminated:

(i) by the shipowner; or

(ii) by the seafarer for justified reasons; and also

c) when the seafarers are no longer able to carry out their duties under their employment agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances.

2. Each Member shall ensure that there are appropriate provisions in its laws and regulations or other measures or in collective bargaining agreements, prescribing:

a) the circumstances in which seafarers are entitled to repatriation in accordance with paragraph 1(b) and (c) of this Standard;

b) the maximum duration of service periods on board following which a seafarer is entitled to repatriation — such periods to be less than 12 months; and

c) the precise entitlements to be accorded by shipowners for repatriation, including those relating to the destinations of repatriation, the mode of transport, the items of expense to be covered and other arrangements to be made by shipowners.

3. Each Member shall prohibit shipowners from requiring that seafarers make an advance payment towards the cost of repatriation at the beginning of their employment, and also from recovering the cost of repatriation from the seafarers' wages or other entitlements except where the seafarer has been found, in accordance with national laws or regulations or other measures or applicable collective bargaining agreements, to be in serious default of the seafarer's employment obligations.

4. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä ei saa rajoittaa laivanvarustajan oikeutta periä kotimatkasta aiheutuneita kustannuksia edellyttäen, että oikeus perustuu kolmannen osapuolen kanssa tehtyyn sopimukseen.

5. Jos laivanvarustaja ei voi järjestää tai maksaa kotimatkaan oikeutettujen merenkulkijoiden matkaa,

a) sen jäsenmaan toimivaltaisen viranomaisen, jonka lipun alla alus purjehtii, on järjestettävä asianomaisen merenkulkijan kotimatka; jos se ei voi tätä järjestää, tulee valtion, josta merenkulkija lähtee kotiin tai valtion, jonka kansalainen merenkulkija on, järjestää kotimatka ja periä kustannukset siltä jäsenmaalta, jonka lipun alla alus purjehtii;

b) jäsenmaa, jonka lipun alla alus purjehtii, saa periä merenkulkijan kotimatkasta aiheutuneet kustannukset laivanvarustajalta;

c) kotimatkasta aiheutuneita kustannuksia ei saa missään tapauksessa periä merenkulkijalta, ellei kysymys ole tämän normin 3 kohdassa tarkoitetusta tilanteesta.

6. Jäsenvaltio, joka on maksanut kotimatkasta aiheutuneet kustannukset tämän ohjeiston mukaisesti voi, ottaen huomioon asiaan liittyvät kansainväliset sopimukset, muun muassa vuodelta 1999 olevan kansainvälisen alusten takavarikkoa koskevan yleissopimuksen, pidättää tai vaatia asianomaisen laivanvarustajan aluksien asettamista arestiin siksi, kunnes kyseinen summa on maksettu takaisin tämän normin 5 kohdan mukaisesti.

7. Kunkin jäsenvaltion on avustettava niiden merenkulkijoiden kotimatkaa, jotka työskentelevät sen satamissa käyvillä tai sen sisä- tai aluevesien kautta purjehtivilla aluksilla sekä edistettävä sitä, että heidän tilalleen palkataan toisia merenkulkijoita.

8. Erityisesti jäsenvaltio ei saa evätä kenenkään merenkulkijan kotimatkaoikeutta syistä, jotka johtuvat laivanvarustajan taloudellisista olosuhteista tai siitä, että laivanvarustaja on kyvytön tai haluton palkkaamaan merenkulkijan tilalle toista merenkulkijaa.

9. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivien alusten merenkulkijoiden käytettävissä on kopiot kansallisista kotimatkaoikeutta koskevista määräyksistä asiaankuuluvina kieliversioina.

4. National laws and regulations shall not prejudice any right of the shipowner to recover the cost of repatriation under third-party contractual arrangements.

5. If a shipowner fails to make arrangements for or to meet the cost of repatriation of seafarers who are entitled to be repatriated:

a) the competent authority of the Member whose flag the ship flies shall arrange for repatriation of the seafarers concerned; if it fails to do so, the State from which the seafarers are to be repatriated or the State of which they are a national may arrange for their repatriation and recover the cost from the Member whose flag the ship flies;

b) costs incurred in repatriating seafarers shall be recoverable from the shipowner by the Member whose flag the ship flies;

c) the expenses of repatriation shall in no case be a charge upon the seafarers, except as provided for in paragraph 3 of this Standard.

6. Taking into account applicable international instruments, including the International Convention on Arrest of Ships, 1999, a Member which has paid the cost of repatriation pursuant to this Code may detain, or request the detention of, the ships of the shipowner concerned until the reimbursement has been made in accordance with paragraph 5 of this Standard.

7. Each Member shall facilitate the repatriation of seafarers serving on ships which call at its ports or pass through its territorial or internal waters, as well as their replacement on board.

8. In particular, a Member shall not refuse the right of repatriation to any seafarer because of the financial circumstances of a shipowner or because of the shipowner's inability or unwillingness to replace a seafarer.

9. Each Member shall require that ships that fly its flag carry and make available to seafarers a copy of the applicable national provisions regarding repatriation written in an appropriate language.

Suositus B2.5 — Kotimatka

Suositus B2.5.1 — Oikeus

1. Merenkulkijalla tulisi olla oikeus kotimatkaan:

a) normin A2.5 1 kohdan a-alakohdan mukaisessa tapauksessa sen jälkeen, kun merenkulkijan työsopimuksen mukainen irtisanomisaika on päättynyt;

b) normin A2.5 1 kohdan b- ja c-alakohtien mukaisessa tapauksessa, kun

(i) merenkulkija on sairastunut tai loukkaantunut tai muu lääketieteellinen syy edellyttää hänen lähettämistään kotiin sen jälkeen, kun hänen terveytensä sallii matkustamisen;

(ii) alus on haaksirikkoutunut;

(iii) laivanvarustaja maksukyvyttömyyden, aluksen myynnin tai rekisteröinnin muutoksen tai muun vastaavan syyn vuoksi ei enää voi vastata lakiin tai sopimukseen perustuvista velvollisuuksistaan merenkulkijan työnantajana;

(iv) alus on matkalla alueelle, joka kansallisessa laissa tai määräyksissä tai merenkulkijan työsopimuksessa on määritelty sotatoimialueeksi eikä merenkulkija suostu sinne menemään; ja

(v) työsuhde päättyy tai keskeytyy toimialakohtaisen päätöksen tai työehtosopimuksen perusteella tai muusta vastaavasta syystä.

2. Tämän ohjeiston mukaisen kotimatkaoikeuden edellytyksenä olevan meripalveluajan enimmäispituutta määriteltäessä tulisi ottaa huomioon merenkulkijan työympäristöön vaikuttavat tekijät. Kunkin jäsenvaltion tulisi pyrkiä mahdollisuuksien mukaan lyhentämään tätä aikaa ja ottaa huomioon tekniikan kehitys ja Yhdistyneen merityökomitean asiaa koskevat suositukset.

3. Niihin kotiuttamiskustannuksiin, joista laivanvarustajan tulisi normin A2.5 mukaisesti vastata, tulisi kuulua ainakin merenkulkijan

a) matka tämän suosituksen 6 kohdan mukaisesti valittuun kotimatkan määräpaikkaan;

b) majoitus ja ruoka alukselta lähtemisen ja

Guideline B2.5 — Repatriation

Guideline B2.5.1 — Entitlement

1. Seafarers should be entitled to repatriation:

a) in the case covered by Standard A2.5, paragraph 1(a), upon the expiry of the period of notice given in accordance with the provisions of the seafarers' employment agreement;

b) in the cases covered by Standard A2.5, paragraph 1(b) and (c):

(i) in the event of illness or injury or other medical condition which requires their repatriation when found medically fit to travel;

(ii) in the event of shipwreck;

(iii) in the event of the shipowner not being able to continue to fulfil their legal or contractual obligations as an employer of the seafarers by reason of insolvency, sale of ship, change of ship's registration or any other similar reason;

(iv) in the event of a ship being bound for a war zone, as defined by national laws or regulations or seafarers' employment agreements, to which the seafarer does not consent to go; and

(v) in the event of termination or interruption of employment in accordance with an industrial award or collective agreement, or termination of employment for any other similar reason.

2. In determining the maximum duration of service periods on board following which a seafarer is entitled to repatriation, in accordance with this Code, account should be taken of factors affecting the seafarers' working environment. Each Member should seek, wherever possible, to reduce these periods in the light of technological changes and developments and might be guided by any recommendations made on the matter by the Joint Maritime Commission.

3. The costs to be borne by the shipowner for repatriation under Standard A2.5 should include at least the following:

a) passage to the destination selected for repatriation in accordance with paragraph 6 of this Guideline;

b) accommodation and food from the mo-

kotimatkan määräpaikkaan saapumisen välisenä aikana;

c) palkka ja päiväraha alukselta lähtemisen ja kotimatkan määräpaikkaan saapumisen välisenä aikana edellyttäen, että kansallisessa laissa tai määräyksissä tai työehtosopimuksissa näin määrätään;

d) 30 kg painavien matkatavaroiden kuljettaminen kotimatkan määräpaikkaan; ja

e) sairaanhoito tarvittaessa siihen asti, kunnes hänen terveytensä sallii matkustamisen kotimatkan määräpaikkaan.

4. Aikaa, joka kuluu kotimatkan odottamiseen ja matkustamiseen, ei tulisi vähentää merenkulkijoille kertyneestä palkallisesta vuosilomasta.

5. Laivanvarustajien tulisi vastata kotimatkasta johtuvista kustannuksista siihen asti, kunnes merenkulkija, jota asia koskee, on saapunut johonkin tämän ohjeiston mukaiseen määräpaikkaan tai kunnes hän on saanut sopivaa työtä sellaisella aluksella, joka on matkalla johonkin sanotuista määräpaikoista.

6. Kunkin jäsenvaltion tulisi edellyttää, että laivanvarustajat huolehtivat siitä, että kotimatka järjestetään asianmukaisesti ja nopeasti. Tavanomaisena matkustustapana tulisi pitää lentämistä. Jäsenvaltion tulisi määritellä merenkulkijoiden kotimatkan määräpaikat. Niiden tulisi sijaita maissa, johon merenkulkijoilla voidaan katsoa olevan erityisiä siteitä kuten:

a) paikka, jossa merenkulkija hyväksyi työsopimuksen;

b) paikka, joka määritellään työehtosopimuksessa;

c) merenkulkijan asuinmaa; tai

d) muu sellainen paikka, josta sovittiin silloin, kun työsopimus hyväksyttiin.

7. Merenkulkijalla tulisi olla oikeus valita näiden määräpaikkojen joukosta kotimatkan määräpaikka.

8. Kotimatkaoikeuden voidaan katsoa rauenneen, jos merenkulkija, jota asia koskee, ei vaadi oikeuttaan kotimatkaan kansallisessa laissa tai määräyksissä tai työehtosopimuksissa määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa.

ment the seafarers leave the ship until they reach the repatriation destination;

c) pay and allowances from the moment the seafarers leave the ship until they reach the repatriation destination, if provided for by national laws or regulations or collective agreements;

d) transportation of 30 kg of the seafarers' personal luggage to the repatriation destination; and

e) medical treatment when necessary until the seafarers are medically fit to travel to the repatriation destination.

4. Time spent awaiting repatriation and repatriation travel time should not be deducted from paid leave accrued to the seafarers.

5. Shipowners should be required to continue to cover the costs of repatriation until the seafarers concerned are landed at a destination prescribed pursuant to this Code or are provided with suitable employment on board a ship proceeding to one of those destinations.

6. Each Member should require that shipowners take responsibility for repatriation arrangements by appropriate and expeditious means. The normal mode of transport should be by air. The Member should prescribe the destinations to which seafarers may be repatriated. The destinations should include the countries with which seafarers may be deemed to have a substantial connection including:

a) the place at which the seafarer agreed to enter into the engagement;

b) the place stipulated by collective agreement;

c) the seafarer's country of residence; or

d) such other place as may be mutually agreed at the time of engagement.

7. Seafarers should have the right to choose from among the prescribed destinations the place to which they are to be repatriated.

8. The entitlement to repatriation may lapse if the seafarers concerned do not claim it within a reasonable period of time to be defined by national laws or regulations or collective agreements.

Suositus B2.5.2 — Täytäntöönpano jäsenvaltioissa

1. Merenkulkijaa, joka odottaa kotimatkaa vieraassa satamassa, tulisi kaikin mahdollisin tavoin auttaa. Jos kotimatka viivästyy, vieraan sataman toimivaltaisen viranomaisen tulisi varmistaa, että asiasta viipymättä ilmoitetaan lippuvaltion ja sen valtion, jonka kansalainen merenkulkija on, tai tarvittaessa hänen asuinmaansa konsulille tai paikalliselle edustajalle.

2. Kunkin jäsenvaltion tulisi asianmukaisesti huolehtia,

a) että vieraaseen satamaan ilman omaa syytään jääneelle kotiin palaavalle merenkulkijalle, joka on työskennellyt vieraan maan lipun alla purjehtivalla aluksella, järjestetään

(i) mahdollisuus palata siihen satamaan, jossa asianomainen merenkulkija palkattiin; tai

(ii) tarvittaessa sen valtion satamaan, jonka kansalainen merenkulkija on tai jossa hän asuu; tai

(iii) muuhun satamaan, josta on sovittu merenkulkijan ja aluksen päällikön tai laivanvarustajan välillä ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tai josta muutoin on sovittu;

b) että vieraan maan lipun alla purjehtivalla aluksella työskentelevälle merenkulkijalle, joka ilman omaa syytään sairauden tai aluksella sattuneen tapaturman johdosta joutuu jäämään vieraaseen satamaan, järjestetään lääkärinhoito ja ylläpito.

3. Nuorille alle 18-vuotiaille merenkulkijoille, jotka ovat työskennelleet aluksella vähintään neljän kuukauden ajan ja jotka ensimmäisen ulkomaanmatkansa aikana osoittautuvat sopimattomaksi olemaan merillä, tulisi antaa mahdollisuus ilmaiseen kotimatkaan ensimmäisessä sopivassa satamassa, johon alus poikkeaa edellyttäen, että siellä on joko lippuvaltion tai sen valtion konsulaatti, jonka kansalainen nuori merenkulkija on tai jossa hän asuu. Kotimatkasta ja sen syistä tulisi ilmoittaa sille viranomaiselle, joka hyväksyi ne asiakirjat, joita asianomaisten nuorten merenkulkijoiden työn aloittaminen edellytti.

Guideline B2.5.2 — Implementation by Members

1. Every possible practical assistance should be given to a seafarer stranded in a foreign port pending repatriation and in the event of delay in the repatriation of the seafarer, the competent authority in the foreign port should ensure that the consular or local representative of the flag State and the seafarer's State of nationality or State of residence, as appropriate, is informed immediately.

2. Each Member should have regard to whether proper provision is made:

a) for the return of seafarers employed on a ship that flies the flag of a foreign country who are put ashore in a foreign port for reasons for which they are not responsible:

(i) to the port at which the seafarer concerned was engaged; or

(ii) to a port in the seafarer's State of nationality or State of residence, as appropriate; or

(iii) to another port agreed upon between the seafarer and the master or shipowner, with the approval of the competent authority or under other appropriate safeguards;

b) for medical care and maintenance of seafarers employed on a ship that flies the flag of a foreign country who are put ashore in a foreign port in consequence of sickness or injury incurred in the service of the ship and not due to their own wilful misconduct.

3. If, after young seafarers under the age of 18 have served on a ship for at least four months during their first foreign-going voyage, it becomes apparent that they are unsuited to life at sea, they should be given the opportunity of being repatriated at no expense to themselves from the first suitable port of call in which there are consular services of the flag State, or the State of nationality or residence of the young seafarer. Notification of any such repatriation, with the reasons therefor, should be given to the authority which issued the papers enabling the young seafarers concerned to take up seagoing employment.

Sääntö 2.6 — Merenkulkijan oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat saavat korvauksen, jos alus menetetään tai se haaksirikkoutuu

1. Merenkulkijoilla tulee olla oikeus riittävään korvaukseen tapaturmasta, menetyksestä tai työttömyydestä, joka johtuu aluksen menetyksestä tai haaksirikosta.

Normi A2.6 — Merenkulkijan oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava säännöt, jotka edellyttävät, että laivanvarustaja aina aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta maksaa jokaiselle aluksella olevalle merenkulkijalle korvausta menetyksen tai haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä.

2. Tämän normin 1 kohdan määräykset eivät rajoita merenkulkijan oikeutta saada korvausta menetyksestä tai tapaturmasta asianomaisen jäsenvaltion kansallisen aluksen menetystä tai haaksirikkoa koskevan lain mukaan.

Suositus B2.6 — Merenkulkijan oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta

Suositus B2.6.1 — Työttömyyskorvauksen laskeminen

1. Aluksen menetyksestä tai haaksirikkoutumisesta johtuvan työttömyyskorvauksen määrän tulisi vastata merenkulkijan työsopimuksen mukaista palkkaa niiden päivien ajalta, jolloin hän on tosiasiallisesti työtön. Korvauksen kokonaismäärää voidaan kuitenkin rajoittaa siten, että se ei ylitä merenkulkijan kahden kuukauden palkkaa.

2. Kunkin jäsenvaltion tulisi huolehtia siitä, että merenkulkijat voivat samanlaista oikeudellista menettelyä käyttäen vaatia yllä mainittua korvausta kuin palvelusaikanaan ansaittuja maksamattomia palkkojaan.

Regulation 2.6 — Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

Purpose: To ensure that seafarers are compensated when a ship is lost or has foundered

1. Seafarers are entitled to adequate compensation in the case of injury, loss or unemployment arising from the ship's loss or foundering.

Standard A2.6 — Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

1. Each Member shall make rules ensuring that, in every case of loss or foundering of any ship, the shipowner shall pay to each seafarer on board an indemnity against unemployment resulting from such loss or foundering.

2. The rules referred to in paragraph 1 of this Standard shall be without prejudice to any other rights a seafarer may have under the national law of the Member concerned for losses or injuries arising from a ship's loss or foundering.

Guideline B2.6 — Seafarer compensation for the ship's loss or foundering

Guideline B2.6.1 — Calculation of indemnity against unemployment

1. The indemnity against unemployment resulting from a ship's foundering or loss should be paid for the days during which the seafarer remains in fact unemployed at the same rate as the wages payable under the employment agreement, but the total indemnity payable to any one seafarer may be limited to two months' wages.

2. Each Member should ensure that seafarers have the same legal remedies for recovering such indemnities as they have for recovering arrears of wages earned during the service.

Sääntö 2.7 — Alusten miehitys

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat työskentelevät aluksilla, joilla on riittävän paljon henkilökuntaa, joka pystyy varmistamaan aluksen turvallisen ja tehokkaan kulun ja toimintavarmuuden

1. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden määrä riittää varmistamaan aluksen turvallisen ja tehokkaan kulun ja toimintavarmuuden kaikissa olosuhteissa ja ottaa huomioon merenkulkijoiden mahdollisesta väsymyksestä johtuvat vaarat, matkan luonne ja olosuhteisiin liittyvät erityiset seikat.

Normi A2.7 — Alusten miehitys

1. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että kaikilla sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden määrä riittää varmistamaan aluksen turvallisen ja tehokkaan kulun ja toimintavarmuuden ottaen huomioon mahdolliset vaaratekijät. Kullakin aluksella on oltava kokoonsa nähden riittävän suuri ja pätevä miehistö, joka takaa aluksen ja sen henkilökunnan turvallisuuden kaikissa olosuhteissa, joissa alusta käytetään turvallisen miehityksen vähimmäistasoa koskevan asiakirjan tai toimivaltaisen viranomaisen antaman muun vastaavan asiakirjan ja tämän yleissopimuksen mukaisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on miehityksen tasoa määritellessään muuttaessaan tai hyväksyessään otettava huomioon, että riittävän levon varmistaminen ja väsymyksen torjuminen edellyttää ylimääräisten työtuntien välttämistä tai niiden määrän vähentämistä. Lisäksi huomioon on otettava asiaa koskevien kansainvälisten sopimusten, erityisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön miehitystasoa koskevien asiakirjojen periaatteet.

3. Miehitystasoa määritellessään toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon säännön 3.2 ja normin A3.2 määräykset, jotka koskevat ruokaa ja ruoanpitoa.

Regulation 2.7 — Manning levels

Purpose: To ensure that seafarers work on board ships with sufficient personnel for the safe, efficient and secure operation of the ship

1. Each Member shall require that all ships that fly its flag have a sufficient number of seafarers employed on board to ensure that ships are operated safely, efficiently and with due regard to security under all conditions, taking into account concerns about seafarer fatigue and the particular nature and conditions of the voyage.

Standard A2.7 — Manning levels

1. Each Member shall require that all ships that fly its flag have a sufficient number of seafarers on board to ensure that ships are operated safely, efficiently and with due regard to security. Every ship shall be manned by a crew that is adequate, in terms of size and qualifications, to ensure the safety and security of the ship and its personnel, under all operating conditions, in accordance with the minimum safe manning document or an equivalent issued by the competent authority, and to comply with the standards of this Convention.

2. When determining, approving or revising manning levels, the competent authority shall take into account the need to avoid or minimize excessive hours of work to ensure sufficient rest and to limit fatigue, as well as the principles in applicable international instruments, especially those of the International Maritime Organization, on manning levels.

3. When determining manning levels, the competent authority shall take into account all the requirements within Regulation 3.2 and Standard A3.2 concerning food and catering.

Suositus B2.7 — Alusten miehitys

Suositus B2.7.1 — Riitojen ratkaisu

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi kehittää tai ylläpitää toimiva järjestelmä, jonka avulla alusten miehitystä koskevat valitukset tai riidat voidaan tutkia ja ratkaista.

2. Laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavien järjestöjen tulisi osallistua järjestelmän toimintaan joko yksin tai yhdessä muiden henkilöiden tai viranomaisten kanssa.

Guideline B2.7 — Manning levels

Guideline B2.7.1 — Dispute settlement

1. Each Member should maintain, or satisfy itself that there is maintained, efficient machinery for the investigation and settlement of complaints or disputes concerning the manning levels on a ship.
2. Representatives of shipowners' and seafarers' organizations should participate, with or without other persons or authorities, in the operation of such machinery.

Sääntö 2.8 — Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistäminen

Tarkoitus: merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen

1. Kullakin jäsenvaltiolla tulee olla kansallinen toimintaohjelma, jonka tarkoituksena on merenkulun työpaikkojen ja sen alueella asuvien merenkulkijoiden uran, ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen.

Normi A2.8 — Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen

1. Kullakin jäsenvaltiolla on oltava kansallinen toimintaohjelma, jonka tarkoituksena on merenkulkijoiden uran, ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen sekä merenkulkualan vakaan ja ammattitaitoisen työvoiman saatavuuden turvaaminen.
2. Tämän normin 1 kohdassa tarkoitetun toimintaohjelman tarkoituksena on oltava merenkulkijoiden ammattitaidon, pätevyyden ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen.
3. Kunkin jäsenvaltion on asiaankuuluvien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa määriteltävä alusten turvallisesta navigoinnista ja toimintakyvystä vastaaville merenkulkijoille tarkoitetun ammatinvalinnanohjauksen, koulutuksen ja täydennyskoulutuksen selkeät tavoitteet.

Regulation 2.8 — Career and skill development and opportunities for seafarers' employment

Purpose: To promote career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Each Member shall have national policies to promote employment in the maritime sector and to encourage career and skill development and greater employment opportunities for seafarers domiciled in its territory.

Standard A2.8 — Career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Each Member shall have national policies that encourage career and skill development and employment opportunities for seafarers, in order to provide the maritime sector with a stable and competent workforce.
2. The aim of the policies referred to in paragraph 1 of this Standard shall be to help seafarers strengthen their competencies, qualifications and employment opportunities.
3. Each Member shall, after consulting the shipowners' and seafarers' organizations concerned, establish clear objectives for the vocational guidance, education and training of seafarers whose duties on board ship primarily relate to the safe operation and navigation of the ship, including ongoing training.

Suositus B2.8 — Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen

Suositus B2.8.1 — Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä ja työllistymismahdollisuuksien edistämistä koskevat toimenpiteet

1. Normin A2.8 tavoitteiden toteutumista tulisi edistää toimenpiteillä, jotka liittyvät

a) laivanvarustajan tai laivanvarustajien järjestön kanssa tehtyihin sopimuksiin, joilla pyritään edistämään urakehitystä ja ammattitaitoa; tai

b) järjestelyihin, joiden tarkoituksena on työnsaantimahdollisuuksien edistäminen siten, että laaditaan ja ylläpidetään rekistereitä tai luetteloita pätevistä merenkulkijoista ammattialoittain ryhmiteltynä; tai

c) sellaisten aluksella ja maissa oleville merenkulkijoille tarkoitettujen jatkokoulutusmahdollisuuksien edistämiseen, joilla voidaan vahvistaa ammattitaidon ja pätevyyden siirrettävyyttä ja edistää ihmisarvoisen työn saamista ja säilyttämistä sekä vastata merenkulkualan kehittyvän teknologian ja muuttuvien työolosuhteiden haasteisiin.

Suositus B2.8.2 — Merenkulkijarekisteri

1. Merenkulkualan työnhakijarekistereiden tai luettelojen tulisi sisältää kaikki merenkulkualan ammattiryhmät kansallisen lain tai käytännön tai työehtosopimukseen määräyksien mukaisesti.

2. Rekisteriin tai luetteloon merkityllä merenkulkijalla tulisi olla etusija merenkulkualan työtä tarjottaessa.

3. Rekisteriin tai luetteloon merkityn merenkulkijan tulisi olla työmarkkinoiden käytettävissä siten kuin kansallisessa laissa tai käytännössä tai työehtosopimuksessa edellytetään.

4. Rekistereihin ja luetteloihin merkittyjen henkilöiden lukumäärää tulisi jatkuvasti tarkastella ja sopeuttaa se vastaamaan merenkulkualan tarpeita kansallisen lain tai määräysten mukaisesti.

5. Siinä tapauksessa, että rekistereissä tai luetteloissa olevien merenkulkijoiden määrää tulisi vähentää, tulisi kaikin mahdollisin ta-

Guideline B2.8 — Career and skill development and employment opportunities for seafarers

Guideline B2.8.1 — Measures to promote career and skill development and employment opportunities for seafarers

1. Measures to achieve the objectives set out in Standard A2.8 might include:

a) agreements providing for career development and skills training with a shipowner or an organization of shipowners; or

b) arrangements for promoting employment through the establishment and maintenance of registers or lists, by categories, of qualified seafarers; or

c) promotion of opportunities, both on board and ashore, for further training and education of seafarers to provide for skill development and portable competencies in order to secure and retain decent work, to improve individual employment prospects and to meet the changing technology and labour market conditions of the maritime industry.

Guideline B2.8.2 — Register of seafarers

1. Where registers or lists govern the employment of seafarers, these registers or lists should include all occupational categories of seafarers in a manner determined by national law or practice or by collective agreement.

2. Seafarers on such a register or list should have priority of engagement for seafaring.

3. Seafarers on such a register or list should be required to be available for work in a manner to be determined by national law or practice or by collective agreement.

4. To the extent that national laws or regulations permit, the number of seafarers on such registers or lists should be periodically reviewed so as to achieve levels adapted to the needs of the maritime industry.

5. When a reduction in the number of seafarers on such a register or list becomes necessary, all appropriate measures should be

voin pyrkiä siihen, ettei merenkulkijoille aiheutuisi tästä haittaa tai minimoimaan heille aiheutuvat vahingot ja ottaa huomioon asianomaisen maan taloudellinen ja yhteiskunnallinen tilanne.

taken to prevent or minimize detrimental effects on seafarers, account being taken of the economic and social situation of the country concerned.

3 osasto. Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet, ruoka ja ruoanpito

Sääntö 3.1 — Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoilla on aluksella kunnolliset asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien ja/tai asuvien merenkulkijoiden asuintilat ja virkistysmahdollisuudet ovat kunnolliset ja edistävät merenkulkijoiden terveyttä ja hyvinvointia.

2. Ohjeiston niitä määräyksiä, jotka liittyvät tämän säännön täytäntöönpanoon ja jotka koskevat alusten rakentamista ja varustamista, sovelletaan ainoastaan niihin aluksiin, jotka on rakennettu sinä päivänä, jona tämä yleissopimus tulee voimaan asianomaisessa jäsenvaltiossa tai sen jälkeen. Ennen mainittua päivää rakennettuihin aluksiin sovelletaan edelleen vuodelta 1949 olevaa yleissopimusta (nro 92) laivaväen asunnoista aluksessa (muutettu) ja vuodelta 1970 olevaa yleissopimusta (nro 133) laivaväen asunnoista aluksessa (täydentävät määräykset) siltä osin, kuin niitä ennen mainittua päivää oli sovellettava asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan. Alus katsotaan rakennetuksi sinä päivänä, jona sen köli lasketaan tai se on vastaavassa rakennusvaiheessa.

3. Ohjeiston merenkulkijoiden asuintiloja ja virkistysmahdollisuuksia koskevia muutettuja määräyksiä tulee soveltaa vain niihin aluksiin, jotka on rakennettu sinä päivänä, jona muutos tulee voimaan asianomaisessa jäsenvaltiossa tai sen jälkeen, ellei erikseen toisin määrätä.

Normi A3.1 — Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, jotka edellyttävät, että sen

Title 3. Accommodation, recreational facilities, food and catering

Regulation 3.1 — Accommodation and recreational facilities

Purpose: To ensure that seafarers have decent accommodation and recreational facilities on board

1. Each Member shall ensure that ships that fly its flag provide and maintain decent accommodations and recreational facilities for seafarers working or living on board, or both, consistent with promoting the seafarers' health and well-being.

2. The requirements in the Code implementing this Regulation which relate to ship construction and equipment apply only to ships constructed on or after the date when this Convention comes into force for the Member concerned. For ships constructed before that date, the requirements relating to ship construction and equipment that are set out in the Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92), and the Accommodation of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970 (No. 133), shall continue to apply to the extent that they were applicable, prior to that date, under the law or practice of the Member concerned. A ship shall be deemed to have been constructed on the date when its keel is laid or when it is at a similar stage of construction.

3. Unless expressly provided otherwise, any requirement under an amendment to the Code relating to the provision of seafarer accommodation and recreational facilities shall apply only to ships constructed on or after the amendment takes effect for the Member concerned.

Standard A3.1 — Accommodation and recreational facilities

1. Each Member shall adopt laws and regulations requiring that ships that fly its flag:

lipun alla purjehtivat alukset

a) ovat niiden vähimmäisvaatimusten mukaisia, jotka edellyttävät, että aluksilla työskentelevien ja/tai asuvien merenkulkijoiden asuintilat ovat kunnolliset, turvalliset ja vastaavat tämän normin asiaan liittyviä määräyksiä, ja

b) katsastetaan säännöllisesti ja varmistetaan, että ne alusta alkaen jatkuvasti vastaavat kyseisiä määräyksiä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tämän normin täytäntöönpanoon liittyvää lainsäädäntöä ja määräyksiä kehittäessään ja soveltaessaan neuvoteltava asiaankuuluvien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa ja

a) otettava huomioon terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa koskeva sääntö 4.3 sekä siihen liittyvät ohjeiston määräykset ja aluksella asuvien ja työskentelevien merenkulkijoiden erityiset tarpeet, ja

b) kiinnitettävä asianmukaista huomiota ohjeiston B-osan suosituksiin.

3. Säännössä 5.1.4 edellytetyt tarkastukset on tehtävä,

a) kun alus rekisteröidään tai uudelleen rekisteröidään; tai

b) kun aluksella olevia merenkulkijoiden asuintiloja merkittävästi muutetaan.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti huolehdittava tämän yleissopimuksen niiden määräysten täytäntöönpanosta, jotka koskevat

a) hyttien ja muiden asuintilojen kokoa;

b) lämmitystä ja tuuletusta;

c) melua, tärinää sekä muita ympäristötekijöitä;

d) saniteettitiloja;

e) valaistusta ja

f) sairassijoja.

5. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivien alusten asuintilat ja virkistysmahdollisuudet vastaavat tämän normin 6—17 kohdissa määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

6. Asuintiloja koskevat yleiset vaatimukset edellyttävät:

a) että kaikissa merenkulkijoiden asuintiloissa on riittävä huonekorkeus, jonka on oltava vähintään 203 senttimetriä tiloissa, joissa

a) meet minimum standards to ensure that any accommodation for seafarers, working or living on board, or both, is safe, decent and in accordance with the relevant provisions of this Standard; and

b) are inspected to ensure initial and ongoing compliance with those standards.

2. In developing and applying the laws and regulations to implement this Standard, the competent authority, after consulting the shipowners' and seafarers' organizations concerned, shall:

a) take into account Regulation 4.3 and the associated Code provisions on health and safety protection and accident prevention, in light of the specific needs of seafarers that both live and work on board ship, and

b) give due consideration to the guidance contained in Part B of this Code.

3. The inspections required under Regulation 5.1.4 shall be carried out when:

a) a ship is registered or re-registered; or

b) the seafarer accommodation on a ship has been substantially altered.

4. The competent authority shall pay particular attention to ensuring implementation of the requirements of this Convention relating to:

a) the size of rooms and other accommodation spaces;

b) heating and ventilation;

c) noise and vibration and other ambient factors;

d) sanitary facilities;

e) lighting; and

f) hospital accommodation.

5. The competent authority of each Member shall require that ships that fly its flag meet the minimum standards for on-board accommodation and recreational facilities that are set out in paragraphs 6 to 17 of this Standard.

6. With respect to general requirements for accommodation:

a) there shall be adequate headroom in all seafarer accommodation; the minimum permitted headroom in all seafarer accommoda-

edellytetään täydellistä liikkumisvapautta. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia alemman huonekorkeuden jossakin tilassa tai sen osassa edellyttäen, että alempi korkeus

(i) on kohtuullinen; eikä
(ii) ole merenkulkijalle epämukava;

b) että asuintilat on riittävästi eristetty;

c) että muilla kuin niillä matkustaja-aluksilla, jotka on määritelty ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn yleissopimuksen (muutettu) (jäljempänä SOLAS-sopimus) säännössä 2 e ja 2 f, makuuhytit on sijoitettava lastiviivan yläpuolelle aluksen keski- tai peräosaan. Jos tämä ei käytännössä ole mahdollista aluksen koon, tyypin tai aiotun käyttötavan vuoksi, makuuhytit voidaan poikkeuksellisesti sijoittaa aluksen etuosaan, ei kuitenkaan koskaan törmäyslaipion keulapuolelle;

d) että matkustaja-aluksilla ja erikoisaluksilla, jotka on rakennettu IMO:n erikoisaluksia koskevan vuodelta 1983 olevan ohjeen (*Code of Safety for Special Purpose Ships*) ja sen myöhempien versioiden mukaisesti (jäljempänä erikoisalukset), toimivaltainen viranomainen voi sallia makuuhyttien sijoittamisen lastiviivan alapuolelle edellyttäen, että valaistusta ja tuuletusta koskevat järjestelyt ovat tyydyttäviä, ei kuitenkaan koskaan suoraan työssä käytettävien kulkuteiden alapuolelle;

e) että makuuhytit ja lasti- ja konetilat tai keittiöt, varastot, kuivatustilat tai yhteiset saniteettitilat eivät ole suorassa yhteydessä toistensa kanssa. Laipion sen osan, joka erottaa viimeksi mainitut tilat makuuhyteistä samoin kuin ulkolaipioiden, on oltava huolellisesti rakennettu teräksestä tai muusta asianmukaisesta veden- ja kaasunpitävästä materiaalista;

f) että materiaalit, joita käytetään lattioissa, levyissä, liitoksissa, paneloinnissa ja sisälaipioissa ovat tarkoituksenmukaisia ja edistävät terveellistä ympäristöä;

g) että valaistus ja viemäröinti ovat asianmukaiset ja riittävät; ja

h) että asuin-, virkistys- ja ruokailutilat vastaavat terveyden ja turvallisuuden suojelua ja

tion where full and free movement is necessary shall be not less than 203 centimetres; the competent authority may permit some limited reduction in headroom in any space, or part of any space, in such accommodation where it is satisfied that such reduction:

(i) is reasonable; and
(ii) will not result in discomfort to the seafarers;

b) the accommodation shall be adequately insulated;

c) in ships other than passenger ships, as defined in Regulation 2(e) and (f) of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, as amended (the SOLAS Convention), sleeping rooms shall be situated above the load line amidships or aft, except that in exceptional cases, where the size, type or intended service of the ship renders any other location impracticable, sleeping rooms may be located in the fore part of the ship, but in no case forward of the collision bulkhead;

d) in passenger ships, and in special ships constructed in compliance with the IMO *Code of Safety for Special Purpose Ships*, 1983, and subsequent versions (hereinafter called special purpose ships), the competent authority may, on condition that satisfactory arrangements are made for lighting and ventilation, permit the location of sleeping rooms below the load line, but in no case shall they be located immediately beneath working alleyways;

e) there shall be no direct openings into sleeping rooms from cargo and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitary areas; that part of a bulkhead separating such places from sleeping rooms and external bulkheads shall be efficiently constructed of steel or other approved substance and be watertight and gas-tight;

f) the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, floors and joinings shall be suitable for the purpose and conducive to ensuring a healthy environment;

g) proper lighting and sufficient drainage shall be provided; and

h) accommodation and recreational and catering facilities shall meet the requirements

tapaturmien torjuntaa koskevan säännön 4.3 ja siihen liittyviä ohjeiston määräyksiä samoin kuin niitä määräyksiä, jotka koskevat aluksen haitalliselle melu- ja tärinätasoille ja muille ympäristön haittatekijöille ja kemikaaleille altistumisen ehkäisyä ja varmistavat, että aluksella asuvilla merenkulkijoilla on hyväksyttävät työ- ja elinolosuhteet.

7. Tuuletusta ja lämmitystä koskevat vaatimukset edellyttävät:

a) että makuu- ja ruokailutiloissa on riittävä tuuletus;

b) että aluksen merenkulkijoille tarkoitetut asuintilat, mahdolliset erilliset radiosähkötystilat ja keskitetyt konevalvontahuoneet ovat ilmastoituja, paitsi jos alus liikennöi alueella, jonka ilmasto-olosuhteet eivät sitä edellytä;

c) että kaikkien saniteettitilojen tuuletus on järjestetty muista asuintiloista erikseen suoraan ulkoilmaan; ja

d) että aluksella on asianmukainen lämmitysjärjestelmä, joka tuottaa riittävästi lämpöä, paitsi jos kysymyksessä on alus, joka liikennöi yksinomaan trooppisissa ilmasto-olosuhteissa.

8. Valaistusta koskevat vaatimukset edellyttävät, että makuu- ja ruokailutiloissa on päivänvalon lisäksi riittävä keinovalaistus, ellei matkustaja-aluksilla hyväksytyistä erityisistä järjestelyistä muuta johdu.

9. Jos aluksella tarvitaan makuutiloja, niitä koskevat vaatimukset edellyttävät;

a) että muilla kuin matkustaja-aluksilla jokaisella merenkulkijalla on oma makuuhytti; Tästä voidaan kuitenkin poiketa bruttovetoisuudeltaan alle 3 000 GT:n aluksilla tai erikoisaluksilla edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen sen laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan hyväksyy;

b) että miehillä ja naisilla on erilliset makuuhytit;

c) että makuuhytit ovat kohtuullisen viihtyisiä, riittävän kokoisia ja asianmukaisesti varustettuja sekä helppoja pitää puhtaana;

d) että kullakin merenkulkijalla on oma vuode;

e) että vuoteen sisämitat ovat vähintään 198 x 80 senttimetriä;

in Regulation 4.3, and the related provisions in the Code, on health and safety protection and accident prevention, with respect to preventing the risk of exposure to hazardous levels of noise and vibration and other ambient factors and chemicals on board ships, and to provide an acceptable occupational and on-board living environment for seafarers.

7. With respect to requirements for ventilation and heating:

a) sleeping rooms and mess rooms shall be adequately ventilated;

b) ships, except those regularly engaged in trade where temperate climatic conditions do not require this, shall be equipped with air conditioning for seafarer accommodation, for any separate radio room and for any centralized machinery control room;

c) all sanitary spaces shall have ventilation to the open air, independently of any other part of the accommodation; and

d) adequate heat through an appropriate heating system shall be provided, except in ships exclusively on voyages in tropical climates.

8. With respect to requirements for lighting, subject to such special arrangements as may be permitted in passenger ships, sleeping rooms and mess rooms shall be lit by natural light and provided with adequate artificial light.

9. When sleeping accommodation on board ships is required, the following requirements for sleeping rooms apply:

a) in ships other than passenger ships, an individual sleeping room shall be provided for each seafarer; in the case of ships of less than 3,000 gross tonnage or special purpose ships, exemptions from this requirement may be granted by the competent authority after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

b) separate sleeping rooms shall be provided for men and for women;

c) sleeping rooms shall be of adequate size and properly equipped so as to ensure reasonable comfort and to facilitate tidiness;

d) a separate berth for each seafarer shall in all circumstances be provided;

e) the minimum inside dimensions of a berth shall be at least 198 centimetres by 80

f) että yhden hengen makuuhytin lattiapinta-ala on vähintään:
(i) 4,5 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on alle 3 000 GT;
(ii) 5,5 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000 GT ja enintään 10 0000 GT;
(iii) 7 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on 10 000 GT tai enemmän;
g) että toimivaltainen viranomainen voi sallia pienemmän lattiapinta-alan bruttovetoisuudeltaan alle 3 000 GT:n aluksilla, matkustaja-aluksilla ja erikoisaluksilla, jos tarkoituksena on saada käyttöön yhden hengen makuuhyttejä;
h) että muilla alle 3 000 GT:n aluksilla kuin matkustaja- ja erikoisaluksilla makuuhytin voi jakaa enintään kaksi merenkulkijaa, edellyttäen, että sen lattiapinta-ala on vähintään 7 neliömetriä;

i) että matkustaja-aluksilla ja erikoisaluksilla muiden kuin päällystöön kuuluvien merenkulkijoiden makuuhyttien lattiapinta-ala on vähintään:
(i) 7,5 neliömetriä kahden hengen hyteissä;

(ii) 11,5 neliömetriä kolmen hengen hyteissä;
(iii) 14,5 neliömetriä neljän hengen hyteissä;
j) että erikoisaluksilla samaan makuuhyttiin saa sijoittaa enemmän kuin neljä henkilöä; tällaisten makuuhyttien lattiapinta-alan on oltava vähintään 3,6 neliömetriä henkilöä kohden;
k) että muilla kuin matkustaja- ja erikoisaluksilla päällystöön kuuluvien merenkulkijoiden makuuhyttien lattiapinta-ala on, jos heillä ei ole omaa oleskelu- tai päivähyttiä, henkeä kohden vähintään:

(i) 7,5 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähemmän kuin 3 000 GT;
(ii) 8,5 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000 GT ja enintään 10 0000 GT;
(iii) 10 neliömetriä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on 10 000 GT tai enemmän;
l) että matkustaja-aluksilla ja erikoisaluksilla aluksen alipäällystöön kuuluvien meren-

centimetres;
f) in single berth seafarers' sleeping rooms the floor area shall not be less than:
(i) 4.5 square metres in ships of less than 3,000 gross tonnage;
(ii) 5.5 square metres in ships of 3,000 gross tonnage or over but less than 10,000 gross tonnage;
(iii) 7 square metres in ships of 10,000 gross tonnage or over;
g) however, in order to provide single berth sleeping rooms on ships of less than 3,000 gross tonnage, passenger ships and special purpose ships, the competent authority may allow a reduced floor area;

h) in ships of less than 3,000 gross tonnage other than passenger ships and special purpose ships, sleeping rooms may be occupied by a maximum of two seafarers; the floor area of such sleeping rooms shall not be less than 7 square metres;
i) on passenger ships and special purpose ships the floor area of sleeping rooms for seafarers not performing the duties of ships' officers shall not be less than:
(i) 7.5 square metres in rooms accommodating two persons;
(ii) 11.5 square metres in rooms accommodating three persons;
(iii) 14.5 square metres in rooms accommodating four persons;
j) on special purpose ships sleeping rooms may accommodate more than four persons; the floor area of such sleeping rooms shall not be less than 3.6 square metres per person;

k) on ships other than passenger ships and special purpose ships, sleeping rooms for seafarers who perform the duties of ships' officers, where no private sitting room or day room is provided, the floor area per person shall not be less than:
(i) 7.5 square metres in ships of less than 3,000 gross tonnage;
(ii) 8.5 square metres in ships of 3,000 gross tonnage or over but less than 10,000 gross tonnage;
(iii) 10 square metres in ships of 10,000 gross tonnage or over;
l) on passenger ships and special purpose ships the floor area for seafarers performing

kulkijoiden makuuhyttien lattiapinta-ala on vähintään 7,5 neliömetriä ja päällystöön kuuluvien merenkulkijoiden vähintään 8,5 neliömetriä edellyttäen, että heillä ei ole omaa oleskelu- tai päivähyttiä; alipäällystöllä tarkoitetaan operatiivisen tason henkilöstöä ja päällystöllä johtotasoa;

m) että päälliköllä, konemestarilla ja yliperämiehellä on makuuhytin lisäksi siihen liittyvä oleskeluhytti, päivähytti tai vastaava lisätila; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan tästä poikkeuksen aluksilla, joiden bruttovetoisuus on alle 3 000 GT;

n) että kalustoon kuuluu kutakin asukasta kohden tilava vaatekaappi (vähintään 475 litraa) ja lipasto tai vastaava, jonka tilavuus on vähintään 56 litraa; jos lipasto muodostaa osan vaatekaapista, niiden yhteenlasketun vähimmäistilavuuden on oltava 500 litraa; vaatekaapissa on oltava hylly ja asukkaan on voitava lukita kaappi siten, ettei sinne voi luvatta päästä;

o) että jokaisessa makuuhytissä on pöytä tai kirjoituspöytä, joka voi olla tyypiltään kiinteä, lasku- tai ulosvetolevyllä varustettu, sekä tarvittavat mukavat istuimet.

10. Ruokailutiloja koskevat vaatimukset edellyttävät:

a) että ruokailutilat sijaitsevat erillään makuuhyteistä ja niin lähellä keittiötä kuin käytännössä on mahdollista; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan sallia tästä poikkeuksen aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähemmän kuin 3 000 GT; ja

b) että ruokailutilat ovat viihtyisät, riittävän tilavat ja että niiden kalustus ja varustus on asianmukainen (virvokkeita aina saatavilla) ottaen huomioon niiden merenkulkijoiden lukumäärän, joiden voidaan otaksua käyttävän tilaa samanaikaisesti; ruokailutilat voivat tarpeen mukaan olla erillisiä tai yhteisiä.

11. Saniteettitiloja koskevat vaatimukset edellyttävät:

a) että merenkulkijat pääsevät helposti aluksen saniteettitiloihin, joiden on täytettävä

the duties of ships' officers where no private sitting room or day room is provided, the floor area per person for junior officers shall not be less than 7.5 square metres and for senior officers not less than 8.5 square metres; junior officers are understood to be at the operational level, and senior officers at the management level;

m) the master, the chief engineer and the chief navigating officer shall have, in addition to their sleeping rooms, an adjoining sitting room, day room or equivalent additional space; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

n) for each occupant, the furniture shall include a clothes locker of ample space (minimum 475 litres) and a drawer or equivalent space of not less than 56 litres; if the drawer is incorporated in the clothes locker then the combined minimum volume of the clothes locker shall be 500 litres; it shall be fitted with a shelf and be able to be locked by the occupant so as to ensure privacy;

o) each sleeping room shall be provided with a table or desk, which may be of the fixed, drop-leaf or slide-out type, and with comfortable seating accommodation as necessary.

10. With respect to requirements for mess rooms:

a) mess rooms shall be located apart from the sleeping rooms and as close as practicable to the galley; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned; and

b) mess rooms shall be of adequate size and comfort and properly furnished and equipped (including ongoing facilities for refreshment), taking account of the number of seafarers likely to use them at any one time; provision shall be made for separate or common mess room facilities as appropriate.

11. With respect to requirements for sanitary facilities:

a) all seafarers shall have convenient access on the ship to sanitary facilities meeting

terveyttä, hygieniaa ja kohtuullista mukavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ja että miesten ja naisten tilat ovat erilliset;

b) että konehuoneen valvomon tai komentosillan tai konetilojen välittömässä läheisyydessä on saniteettitilat, joihin voi helposti päästä sekä komentosillalta että konetiloista; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan sallia tästä poikkeuksen aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähemmän kuin 3 000 GT;

c) että kaikilla aluksilla, joilla ei ole asukaskohtaisia saniteettitiloja, on tarkoituksenmukaisessa paikassa ainakin yksi wc, pesuallas ja kylpyamme ja/tai suihku enintään kuutta henkilöä kohden;

d) että jokaisessa makuuhytissä, matkustaja-aluksia lukuun ottamatta, on pesuallas, jossa on juokseva lämmin ja kylmä makea vesi, ellei tällaista pesuallasta ole makuuhyttiin liittyvässä kylpyhuoneessa;

e) että matkustaja-aluksilla, joita käytetään yleensä enintään neljän tunnin matkoihin, toimivaltainen viranomainen voi sallia muunlaisen järjestelyn tai saniteettitilojen lukumäärän vähentämisen; ja

f) että kaikissa pesutiloissa on juokseva lämmin ja kylmä makea vesi.

12. Sairastilaa koskevat vaatimukset edellyttävät, että aluksilla, joiden matka kestää enemmän kuin kolme päivää ja joilla työskentelee vähintään 15 merenkulkijaa, on erillinen sairashytti, jota käytetään yksinomaan sairaanhoitotarkoitukseen; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia muunlaisen järjestelyn aluksilla, joita käytetään rannikkoliikenteessä; aluksen sairastiloja hyväksyessään toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että niihin voidaan helposti päästä kaikissa sääolosuhteissa ja varmistaa niissä olevien henkilöiden keskeytymätön ja asianmukainen hoito.

13. Aluksella on oltava asianmukaisesti sijoitetut ja kalustetut pesulatilat.

14. Kaikkien alusten ulkokannella on oltava tila tai tiloja, joissa merenkulkijat voivat oleskella silloin, kun eivät ole työssä. Tilojen suhteen on otettava huomioon aluksen koko ja sillä olevien merenkulkijoiden määrä.

minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of comfort, with separate sanitary facilities being provided for men and for women;

b) there shall be sanitary facilities within easy access of the navigating bridge and the machinery space or near the engine room control centre; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned;

c) in all ships a minimum of one toilet, one wash basin and one tub or shower or both for every six persons or less who do not have personal facilities shall be provided at a convenient location;

d) with the exception of passenger ships, each sleeping room shall be provided with a washbasin having hot and cold running fresh water, except where such a washbasin is situated in the private bathroom provided;

e) in passenger ships normally engaged on voyages of not more than four hours' duration, consideration may be given by the competent authority to special arrangements or to a reduction in the number of facilities required; and

f) hot and cold running fresh water shall be available in all wash places.

12. With respect to requirements for hospital accommodation, ships carrying 15 or more seafarers and engaged in a voyage of more than three days' duration shall provide separate hospital accommodation to be used exclusively for medical purposes; the competent authority may relax this requirement for ships engaged in coastal trade; in approving on-board hospital accommodation, the competent authority shall ensure that the accommodation will, in all weathers, be easy of access, provide comfortable housing for the occupants and be conducive to their receiving prompt and proper attention.

13. Appropriately situated and furnished laundry facilities shall be available.

14. All ships shall have a space or spaces on open deck to which the seafarers can have access when off duty, which are of adequate area having regard to the size of the ship and the number of seafarers on board.

15. Kaikilla aluksilla on oltava erilliset toimistotilat kansi- ja koneosastoja varten tai yhteinen laivatoimisto; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan sallia tästä poikkeuksen aluksilla, joiden bruttovetoisuus on vähemmän kuin 3 000 GT;

16. Aluksilla, jotka säännöllisesti liikennöivät satamissa, joissa on moskiittoja, on oltava asianmukaiset varusteet toimivaltaisen viranomaisen edellyttämällä tavalla.

17. Niitä merenkulkijoita varten, joiden täytyy asua ja työskennellä aluksella, on järjestettävä erityisiä virkistys- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, jotka vastaavat heidän tarpeitaan ja otettava huomioon sääntö 4.3 ja siihen liittyvät ohjeiston määräykset, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa.

18. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että aluksen päällikkö tarkastaa tai määrää, että merenkulkijoiden asuintilat säännöllisin väliajoin tarkastetaan ja varmistetaan niiden siisteys, asuinkelpoisuus ja kunnossa pysyminen. Tarkastuksen tulos on merkittävä pöytäkirjaan, joka on voitava tarkastaa.

19. Aluksilla, joilla on otettava huomioon syrjinnän kielto ja ne merenkulkijat, joiden poikkeavat tavat johtuvat uskonnosta tai kulttuurista, toimivaltainen viranomainen voi laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan sallia, että tästä normista poiketaan edellyttäen, ettei poikkeuksen myöntäminen johda huonompaan lopputulokseen kuin tämän normin soveltaminen.

20. Kukin jäsenvaltio voi laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisia järjestöjä kuultuaan päättää, ettei bruttovetoisuudeltaan alle 200 GT:n aluksiin sovelleta

a) tämän normin 7 kohdan b-alakohdan, 11 kohdan d-alakohdan ja 13 kohdan määräyksiä eikä

b) tämän normin 9 kohdan f- ja h—

15. All ships shall be provided with separate offices or a common ship's office for use by deck and engine departments; ships of less than 3,000 gross tonnage may be exempted by the competent authority from this requirement after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned.

16. Ships regularly trading to mosquito-infested ports shall be fitted with appropriate devices as required by the competent authority.

17. Appropriate seafarers' recreational facilities, amenities and services, as adapted to meet the special needs of seafarers who must live and work on ships, shall be provided on board for the benefit of all seafarers, taking into account Regulation 4.3 and the associated Code provisions on health and safety protection and accident prevention.

18. The competent authority shall require frequent inspections to be carried out on board ships, by or under the authority of the master, to ensure that seafarer accommodation is clean, decently habitable and maintained in a good state of repair. The results of each such inspection shall be recorded and be available for review.

19. In the case of ships where there is need to take account, without discrimination, of the interests of seafarers having differing and distinctive religious and social practices, the competent authority may, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, permit fairly applied variations in respect of this Standard on condition that such variations do not result in overall facilities less favourable than those which would result from the application of this Standard.

20. Each Member may, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, exempt ships of less than 200 gross tonnage where it is reasonable to do so, taking account of the size of the ship and the number of persons on board in relation to the requirements of the following provisions of this Standard:

a) paragraphs 7(b), 11(d) and 13; and

b) paragraph 9(f) and (h) to (l) inclusive,

l-alakohtien lattiapinta-alaa koskevia määräyksiä edellyttäen, että se on perusteltua aluksen kokoon ja siellä työskentelevien merenkulkijoiden määrään nähden.

21. Tämän normin määräyksistä tehtävä poikkeus edellyttää, että se perustuu tämän normin nimenomaiseen määräykseen ja olosuhteisiin, joissa se on perusteltua merenkulkijoiden terveyden ja turvallisuuden edistämisen kannalta.

with respect to floor area only.

21. Any exemptions with respect to the requirements of this Standard may be made only where they are expressly permitted in this Standard and only for particular circumstances in which such exemptions can be clearly justified on strong grounds and subject to protecting the seafarers' health and safety.

Suositus B3.1 — Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

Suositus B3.1.1 — Suunnittelu ja rakentaminen

1. Makuu- ja ruokailutilojen ulkolaipioiden tulisi olla riittävästi eristettyjä. Keittiöihin ja muihin lämpöä kehittäviin tiloihin rajoittuvien koneiden koteloiden ja laipioiden tulisi olla riittävästi eristettyjä siten, että mahdollinen lämpösäteily niihin rajoittuviin asuintiloihin tai käytäviin voidaan estää. Myös höyry- ja/tai kuumavesiputkien lämpösäteilyn vaikutus tulisi eliminoida asianmukaisin toimenpitein.

2. Makuu-, ruokailu-, virkistystilat ja asuintilojen käytävät tulisi eristää riittävän hyvin kosteuden tiivistymisen tai ylilämpenemisen estämiseksi.

3. Laipioiden pinnoissa ja katoissa tulisi käyttää materiaalia, jonka pinta on helppo pitää puhtaana. Rakenteiden tulisi olla sellaisia, että ne estävät syöpäläisten pesiytymistä.

4. Makuuhyttien ja ruokailutilojen laipioissa ja kattopinnoissa tulisi käyttää myrkytöntä ja vaaleaa pinnoitetta, joka on helppo pitää puhtaana.

5. Kaikissa merenkulkijoiden asuintilojen lattioissa tulisi käyttää asianmukaista materiaalia, joka estää liukastumisia, kestää kosteutta ja on helppo pitää puhtaana.

6. Jos lattioissa käytetään komposiittimateriaalia, tulisi seinien liittymäkohdat profiloida rakojen välttämiseksi.

Guideline B3.1 — Accommodation and recreational facilities

Guideline B3.1.1 — Design and construction

1. External bulkheads of sleeping rooms and mess rooms should be adequately insulated. All machinery casings and all boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is produced should be adequately insulated where there is a possibility of resulting heat effects in adjoining accommodation or passageways. Measures should also be taken to provide protection from heat effects of steam or hot-water service pipes or both.

2. Sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and alleyways in the accommodation space should be adequately insulated to prevent condensation or overheating.

3. The bulkhead surfaces and deckheads should be of material with a surface easily kept clean. No form of construction likely to harbour vermin should be used.

4. The bulkhead surfaces and deckheads in sleeping rooms and mess rooms should be capable of being easily kept clean and light in colour with a durable, nontoxic finish.

5. The decks in all seafarer accommodation should be of approved material and construction and should provide a non-slip surface impervious to damp and easily kept clean.

6. Where the floorings are made of composite materials, the joints with the sides should be profiled to avoid crevices.

Suositus B3.1.2 — Tuuletus

1. Makuu- ja ruokailutilojen tuuletusjärjestelmän tulisi olla säädettävä siten, että tyydyttävä ilman laatu ja riittävä ilmanvaihto voidaan varmistaa kaikissa sää- ja ilmasto-olosuhteissa.

2. Keskitetty tai huonekohtainen ilmastointijärjestelmä tulisi suunnitella siten,

a) että kaikissa ilmastoiduissa tiloissa voidaan varmistaa tyydyttävä lämpötila ja suhteellinen kosteus verrattuna ulkoilmaan sekä riittävä ilmanvaihto ja ottaa huomioon merellä vallitsevat erityiset olosuhteet sekä melun ja tärinän estäminen; ja

b) että helpotetaan siivousta ja desinfiointia tautien leviämisen estämiseksi.

3. Tämän suosituksen edellisissä kappaleissa tarkoitettuihin ilmastointi- ja tuuletusjärjestelmiin tarvittavan käyttöenergian tulisi olla käytettävissä aina, kun merenkulkijat asuvat tai työskentelevät aluksella ja olosuhteet sitä edellyttävät. Sen tuottamiseen ei tulisi käyttää varavoimaa.

Guideline B3.1.2 — Ventilation

1. The system of ventilation for sleeping rooms and mess rooms should be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure a sufficiency of air movement in all conditions of weather and climate.

2. Air-conditioning systems, whether of a centralized or individual unit type, should be designed to:

a) maintain the air at a satisfactory temperature and relative humidity as compared to outside air conditions, ensure a sufficiency of air changes in all air-conditioned spaces, take account of the particular characteristics of operations at sea and not produce excessive noises or vibrations; and

b) facilitate easy cleaning and disinfection to prevent or control the spread of disease.

3. Power for the operation of the air conditioning and other aids to ventilation required by the preceding paragraphs of this Guideline should be available at all times when seafarers are living or working on board and conditions so require. However, this power need not be provided from an emergency source.

Suositus B3.1.3 — Lämmitys

1. Merenkulkijoiden asuintilojen lämmitysjärjestelmän tulisi toimia aina silloin, kun merenkulkijat asuvat tai työskentelevät aluksella ja olosuhteet sitä edellyttävät.

2. Kaikissa sellaisissa aluksissa, joissa tarvitaan lämmitysjärjestelmää, lämmityksen tulisi perustua lämmintä vettä, ilmaa, sähköä, höyryä tai vastaavaa käyttävään järjestelmään. Asuintilojen lämmitykseen ei kuitenkaan tulisi käyttää höyryä. Lämmitysjärjestelmän tulisi pitää merenkulkijoiden asuintilojen lämpötila tyydyttävällä tasolla niissä sää- ja ilmasto-olosuhteissa, joissa alusta tavallisesti käytetään. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi määritellä lämmitystä koskevat standardit.

3. Lämpöpatterit ja muut lämmityslaitteet tulisi sijoittaa ja tarvittaessa suojata siten, että ne eivät aiheuta palovaaraa tai ole asukkaiden kannalta epämukavia tai vaarallisia.

Guideline B3.1.3 — Heating

1. The system of heating the seafarer accommodation should be in operation at all times when seafarers are living or working on board and conditions require its use.

2. In all ships in which a heating system is required, the heating should be by means of hot water, warm air, electricity, steam or equivalent. However, within the accommodation area, steam should not be used as a medium for heat transmission. The heating system should be capable of maintaining the temperature in seafarer accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met within the trade in which the ship is engaged. The competent authority should prescribe the standard to be provided.

3. Radiators and other heating apparatus should be placed and, where necessary, shielded so as to avoid risk of fire or danger or discomfort to the occupants.

Suositus B3.1.4 — Valaistus

1. Merenkulkijoiden asuintiloissa kaikilla aluksilla tulisi olla sähkövalo. Jos valaistusta varten ei ole kahta erillistä virtapiiriä, lisävalaistukseen voidaan käyttää asianmukaisesti suunniteltuja lamppuja tai hätätilanteisiin tarkoitettua valaistusta.
2. Makuuhyteissä jokaisen vuoteen pääpuoleen tulisi asentaa sähköllä toimiva lukulamppu.
3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi määritellä luonnon- ja keinovaloa koskevat standardit.

Suositus B3.1.5 — Makuuhytit

1. Aluksella tulisi olla tarpeeksi makuupaikkoja merenkulkijoiden ja heidän mahdollisten seuralaistensa mukavuuden varmistamiseksi.
2. Asukkaiden viihtyvyyden lisäämiseksi ja siisteyden ylläpitämiseksi tulisi makuuhyttien yhteyteen suunnitella erillinen kylpyhuone sekä wc edellyttäen, että se on aluksen kokoon, käyttötarkoitukseen ja suunnitteluun nähden mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

3. Merenkulkijoiden makuuhytit tulisi mahdollisuuksien mukaan sijoittaa niin, että vahtivuorossa oleva ja päivällä työskentelevä merenkulkija eivät jaa samaa hyttiä.

4. Alipäällystöön kuuluvien merenkulkijoiden makuuhyteissä tulisi olla enintään kaksi henkilöä hyttiä kohden.
5. Normin A3.1 9 kohdan m-alakohdan soveltamista toiseen konemestariin tulisi harkita edellyttäen, että se on käytännössä mahdollista.
6. Lattiapinta-alaan tulisi laskea mukaan vuoteiden, kaappien, lipastojen ja istuinten viemä tila lukuun ottamatta pieniä tai muodoltaan epäsäännöllisiä tiloja, jotka eivät todellisuudessa lisää vapaata liikkumatilaa ja joihin ei voida sijoittaa huonekaluja.

7. Vuoteiden tulisi olla korkeintaan kahdessa kerroksessa; jos vuoteet on sijoitettu aluksen kyljen suuntaisesti, ei sivuikkunan kohdalla tulisi olla kahta vuodetta päällekkäin.

Guideline B3.1.4 — Lighting

1. In all ships, electric light should be provided in the seafarer accommodation. If there are not two independent sources of electricity for lighting, additional lighting should be provided by properly constructed lamps or lighting apparatus for emergency use.
2. In sleeping rooms an electric reading lamp should be installed at the head of each berth.
3. Suitable standards of natural and artificial lighting should be fixed by the competent authority.

Guideline B3.1.5 — Sleeping rooms

1. There should be adequate berth arrangements on board, making it as comfortable as possible for the seafarer and any partner who may accompany the seafarer.
2. Where the size of the ship, the activity in which it is to be engaged and its layout make it reasonable and practicable, sleeping rooms should be planned and equipped with a private bathroom, including a toilet, so as to provide reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness.
3. As far as practicable, sleeping rooms of seafarers should be so arranged that watches are separated and that no seafarers working during the day share a room with watchkeepers.
4. In the case of seafarers performing the duty of petty officers there should be no more than two persons per sleeping room.
5. Consideration should be given to extending the facility referred to in Standard A3.1, paragraph 9(m), to the second engineer officer when practicable.
6. Space occupied by berths and lockers, chests of drawers and seats should be included in the measurement of the floor area. Small or irregularly shaped spaces which do not add effectively to the space available for free movement and cannot be used for installing furniture should be excluded.
7. Berths should not be arranged in tiers of more than two; in the case of berths placed along the ship's side, there should be only a single tier where a sidelight is situated above a berth.

8. Jos vuoteet ovat kahdessa kerroksessa, alemman vuoteen tulisi olla vähintään 30 senttimetrin korkeudella lattiasta; ylempi vuode tulisi sijoittaa suunnilleen alemman vuoteen pohjan ja kattopalkkien alareunan puoleen väliin.

9. Vuoteen runko ja mahdollinen laita tulisi olla asianmukaista kovaa ja sileää materiaalia, joka ei ruostu tai johon syöpäläiset eivät voi pesiytyä.

10. Jos vuoteessa on putkirunko, sen tulisi olla täysin umpinainen eikä siinä saisi olla reikiä, joihin syöpäläiset voisivat pesiytyä.

11. Jokaisessa vuoteessa tulisi olla mukava, pehmustettu patja tai yhdistelmä, johon kuuluu pehmustettu petauspatja ja jousitettu pohja tai joustinpatja. Patjan ja sen jousituksen tulisi olla asianmukaista materiaalia. Pehmusteena ei tulisi käyttää materiaalia, johon syöpäläisten voisivat pesiytyä.

12. Jos vuoteet on sijoitettu päällekkäin, ylemmän vuoteen patjan tai jousitetun pohjan alla tulisi olla pölytiivis pohjalevy.

13. Huonekalujen tulisi olla sileää ja kovaa materiaalia, joka ei väänny tai ruostu.

14. Makuuhyttien sivuikkunoissa tulisi olla verhot tai vastaavat.

15. Makuuhyteissä tulisi olla peili, pieniä kaappeja henkilökohtaisia tarvikkeita varten, kirjahylly ja riittävä määrä vaatekoukkuja.

Suositus B3.1.6 — Ruokailutilat

1. Ruokailutilat voivat olla joko yhteisiä tai erillisiä aluksen koon ja merenkulkijoiden erilaisista kulttuureista tai uskonnoista johtuvien sosiaalisten tarpeiden mukaan. Asiasta päättäminen edellyttää laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajien kuulemista ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymistä.

2. Jos merenkulkijoiden ruokailutilat ovat erilliset, tulisi

a) päälliköllä ja päällystöllä olla oma ruokailutila; ja

b) alipäällystöllä ja muilla merenkulkijoilla

8. The lower berth in a double tier should be not less than 30 centimetres above the floor; the upper berth should be placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deckhead beams.

9. The framework and the lee-board, if any, of a berth should be of approved material, hard, smooth, and not likely to corrode or to harbour vermin.

10. If tubular frames are used for the construction of berths, they should be completely sealed and without perforations which would give access to vermin.

11. Each berth should be fitted with a comfortable mattress with cushioning bottom or a combined cushioning mattress, including a spring bottom or a spring mattress. The mattress and cushioning material used should be made of approved material. Stuffing of material likely to harbour vermin should not be used.

12. When one berth is placed over another, a dust-proof bottom should be fitted beneath the bottom mattress or spring bottom of the upper berth.

13. The furniture should be of smooth, hard material not liable to warp or corrode.

14. Sleeping rooms should be fitted with curtains or equivalent for the sidelights.

15. Sleeping rooms should be fitted with a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

Guideline B3.1.6 — Mess rooms

1. Mess room facilities may be either common or separate. The decision in this respect should be taken after consultation with seafarers' and shipowners' representatives and subject to the approval of the competent authority. Account should be taken of factors such as the size of the ship and the distinctive cultural, religious and social needs of the seafarers.

2. Where separate mess room facilities are to be provided to seafarers, then separate mess rooms should be provided for:

a) master and officers; and

b) petty officers and other seafarers.

oma ruokailutila.

3. Muilla kuin matkustaja-aluksilla merenkulkijoiden ruokailutilan lattiapinta-alan tulisi olla vähintään 1,5 neliömetriä kutakin istuinpaikkaa varten.

4. Kaikilla aluksilla ruokailutiloissa tulisi olla pöydät ja riittävästi tarkoituksenmukaisia kiinteitä tai siirrettäviä istuimia kaikkia niitä merenkulkijoita varten, jotka mahdollisesti käyttävät niitä samanaikaisesti.

5. Aluksella olevien merenkulkijoiden käytettävissä tulisi aina olla:

a) sopivaan paikkaan sijoitettu riittävän tilava jääkaappi, joka vastaa ruokailutilaa tai ruokailutiloja käyttävän henkilömäärän tarpeita;

b) mahdollisuus saada lämmintä juotavaa; ja

c) mahdollisuus saada kylmää vettä.

6. Jos ruokailutiloista ei pääse keittiöön, tulisi ruokailuvälineille järjestää asianmukaiset säilytys- ja pesutilat.

7. Pöytätasojen ja istuimien pintamateriaalin tulisi kestää kosteutta.

Suositus B3.1.7 — Saniteettitilat

1. Pesualtaiden ja kylpyammeiden tulisi olla riittävän tilavia ja valmistettu asianmukaisesta materiaalista, jonka pinta ei halkeile, lohkeile tai syövy.

2. Kaikkien wc-istuimien tulisi olla asianmukaista mallia, jossa on wc-kohtainen, säädettävä huuhtelumekanismi, joka perustuu runsaaseen vesihuuhteluun, paineilmaan tai muuhun huuhteluaineeseen, joka on aina käytettävissä.

3. Useammalle kuin yhdelle henkilölle tarkoitetuissa saniteettitiloissa tulisi edellyttää;

a) että niiden lattiat on asianmukaisesti viemäröity ja valmistettu asianmukaisesta, kosteisiin tiloihin tarkoitetusta kestävästä materiaalista;

b) että niiden laipiot ovat vesitiiviitä 23 senttimetrin korkeudelle lattiatasosta ja valmistettu teräksestä tai muusta asianmukaisesta materiaalista;

c) että tiloissa on riittävä valaistus, lämmitys ja tuuletus;

3. On ships other than passenger ships, the floor area of mess rooms for seafarers should be not less than 1.5 square metres per person of the planned seating capacity.

4. In all ships, mess rooms should be equipped with tables and appropriate seats, fixed or movable, sufficient to accommodate the greatest number of seafarers likely to use them at any one time.

5. There should be available at all times when seafarers are on board:

a) a refrigerator, which should be conveniently situated and of sufficient capacity for the number of persons using the mess room or mess rooms;

b) facilities for hot beverages; and

c) cool water facilities.

6. Where available pantries are not accessible to mess rooms, adequate lockers for mess utensils and proper facilities for washing utensils should be provided.

7. The tops of tables and seats should be of damp-resistant material.

Guideline B3.1.7 — Sanitary accommodation

1. Washbasins and tub baths should be of adequate size and constructed of approved material with a smooth surface not liable to crack, flake or corrode.

2. All toilets should be of an approved pattern and provided with an ample flush of water or with some other suitable flushing means, such as air, which are available at all times and independently controllable.

3. Sanitary accommodation intended for the use of more than one person should comply with the following:

a) floors should be of approved durable material, impervious to damp, and should be properly drained;

b) bulkheads should be of steel or other approved material and should be watertight up to at least 23 centimetres above the level of the deck;

c) the accommodation should be sufficiently lit, heated and ventilated;

d) että erilliset wc-tilat sijoitetaan sopivasti lähelle makuu- ja pesutiloja siten, etteivät ne ole suoraan yhteydessä makuuhytteihin tai sellaiseen makuuhyttejä ja wc:tä yhdistävään käytävään, johon ei ole muuta pääsytietä; tätä ei kuitenkaan tarvitse noudattaa siinä tapauksessa, että wc on sijoitettu sellaisten makuuhyttien väliin, joihin on majoitettu yhteensä enintään neljä merenkulkijaa; ja

e) että samaan tilaan sijoitetut useammat wc-istuimet on yksityisyyden varmistamiseksi erotettu toisistaan väliseinillä.

4. Merenkulkijoiden käyttöön tarkoitetuissa pesulatiloissa tulisi olla:

a) pesukoneet;

b) kuivauskoneet tai riittävästi lämmitetyt ja tuuletettavat kuivaustilat; ja

c) silitysrauta ja -lauta tai vastaavat.

d) toilets should be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and wash rooms, without direct access from the sleeping rooms or from a passage between sleeping rooms and toilets to which there is no other access; this requirement does not apply where a toilet is located in a compartment between two sleeping rooms having a total of not more than four seafarers; and

e) where there is more than one toilet in a compartment, they should be sufficiently screened to ensure privacy.

4. The laundry facilities provided for seafarers' use should include:

a) washing machines;

b) drying machines or adequately heated and ventilated drying rooms; and

c) irons and ironing boards or their equivalent.

Suositus B3.1.8 — Sairashytit

1. Sairashytit tulisi suunnitella siten, että ne estävät tarttuvien tautien leviämistä, mahdollistavat ensiavun antamisen ja toimivat vastaanottotiloina.

2. Sisäänkäynti, vuodepaikat, valaistus, tuuletus, lämmitys ja vesihuolto tulisi suunnitella siten, että niillä edistetään potilaiden hoitoa ja hyvinvointia.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi määritellä tarvittavien sairaspaikkojen lukumäärä.

4. Sairasosastolla tai sen välittömässä läheisyydessä tulisi olla yksinomaan potilaskäyttöön varattu saniteettitila, jossa tulisi olla vähintään wc-istuin, pesuallas ja amme tai suihku.

Guideline B3.1.8 — Hospital accommodation

1. The hospital accommodation should be designed so as to facilitate consultation and the giving of medical first aid and to help prevent the spread of infectious diseases.

2. The arrangement of the entrance, berths, lighting, ventilation, heating and water supply should be designed to ensure the comfort and facilitate the treatment of the occupants.

3. The number of hospital berths required should be prescribed by the competent authority.

4. Sanitary accommodation should be provided for the exclusive use of the occupants of the hospital accommodation, either as part of the accommodation or in close proximity thereto. Such sanitary accommodation should comprise a minimum of one toilet, one washbasin and one tub or shower.

Suositus B3.1.9 — Muut tilat

1. Jos koneosaston henkilökunnan vaatteidenvaihtoa varten on varattu erillinen tila, sen tulisi:

a) sijaita konehuoneen ulkopuolella helppopääsyisessä paikassa; ja

b) olla varustettu henkilökohtaisilla vaatekaapeilla sekä ammeella ja/tai suihkulla sekä pesualtaalla, joissa on juokseva lämmin ja

Guideline B3.1.9 — Other facilities

1. Where separate facilities for engine department personnel to change their clothes are provided, they should be:

a) located outside the machinery space but with easy access to it; and

b) fitted with individual clothes lockers as well as with tubs or showers or both and washbasins having hot and cold running

kylmä makea vesi.

Suositus B3.10 — Vuodevaatteita, ruokailuvälineitä ja muita seikkoja koskevat määräykset

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi harkita, voisiko se hyväksyä periaatteet, jotka edellyttävät että,

a) laivanvarustaja järjestää aluksella oleville merenkulkijoille puhtaat vuodevaatteet ja ruokailuvälineet ja että merenkulkijat palauttavat ne päällikön määräämänä ajankohtana, kun työsuhde aluksella päättyy;

b) vuodevaatteet ovat hyvälaatuisia ja lautaset, kupit ja muut ruokailuvälineet asianmukaista materiaalia, joka on helppo pitää puhtaana; ja

c) laivanvarustaja huolehtii merenkulkijoiden pyyhkeistä, saippuasta ja wc-paperista.

Suositus B3.1.11 — Virkistysmahdollisuudet, posti ja vierailut aluksella

1. Merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä johtuen virkistysmahdollisuuksia ja palveluita tulisi tarkastella usein ja huolehtia siitä, että ne vastaavat merenkulkijoiden muuttuvia tarpeita.

2. Virkistykseen tarkoitetuissa tiloissa tulisi olla ainakin kirjahylly ja mahdollisuus lukemiseen, kirjoittamiseen ja, mahdollisuuksien mukaan, peleihin.

3. Virkistykseen tarkoitettuja tiloja suunniteltaessa toimivaltaisen viranomaisen tulisi harkita kanttiinin tarpeellisuutta.

4. Lisäksi tulisi harkita, voitaisiinko merenkulkijoille järjestää ilman, että heille aiheutuu siitä kustannuksia

a) tupakointitila;

b) television katseluun ja radion kuunteluun tarkoitettu tila;

c) elokuvanäytöksiä ja riittävä filmivalikoima matkan ajaksi siten, että tarvittaessa ohjelmistoa voidaan tietyin väliajoin vaihtaa;

d) urheiluvälineitä, kuten kuntoiluvälineitä, pöytä- ja salipelejä;

e) uintimahdollisuus;

fresh water.

Guideline B3.1.10 — Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

1. Each Member should consider applying the following principles:

a) clean bedding and mess utensils should be supplied by the shipowner to all seafarers for use on board during service on the ship, and such seafarers should be responsible for their return at times specified by the master and on completion of service in the ship;

b) bedding should be of good quality, and plates, cups and other mess utensils should be of approved material which can be easily cleaned; and

c) towels, soap and toilet paper for all seafarers should be provided by the shipowner.

Guideline B3.1.11 — Recreational facilities, mail and ship visit arrangements

1. Recreational facilities and services should be reviewed frequently to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of seafarers resulting from technical, operational and other developments in the shipping industry.

2. Furnishings for recreational facilities should as a minimum include a bookcase and facilities for reading, writing and, where practicable, games.

3. In connection with the planning of recreation facilities, the competent authority should give consideration to the provision of a canteen.

4. Consideration should also be given to including the following facilities at no cost to the seafarer, where practicable:

a) a smoking room;

b) television viewing and the reception of radio broadcasts;

c) showing of films, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and, where necessary, changed at reasonable intervals;

d) sports equipment including exercise equipment, table games and deck games;

e) where possible, facilities for swimming;

f) kirjasto, joka olisi riittävän suuri matkan kestoa ajatellen ja sisältäisi ammattikirjallisuuden ohella muita kirjoja ja jonka valikoima vaihtuisi kohtuullisin väliajoin;

g) mahdollisuus harrastaa käsitöitä vapaa-aikana;

h) viihde-elektroniikkalaitteita, kuten radio, televisio, videonauhuri, DVD/CD-soitin, henkilökohtainen tietokone ja ohjelmistoja sekä kasettinauhuri/-soitin;

i) mahdollisuuksien mukaan baari, edellyttäen ettei se ole vastoin kansallisia, uskonnollisia tai sosiaalisia tapoja; ja

j) mahdollisuus käyttää aluksen puhelinjärjestelmää maihin suuntautuviin puheluihin sekä sähköpostia ja Internetiä mahdollisesti kohtuullista korvausta vastaan edellyttäen, että kyseinen yhteys on käytettävissä.

5. Merenkulkijoiden postinkulun luotettavuus ja mahdollisimman nopea toiminta tulisi asianmukaisesti varmistaa. Lisäksi tulisi harkita, voitaisiinko merenkulkijat vapauttaa ylimääräisistä postituskuluista silloin, kun posti on lähetettävä edelleen syistä, jotka eivät riipu heistä.

6. Jos sovellettavasta kansallisesta tai kansainvälisestä lainsäädännöstä tai määräyksistä ei muuta johdu, tulisi harkita toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan, että merenkulkijan puoliso, sukulaiset tai ystävät voivat nopeasti saada luvan vierailla aluksella sen ollessa satamassa. Vierailujen suhteen tulisi noudattaa mahdollisia turvallisuusmääräyksiä.

7. Lisäksi tulisi harkita, voitaisiinko merenkulkijoille antaa lupa ottaa mukaan puolisonsa satunnaisille matkoille silloin, kun se on käytännössä mahdollista ja kohtuullista. Puolisoiden tulisi olla asianmukaisesti vakuutettuja tapaturman ja sairauden varalta ja laivanvarustajien tulisi kaikin tavoin avustaa merenkulkijoita näiden vakuutuksien hankkimisessa.

f) a library containing vocational and other books, the stock of which should be adequate for the duration of the voyage and changed at reasonable intervals;

g) facilities for recreational handicrafts;

h) electronic equipment such as a radio, television, video recorders, DVD/CD player, personal computer and software and cassette recorder/player;

i) where appropriate, the provision of bars on board for seafarers unless these are contrary to national, religious or social customs; and

j) reasonable access to ship-to-shore telephone communications, and email and Internet facilities, where available, with any charges for the use of these services being reasonable in amount.

5. Every effort should be given to ensuring that the forwarding of seafarers' mail is as reliable and expeditious as possible. Efforts should also be considered for avoiding seafarers being required to pay additional postage when mail has to be readdressed owing to circumstances beyond their control.

6. Measures should be considered to ensure, subject to any applicable national or international laws or regulations, that whenever possible and reasonable seafarers are expeditiously granted permission to have their partners, relatives and friends as visitors on board their ship when in port. Such measures should meet any concerns for security clearances.

7. Consideration should be given to the possibility of allowing seafarers to be accompanied by their partners on occasional voyages where this is practicable and reasonable. Such partners should carry adequate insurance cover against accident and illness; the shipowners should give every assistance to the seafarer to effect such insurance.

Suositus B3.1.12 — Melun ja tärinän torjunta

1. Asumiseen, ruokailuun ja virkistykseen tarkoitettujen tilojen tulisi sijaita mahdollisimman etäällä aluksen melua aiheuttavista koneista, ohjauskonehuoneista, kansivinsseis-

Guideline B3.1.12 — Prevention of noise and vibration

1. Accommodation and recreational and catering facilities should be located as far as practicable from the engines, steering gear rooms, deck winches, ventilation, heating

tä sekä tuuletus-, lämmitys- ja ilmastointikoneista ja muista kovaäänisistä laitteista.

2. Meluisten tilojen laipio-, katto- ja kansisekä konehuoneen itsestään sulkeutuvien ovien rakenteissa ja pinnoissa tulisi käyttää akustista, ääntä eristävää tai muuta tarkoitukseen sopivaa materiaalia.

3. Konehuoneiden ja muiden vastaavien tilojen yhteydessä tulisi mahdollisuuksien mukaan olla konehenkilökunnalle tarkoitettu äänieristetty keskusvalvomo. Työskentelytilojen, kuten koneverstaan tulisi mahdollisuuksien mukaan sijaita erillään konehuoneesta ja koneiden käytöstä johtuvasta melusta, jota tulisi pyrkiä vähentämään.

4. Työ- ja asuintilojen melutason rajojen tulisi vastata niitä ILOn kansainvälisten suosituksien altistumistasoja, jotka sisältyvät ILOn vuodelta 2001 olevaan *työpaikan ympäristötekijöitä koskevaan menettelytapaohjeistoon* sekä mahdollisuuksien mukaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön melutasoa koskeviin suosituksiin ja muihin myöhempiin täydentäviin asiakirjoihin, jotka koskevat aluksella hyväksyttyä melutasoa. Aluksella tulisi olla merenkulkijoiden käyttöön tarkoitetut jäljennökset asianomaisista asiakirjoista sekä englannin kielellä että aluksen työkielellä.

5. Asumiseen, ruokailuun ja virkistykseen tarkoitettujen tilojen ei tulisi tarpeettomasti altistua voimakkaalle tärinälle.

Sääntö 3.2 — Ruoka ja ruoanpito

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoiden ruoka ja juomavesi on laadultaan hyvää ja että ruokailuolosuhteet täyttävät hygienian vaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla tarjottava ruoka ja juomavesi ovat laadullisesti hyviä ja ravitsevia sekä että niiden määrä vastaa aluksen tarpeita, kun otetaan huomioon erilaiset kulttuuriset ja uskonnolliset taustat.

2. Aluksella olevilla merenkulkijoilla tulee työsuhteensa kestäessä olla oikeus maksuttomaan ruokaan.

3. Aluksen ruoanvalmistuksesta vastaavalla

and air-conditioning equipment and other noisy machinery and apparatus.

2. Acoustic insulation or other appropriate sound-absorbing materials should be used in the construction and finishing of bulkheads, deckheads and decks within the sound-producing spaces as well as self-closing noise-isolating doors for machinery spaces.

3. Engine rooms and other machinery spaces should be provided, wherever practicable, with soundproof centralized control rooms for engine-room personnel. Working spaces, such as the machine shop, should be insulated, as far as practicable, from the general engine-room noise and measures should be taken to reduce noise in the operation of machinery.

4. The limits for noise levels for working and living spaces should be in conformity with the ILO international guidelines on exposure levels, including those in the ILO code of practice entitled *Ambient factors in the workplace*, 2001, and, where applicable, the specific protection recommended by the International Maritime Organization, and with any subsequent amending and supplementary instruments for acceptable noise levels on board ships. A copy of the applicable instruments in English or the working language of the ship should be carried on board and should be accessible to seafarers.

5. No accommodation or recreational or catering facilities should be exposed to excessive vibration.

Regulation 3.2 — Food and catering

Purpose: To ensure that seafarers have access to good quality food and drinking water provided under regulated hygienic conditions

1. Each Member shall ensure that ships that fly its flag carry on board and serve food and drinking water of appropriate quality, nutritional value and quantity that adequately covers the requirements of the ship and takes into account the differing cultural and religious backgrounds.

2. Seafarers on board a ship shall be provided with food free of charge during the period of engagement.

3. Seafarers employed as ships' cooks with

laivakokilla tulee olla työnsä edellyttämä koulutus ja pätevyys.

responsibility for food preparation must be trained and qualified for their position on board ship.

Normi A3.2 — Ruoka ja ruoanpito

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joilla määritellään ne vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat sen lipun alla purjehtivilla aluksilla oleville merenkulkijoille tarkoitetun juomaveden ja ruoan määrää ja laatua sekä ruoanvalmistusta ja sitouduttava edistämään tässä kohdassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten tunnetuksi tekemistä ja täytäntöönpanoa koulutuksen avulla.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla noudatetaan vähimmäisvaatimuksia, jotka edellyttävät:

a) että ruoka- ja juomavesivarastojen suhteen otetaan huomioon merenkulkijoiden määrän ohella uskonnosta ja kulttuurista johtuvat ruoalle asetettavat vaatimukset, matkan pituus ja luonne, ravintoarvo ja monipuolisuuden tarve,

b) että ruoanvalmistuksesta vastaava osasto on organisoitu ja varustettu siten, että merenkulkijoille tarkoitetut ateriat ovat terveellisiä, riittäviä ja monipuolisia ja että niiden valmistus- ja ruokailuolosuhteet täyttävät hygienian vaatimukset; ja

c) että ruoanvalmistuksesta vastaavan osaston henkilökunnalla on tehtäviensä edellyttämä asianmukainen koulutus tai ohjaus.

3. Laivanvarustajien on huolehdittava siitä, että laivakokkina työskentelevällä merenkulkijalla on tehtävänsä edellyttämä koulutus, pätevyys ja ammattitaito asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön ja muiden määräysten edellyttämällä tavalla.

4. Tämän normin 3 kohdan vaatimukset tarkoittavat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää tai tunnustamaa koulutusta, johon kuuluu käytännön ruoanlaitto, elintarvike- ja henkilökohtainen hygienia, ruoan varastointi ja varaston valvonta, ympäristönsuojelu sekä ruoanvalmistukseen ja tarjoiluun liittyvä hygienia.

5. Aluksilla, joiden määräysten mukaiseen miehistöön kuuluu vähemmän kuin kymme-

Standard A3.2 — Food and catering

1. Each Member shall adopt laws and regulations or other measures to provide minimum standards for the quantity and quality of food and drinking water and for the catering standards that apply to meals provided to seafarers on ships that fly its flag, and shall undertake educational activities to promote awareness and implementation of the standards referred to in this paragraph.

2. Each Member shall ensure that ships that fly its flag meet the following minimum standards:

a) food and drinking water supplies, having regard to the number of seafarers on board, their religious requirements and cultural practices as they pertain to food, and the duration and nature of the voyage, shall be suitable in respect of quantity, nutritional value, quality and variety;

b) the organization and equipment of the catering department shall be such as to permit the provision to the seafarers of adequate, varied and nutritious meals prepared and served in hygienic conditions; and

c) catering staff shall be properly trained or instructed for their positions.

3. Shipowners shall ensure that seafarers who are engaged as ships' cooks are trained, qualified and found competent for the position in accordance with requirements set out in the laws and regulations of the Member concerned.

4. The requirements under paragraph 3 of this Standard shall include a completion of a training course approved or recognized by the competent authority, which covers practical cookery, food and personal hygiene, food storage, stock control, and environmental protection and catering health and safety.

5. On ships operating with a prescribed manning of less than ten which, by virtue of

nen henkilöä ja joilla toimivaltainen viranomainen miehistön koosta tai käyttötavasta johtuen ei vaadi kokilta täydellistä laivakokin pätevyyttä, on edellytettävä, että jokainen, joka aluksen keittiössä joutuu tekemisiin ruoanvalmistuksen kanssa, on saanut asianmukaisen koulutuksen tai ohjausta elintarvike- ja henkilökohtaisessa hygieniassa sekä elintarvikkeiden käsittelyssä ja varastoinnissa aluksella.

6. Toimivaltainen viranomainen voi, poikkeuksellisten olosuhteiden niin vaatiessa, sallia muunkin kuin täysin pätevä henkilön työskentelevän rajoitetun ajan laivakokkina tietyllä aluksella seuraavaan sopivaan poikkeamissatamaan asti tai enintään yhden kuukauden ajan. Edellytyksenä on kuitenkin se, että erivapauden saanut henkilö on saanut koulutuksen tai ohjausta elintarvike- ja henkilökohtaisessa hygieniassa sekä elintarvikkeiden käsittelyssä ja varastoinnissa aluksella.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on 5 osastossa tarkoitettujen jatkuvaa valvontaa koskevien toimenpiteiden mukaisesti edellytettävä, että aluksen päällikkö tai hänen valtuuttamansa henkilö säännöllisesti tarkastaa aluksen

a) ruoka- ja juomavesivarastot;

b) ruoan ja juomaveden varastointiin ja käsittelyyn käytetyt tilat ja laitteet; ja

c) ruoan valmistukseen ja tarjoiluun liittyvät keittiövälineet ja aluksen keittiön ja laatii siitä asianmukaisen pöytäkirjan.

8. Laivakokkina ei saa työskennellä tai toimia merenkulkija, joka on alle 18-vuotias.

Suositus B3.2 — Ruoka ja ruoanpito

Suositus B3.2.1 — Tarkastus, koulutus, tutkimus ja julkaisutoiminta

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi yhteistyössä muiden asiaan liittyvien laitosten ja organisaatioiden kanssa kerätä ajanmukaista tietoa ravitsemuksesta ja ruoan hankinta-, varastointi-, säilytys-, valmistus- ja tarjoilumenetelmistä kiinnittäen erityistä huomiota aluksilla valmistettavaa ruokaa koskeviin vaatimuksiin. Niiden, jotka toimittavat tai välittävät aluksille elintarvikkeita ja niihin liittyviä laitteita, kuten valmistajien ja välittäji-

the size of the crew or the trading pattern, may not be required by the competent authority to carry a fully qualified cook, anyone processing food in the galley shall be trained or instructed in areas including food and personal hygiene as well as handling and storage of food on board ship.

6. In circumstances of exceptional necessity, the competent authority may issue a dispensation permitting a non-fully qualified cook to serve in a specified ship for a specified limited period, until the next convenient port of call or for a period not exceeding one month, provided that the person to whom the dispensation is issued is trained or instructed in areas including food and personal hygene as well as handling and storage of food on board ship.

7. In accordance with the ongoing compliance procedures under Title 5, the competent authority shall require that frequent documented inspections be carried out on board ships, by or under the authority of the master, with respect to:

a) supplies of food and drinking water;

b) all spaces and equipment used for the storage and handling of food and drinking water; and

c) galley and other equipment for the preparation and service of meals.

8. No seafarer under the age of 18 shall be employed or engaged or work as a ship's cook.

Guideline B3.2 — Food and catering

Guideline B3.2.1 — Inspection, education, research and publication

1. The competent authority should, in cooperation with other relevant agencies and organizations, collect up-to-date information on nutrition and on methods of purchasing, storing, preserving, cooking and serving food, with special reference to the requirements of catering on board a ship. This information should be made available, free of charge or at reasonable cost, to manufacturers of and traders in ships' food supplies and

en, päälliköiden, stuerttien ja kokkien sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisten järjestöjen tulisi voida käyttää sanottua tietoa maksutta tai kohtuullista maksua vastaan. Tiedottamisessa tulisi käyttää käsikirjoja, esitteitä, julisteita, kaavioita tai alan lehdissä julkaistuja ilmoituksia tai muuta asianmukaista tapaa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi laatia ja julkaista suosituksia, jotka koskevat ruoan tuhlauksen välttämistä ja edistävät hygieniaa ja töiden sujuvaa järjestämistä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi yhdessä asiaankuuluvien laitosten ja organisaatioiden kanssa kehittää aluksille tarkoitettua opetus- ja tiedotusmateriaalia, joka liittyy alusten elintarvikkeiden hankintaan ja ruoanvalmistukseen.

4. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi olla läheisessä yhteistyössä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisten järjestöjen samoin kuin niiden kansallisten tai paikallisten viranomaisten kanssa, jotka käsittelevät elintarvikkeiden terveellisyyteen kuuluvia kysymyksiä ja käyttää tarvittaessa niiden palveluja.

Suositus B3.2.2 — Laivakokit

1. Laivakokin pätevyyden edellytyksenä tulisi olla:

a) vähimmäisaika meripalvelua, jonka pituuden toimivaltainen viranomainen määrää ja joka voi riippua merenkulkijan pätevyydestä tai kokemuksesta;

b) toimivaltaisen viranomaisen määräämän kokeen tai vastaavan kokeille tarkoitetun hyväksytyn koulutuksen tai vastaavan tutkinnon suorittaminen.

2. Edellä mainitun kokeen voi järjestää toimivaltainen viranomainen ja myöntää sitä koskevat todistukset tai sen voi järjestää toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja valvoma kokkikoulutusta antava laitos.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tai muun hyväksytyn organisaation tulisi edellyttää, että tämän yleissopimuksen tai laivakokkien pätevyystodistusta koskevan vuodelta 1946 olevan yleissopimuksen (nro 69) ratifioineen jäsenvaltion antama laivakokin pätevyys-

equipment, masters, stewards and cooks, and to shipowners' and seafarers' organizations concerned. Appropriate forms of publicity, such as manuals, brochures, posters, charts or advertisements in trade journals, should be used for this purpose.

2. The competent authority should issue recommendations to avoid wastage of food, facilitate the maintenance of a proper standard of hygiene, and ensure the maximum practicable convenience in working arrangements.

3. The competent authority should work with relevant agencies and organizations to develop educational materials and on-board information concerning methods of ensuring proper food supply and catering services.

4. The competent authority should work in close cooperation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned and with national or local authorities dealing with questions of food and health, and may where necessary utilize the services of such authorities.

Guideline B3.2.2 — Ships' cooks

1. Seafarers should only be qualified as ships' cooks if they have:

a) served at sea for a minimum period to be prescribed by the competent authority, which could be varied to take into account existing relevant qualifications or experience;

b) passed an examination prescribed by the competent authority or passed an equivalent examination at an approved training course for cooks.

2. The prescribed examination may be conducted and certificates granted either directly by the competent authority or, subject to its control, by an approved school for the training of cooks.

3. The competent authority should provide for the recognition, where appropriate, of certificates of qualification as ships' cooks issued by other Members, which have ratified this Convention or the Certification of Ships' Cooks Convention, 1946 (No. 69), or other

todistus hyväksytään.

4 osasto. Terveydensuojelu, sairaanhoito, merimiespalvelut ja sosiaaliturva

Sääntö 4.1 — Sairaanhoito aluksella ja maissa

Tarkoitus: suojella merenkulkijoiden terveyttä ja varmistaa, että he pääsevät viipymättä hoitoon aluksella ja maissa

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että kaikkien sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden terveyttä asianmukaisesti suojellaan ja että he aluksella työskennellessään voivat päästä nopeasti asianmukaiseen hoitoon.

2. Tämän säännön 1 kohdan mukaisen suojelun ja hoidon tulee periaatteessa olla merenkulkijoille maksuton.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen alueella olevien aluksien merenkulkijat, jotka tarvitsevat välitöntä hoitoa, voivat käyttää jäsenvaltion maissa olevia sairaanhoitopalveluja.

4. Ohjeiston terveydensuojelua ja sairaanhoitoa koskevien määräysten mukaisten standardien tarkoituksena on varmistaa, että aluksella olevien merenkulkijoiden terveydensuojelu ja sairaanhoito on mahdollisimman vertailukelpoinen maissa työskentelevien henkilöiden yleisesti käytettävissä olevan hoidon kanssa.

Normi A4.1 — Sairaanhoito aluksella ja maissa

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevillä merenkulkijoilla on mahdollisuus terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, johon sisältyy perushammashuolto ja

a) varmistettava, että merenkulkijoihin sovelletaan yleisiä terveydensuojelua ja sairaanhoitoa koskevia määräyksiä samoin kuin niitä erityismääräyksiä, jotka liittyvät heidän aluksella tekemäänsä työhön;

b) varmistettava, että merenkulkijoiden terveydensuojelu ja sairaanhoito on mahdollisimman vertailukelpoinen sen hoidon kanssa, johon maissa työskentelevillä henkilöillä on

approved body.

Title 4. Health protection, medical care, welfare and social security protection

Regulation 4.1 — Medical care on board ship and ashore

Purpose: To protect the health of seafarers and ensure their prompt access to medical care on board ship and ashore

1. Each Member shall ensure that all seafarers on ships that fly its flag are covered by adequate measures for the protection of their health and that they have access to prompt and adequate medical care whilst working on board.

2. The protection and care under paragraph 1 of this Regulation shall, in principle, be provided at no cost to the seafarers.

3. Each Member shall ensure that seafarers on board ships in its territory who are in need of immediate medical care are given access to the Member's medical facilities on shore.

4. The requirements for on-board health protection and medical care set out in the Code include standards for measures aimed at providing seafarers with health protection and medical care as comparable as possible to that which is generally available to workers ashore.

Standard A4.1 — Medical care on board ship and ashore

1. Each Member shall ensure that measures providing for health protection and medical care, including essential dental care, for seafarers working on board a ship that flies its flag are adopted which:

a) ensure the application to seafarers of any general provisions on occupational health protection and medical care relevant to their duties, as well as of special provisions specific to work on board ship;

b) ensure that seafarers are given health protection and medical care as comparable as possible to that which is generally available to workers ashore, including prompt access

oikeus ja johon sisältyy mahdollisuus diagnoosiin, tarvittaviin lääkkeisiin, hoidon edellyttämiin lääkintävarusteisiin sekä hoitoohjeisiin ja lääketieteelliseen asiantuntemukseen;

c) varmistettava, että merenkulkijoilla on mahdollisuuksien mukaan oikeus poikkeussatamissa käydä viipymättä pätevän lääkärin tai hammaslääkärin vastaanotolla;

d) varmistettava, että aluksella tai maissa vieraassa satamassa olevien merenkulkijoiden terveydensuojelu- ja sairaanhoitopalvelut ovat maksuttomia edellyttäen, että se on jäsenvaltion kansallisen lain ja käytännön mukaista; ja

e) että terveydensuojelu ja sairaanhoito eivät rajoitu vain sairaiden tai loukkaantuneiden merenkulkijoiden hoitoon vaan että siihen kuuluu myös terveyden edistämistä ja terveysvalistusta sekä ennaltaehkäisemistä koskevia ohjelmia ja toimenpiteitä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä lääkärintodistuksen vakiomalli, jota aluksien päälliköt ja lääkintähenkilöstö käyttävät aluksella ja maissa. Todistus ja sen sisältämät tiedot ovat luottamuksellisia eikä niitä saa käyttää muuhun kuin merenkulkijan hoidon edellyttämään tarkoitukseen.

3. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, jotka määrittelevät sen lipun alla purjehtivien aluksien sairaanhoitoon, lääkintävarusteisiin ja lääkintäkoulutukseen liittyvät vaatimukset.

4. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä on vähintään edellytettävä,

a) että kaikilla aluksilla on lääkintäopas, lääkekaappi ja lääkintävarusteet, jotka toimivaltainen viranomainen yksityiskohtaisesti määrittelee ja tarkastaa säännöllisesti. Kansallisia vaatimuksia laadittaessa on otettava huomioon aluksen tyyppi, siellä olevien henkilöiden määrä ja matkan luonne, määränpää ja kesto sekä asiaankuuluvat kansalliset ja kansainväliset suositukset, jotka koskevat lääkinnällisiä standardeja;

b) että aluksilla, joilla on vähintään 100 henkilöä ja joita käytetään tavallisesti yli kolme päivää kestäviin kansainvälisiin matkoihin, on pätevä lääkäri, joka vastaa sairaanhoidosta. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä voidaan myös määritellä muita aluksia,

to the necessary medicines, medical equipment and facilities for diagnosis and treatment and to medical information and expertise;

c) give seafarers the right to visit a qualified medical doctor or dentist without delay in ports of call, where practicable;

d) ensure that, to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care and health protection services while a seafarer is on board ship or landed in a foreign port are provided free of charge to seafarers; and

e) are not limited to treatment of sick or injured seafarers but include measures of a preventive character such as health promotion and health education programmes.

2. The competent authority shall adopt a standard medical report form for use by the ships' masters and relevant onshore and onboard medical personnel. The form, when completed, and its contents shall be kept confidential and shall only be used to facilitate the treatment of seafarers.

3. Each Member shall adopt laws and regulations establishing requirements for onboard hospital and medical care facilities and equipment and training on ships that fly its flag.

4. National laws and regulations shall as a minimum provide for the following requirements:

a) all ships shall carry a medicine chest, medical equipment and a medical guide, the specifics of which shall be prescribed and subject to regular inspection by the competent authority; the national requirements shall take into account the type of ship, the number of persons on board and the nature, destination and duration of voyages and relevant national and international recommended medical standards;

b) ships carrying 100 or more persons and ordinarily engaged on international voyages of more than three days' duration shall carry a qualified medical doctor who is responsible for providing medical care; national laws or regulations shall also specify which other

joilla edellytetään olevan lääkäri. Tällöin otetaan huomioon muun muassa matkan kesto, luonne ja olosuhteet sekä aluksella olevien merenkulkijoiden lukumäärä;

c) että aluksilla, joilla ei ole lääkäriä, on oltava ainakin yksi sairaanhoidosta vastaava merenkulkija, jonka säännöllisiin tehtäviin kuuluu lääkkeiden jakelu tai ainakin yksi henkilö, joka osaa antaa ensiapua. Aluksen sairaanhoidosta vastaavien muiden henkilöiden kuin lääkärien edellytetään suorittaneen tyydyttävästi kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan, vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus) (muutettu), vaatimuksia vastaavan lääkintäkoulutuksen. Merenkulkijoiden, jotka vastaavat ensiavun antamisesta, edellytetään suorittaneen tyydyttävästi STCW-yleissopimuksen vaatimuksia vastaavan ensiapukoulutuksen. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä on määriteltävä hyväksytty koulutustaso, jolloin otetaan huomioon muun muassa matkan kesto, luonne ja olosuhteet sekä aluksella olevien merenkulkijoiden lukumäärä; ja

d) että toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että merellä olevat alukset voivat käyttää olemassa olevaa järjestelmää, joka välittää lääkinnällisiä ohjeita ja asiantuntijapalvelua radion tai satelliitin välityksellä ympäri vuorokauden. Radion tai satelliitin välityksellä saatujen aluksen ja maissa olevan, lääkinnällisiä ohjeita antavan henkilön välisten viestien edelleen välittämisen on oltava maksutonta riippumatta siitä, minkä lipun alla kyseinen alus purjehti.

Suositus B4.1 — Sairaanhoito aluksella ja maissa

Suositus B4.1.1 — Sairaanhoito

1. Määritellessään tarvittavan lääkinnällisen osaamisen tasoa aluksilla, joilla ei tarvitse olla mukana lääkäriä, toimivaltaisen viranomaisen tulisi edellyttää,

a) että aluksella, jolta kahdeksan tunnin kuluessa pääsee asianmukaiseen hoitoon tai sairaalaan, on vähintään yksi tehtävään määrätty

ships shall be required to carry a medical doctor, taking into account, inter alia, such factors as the duration, nature and conditions of the voyage and the number of seafarers on board;

c) ships which do not carry a medical doctor shall be required to have either at least one seafarer on board who is in charge of medical care and administering medicine as part of their regular duties or at least one seafarer on board competent to provide medical first aid; persons in charge of medical care on board who are not medical doctors shall have satisfactorily completed training in medical care that meets the requirements of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978, as amended (STCW); seafarers designated to provide medical first aid shall have satisfactorily completed training in medical first aid that meets the requirements of STCW; national laws or regulations shall specify the level of approved training required taking into account, inter alia, such factors as the duration, nature and conditions of the voyage and the number of seafarers on board; and

d) the competent authority shall ensure by a prearranged system that medical advice by radio or satellite communication to ships at sea, including specialist advice, is available 24 hours a day; medical advice, including the onward transmission of medical messages by radio or satellite communication between a ship and those ashore giving the advice, shall be available free of charge to all ships irrespective of the flag that they fly.

Guideline B4.1 — Medical care on board ship and ashore

Guideline B4.1.1 — Provision of medical care

1. When determining the level of medical training to be provided on board ships that are not required to carry a medical doctor, the competent authority should require that:

a) ships which ordinarily are capable of reaching qualified medical care and medical facilities within eight hours should have at

merenkulkija, joka on suorittanut STCW-yleissopimuksen mukaisen ensiapukoulutuksen ja pystyy välittömästi ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin aluksella sattuneen mahdollisen tapaturman tai sairastapauksen johdosta sekä toimimaan radion tai satelliitin välityksellä saatujen lääkintäohjeiden mukaisesti; ja

b) että kaikilla muilla aluksilla on vähintään yksi tehtävään määrätty merenkulkija, jolla on STCW-yleissopimuksen mukainen sairaanhoitokoulutus, johon kuuluu käytännön kokemus ja koulutus elvytystekniikassa kuten suonensisäisessä hoidossa ja joka pystyy osallistumaan yhteisiin toimenpiteisiin, jotka koskevat merellä oleville aluksille tarkoitetun lääkintäavun antamista sekä huolehtimaan asianmukaisesti sairaiden ja loukkaantuneiden hoidosta sinä aikana, jonka nämä joutuvat olemaan aluksella.

2. Tämän suosituksen 1 kohdassa tarkoitetun koulutuksen tulisi perustua Kansainvälisen laivalääkintäoppaan (*International Medical Guide for Ships*), vaarallisten tavaroiden käsittelyn yhteydessä tapahtuvia tapaturmia koskevan ensiapuoppaan (*Medical First Aid Guide for Use in Accidents involving Dangerous Goods*) ja Kansainvälisen merenkulkualan koulutusoppaan (*Document for Guidance – An International Maritime Training Guide*) uusimpiin painoksiin sekä Kansainvälisen viestikirjan (*International Code of Signals*) lääkintää koskevaan osaan ja vastaaviin kansallisiin oppaisiin.

3. Henkilöiden, joita tämän suosituksen 1 kohdassa tarkoitetaan ja muiden merenkulkijoiden, joilta toimivaltainen viranomainen sitä edellyttää, tulisi noin viiden vuoden välein osallistua jatkokoulutukseen, jonka avulla he voivat päivittää tietonsa ja pysyä mukana kehityksessä.

4. Toimivaltaisen viranomaisen määräämien henkilöiden tulisi säännöllisin, enintään 12 kuukauden väliajoin tarkastaa, että aluksen lääkekaappi ja sen sisältö, lääkintävarusteet ja lääkintäopas pidetään ajan tasalla sekä huolehtia siitä, että kaikkien lääkkeiden merkinnät, vanhenemispäivämäärät, säilytysohjeet ja käyttöohjeet tarkastetaan ja että laitteet ovat asianmukaiset ja toimivat. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ottaa huomioon alan kan-

least one designated seafarer with the approved medical first-aid training required by STCW which will enable such persons to take immediate, effective action in case of accidents or illnesses likely to occur on board a ship and to make use of medical advice by radio or satellite communication; and

b) all other ships should have at least one designated seafarer with approved training in medical care required by STCW, including practical training and training in life-saving techniques such as intravenous therapy, which will enable the persons concerned to participate effectively in coordinated schemes for medical assistance to ships at sea, and to provide the sick or injured with a satisfactory standard of medical care during the period they are likely to remain on board.

2. The training referred to in paragraph 1 of this Guideline should be based on the contents of the most recent editions of the *International Medical Guide for Ships, the Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods, the Document for Guidance - An International Maritime Training Guide, and the medical section of the International Code of Signals* as well as similar national guides.

3. Persons referred to in paragraph 1 of this Guideline and such other seafarers as may be required by the competent authority should undergo, at approximately five-year intervals, refresher courses to enable them to maintain and increase their knowledge and skills and to keep up-to-date with new developments.

4. The medicine chest and its contents, as well as the medical equipment and medical guide carried on board, should be properly maintained and inspected at regular intervals, not exceeding 12 months, by responsible persons designated by the competent authority, who should ensure that the labelling, expiry dates and conditions of storage of all medicines and directions for their use are checked and all equipment functioning as required. In

sainväliset suositukset, muun muassa *Kansainvälisen laivalääkintäoppaan* viimeisin painos sekä muut oppaat, jotka mainitaan tämän suosituksen 2 kohdassa silloin, kun aluksille tarkoitettu kansallinen lääkintäopas hyväksytään tai kun sitä muutetaan ja kun päätetään lääkekaapin sisällöstä ja lääkintävarusteista.

5. Jos vaaralliseksi luokiteltu lasti ei ole mainittu *vaarallisten tavaroiden käsittelyn yhteydessä tapahtuvia tapaturmia koskevan ensiapuoppaan* uusimmassa painoksessa, merenkulkijoille tulisi tiedottaa aineiden laadusta, niihin liittyvistä riskeistä, tarvittavista henkilönsuojaimista, asiaankuuluvista lääkintämenettelyistä ja vasta-aineista. Vaarallisia aineita kuljetettaessa aluksella tulisi aina olla saatavilla tarvittavat vasta-aineet ja henkilönsuojaimet. Näiden tietojen tulisi sisältyä aluksen toimintasuunnitelmaan ja -ohjelmiin, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä ja joita käsitellään säännössä 4.3 ja siihen liittyvissä ohjeiston määräyksissä.

6. Kaikilla aluksilla tulisi olla täydellinen ja ajanmukainen luettelo lääkintäohjeita välittävistä radioasemista. Jos alus on varustettu satelliittiviestintäjärjestelmällä, sillä tulisi olla täydellinen ja ajanmukainen luettelo lääkintäohjeita välittävistä rannikkoasemista. Merenkulkijoita, jotka vastaavat alusten sairaanhoidosta tai ensiavun antamisesta, tulisi opastaa aluksen lääkintäoppaan ja *Kansainvälisen viestikirjan* uusimman painoksen lääkintää koskevan osan käyttämisessä niin, että he ymmärtävät, mitä tietoja neuvoa-antava lääkäri tarvitsee samoin kuin saamansa ohjeet.

Suositus B4.1.2 — Lääkärintodistuksen vakiomalli

1. Tämän ohjeiston A-osassa edellytetty merenkulkijoiden lääkärintodistuksen vakiomalli tulisi suunnitella siten, että sen avulla voidaan helpottaa yksittäisen merenkulkijan terveydentilaan liittyvien tietojen vaihtamista aluksen ja maan välillä siinä tapauksessa, että merenkulkija sairastuu tai loukkaantuu.

adopting or reviewing the ship's medical guide used nationally, and in determining the contents of the medicine chest and medical equipment, the competent authority should take into account international recommendations in this field, including the latest edition of the *International Medical Guide for Ships*, and other guides mentioned in paragraph 2 of this Guideline.

5. Where a cargo which is classified dangerous has not been included in the most recent edition of the *Medical First Aid Guide for Use in Accidents Involving Dangerous Goods*, the necessary information on the nature of the substances, the risks involved, the necessary personal protective devices, the relevant medical procedures and specific antidotes should be made available to the seafarers. Such specific antidotes and personal protective devices should be on board whenever dangerous goods are carried. This information should be integrated with the ship's policies and programmes on occupational safety and health described in Regulation 4.3 and related Code provisions.

6. All ships should carry a complete and up-to-date list of radio stations through which medical advice can be obtained; and, if equipped with a system of satellite communication, carry an up-to-date and complete list of coast earth stations through which medical advice can be obtained. Seafarers with responsibility for medical care or medical first aid on board should be instructed in the use of the ship's medical guide and the medical section of the most recent edition of the *International Code of Signals* so as to enable them to understand the type of information needed by the advising doctor as well as the advice received.

Guideline B4.1.2 — Medical report form

1. The standard medical report form for seafarers required under Part A of this Code should be designed to facilitate the exchange of medical and related information concerning individual seafarers between ship and shore in cases of illness or injury.

Suositus B4.1.3 — Sairaanhoito maissa

1. Maissa olevien merenkulkijoiden hoitoon tarkoitettujen sairaanhoitolaitosten tulisi olla tarkoituksenmukaisia ja riittäviä. Lääkäreillä, hammaslääkäreillä ja muilla lääkintähenkilöillä tulisi olla asianmukainen pätevyys.

2. Satamassa olevilla merenkulkijoilla tulisi olla mahdollisuus

a) saada sairastuessaan tai loukkaantuessaan polikliinista hoitoa;

b) tarvittaessa sairaalahoitoa; ja

c) hammashoitoa, erityisesti silloin, kun kysymyksessä on kiireellinen tapaus.

3. Sairastuneen merenkulkijan hoidosta tulisi asianmukaisesti huolehtia. Erityisesti tulisi varmistaa, että merenkulkijat riippumatta siitä, mikä on heidän kansallisuutensa tai uskonnollinen vakaumuksensa, voivat nopeasti ja vaivattomasti päästä maissa oleville klinikoille ja sairaaloihin. Tarvittaessa saatua hoitoa tulisi täydentää järjestämällä jatkohoitoa, mikäli mahdollista.

Guideline B4.1.3 — Medical care ashore

1. Shore-based medical facilities for treating seafarers should be adequate for the purposes. The doctors, dentists and other medical personnel should be properly qualified.

2. Measures should be taken to ensure that seafarers have access when in port to:

a) outpatient treatment for sickness and injury;

b) hospitalization when necessary; and

c) facilities for dental treatment, especially in cases of emergency.

3. Suitable measures should be taken to facilitate the treatment of seafarers suffering from disease. In particular, seafarers should be promptly admitted to clinics and hospitals ashore, without difficulty and irrespective of nationality or religious belief, and, whenever possible, arrangements should be made to ensure, when necessary, continuation of treatment to supplement the medical facilities available to them.

Suositus B4.1.4 — Muille aluksille annettava lääkintäapu ja kansainvälinen yhteistyö

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi harkita osallistumista kansainväliseen yhteistyöhön, joka koskee terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon liittyviä avustus- ja tutkimusohjelmia. Yhteistyö voisi kohdistua:

a) merellä tapahtuvien yhteisten etsintä- ja pelastusoperaatioiden kehittämiseen ja koordinointiin sekä nopean lääkintäavun ja evakuoinnin järjestämiseen aluksella vakavasti sairastuneille esimerkiksi käyttämällä hyväksi määräajoin aluksen sijainnin ilmoittavia tietojärjestelmiä, pelastuskeskuksia ja -helikoptereita vuodelta 1979 olevan etsintä- ja pelastuspalvelua merellä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (International Convention on Maritime Search and Rescue)(muutettu) ja lento- ja meripelastuskäsikirjan (*International Aeronautical and Maritime Search and Rescue Manual, IAMSAR*) mukaisesti;

b) merellä olevien ja sinne sijoitettavien lääkäri-, sairaala- ja pelastusvalmiudet omaa-

Guideline B4.1.4 — Medical assistance to other ships and international cooperation

1. Each Member should give due consideration to participating in international cooperation in the area of assistance, programmes and research in health protection and medical care. Such cooperation might cover:

a) developing and coordinating search and rescue efforts and arranging prompt medical help and evacuation at sea for the seriously ill or injured on board a ship through such means as periodic ship position reporting systems, rescue coordination centres and emergency helicopter services, in conformity with the International Convention on Maritime Search and Rescue, 1979, as amended, and the *International Aeronautical and Maritime Search and Rescue (IAMSAR*) Manual;

b) making optimum use of all ships carrying a doctor and stationing ships at sea which

vien aluksien optimaaliseen hyödyntämiseen;

c) sellaisten kansainvälisten luettelojen laatimiseen ja ylläpitämiseen, jotka sisältävät maailmanlaajuisesti tiedot merenkulkijoiden käytettävissä olevista hoitomahdollisuuksista ja lääkäreistä äkillisissä hätätapauksissa;

d) kiireellistä hoitoa vaativien merenkulkijoiden maihin siirtämiseen;

e) ulkomailla sairaalaan joutuneiden merenkulkijoiden mahdollisimman pikaiseen kotiin lähettämiseen. Huomioon tulisi kuitenkin ottaa hoitavan lääkärin mielipide ja potilaan toiveet ja tarpeet;

f) henkilökohtaisen avun järjestämiseen niille merenkulkijoille, jotka mahdollisesti sitä tarvitsevat kotimatkan aikana. Huomioon tulisi kuitenkin ottaa hoitavan lääkärin mielipide ja potilaan toiveet ja tarpeet;

g) merenkulkijoille tarkoitettujen terveyskeskuksien perustamiseen, joiden tarkoituksena on

(i) merenkulkijoiden terveydentilaa, lääkintähoitoa ja ennaltaehkäisevää terveydenhoitoa koskeva tutkimus;

(ii) merenkulun lääkintä- ja terveydenhoitohenkilöstön kouluttaminen;

h) merenkulkijoiden työtapaturmia, ammattitauteja ja kuolleisuutta koskevien tilastotietojen kokoamiseen ja arviointiin sekä tilastojen yhdistämiseen ja harmonisointiin mahdollisten kansallisten, eri työntekijäryhmien työtapaturmia ja ammattitauteja koskevien tilastojen kanssa;

i) teknisten tietojen sekä opetusmateriaalin ja henkilöstön kansainvälisen vaihdon sekä kansainvälisten kurssien, seminaarien ja työryhmien järjestämiseen;

j) kaikille satamissa oleville merenkulkijoille tarkoitettujen erityisten terapia- sekä ennalta estävien terveyden- ja sairaanhoitopalvelujen järjestämiseen tai mahdollisuuteen käyttää yleisiä terveyden- ja sairaanhoito- sekä kuntoutuspalveluja; ja

k) kuolleiden merenkulkijoiden ruumiiden tai tuhkan kotimatkan järjestämiseen niin pian kuin se käytännössä on mahdollista. Tällöin tulisi ottaa huomioon lähiomaisen toiveet.

2. Merenkulkijoiden terveyden suojelua ja sairaanhoitoa koskevan kansainvälisen yhteistyön tulisi perustua kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai jäsenvaltioiden välisiin neuvotteluihin.

can provide hospital and rescue facilities;

c) compiling and maintaining an international list of doctors and medical care facilities available worldwide to provide emergency medical care to seafarers;

d) landing seafarers ashore for emergency treatment;

e) repatriating seafarers hospitalized abroad as soon as practicable, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;

f) arranging personal assistance for seafarers during repatriation, in accordance with the medical advice of the doctors responsible for the case, which takes into account the seafarer's wishes and needs;

g) endeavouring to set up health centres for seafarers to:

(i) conduct research on the health status, medical treatment and preventive health care of seafarers; and

(ii) train medical and health service staff in maritime medicine;

h) collecting and evaluating statistics concerning occupational accidents, diseases and fatalities of seafarers and integrating and harmonizing the statistics with any existing national system of statistics on occupational accidents and diseases covering other categories of workers;

i) organizing international exchanges of technical information, training material and personnel, as well as international training courses, seminars and working groups;

j) providing all seafarers with special curative and preventive health and medical services in port, or making available to them general health, medical and rehabilitation services; and

k) arranging for the repatriation of the bodies or ashes of deceased seafarers, in accordance with the wishes of the next of kin and as soon as practicable.

2. International cooperation in the field of health protection and medical care for seafarers should be based on bilateral or multilateral agreements or consultations among Members.

Suositus B4.1.5 — Merenkulkijoiden huollettavat

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi huolehtia, että sen alueella asuvien merenkulkijoiden huollettavilla on oikeus asianmukaisiin ja riittäviin sairaanhoitopalveluihin siihen asti, kunnes jäsenvaltio on kehittänyt yleisen, kaikkia työntekijöitä ja heidän perheenjäseniään koskevan sairaanhoitojärjestelmän. Jos tällaista järjestelmää ei vielä ole, jäsenvaltion tulisi ilmoittaa Kansainväliselle työtoimistolle niistä toimenpiteistä, joihin se on tässä tarkoituksessa ryhtynyt.

Guideline B4.1.5 — Dependants of seafarers

1. Each Member should adopt measures to secure proper and sufficient medical care for the dependants of seafarers domiciled in its territory pending the development of a medical care service which would include within its scope workers generally and their dependants where such services do not exist and should inform the International Labour Office concerning the measures taken for this purpose.

Sääntö 4.2 — Laivanvarustajan vastuu

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijat ovat turvattuja työstä johtuvan sairauden, tapaturman tai kuoleman aiheuttaman taloudellisen menetyksen varalta

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevät merenkulkijat ovat ohjeiston edellyttämällä tavalla oikeutettuja saamaan laivanvarustajalta aineellista apua ja tukea sellaisiin rahallisiin vaikeuksiin, jotka aiheutuvat työsuhteen aikana sattuneesta sairastumisesta, tapaturmasta tai kuolemasta tai tehdystä työstä.

2. Tämä sääntö ei vaikuta merenkulkijan käytettävissä oleviin muihin oikeussuojakeinoihin.

Regulation 4.2 — Shipowners' liability

Purpose: To ensure that seafarers are protected from the financial consequences of sickness, injury or death occurring in connection with their employment

1. Each Member shall ensure that measures, in accordance with the Code, are in place on ships that fly its flag to provide seafarers employed on the ships with a right to material assistance and support from the shipowner with respect to the financial consequences of sickness, injury or death occurring while they are serving under a seafarers' employment agreement or arising from their employment under such agreement.

2. This Regulation does not affect any other legal remedies that a seafarer may seek.

Normi A4.2 — Laivanvarustajan vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, jotka edellyttävät, että sen lipun alla purjehtivien aluksien laivanvarustajat vastaavat kaikkien aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden terveydenhuollosta ja sairaanhoidosta seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:

a) laivanvarustajan on vastattava kustannuksista, jotka johtuvat heidän aluksillaan työskentelevän merenkulkijan sairaudesta tai tapaturmasta, joka sattuu merenkulkijan työn aloittamispäivän ja sen päivän välisenä aikana, jolloin hänen katsotaan palanneen kotiin tai aiheutuu tuona aikana olleesta työsuhtees-

Standard A4.2 — Shipowners' liability

1. Each Member shall adopt laws and regulations requiring that shipowners of ships that fly its flag are responsible for health protection and medical care of all seafarers working on board the ships in accordance with the following minimum standards:

a) shipowners shall be liable to bear the costs for seafarers working on their ships in respect of sickness and injury of the seafarers occurring between the date of commencing duty and the date upon which they are deemed duly repatriated, or arising from their employment between those dates;

ta;

b) laivanvarustajan on huolehdittava siitä, että merenkulkija on taloudellisesti turvattu siinä tapauksessa, että hän kuolee tai tulee pitkäaikaisesti työkyvyttömäksi tapaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta siten kuin kansallisessa laissa, merenkulkijan työsopimuksessa tai työehtosopimuksessa edellytetään;

c) laivanvarustajan on vastattava sairaanhoidosta johtuvista kustannuksista, joihin luetaan lääkehoito tarvittavine lääkkeineen, lääkintävälineet sekä muualla kuin kotona asumisesta aiheutuvat asuin- ja elinkustannukset siihen asti, kunnes sairas tai loukkaantunut merenkulkija on toipunut tai kunnes sairaus tai työkyvyttömyys on todettu pysyväksi; ja

d) laivanvarustajan on vastattava hautauskustannuksista, jos merenkulkija työsuhteensa aikana kuolee aluksella tai maissa.

2. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin- ja elinkustannuksista koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa tapaturmapäivästä tai päivästä, jolloin tapaturma sattui tai sairaus alkoi.

3. Jos sairaudesta tai tapaturmasta seuraa työkyvyttömyys, laivanvarustajan on vastattava:

a) täyden palkan maksamisesta niin kauan, kun sairas tai loukkaantunut merenkulkija on aluksella tai kunnes tämä on palannut kotiin siten, kuin tässä yleissopimuksessa edellytetään; ja

b) täyden tai osapalkan maksamisesta kansallisten lakien tai määräysten tai työehtosopimuksen mukaisesti siitä ajankohdasta alkaen, jolloin merenkulkija palasi kotiin tai maihin siihen asti, kunnes hän on toipunut tai kunnes hän on oikeutettu asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin rahallisiin etuuksiin, jos tämä ajankohta on aikaisempi.

4. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta täyden tai osapalkan maksamisesta merenkulkijalle, joka ei enää ole aluksella, koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa tapaturmapäivästä tai päivästä, jolloin tapaturma sattui tai sairaus alkoi.

5. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä lai-

b) shipowners shall provide financial security to assure compensation in the event of the death or long-term disability of seafarers due to an occupational injury, illness or hazard, as set out in national law, the seafarers' employment agreement or collective agreement;

c) shipowners shall be liable to defray the expense of medical care, including medical treatment and the supply of the necessary medicines and therapeutic appliances, and board and lodging away from home until the sick or injured seafarer has recovered, or until the sickness or incapacity has been declared of a permanent character; and

d) shipowners shall be liable to pay the cost of burial expenses in the case of death occurring on board or ashore during the period of engagement.

2. National laws or regulations may limit the liability of the shipowner to defray the expense of medical care and board and lodging to a period which shall not be less than 16 weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Where the sickness or injury results in incapacity for work the shipowner shall be liable:

a) to pay full wages as long as the sick or injured seafarers remain on board or until the seafarers have been repatriated in accordance with this Convention; and

b) to pay wages in whole or in part as prescribed by national laws or regulations or as provided for in collective agreements from the time when the seafarers are repatriated or landed until their recovery or, if earlier, until they are entitled to cash benefits under the legislation of the Member concerned.

4. National laws or regulations may limit the liability of the shipowner to pay wages in whole or in part in respect of a seafarer no longer on board to a period which shall not be less than 16 weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

5. National laws or regulations may ex-

vanvarustajan vastuu voidaan sulkea kokonaan pois silloin,

a) kun tapaturma sattui muualla kuin palveluksessa aluksella;

b) kun tapaturma tai sairaus johtui sairaan, loukkaantuneen tai kuolleen omasta törkeästä laiminlyönnistä; ja

c) kun sairaus tai vamma tarkoituksellisesti salattiin työsuhteen alkaessa.

6. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin-, elin- ja hautauskustannuksista voidaan rajoittaa siltä osin, kuin se kuuluu julkisille viranomaisille.

7. Laivanvarustajan tai hänen edustajansa on huolehdittava sairaan, vammautuneen tai kuolleen merenkulkijan alukselle jääneestä omaisuudesta ja sen palauttamisesta merenkulkijalle tai tämän lähiomaiselle.

clude the shipowner from liability in respect of:

a) injury incurred otherwise than in the service of the ship;

b) injury or sickness due to the wilful misconduct of the sick, injured or deceased seafarer; and

c) sickness or infirmity intentionally concealed when the engagement is entered into.

6. National laws or regulations may exempt the shipowner from liability to defray the expense of medical care and board and lodging and burial expenses in so far as such liability is assumed by the public authorities.

7. Shipowners or their representatives shall take measures for safeguarding property left on board by sick, injured or deceased seafarers and for returning it to them or to their next of kin.

Suositus B4.2 — Laivanvarustajan vastuu

1. Normin A4.2 3 kohdan a-alakohdan mukaiseen täyteen palkkaan ei tarvitse sisällyttää lisiä.

2. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä voidaan edellyttää, että laivanvarustaja ei vastaa sairaan tai loukkaantuneen merenkulkijan kustannuksista siitä ajankohdasta alkaen, kun merenkulkija on oikeutettu hakemaan niistä korvausta pakollisen sairaus-, tapaturma- tai työntekijöiden tapaturmavakuutusjärjestelmän perusteella.

3. Kansallisissa laeissa tai määräyksissä voidaan edellyttää, että vakuutuslaitos korvaa laivanvarustajalle tämän maksamat hautauskustannukset niissä tapauksissa, joissa kuollut merenkulkija on oikeutettu hautausetuuteen sosiaalivakuutuksen tai työntekijöiden vakuutusjärjestelmää koskevien säännöksien nojalla.

Guideline B4.2 — Shipowners' liability

1. The payment of full wages required by Standard A4.2, paragraph 3(a), may be exclusive of bonuses.

2. National laws or regulations may provide that a shipowner shall cease to be liable to bear the costs of a sick or injured seafarer from the time at which that seafarer can claim medical benefits under a scheme of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workers' compensation for

3. National laws or regulations may provide that burial expenses paid by the shipowner shall be reimbursed by an insurance institution in cases in which funeral benefit is payable in respect of the deceased seafarer under laws or regulations relating to social insurance or workers' compensation.

Sääntö 4.3 — Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta

Tarkoitus: varmistaa, että aluksen työympäristö edistää merenkulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden terveyttä suojellaan ja että aluksen työ-, asuin- ja harjoitte-

Regulation 4.3 — Health and safety protection and accident prevention

Purpose: To ensure that seafarers' work environment on board ships promotes occupational safety and health

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships that fly its flag are provided with occupational health protection and live, work and train on board ship in a safe and hygienic

luolosuhteet ovat turvalliset ja hygieeniset.

2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja julkaistava laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustavia järjestöjä kuultuaan kansalliset ohjeet, jotka koskevat terveyttä ja turvallisuutta työssä sen lipun alla purjehtivilla aluksilla. Tällöin tulee ottaa huomioon kansainvälisten järjestöjen, kansallisten hallintojen ja merenkulkualan järjestöjen asiaan liittyvät suositukset, ohjeistot ja standardit.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee, ottaen huomioon asiaankuuluvat kansainväliset asiakirjat, hyväksyä lakeja ja määräyksiä, jotka koskevat ohjeistossa määriteltyjä olosuhteita ja vahvistaa ne säännöt, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä ja tapaturmien torjuntaa sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.

Normi A4.3 — Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta

1. Säännön 4.3 3 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen lakien ja määräyksien on edellytettävä,

a) että jäsenvaltion lipun alla purjehtivia aluksia varten hyväksytään ja toteutetaan terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevia toimintasuunnitelmia ja -ohjelmia, joihin sisältyy riskien arviointi, merenkulkijoiden koulutus ja opastus;

b) asianmukaisia varotoimenpiteitä, joilla pyritään torjumaan aluksella työssä tapahtuvia tapaturmia, vammoja ja sairauksia, mukaan lukien toimenpiteet, joilla pyritään vähentämään tai torjumaan haitallisessa määrin ympäristötekijöille ja kemikaaleille altistumisesta johtuvaa vaaraa samoin kuin aluksen laitteiston ja koneiden käyttämisestä johtuvaa loukkaantumisen tai sairastumisen vaaraa;

c) aluksella toteutettavia ohjelmia, joilla pyritään jatkuvasti torjumaan tapaturmia, vammoja ja sairauksia samoin kuin edistämään terveyttä ja turvallisuutta työssä ja joissa on otettu huomioon ennaltaehkäisevät toimenpiteet, tekninen ja suunnittelullinen valvonta sekä yleisiä ja erityisiä työtehtäviä koskevien menettelyjen ja toimintaohjeiden uudistamistarve; ja

environment.

2. Each Member shall develop and promulgate national guidelines for the management of occupational safety and health on board ships that fly its flag, after consultation with representative shipowners' and seafarers' organizations and taking into account applicable codes, guidelines and standards recommended by international organizations, national administrations and maritime industry organizations.

3. Each Member shall adopt laws and regulations and other measures addressing the matters specified in the Code, taking into account relevant international instruments, and set standards for occupational safety and health protection and accident prevention on ships that fly its flag.

Standard A4.3 — Health and safety protection and accident prevention

1. The laws and regulations and other measures to be adopted in accordance with Regulation 4.3, paragraph 3, shall include the following subjects:

a) the adoption and effective implementation and promotion of occupational safety and health policies and programmes on ships that fly the Member's flag, including risk evaluation as well as training and instruction of seafarers;

b) reasonable precautions to prevent occupational accidents, injuries and diseases on board ship, including measures to reduce and prevent the risk of exposure to harmful levels of ambient factors and chemicals as well as the risk of injury or disease that may arise from the use of equipment and machinery on board ships;

c) on-board programmes for the prevention of occupational accidents, injuries and diseases and for continuous improvement in occupational safety and health protection, involving seafarers' representatives and all other persons concerned in their implementation, taking account of preventive measures, including engineering and design control, substitution of processes and procedures for collective and individual tasks, and the use of

d) määräyksiä, jotka koskevat tarkastuksia, raportointia ja vaarallisten olosuhteiden korjaamista sekä aluksella sattuneiden onnettomuuksien tutkintaa ja raportointia.

2. Määräyksissä, joita tämän normin 1 kohdassa tarkoitetaan:

a) on otettava huomioon ne asiaan liittyvät kansainväliset asiakirjat, jotka yleisesti koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä samoin kuin erityisiä riskejä ja keskityttävä merenkulkijan työhön liittyvien ja merenkulkualan työlle ominaisten tapaturmien, vammojen ja sairauksien torjumiseen;

b) nimenomaisesti todettava, että laivanvarustajat, merenkulkijat ja ne, joita asia koskee, ovat velvollisia noudattamaan asiaan liittyviä standardeja ja aluksen terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevaa toimintasuunnitelmaa ja -ohjelmaa ja kiinnittämään erityistä huomiota alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden työturvallisuuteen ja terveyteen;

c) on todettava, että päälliköllä ja/tai tämän tehtävään määräämällä henkilöllä on erityinen vastuu aluksen terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevan toimintasuunnitelman noudattamisesta ja täytäntöön panemisesta; ja

d) on todettava, että aluksen merenkulkijoiden nimeämällä tai valitsemalla työsuojeluvaltuutetulla on oikeus osallistua aluksen työsuojelutoimikunnan kokouksiin. Alukselle, jossa työskentelee vähintään viisi merenkulkijaa, on perustettava sanottu komitea.

3. Säännön 4.3 3 kohdassa tarkoitettuja lakeja ja määräyksiä on tarkistettava säännöllisesti. Tällöin on kuultava laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä. Tarvittaessa niitä on uudistettava tekniikan kehittymisen ja tutkimuksen mukaisesti siten, että terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevaa toimintasuunnitelmaa ja -ohjelmaa voidaan jatkuvasti kehittää ja edistää jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden työympäristön turvallisuutta.

4. Tämän yleissopimuksen vaatimukset voidaan täyttää siten, että noudatetaan niitä kansainvälisiä sopimuksia, jotka koskevat aluksella olevan työpaikan vaaratekijöille al-

personal protective equipment; and

d) requirements for inspecting, reporting and correcting unsafe conditions and for investigating and reporting on-board occupational accidents.

2. The provisions referred to in paragraph 1 of this Standard shall:

a) take account of relevant international instruments dealing with occupational safety and health protection in general and with specific risks, and address all matters relevant to the prevention of occupational accidents, injuries and diseases that may be applicable to the work of seafarers and particularly those which are specific to maritime employment;

b) clearly specify the obligation of shipowners, seafarers and others concerned to comply with the applicable standards and with the ship's occupational safety and health policy and programme with special attention being paid to the safety and health of seafarers under the age of 18;

c) specify the duties of the master or a person designated by the master, or both, to take specific responsibility for the implementation of and compliance with the ship's occupational safety and health policy and programme; and

d) specify the authority of the ship's seafarers appointed or elected as safety representatives to participate in meetings of the ship's safety committee. Such a committee shall be established on board a ship on which there are five or more seafarers.

3. The laws and regulations and other measures referred to in Regulation 4.3, paragraph 3, shall be regularly reviewed in consultation with the representatives of the shipowners' and seafarers' organizations and, if necessary, revised to take account of changes in technology and research in order to facilitate continuous improvement in occupational safety and health policies and programmes and to provide a safe occupational environment for seafarers on ships that fly the Member's flag.

4. Compliance with the requirements of applicable international instruments on the acceptable levels of exposure to workplace hazards on board ships and on the develop-

tistumisen hyväksyttäviä tasoja ja pannaan täytäntöön terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevat toimintasuunnitelmat ja -ohjelmat.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava,

a) että työssä sattuneet tapaturmat, vammat ja sairaudet asianmukaisesti ilmoitetaan ottaen huomioon Kansainvälisen työjärjestön työtapaturmien ja ammattitautien ilmoittamista ja kirjaamista koskevat ohjeet;

b) että kaikista tapaturmista, vammoista ja sairauksista laaditaan täydelliset tilastot, jotka analysoidaan ja tarvittaessa julkaistaan siten, että niitä koskevan tutkimuksen avulla voidaan ennakoida yleisiä suuntauksia ja niistä ilmeneviä riskitekijöitä; ja

c) että työssä sattuneet tapaturmat tutkitaan.

6. Terveyden ja turvallisuuden suojelua työssä koskevat raportit ja selvitykset on laadittava siten, että merenkulkijoiden henkilötietoja suojataan ja otetaan huomioon Kansainvälisen työjärjestön asiaa koskevat ohjeet.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on yhdessä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa huolehdittava siitä, että merenkulkijoita informoidaan aluksella olevista erityisistä riskeistä esimerkiksi ilmoitustaululla olevilla virallisilla ilmoituksilla, joihin sisältyvät asiaankuuluvat ohjeet.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että laivanvarustajat ottavat huomioon aluksiaan koskevat tilastot sekä toimivaltaisen viranomaisen pitämät yleiset tilastot arvioidessaan terveellisyyteen ja turvallisuuteen liittyviä riskejä työssä.

Suositus B4.3 — Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta

Suositus B4.3.1 — Tapaturmia, vammoja ja sairauksia työssä koskevat määräykset

1. Normin A4.3 edellyttämissä määräyksissä tulisi ottaa huomioon ILOn vuodelta 1996 oleva *ohjeisto tapaturmien torjunnasta aluksissa merellä ja satamassa* ja sen myöhemmät versiot sekä muut ILOn ja muiden kansainvälisten organisaatioiden työsuojeluun

ment and implementation of ships' occupational safety and health policies and programmes shall be considered as meeting the requirements of this Convention.

5. The competent authority shall ensure that:

a) occupational accidents, injuries and diseases are adequately reported, taking into account the guidance provided by the International Labour Organization with respect to the reporting and recording of occupational accidents and diseases;

b) comprehensive statistics of such accidents and diseases are kept, analysed and published and, where appropriate, followed up by research into general trends and into the hazards identified; and

c) occupational accidents are investigated.

6. Reporting and investigation of occupational safety and health matters shall be designed to ensure the protection of seafarers' personal data, and shall take account of the guidance provided by the International Labour Organization on this matter.

7. The competent authority shall cooperate with shipowners' and seafarers' organizations to take measures to bring to the attention of all seafarers information concerning particular hazards on board ships, for instance, by posting official notices containing relevant instructions.

8. The competent authority shall require that shipowners conducting risk evaluation in relation to management of occupational safety and health refer to appropriate statistical information from their ships and from general statistics provided by the competent authority.

Guideline B4.3 — Health and safety protection and accident prevention

Guideline B4.3.1 — Provisions on occupational accidents, injuries and diseases

1. The provisions required under Standard A4.3 should take into account the ILO code of practice entitled *Accident prevention on board ship at sea and in port*, 1996, and subsequent versions and other related ILO and other international standards and guidelines

liittyvät standardit, suositukset ja ohjeistot sekä niissä määritellyt altistumistasot.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi huolehtia siitä, että työpaikkoja varten tarkoitetut terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät kansalliset suositukset koskevat:

a) yleisiä ja perustavaa laatua olevia määräyksiä;

b) aluksen rakenteellisia ominaisuuksia, myös kulkuteihin ja asbestiin liittyviä riskejä;

c) koneita;

d) kosketuspintojen äärimmäisen matalien tai korkeiden lämpötilojen vaikutusta merenkulkijoihin;

e) melun vaikutusta aluksen työpaikoilla ja asuintiloissa;

f) tärinän vaikutusta aluksen työpaikoilla ja asuintiloissa;

g) muiden kuin e- ja f-alakohdissa tarkoitettujen ympäristötekijöiden ja tupakansavun vaikutusta aluksen työpaikoilla ja asuintiloissa;

h) kannella ja sen alla toteutettavia erityisiä varotoimenpiteitä;

i) lastaus- ja purkauslaitteita;

j) palosuojelua ja -torjuntaa;

k) ankkureita, ketjuja ja köysiä;

l) vaarallisia lasteja ja painolasteja;

m) merenkulkijoiden henkilönsuojaimia;

n) suljetuissa tiloissa tehtävää työtä;

o) väsymyksen fyysisiä ja henkisiä vaikutuksia;

p) huume- ja alkoholiriippuvuuden vaikutuksia;

q) HIV-virukselta/AIDSilta suojautumista ja ehkäisyä; ja

r) hätätapauksissa ja onnettomuuksissa toteutettavia toimenpiteitä.

3. Tämän suosituksen 2 kohdassa mainittuihin tekijöihin liittyviä riskejä arvioitaessa ja niistä aiheutuville vaaroille altistumista vähennettäessä tulisi ottaa huomioon se, miten työterveyteen ja tapaturmiin vaikuttavat sellaiset fyysiset tekijät kuten käsin tapahtuva lastin käsittely, melu ja tärinä, kemialliset ja biologiset tekijät, henkinen tasapaino ja väsymyksestä johtuva fyysinen ja henkinen rasitus. Tarvittavia toimenpiteitä harkittaessa tulisi ottaa huomioon, että tärkeämpää kuin merenkulkijoiden henkilönsuojaimet on ennalta

and codes of practice regarding occupational safety and health protection, including any exposure levels that they may identify.

2. The competent authority should ensure that the national guidelines for the management of occupational safety and health address the following matters, in particular:

a) general and basic provisions;

b) structural features of the ship, including means of access and asbestos-related risks;

c) machinery;

d) the effects of the extremely low or high temperature of any surfaces with which seafarers may be in contact;

e) the effects of noise in the workplace and in shipboard accommodation;

f) the effects of vibration in the workplace and in shipboard accommodation;

g) the effects of ambient factors, other than those referred to in subparagraphs (e) and (f), in the workplace and in shipboard accommodation, including tobacco smoke;

h) special safety measures on and below deck;

i) loading and unloading equipment;

j) fire prevention and fire-fighting;

k) anchors, chains and lines;

l) dangerous cargo and ballast;

m) personal protective equipment for seafarers;

n) work in enclosed spaces;

o) physical and mental effects of fatigue;

p) the effects of drug and alcohol dependency;

q) HIV/AIDS protection and prevention; and

r) emergency and accident response.

3. The assessment of risks and reduction of exposure on the matters referred to in paragraph 2 of this Guideline should take account of the physical occupational health effects, including manual handling of loads, noise and vibration, the chemical and biological occupational health effects, the mental occupational health effects, the physical and mental health effects of fatigue, and occupational accidents. The necessary measures should take due account of the preventive principle according to which, among other things,

ehkäiseminen, joka edellyttää muun muassa riskien torjumista niiden syntyessä, työn mukauttamista työntekijän ja erityisesti työpaikan suunnittelun mukaisesti ja vaarallisen korvaamista vaarattomalla tai vähemmän vaarallisella.

4. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi myös erityisesti kiinnittää huomiota työturvallisuuteen silloin, kun on kysymyksessä

a) hätä- ja onnettomuustapaukset;
b) huume- ja alkoholiriippuvuus; ja

c) HIV-virukselta/AIDSilta suojautuminen tai ehkäiseminen.

combating risk at the source, adapting work to the individual, especially as regards the design of workplaces, and replacing the dangerous by the non-dangerous or the less dangerous, have precedence over personal protective equipment for seafarers.

4. In addition, the competent authority should ensure that the implications for health and safety are taken into account, particularly in the following areas:

a) emergency and accident response;
b) the effects of drug and alcohol dependency; and
c) HIV/AIDS protection and prevention.

Suositus B4.3.2 — Melulle altistuminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi yhdessä toimivaltaisten kansainvälisten organisaatioiden sekä asiaankuuluvien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen edustajien kanssa jatkuvasti tarkkailla aluksien melutasoa ja pyrkiä mahdollisuuksien mukaan suojelemaan merenkulkijoita melusta aiheutuvilta haittatekijöiltä.

2. Tämän suosituksen 1 kohdan mukaisessa tarkkailussa tulisi ottaa huomioon liiallisen melualtistuksen haitallinen vaikutus merenkulkijoiden kuuloon, terveyteen ja hyvinvointiin sekä ne määräykset tai suositukset, joiden avulla aluksien melua voitaisiin vähentää ja merenkulkijoita suojella. Tällöin tulisi harkita muun muassa tulisiko:

a) merenkulkijoita informoida siitä vaarasta, joka kuulolle aiheutuu pitkäaikaiselle ja korkealle melutasolle altistumisesta ja opastaa heitä melunsuojelulaitteiden ja varusteiden oikeassa käyttämisessä;
b) merenkulkijoille tarvittaessa antaa hyväksytyt kuulonsuojaimet; ja
c) melutasoihin liittyvät riskit arvioida ja vähentää kaikkien asuin-, ruokailu- ja virkistystilojen sekä konehuoneiden ja muiden konetilojen melualtistusta.

Guideline B4.3.2 — Exposure to noise

1. The competent authority, in conjunction with the competent international bodies and with representatives of shipowners' and seafarers' organizations concerned, should review on an ongoing basis the problem of noise on board ships with the objective of improving the protection of seafarers, in so far as practicable, from the adverse effects of exposure to noise.

2. The review referred to in paragraph 1 of this Guideline should take account of the adverse effects of exposure to excessive noise on the hearing, health and comfort of seafarers and the measures to be prescribed or recommended to reduce shipboard noise to protect seafarers. The measures to be considered should include the following:

a) instruction of seafarers in the dangers to hearing and health of prolonged exposure to high noise levels and in the proper use of noise protection devices and equipment;

b) provision of approved hearing protection equipment to seafarers where necessary; and
c) assessment of risk and reduction of exposure levels to noise in all accommodation and recreational and catering facilities, as well as engine rooms and other machinery spaces.

Suositus B4.3.3 — Tärinälle altistuminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi yh-

Guideline B4.3.3 — Exposure to vibration

1. The competent authority, in conjunction

dessä toimivaltaisten kansainvälisten organisaatioiden sekä asiaankuuluvien laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen edustajien kanssa jatkuvasti tarkkailla aluksien tärinän voimakkuutta ja pyrkiä suojelemaan merenkulkijoita tärinästä aiheutuvilta haittatekijöiltä. Tällöin tulisi mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon myös asiaan liittyvät kansainväliset standardit.

2. Tämän suosituksen 1 kohdan mukaisessa tarkkailussa tulisi ottaa huomioon liialliselle tärinälle altistumisen haitallinen vaikutus merenkulkijoiden terveyteen ja hyvinvointiin sekä määräykset ja suositukset, joiden avulla aluksien tärinää voidaan vähentää ja merenkulkijoita suojella. Tällöin tulisi harkita muun muassa tulisiko:

a) merenkulkijoita informoida pitkäaikaisen tärinälle altistumisen terveydelle aiheuttamista vaaroista;

b) merenkulkijoille tarvittaessa antaa hyväksytyt henkilönsuojaimet; ja

c) tärinään liittyvät riskit arvioida ja vähentää niille altistumista kaikissa asuin-, ruokailu- ja vapaa-ajan tiloissa toimenpiteillä, jotka ovat vuodelta 2001 olevan työpaikan ympäristötekijöitä koskevan ILOn ohjeiston (*Ambient factors in the workplace*) ja sen mahdollisten myöhempien painosten mukaisia ottaen huomioon, että näiden tilojen altistumistaso poikkeaa työpaikkojen altistumistasosta.

Suositus B4.3.4 — Laivanvarustajien velvoitteet

1. Laivanvarustajan velvollisuutta hankkia suojavarusteita tai toteuttaa muita tapaturmien torjumiseksi tarvittavia toimenpiteitä tulisi täydentää määräyksellä, joka edellyttää merenkulkijoiden käyttävän suojavarusteita ja noudattavan asiaankuuluvia tapaturmien torjuntaan ja terveyden suojeluun liittyviä toimenpiteitä.

2. Lisäksi tulisi ottaa huomioon vuodelta 1963 olevan koneiden varustamista suojalaitteilla koskevan yleissopimuksen (nro 119) 7 ja 11 artiklat ja vastaava suositus (nro 118), joiden mukaan työnantaja vastaa siitä, että koneet on varustettu riittävillä suojalaitteilla ja siitä, että niiden käyttö ilman asianmukaisia suojalaitteita estetään ja työntekijä siitä,

with the competent international bodies and with representatives of shipowners' and seafarers' organizations concerned, and taking into account, as appropriate, relevant international standards, should review on an ongoing basis the problem of vibration on board ships with the objective of improving the protection of seafarers, in so far as practicable, from the adverse effects of vibration.

2. The review referred to in paragraph 1 of this Guideline should cover the effect of exposure to excessive vibration on the health and comfort of seafarers and the measures to be prescribed or recommended to reduce shipboard vibration to protect seafarers. The measures to be considered should include the following:

a) instruction of seafarers in the dangers to their health of prolonged exposure to vibration;

b) provision of approved personal protective equipment to seafarers where necessary; and

c) assessment of risks and reduction of exposure to vibration in all accommodation and recreational and catering facilities by adopting measures in accordance with the guidance provided by the ILO code of practice entitled *Ambient factors in the workplace*, 2001, and any subsequent revisions, taking account of the difference between exposure in those areas and in the workplace.

Guideline B4.3.4 — Obligations of shipowners

1. Any obligation on the shipowner to provide protective equipment or other accident prevention safeguards should, in general, be accompanied by provisions requiring their use by seafarers and by a requirement for seafarers to comply with the relevant accident prevention and health protection measures.

2. Account should also be taken of Articles 7 and 11 of the Guarding of Machinery Convention, 1963 (No. 119), and the corresponding provisions of the Guarding of Machinery Recommendation, 1963 (No. 118), under which the obligation to ensure compliance with the requirement that machinery in use is properly guarded, and its use without appro-

että hän pidättäytyy koneen käyttämisestä silloin, kun siihen kuuluvat suojalaitteet eivät ole paikallaan eikä tee koneeseen kuuluvia suojalaitteita tehottomiksi.

priate guards prevented, rests on the employer, while there is an obligation on the worker not to use machinery without the guards being in position nor to make inoperative the guards provided.

Suositus B4.3.5 — Raportointi ja tilastojen kokoaminen

1. Kaikki työssä tapahtuneet tapaturmat, vammat ja sairaudet tulisi raportoida siten, että ne voidaan tutkia ja että niistä voidaan laatia täydelliset tilastot, jotka voidaan analysoida ja julkaista. Huomioon tulisi ottaa asianomaisten merenkulkijoiden henkilötietojen suoja. Raporttien ei tulisi rajoittua ainoastaan alukseen liittyviin kuolemantapauksiin tai tapaturmiin.

2. Tämän suosituksen 1 kohdan tarkoittamissa tilastoissa tulisi mahdollisuuksien mukaan ilmoittaa työssä tapahtuneiden tapaturmien, vammojen sekä sairauksien lukumäärä, luonne, syyt ja seuraukset, se aluksen osasto, jossa onnettomuus tapahtui sekä tapahtuiko se aluksen ollessa merellä vai satamassa.

3. Kunkin jäsenvaltion tulisi ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön mahdollisesti laatima merenkulkijoiden tapaturmien rekisteröimistä koskeva järjestelmä tai muu asiaa koskeva kansainvälinen onnettomuuksien rekisteröintijärjestelmä tai malli.

Guideline B4.3.5 — Reporting and collection of statistics

1. All occupational accidents and occupational injuries and diseases should be reported so that they can be investigated and comprehensive statistics can be kept, analysed and published, taking account of protection of the personal data of the seafarers concerned. Reports should not be limited to fatalities or to accidents involving the ship.

2. The statistics referred to in paragraph 1 of this Guideline should record the numbers, nature, causes and effects of occupational accidents and occupational injuries and diseases, with a clear indication, as applicable, of the department on board a ship, the type of accident and whether at sea or in port.

3. Each Member should have due regard to any international system or model for recording accidents to seafarers which may have been established by the International Labour Organization.

Suositus B4.3.6 — Tutkinnat

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi tutkia kaikkien sellaisten työssä tapahtuneiden tapaturmien, vammojen ja sairauksien syyt ja olosuhteet, joista on seurannut kuolema tai vakava vamma ja muut tapaukset kansallisten lakien ja määräysten mukaisesti.

2. Olisi harkittava tutkinnan kohdistamista muun muassa:

a) työympäristöön, esimerkiksi työskentelypintoihin, koneiston sijoitteluun, kulkuteihin, valaistukseen ja työmenetelmiin;

b) tapaturmien ja sairauksien jakautumiseen eri ikäluokkien kesken;

c) erityisiin laivatyölle ominaisiin fyysisiin tai psyykkisiin erityisongelmiin;

Guideline B4.3.6 — Investigations

1. The competent authority should undertake investigations into the causes and circumstances of all occupational accidents and occupational injuries and diseases resulting in loss of life or serious personal injury, and such other cases as may be specified in national laws or regulations.

2. Consideration should be given to including the following as subjects of investigation:

a) working environment, such as working surfaces, layout of machinery, means of access, lighting and methods of work;

b) incidence in different age groups of occupational accidents and occupational injuries and diseases;

c) special physiological or psychological problems created by the shipboard environment;

d) aluksella työskentelystä johtuvan fyysisen rasituksen aiheuttamiin ongelmiin erityisesti silloin kun työmäärä kasvaa;
e) teknisestä kehityksestä johtuviin ongelmiin ja niiden vaikutukseen muun muassa miehistön kokoonpanossa; ja
f) inhimillisistä virheistä johtuviin ongelmiin.

d) problems arising from physical stress on board a ship, in particular as a consequence of increased workload;
e) problems arising from and effects of technical developments and their influence on the composition of crews; and
f) problems arising from any human failures.

Suositus B4.3.7 — Kansalliset suojelu- ja torjuntaohjelmat

1. Terveyden ja turvallisuuden edistämistä työssä ja laivatyöstä johtuvien tapaturmien, vammojen ja sairauksien torjuntaa koskevien toimenpiteiden tulisi perustua tilastoista ilmeneviä yleisiä suuntauksia ja vaaratekijöitä koskevaan tutkimukseen.

2. Terveyden ja turvallisuuden edistämistä työssä ja tapaturmien torjuntaa koskevia ohjelmia toteutettaessa tulisi edellyttää, että niihin osallistuvat toimivaltaisen viranomaisen ohella aktiivisesti laivanvarustajat ja merenkulkijat tai heidän edustajansa tai muut asiaan liittyvät organisaatiot esimerkiksi järjestämällä tiedotustilaisuuksia ja laatimalla aluskohtaisia suosituksia työpaikan mahdollisten vaaratekijöiden enimmäistasolle altistumisesta ja muista vaaroista tai systemaattisesta riskien arviointituloksista. Erityisesti tulisi huolehtia sellaisten kansallisten tai paikallisten komiteoiden perustamisesta, joiden tehtävänä on työympäristön terveyden suojelu ja tapaturmien torjunta tai sellaisten tilapäisten työryhmien ja työsuojelutoimikuntien perustamisesta, joissa ovat edustettuina asiaankuuluvat laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöt.
3. Jos yllä mainittuja toimenpiteitä toteutetaan koko varustamoyhtiössä, tulisi harkita, pitäisikö merenkulkijoiden olla edustettuna kyseisen laivanvarustajan jokaisen aluksen työsuojelutoimikunnassa.

Guideline B4.3.7 — National protection and prevention programmes

1. In order to provide a sound basis for measures to promote occupational safety and health protection and prevention of accidents, injuries and diseases which are due to particular hazards of maritime employment, research should be undertaken into general trends and into such hazards as are revealed by statistics.
2. The implementation of protection and prevention programmes for the promotion of occupational safety and health should be so organized that the competent authority, shipowners and seafarers or their representatives and other appropriate bodies may play an active role, including through such means as information sessions, on-board guidelines on maximum exposure levels to potentially harmful ambient workplace factors and other hazards or outcomes of a systematic risk evaluation process. In particular, national or local joint occupational safety and health protection and accident prevention committees or ad hoc working parties and on-board committees, on which shipowners' and seafarers' organizations concerned are represented, should be established.

3. Where such activity takes place at company level, the representation of seafarers on any safety committee on board that shipowner's ships should be considered.

Suositus B4.3.8 — Suojelu- ja torjuntaohjelmien sisältö

1. Suosituksen B4.3.7 2 kohdassa tarkoitettujen toimikuntien ja muiden elinten tehtäviin tulisi harkinnan mukaan kuulua:

Guideline B4.3.8 — Content of protection and prevention programmes

1. Consideration should be given to including the following in the functions of the committees and other bodies referred to in

a) terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskevien kansallisten suosituksien, toimintaohjelmien, ohjeiden, sääntöjen ja ohjekirjojen valmistelu;

b) terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskevan koulutuksen ja ohjelmien järjestäminen;

c) terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskevien tiedotuskampanjoiden järjestäminen esimerkiksi käyttämällä hyväksi filmejä, julisteita, ilmoituksia, ja esitteitä; ja

d) terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskeva tiedottaminen ja sitä koskevan kirjallisuuden jakelu aluksilla oleville merenkulkijoille.

2. Terveyteen ja turvallisuuteen työssä sekä tapaturmien torjuntaan liittyviä tekstejä tai suosituksia tai käytäntöjä valmisteltaessa tulisi ottaa huomioon asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten tai kansainvälisten organisaatioiden hyväksymät asiaa koskevat määräykset tai suositukset.

3. Kunkin jäsenmaan tulisi terveyteen ja turvallisuuteen työssä sekä tapaturmien torjuntaan liittyviä ohjelmia laatiessaan ottaa asianmukaisesti huomioon Kansainvälisen työjärjestön mahdollisesti julkaisemat merenkulkijoiden työsuojelua ja työterveyttä koskevat menettelytapaoppaat.

Suositus B4.3.9 — Terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskeva koulutus

1. Koulutusta ja opastusta koskeva opetussuunnitelma, jota tarkoitetaan normin A4.3 1 kohdan a-alakohdassa, tulisi säännöllisesti tarkistaa ja päivittää alustyyppien, kokoluokkien ja laitteiden kehittymisen, miehityskäytännön, kansallisuuksien, kielen ja aluksien työjärjestelyjen muutoksien mukaisesti.

2. Terveydestä ja turvallisuudesta työssä sekä tapaturmien torjunnasta tulisi jatkuvasti tiedottaa esimerkiksi käyttämällä hyväksi:

a) audiovisuaalista opetusmateriaalia, kuten merenkulkijoiden ammatillisia koulutuskeskuksia varten tehtyjä filmejä, jos niitä voidaan esittää aluksilla;

Guideline B4.3.7, paragraph 2:

a) the preparation of national guidelines and policies for occupational safety and health management systems and for accident prevention provisions, rules and manuals;

b) the organization of occupational safety and health protection and accident prevention training and programmes;

c) the organization of publicity on occupational safety and health protection and accident prevention, including films, posters, notices and brochures; and

d) the distribution of literature and information on occupational safety and health protection and accident prevention so that it reaches seafarers on board ships.

2. Relevant provisions or recommendations adopted by the appropriate national authorities or organizations or international organizations should be taken into account by those preparing texts of occupational safety and health protection and accident prevention measures or recommended practices.

3. In formulating occupational safety and health protection and accident prevention programmes, each Member should have due regard to any code of practice concerning the safety and health of seafarers which may have been published by the International Labour Organization.

Guideline B4.3.9 — Instruction in occupational safety and health protection and the prevention of occupational accidents

1. The curriculum for the training referred to in Standard A4.3, paragraph 1(a), should be reviewed periodically and brought up to date in the light of development in types and sizes of ships and in their equipment, as well as changes in manning practices, nationality, language and the organization of work on board ships.

2. There should be continuous occupational safety and health protection and accident prevention publicity. Such publicity might take the following forms:

a) educational audiovisual material, such as films, for use in vocational training centres for seafarers and where possible shown on board ships;

b) aluksella olevia julisteita;
c) merenkulkijoille tarkoitetussa aikakausilehdissä julkaistavia artikkeleita, jotka koskevat laivatyöhön liittyviä riskejä, terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa; ja
d) erilaisia median välityksellä toteutettuja kampanjoita, joilla voidaan esimerkiksi opastaa merenkulkijoita turvallisissa työtavoissa.
3. Tämän suosituksen 2 kohdassa tarkoitetussa tiedotuksessa tulisi ottaa huomioon aluksilla olevien merenkulkijoiden eri kansallisuudet, kielet ja kulttuurit.

b) display of posters on board ships;
c) inclusion in periodicals read by seafarers of articles on the hazards of maritime employment and on occupational safety and health protection and accident prevention measures; and
d) special campaigns using various publicity media to instruct seafarers, including campaigns on safe working practices.
3. The publicity referred to in paragraph 2 of this Guideline should take account of the different nationalities, languages and cultures of seafarers on board ships.

Suositus B4.3.10 — Nuorten merenkulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta koskeva koulutus

1. Terveyttä ja turvallisuutta koskevissa määräyksissä tulisi viitata yleisiin merenkulkijoiden työhön sovellettaviin säännöksiin, jotka koskevat ennen työsuhteen alkamista ja sen aikana tehtäviä lääkärintarkastuksia sekä tapaturmien torjuntaa ja terveydensuojelua työssä. Määräyksissä tulisi määritellä ne toimenpiteet, joilla nuorten merenkulkijoiden työhön liittyviä riskejä voidaan vähentää.
2. Asianmukaisilla määräyksillä tulisi rajoittaa sellaista nuorten merenkulkijoiden ilman asianmukaista valvontaa ja opastusta tekemää työtä, johon liittyy erityinen onnettomuusriski tai joka voi vahingoittaa nuoren merenkulkijan terveyttä tai fyysistä kehitystä tai joka vaatii tiettyä kypsyyttä, kokemusta tai taitoa, ellei toimivaltainen viranomainen ole todennut nuoren merenkulkijan olevan kyseiseen työhön pätevä ja ammattitaitoinen. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi, päättäessään niistä töistä, joiden tekemistä tulisi rajoittaa, ottaa huomioon erityisesti työt, joiden suorittaminen edellyttää:
a) raskaiden taakkojen tai esineiden nostamista, siirtämistä tai kantamista;
b) kattiloiden, säiliöiden ja suojatankkien sisälle menemistä;
c) altistumista vahingollisille melu- ja tärinätasoille;
d) nosto- ja muiden voimakoneiden ja työkalujen käyttämistä tai niiden käyttäjien merkinantajana toimimista;
e) maihinnousu- tai hinausvaijereiden tai ankkurointilaitteiden käyttämistä;

Guideline B4.3.10 — Safety and health education of young seafarers

1. Safety and health regulations should refer to any general provisions on medical examinations before and during employment and on the prevention of accidents and the protection of health in employment, which may be applicable to the work of seafarers. Such regulations should specify measures which will minimize occupational dangers to young seafarers in the course of their duties.
2. Except where a young seafarer is recognized as fully qualified in a pertinent skill by the competent authority, the regulations should specify restrictions on young seafarers undertaking, without appropriate supervision and instruction, certain types of work presenting special risk of accident or of detrimental effect on their health or physical development, or requiring a particular degree of maturity, experience or skill. In determining the types of work to be restricted by the regulations, the competent authority might consider in particular work involving:

a) the lifting, moving or carrying of heavy loads or objects
b) entry into boilers, tanks and cofferdams;

c) exposure to harmful noise and vibration levels;
d) operating hoisting and other power machinery and tools, or acting as signallers to operators of such equipment;
e) handling mooring or tow lines or anchoring equipment;

f) takilointia;
g) mastossa tai kannella työskentelyä myrskyssä;
h) yöpäivystystä;
i) sähkölaitteiden huoltotyötä;
j) altistumista mahdollisesti vahingollisille aineille tai vahingollisille fysikaalisille tekijöille, kuten vaarallisille tai myrkyllisille aineille ja ionisoivalle säteilylle;
k) ruoanvalmistukseen käytettävien koneiden puhdistusta; ja
l) laivaveneiden käsittelyä tai niistä vastaamista.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi varmistaa, että nuorille merenkulkijoille tiedotetaan tai heidät muutoin sopivalla tavalla perehdytetään aluksella tapaturmien torjuntaan ja suojelemaan terveyttään. Tämä voidaan toteuttaa nuorille merenkulkijoille tarkoitettuna kurssimuotoisena opetuksena tai nuorille tarkoitetuilla virallisilla tiedotteilla, jotka koskevat tapaturmien torjuntaa sekä valvomalla ja ohjaamalla nuorten merenkulkijoiden työtä.

4. Nuorten merenkulkijoiden teoreettiseen koulutukseen ja käytännön harjoitteluun maissa ja merellä tulisi sisältyä tietoa alkoholin ja huumausaineiden sekä muiden mahdollisten vahingollisten aineiden väärinkäytöstä, HIV/AIDS:n riskistä sekä muiden terveydelle vaarallisten tekijöiden vahingollisista vaikutuksista.

Suositus B4.3.11 — Kansainvälinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden tulisi tarvittaessa yhdessä kansainvälisten organisaatioiden kanssa pyrkiä mahdollisimman yhdenmukaisilla toimenpiteillä edistämään terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa.

2. Kunkin jäsenvaltion tulisi laatiessaan normissa A4.3 tarkoitettuja terveyttä ja turvallisuutta työssä sekä tapaturmien torjuntaa edistäviä ohjelmia ottaa asianmukaisesti huomioon Kansainvälisen työjärjestön julkaisemat asiaan liittyvät menettelytapaoppaat ja muut kansainvälisten organisaatioiden asiaan liittyvät standardit.

3. Jäsenvaltioiden tulisi ottaa huomioon, et-

f) rigging;
g) work aloft or on deck in heavy weather;
h) nightwatch duties;
i) servicing of electrical equipment;
j) exposure to potentially harmful materials, or harmful physical agents such as dangerous or toxic substances and ionizing radiations;
k) the cleaning of catering machinery; and
l) the handling or taking charge of ships' boats.

3. Practical measures should be taken by the competent authority or through the appropriate machinery to bring to the attention of young seafarers information concerning the prevention of accidents and the protection of their health on board ships. Such measures could include adequate instruction in courses, official accident prevention publicity intended for young persons and professional instruction and supervision of young seafarers.

4. Education and training of young seafarers both ashore and on board ships should include guidance on the detrimental effects on their health and well-being of the abuse of alcohol and drugs and other potentially harmful substances, and the risk and concerns relating to HIV/AIDS and of other health risk related activities.

Guideline B4.3.11 — International cooperation

1. Members, with the assistance as appropriate of intergovernmental and other international organizations, should endeavour, in cooperation with each other, to achieve the greatest possible uniformity of action for the promotion of occupational safety and health protection and prevention of accidents.

2. In developing programmes for promoting occupational safety and health protection and prevention of accidents under Standard A4.3, each Member should have due regard to relevant codes of practice published by the International Labour Organization and the appropriate standards of international organizations.

3. Members should have regard to the need

tä terveyden ja turvallisuuden parantaminen työssä ja tapaturmien torjunnan jatkuva edistäminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä, joka voisi kohdistua

a) kahden- tai monenvälisiin järjestelyihin, joilla pyritään yhdenmukaistamaan terveyteen ja turvallisuuteen sekä tapaturmien torjuntaan liittyviä standardeja ja määräyksiä;
b) tiedonvaihtoon, joka koskee merenkulkijoihin kohdistuvia erityisiä riskejä, terveyden ja turvallisuuden edistämistä työssä sekä tapaturmien torjunnan edistämistä koskevia toimenpiteitä;
c) laitteiden testauksessa ja tarkastuksissa avustamiseen lippuvaltion kansallisten säännösten mukaisesti;
d) terveyden ja turvallisuuden edistämistä työssä sekä tapaturmien torjuntaa koskevien määräysten, sääntöjen tai käsikirjojen valmistelua ja jakelua koskevaan yhteistyöhön;
e) opetusvälineiden tuottamiseen ja käyttämiseen liittyvään yhteistyöhön; ja
f) merenkulkijoiden terveyteen ja turvallisuuteen sekä tapaturmien torjuntaan ja turvallisiin työtapoihin liittyviin yhteisiin koulutushankkeisiin tai keskinäiseen yhteistoimintaan.

Sääntö 4.4 — Merimiespalvelut maissa

Tarkoitus: varmistaa, että aluksella työskentelevät merenkulkijat voivat käyttää hyväkseen maissa olevia merimiespalveluja edistääkseen terveyttään ja hyvinvointiaan

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että maissa mahdollisesti olevat merimiespalvelut sijaitsevat helppokulkuisessa paikassa. Jäsenvaltion tulee myös tukea ohjeiston mukaisten merimiespalvelujen järjestämistä tiettyihin satamiin siellä olevilla aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita varten.

2. Kunkin jäsenvaltion vastuu maissa olevista kulttuuriin, virkistykseen ja tiedotukseen liittyvistä merimiespalveluista määritellään ohjeistossa.

for international cooperation in the continuous promotion of activity related to occupational safety and health protection and prevention of occupational accidents. Such cooperation might take the form of:
a) bilateral or multilateral arrangements for uniformity in occupational safety and health protection and accident prevention standards and safeguards;
b) exchange of information on particular hazards affecting seafarers and on means of promoting occupational safety and health protection and preventing accidents;

c) assistance in testing of equipment and inspection according to the national regulations of the flag State;
d) collaboration in the preparation and dissemination of occupational safety and health protection and accident prevention provisions, rules or manuals;
e) collaboration in the production and use of training aids; and
f) joint facilities for, or mutual assistance in, the training of seafarers in occupational safety and health protection, accident prevention and safe working practices.

Regulation 4.4 — Access to shore-based welfare facilities

Purpose: To ensure that seafarers working on board a ship have access to shore-based facilities and services to secure their health and well-being

1. Each Member shall ensure that shore-based welfare facilities, where they exist, are easily accessible. The Member shall also promote the development of welfare facilities, such as those listed in the Code, in designated ports to provide seafarers on ships that are in its ports with access to adequate welfare facilities and services.
2. The responsibilities of each Member with respect to shore-based facilities, such as welfare, cultural, recreational and information facilities and services, are set out in the Code.

Normi A4.4 — Merimiespalvelut maissa

1. Kunkin jäsenvaltion, jonka alueella on merimiespalveluja, on edellytettävä, että ne ovat kaikkien merenkulkijoiden käytettävissä riippumatta kansallisuudesta, rodusta, ihonväristä, sukupuolesta, uskonnosta, poliittisista mielipiteistä, sosiaalisesta alkuperästä tai lipusta, jonka alla se alus, jolla he ovat työsuhteessa tai muutoin toimivat tai työskentelevät, purjehtii.

2. Kunkin jäsenvaltion on edistettävä merimiespalvelujen perustamista alueellaan oleviin tarkoituksenmukaisiin satamiin ja määriteltävä asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan, mitkä satamat sopivat tähän tarkoitukseen.

3. Kunkin jäsenvaltion on edistettävä sellaisten merimiespalvelulautakuntien perustamista, jotka jatkuvasti valvovat, että merimiespalvelut vastaavat merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuvia muutoksia, jotka johtuvat merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä.

Standard A4.4 — Access to shore-based welfare facilities

1. Each Member shall require, where welfare facilities exist on its territory, that they are available for the use of all seafarers, irrespective of nationality, race, colour, sex, religion, political opinion or social origin and irrespective of the flag State of the ship on which they are employed or engaged or work.

2. Each Member shall promote the development of welfare facilities in appropriate ports of the country and determine, after consultation with the shipowners' and seafarers' organizations concerned, which ports are to be regarded as appropriate.

3. Each Member shall encourage the establishment of welfare boards which shall regularly review welfare facilities and services to ensure that they are appropriate in the light of changes in the needs of seafarers resulting from technical, operational and other developments in the shipping industry.

Suositus B4.4 — Merimiespalvelut maissa

Suositus B4.4.1 — Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi:

a) huolehtia siitä, että tietyissä poikkeamissatamissa on merenkulkijoille tarkoitetut asianmukaiset merimiespalvelut ja tuettava ammatin harjoittamista; ja

b) yllä mainittuja toimenpiteitä toteuttaessaan ottaa huomioon merenkulkijoiden turvallisuuteen, terveyteen ja vapaa-aikaan liittyvät erityistarpeet, erityisesti silloin, kun he ovat ulkomailla ja kun he tulevat sotatoimialueelle.

2. Asiaankuuluvien laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavien järjestöjen tulisi osallistua merimiespalvelujen valvontaan.

3. Kunkin jäsenvaltion tulisi edistää sitä, että filmejä, kirjoja, sanomalehtiä, urheiluvälineitä ja muuta merenkulkijoiden käyttöön

Guideline B4.4 — Access to shore-based welfare facilities

Guideline B4.4.1 — Responsibilities of Members

1. Each Member should:

a) take measures to ensure that adequate welfare facilities and services are provided for seafarers in designated ports of call and that adequate protection is provided to seafarers in the exercise of their profession; and

b) take into account, in the implementation of these measures, the special needs of seafarers, especially when in foreign countries and when entering war zones, in respect of their safety, health and spare-time activities.

2. Arrangements for the supervision of welfare facilities and services should include participation by representative shipowners' and seafarers' organizations concerned.

3. Each Member should take measures designed to expedite the free circulation among ships, central supply agencies and welfare es-

tarkoitettua materiaalia kierrätetään aluksien ja maissa olevien merimiespalvelujen ja keskeisten toimittajien välillä siten, että merenkulkijat voivat nauttia niistä sekä aluksilla että maissa olevissa merimiespalvelukeskuksissa.

4. Jäsenvaltioiden tulisi yhteistyössä toistensa kanssa edistää merenkulkijoiden hyvinvointia merellä ja satamissa. Yhteistyö voisi koskea:

a) toimivaltaisten viranomaisten välisiä neuvotteluja, jotka koskevat merenkulkijoille tarkoitettujen merimiespalvelujen kehittämistä ja parantamista sekä merellä että satamissa;

b) sopimuksia, joilla pyritään tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi yhteisin voimavaroin järjestämään tärkeimpiin satamiin yhteisiä merimiespalveluja;

c) merenkulkijoille tarkoitettujen kansainvälisten urheilukilpailujen järjestämistä ja urheilutoiminnan edistämistä; ja

d) kansainvälisten seminaarien järjestämistä, joiden aiheena on merenkulkijoiden hyvinvointi merellä ja satamissa.

Suositus B4.4.2 — Merimiespalvelut satamissa

1. Kunkin jäsenvaltion tulisi huolehtia siitä, että sen sopivissa satamissa on merimiespalvelut tai tarvittaessa järjestää ne.

2. Merimiespalvelujen järjestämisen tulisi kansallisesta tavasta ja käytännöstä riippuen kuulua:

a) julkisille viranomaisille;

b) asiaankuuluville laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille työehtosopimusten tai muiden sovittujen järjestelyjen mukaisesti;

c) vapaaehtoisjärjestöille; tai joillekin näistä yhteisesti.

3. Satamiin tulisi perustaa tarvittavat merimiespalvelut, joissa olisi mahdollisuus:

a) käyttää tarvittaessa kokous- ja vapaa-ajan tiloja;

b) urheilla ja ulkoilla ja osallistua kilpailuihin;

c) opiskella;

d) uskonnon harjoittamiseen ja henkilökohtaisen ohjaukseen tarvittaessa.

tablishments of welfare materials such as films, books, newspapers and sports equipment for use by seafarers on board their ships and in welfare centres ashore.

4. Members should cooperate with one another in promoting the welfare of seafarers at sea and in port. Such cooperation should include the following:

a) consultations among competent authorities aimed at the provision and improvement of seafarers' welfare facilities and services, both in port and on board ships;

b) agreements on the pooling of resources and the joint provision of welfare facilities in major ports so as to avoid unnecessary duplication;

c) organization of international sports competitions and encouragement of the participation of seafarers in sports activities; and

d) organization of international seminars on the subject of welfare of seafarers at sea and in port.

Guideline B4.4.2 — Welfare facilities and services in ports

1. Each Member should provide or ensure the provision of such welfare facilities and services as may be required, in appropriate ports of the country.

2. Welfare facilities and services should be provided, in accordance with national conditions and practice, by one or more of the following:

a) public authorities;

b) shipowners' and seafarers' organizations concerned under collective agreements or other agreed arrangements; and

c) voluntary organizations.

3. Necessary welfare and recreational facilities should be established or developed in ports. These should include:

a) meeting and recreation rooms as required;

b) facilities for sports and outdoor facilities, including competitions;

c) educational facilities; and

d) where appropriate, facilities for religious observances and for personal counselling.

4. Vaihtoehtoisesti merenkulkijoille voitaisiin järjestää tilaisuus tarvittaessa käyttää vastaavia yleiseen käyttöön tarkoitettuja tiloja ja mahdollisuuksia.

5. Jos suuri määrä eri kansallisuuksia olevia merenkulkijoita tietyssä satamassa tarvitsee palveluja, esimerkiksi hotelleja, kerhoja ja urheilutiloja, tulisi merenkulkijoiden asuinmaiden ja lippuvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tai organisaatioiden, asiaankuuluvien kansainvälisten yhdistysten ja satamamaan toimivaltaisten viranomaisten ja organisaatioiden yhdessä toistensa kanssa neuvotellen pyrkiä yhdistämään voimavaransa ja välttämään tarpeetonta päällekkäisyyttä.

6. Merenkulkijoilla tulisi tarvittaessa olla mahdollisuus yöpyä hotelleissa tai retkeilymajoissa, jotka sijaitsevat hyvässä ympäristössä muualla kuin sataman välittömässä läheisyydessä ja joiden palvelut vastaavat hyvätasoisten hotellien vastaavia palveluja. Hotellien ja retkeilymajojen tulisi olla asianmukaisesti valvottuja, hinnoiltaan kohtuullisia ja niiden tulisi tarpeen vaatiessa voida majoittaa merenkulkijoiden perheenjäseniä.

7. Tällaisten majoituspalveluiden tulisi olla kaikkien merenkulkijoiden käytettävissä riippumatta heidän kansallisuudestaan, rodustaan, ihonväristään, sukupuolestaan, uskonnostaan, poliittisista mielipiteistään tai sosiaalisesta alkuperästään tai siitä, minkä valtion lipun alla se alus, jolla he ovat työsuhteessa tai muutoin toimivat tai työskentelevät, purjehtii. Se, että tietyissä satamissa voidaan tarvittaessa järjestää monen tyyppisiä palveluja, jotka, vaikka ovat tasoltaan verrattavissa, ovat mukautettuja eri merenkulkijaryhmien tapoihin ja tarpeisiin, ei ole ristiriidassa yllämainitun periaatteen kanssa.

8. Merimiespalveluja hoitavien mahdollisten vapaaehtoistyöntekijöiden lisäksi tulisi tarvittaessa palkata kokopäiväisessä työsuhteessa olevia asiantuntevia ja päteviä työntekijöitä.

Suositus B4.4.3 — Merimiespalvelulautakunnat

1. Merimiespalvelulautakuntia tulisi tarvittaessa perustaa satamakohtaisesti, alueellises-

4. These facilities may be provided by making available to seafarers in accordance with their needs facilities designed for more general use.

5. Where large numbers of seafarers of different nationalities require facilities such as hotels, clubs and sports facilities in a particular port, the competent authorities or bodies of the countries of origin of the seafarers and of the flag States, as well as the international associations concerned, should consult and cooperate with the competent authorities and bodies of the country in which the port is situated and with one another, with a view to the pooling of resources and to avoiding unnecessary duplication.

6. Hotels or hostels suitable for seafarers should be available where there is need for them. They should provide facilities equal to those found in a good-class hotel, and should wherever possible be located in good surroundings away from the immediate vicinity of the docks. Such hotels or hostels should be properly supervised, the prices charged should be reasonable in amount and, where necessary and possible, provision should be made for accommodating seafarers' families.

7. These accommodation facilities should be open to all seafarers, irrespective of nationality, race, colour, sex, religion, political opinion or social origin and irrespective of the flag State of the ship on which they are employed or engaged or work. Without in any way infringing this principle, it may be necessary in certain ports to provide several types of facilities, comparable in standard but adapted to the customs and needs of different groups of seafarers.

8. Measures should be taken to ensure that, as necessary, technically competent persons are employed full time in the operation of seafarers' welfare facilities and services, in addition to any voluntary workers.

Guideline B4.4.3 — Welfare boards

1. Welfare boards should be established, at the port, regional and national levels, as ap-

ti ja kansallisesti. Niiden tulisi:

a) tutkia merimiespalvelujen riittävyyttä ja valvoa niiden mahdollista lisä- tai vähentämistarvetta; ja

b) ohjata ja opastaa merimiespalvelujen järjestämisessä sekä huolehtia niiden yhdenmukaisuudesta.

2. Merimiespalvelulautakuntien jäsenten tulisi koostua laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen, toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa vapaaehtoisjärjestöjen ja sosiaalisten organisaatioiden edustajista.

3. Tarvittaessa merenkulkuvaltioiden konsulien ja ulkomaalaisten merimiespalvelujen paikallisedustajien tulisi osallistua satamakohtaisten, alueellisten ja kansallisten merimiespalvelulautakuntien työhön kansallisten lakien ja määräysten mukaisesti.

Suositus B4.4.4 — Merimiespalvelujen rahoitus

1. Satamien merimiespalvelujen rahoitus tulisi kansallisten olosuhteiden ja käytännön mukaisesti perustua:

a) julkisista varoista saatavaan avustukseen;

b) veroihin tai muihin erityisiin merenkulkumaksuihin;

c) laivanvarustajilta, merenkulkijoilta tai näiden järjestöiltä saatuihin vapaaehtoisiin avustuksiin; ja

d) muihin vapaaehtoisiin avustuksiin.

2. Jos merimiespalvelujen rahoitus perustuu veroihin tai muihin erityisiin maksuihin, niitä ei tulisi käyttää muuhun tarkoitukseen kuin siihen, johon ne on kerätty.

Suositus B4.4.5 — Palveluista tiedottaminen

1. Merenkulkijoille tulisi tiedottaa poikkeamissatamien yleisistä palveluista, jotka liittyvät erityisesti liikenteeseen, hyvinvointiin, viihteeseen, koulutukseen ja hartauden harjoittamiseen sekä niistä palveluista, jotka on tarkoitettu ainoastaan merenkulkijoille.

2. Merenkulkijoilla tulisi olla mahdollisuus

propriate. Their functions should include:

a) keeping under review the adequacy of existing welfare facilities and monitoring the need for the provision of additional facilities or the withdrawal of underutilized facilities; and

b) assisting and advising those responsible for providing welfare facilities and ensuring coordination between them.

2. Welfare boards should include among their members representatives of shipowners' and seafarers' organizations, the competent authorities and, where appropriate, voluntary organizations and social bodies.

3. As appropriate, consuls of maritime States and local representatives of foreign welfare organizations should, in accordance with national laws and regulations, be associated with the work of port, regional and national welfare boards.

Guideline B4.4.4 — Financing of welfare facilities

1. In accordance with national conditions and practice, financial support for port welfare facilities should be made available through one or more of the following:

a) grants from public funds;

b) levies or other special dues from shipping sources;

c) voluntary contributions from shipowners, seafarers, or their organizations; and

d) voluntary contributions from other sources.

2. Where welfare taxes, levies and special dues are imposed, they should be used only for the purposes for which they are raised.

Guideline B4.4.5 — Dissemination of information and facilitation measures

1. Information should be disseminated among seafarers concerning facilities open to the general public in ports of call, particularly transport, welfare, entertainment and educational facilities and places of worship, as well as facilities provided specifically for seafarers.

2. Adequate means of transport at moderate

käyttää kohtuullisen hintaisia normaaliaikoina toimivia kulkuyhteyksiä, jotka liikennöivät sopivasti sataman ja kaupunkialueiden välillä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi huolehtia siitä, että satamaan saapuvia laivanvarustajia ja merenkulkijoita informoidaan sellaisista erityisistä laeista ja tavoista, joiden rikkomisesta saattaa seurata vapauden menetys.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi huolehtia merenkulkijoiden turvallisuudesta varmistamalla, että satama-alueita säännöllisesti vartioidaan ja että niiden ja niille vievien kulkuteiden valaistus ja tiemerkinnät ovat riittäviä.

Suositus B4.4.6 — Ulkomaan satamassa olevat merenkulkijat

1. Ulkomaan satamissa olevien merenkulkijoiden suojelemiseksi tulisi ryhtyä toimenpiteisiin, joilla

a) heitä autetaan saamaan yhteys sen valtion konsuliin, jonka kansalaisia he ovat tai jossa he asuvat; ja

b) edistetään konsulien ja paikallisten tai kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön tehokkuutta.

2. Ulkomaan satamassa pidätetyn merenkulkijan asia tulisi viipymättä käsitellä oikeudessa asianmukaisen konsulin valvonnassa.

3. Jos merenkulkija jostakin syystä pidätetään jäsenvaltion alueella, toimivaltaisen viranomaisen tulisi ilmoittaa merenkulkijan pyynnöstä asiasta välittömästi merenkulkijan lippuvaltiolle ja sille valtiolle, jonka kansalainen hän on. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi heti tiedottaa merenkulkijalle tämän oikeudesta tehdä tällainen pyyntö. Sen valtion, jonka kansalainen merenkulkija on, tulisi viipymättä tiedottaa asiasta merenkulkijan lähiomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi myöntää yllä mainittujen valtioiden konsuliviranomaisille oikeus heti käydä merenkulkijan luona ja vierailla siellä säännöllisesti sinä aikana, kun merenkulkija on pidätettynä.

4. Kunkin jäsenvaltion tulisi tarvittaessa varmistaa, etteivät merenkulkijat joudu väkivallan uhriksi ja ettei heihin kohdisteta muitakaan lainvastaisia tekoja sinä aikana, kun

prices should be available at any reasonable time in order to enable seafarers to reach urban areas from convenient locations in the port.

3. All suitable measures should be taken by the competent authorities to make known to shipowners and to seafarers entering port any special laws and customs, the contravention of which may jeopardize their freedom.

4. Port areas and access roads should be provided by the competent authorities with adequate lighting and signposting and regular patrols for the protection of seafarers.

Guideline B4.4.6 — Seafarers in a foreign port

1. For the protection of seafarers in foreign ports, measures should be taken to facilitate:

a) access to consuls of their State of nationality or State of residence; and

b) effective cooperation between consuls and the local or national authorities.

2. Seafarers who are detained in a foreign port should be dealt with promptly under due process of law and with appropriate consular protection.

3. Whenever a seafarer is detained for any reason in the territory of a Member, the competent authority should, if the seafarer so requests, immediately inform the flag State and the State of nationality of the seafarer. The competent authority should promptly inform the seafarer of the right to make such a request. The State of nationality of the seafarer should promptly notify the seafarer's next of kin. The competent authority should allow consular officers of these States immediate access to the seafarer and regular visits thereafter so long as the seafarer is detained.

4. Each Member should take measures, whenever necessary, to ensure the safety of seafarers from aggression and other unlawful acts while ships are in their territorial waters

alukset ovat sen aluevesillä ja erityisesti satamien sisääntuloväylillä.

5. Satamissa ja aluksilla asiasta vastuussa olevien henkilöiden tulisi kaikin mahdollisin tavoin edistää sitä, että merenkulkijat heti aluksen saavuttua satamaan niin pian kuin mahdollista pääsevät käymään maissa.

and especially in approaches to ports.

5. Every effort should be made by those responsible in port and on board a ship to facilitate shore leave for seafarers as soon as possible after a ship's arrival in port.

Sääntö 4.5 — Sosiaaliturva

Tarkoitus: varmistaa, että merenkulkijoilla on oikeus sosiaaliturvaan

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikilla merenkulkijoilla ja heidän huollettavillaan on, sen mukaan kuin kansallisessa laissa säädetään, oikeus ohjeiston mukaiseen sosiaaliturvaan. Tämä ei kuitenkaan rajoita perussäännön 19 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja edullisempia olosuhteita.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee kansallisten olosuhteittensa mukaisesti yksin ja yhdessä toisten jäsenvaltioiden kanssa huolehtia siitä, että merenkulkijoiden sosiaaliturvaa asteittain kehitetään kattavammaksi.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että merenkulkijat, joihin sovelletaan sen sosiaaliturvaa koskevaa lainsäädäntöä ja heidän huollettavansa siten kuin kansallisessa laissa edellytetään, ovat oikeutettuja sosiaaliturvaan, jonka taso vastaa sitä sosiaaliturvaa, johon maissa työskentelevät henkilöt ovat oikeutettuja.

Regulation 4.5 — Social security

Purpose: To ensure that measures are taken with a view to providing seafarers with access to social security protection

1. Each Member shall ensure that all seafarers and, to the extent provided for in its national law, their dependants have access to social security protection in accordance with the Code without prejudice however to any more favourable conditions referred to in paragraph 8 of article 19 of the Constitution.

2. Each Member undertakes to take steps, according to its national circumstances, individually and through international cooperation, to achieve progressively comprehensive social security protection for seafarers.

3. Each Member shall ensure that seafarers who are subject to its social security legislation, and, to the extent provided for in its national law, their dependants, are entitled to benefit from social security protection no less favourable than that enjoyed by shoreworkers.

Normi A4.5 — Sosiaaliturva

1. Säännön 4.5 mukaiseen asteittain kehitettävään kattavampaan sosiaaliturvaan, joka täydentää säännössä 4.1 edellytettyä sairaanhoitoa ja säännössä 4.2 edellytettyä laivanvarustajan vastuuta ja muita tämän yleissopimuksen lukuja, on sisällyttävä sairaanhoito, sairausetuudet, työttömyysetuudet, vanhuusetuudet, työtapaturmaetuudet, perhe-etuudet, äitiysetuudet, työkyvyttömyysetuudet ja perhe-eläke-etuudet.

2. Kunkin jäsenvaltion on yleissopimuksen ratifioidessaan sitouduttava varmistamaan sosiaaliturva ainakin kolmella tämän normin 1 kohdassa luetelluista yhdeksästä alasta.

Standard A4.5 — Social security

1. The branches to be considered with a view to achieving progressively comprehensive social security protection under Regulation 4.5 are: medical care, sickness benefit, unemployment benefit, old-age benefit, employment injury benefit, family benefit, maternity benefit, invalidity benefit and survivors' benefit, complementing the protection provided for under Regulations 4.1, on medical care, and 4.2, on shipowners' liability, and under other titles of this Convention.

2. At the time of ratification, the protection to be provided by each Member in accordance with Regulation 4.5, paragraph 1, shall include at least three of the nine branches listed in paragraph 1 of this Standard.

3. Kunkin jäsenvaltion on kansallisten olosuhteidensa edellyttämällä tavalla varmistettava, että tämän normin 1 kohdassa tarkoitettu kattavampi sosiaaliturva koskee kaikkia sen alueella vakinaisesti asuvia merenkulkijoita. Velvoite voidaan täyttää esimerkiksi sopivilla kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla tai maksuperusteisilla järjestelmillä. Myönnetty sosiaaliturva ei saa tasoltaan olla alhaisempi kuin se, johon jäsenvaltion alueella maissa työskentelevät henkilöt ovat oikeutettuja.

4. Riippumatta siitä, miten tämän normin 3 kohdan mukaiset velvoitteet pannaan täytäntöön, jäsenvaltiot voivat kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla ja alueellisten taloudellisen yhdentymisen organisaatioiden puitteissa annettujen määräysten avulla hyväksyä muitakin merenkulkijoiden sosiaaliturvaa koskevia määräyksiä.

5. Kunkin jäsenvaltion velvollisuudet sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevia merenkulkijoita kohtaan perustuvat sääntöihin 4.1 ja 4.2 sekä niihin liittyviin ohjeiston määräyksiin samoin kuin jäsenmaiden yleisiin kansainvälisestä laista johtuviin velvoitteisiin.

6. Kunkin jäsenvaltion, jonka myöntämä sosiaaliturva on jonkun tämän normin 1 kohdassa mainitun sosiaaliturvan alan osalta riittämätön, on harkittava, miten se voi kansallisen lakinsa ja käytäntönsä puitteissa varmistaa merenkulkijoille vastaavantasoiset etuudet.

7. Säännön 4.5 1 kohdan mukainen suojelu voidaan mahdollisuuksien mukaan toteuttaa laeilla tai määräyksillä, yksityisellä järjestelmällä tai työehtosopimuksilla tai näiden yhdistelmällä.

8. Jäsenvaltioiden on kansallisen lain ja käytännön mukaisesti yhteistyössä toistensa kanssa varmistettava kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla tai muilla järjestelyillä, että se oikeus sosiaaliturvaan, jonka merenkulkijat ovat hankkineet tai parhaillaan hankkivat ja joka perustuu maksuihin tai muuhun järjestelmään, säilyy asuinpaikasta riippumatta.

9. Kunkin jäsenvaltion on luotava oikeudenmukainen ja tehokas menettelytapa riitojen ratkaisemiseksi.

10. Kunkin jäsenvaltion on silloin, kun se ratifioi tämän yleissopimuksen, määriteltävä

3. Each Member shall take steps according to its national circumstances to provide the complementary social security protection referred to in paragraph 1 of this Standard to all seafarers ordinarily resident in its territory. This responsibility could be satisfied, for example, through appropriate bilateral or multilateral agreements or contribution-based systems. The resulting protection shall be no less favourable than that enjoyed by shoreworkers resident in their territory.

4. Notwithstanding the attribution of responsibilities in paragraph 3 of this Standard, Members may determine, through bilateral and multilateral agreements and through provisions adopted in the framework of regional economic integration organizations, other rules concerning the social security legislation to which seafarers are subject.

5. Each Member's responsibilities with respect to seafarers on ships that fly its flag shall include those provided for by Regulations 4.1 and 4.2 and the related provisions of the Code, as well as those that are inherent in its general obligations under international law.

6. Each Member shall give consideration to the various ways in which comparable benefits will, in accordance with national law and practice, be provided to seafarers in the absence of adequate coverage in the branches referred to in paragraph 1 of this Standard.

7. The protection under Regulation 4.5, paragraph 1, may, as appropriate, be contained in laws or regulations, in private schemes or in collective bargaining agreements or in a combination of these.

8. To the extent consistent with their national law and practice, Members shall cooperate, through bilateral or multilateral agreements or other arrangements, to ensure the maintenance of social security rights, provided through contributory or non-contributory schemes, which have been acquired, or are in the course of acquisition, by all seafarers regardless of residence.

9. Each Member shall establish fair and effective procedures for the settlement of disputes.

10. Each Member shall at the time of ratification specify the branches for which protec-

ne alat, joilla se sitoutuu varmistamaan sosiaaliturvan tämän normin 2 kohdan mukaisesti. Jos jäsenvaltio myöhemmin sitoutuu varmistamaan sosiaaliturvan yhdellä tai useammalla tämän normin 1 kohdassa mainitulla alalla, sen on ilmoitettava siitä Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle. Pääjohtajan on pidettävä näistä tiedoista rekisteriä, josta kaikki ne, joita asia koskee, voivat saada tietoja.

11. Kansainväliselle työtoimistolle perussäännön 22 artiklan mukaisesti toimitettavissa raporteissa on selvitettävä ne toimenpiteet, joiden avulla sosiaaliturva on säännön 4.5 2 kohdan mukaisesti laajennettu koskemaan muita aloja.

Suositus B4.5 — Sosiaaliturva

1. Yleissopimusta ratifioitaessa tulisi normin A4.5 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyihin sosiaaliturvalajeihin kuulua ainakin sairaanhoito, sairausetuudet ja työtapaturmaetuudet.

2. Olosuhteissa, joita normin A4.5 6 kohdassa tarkoitetaan, vastaavan tasoiset etuudet voidaan varmistaa vakuutuksella, kahden- tai monenvälisillä sopimuksilla tai muilla tehokkailla toimenpiteillä. Huomioon on kuitenkin otettava voimassa olevien työehtosopimusten määräykset. Merenkulkijoita, joita asia koskee, tulisi informoida siitä, miten eri alojen sosiaaliturvaan kuuluvia etuuksia haetaan.

3. Jos merenkulkijaan sovelletaan useampaa kuin yhtä sosiaaliturvaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, asiaankuuluvien jäsenvaltioiden tulisi yhteistyössä toistensa kanssa päättää sovellettavasta lainsäädännöstä ottaen huomioon kunkin lainsäädännön mukaisen turvan ja sen tason sekä sen, mikä on merenkulkijalle edullisempi ja mitä hän pitää parempana.

4. Menettelytapa, jota normin A4.5 9 kohdassa tarkoitetaan, tulisi kehittää sellaiseksi, että sitä voidaan noudattaa kaikissa riitakysymyksissä, jotka liittyvät niiden merenkulkijoiden vaatimuksiin, joita asia koskee riippumatta siitä, millä tavalla suojelu on toteutettu.

5. Kunkin jäsenvaltion, jonka lipun alla

tion is provided in accordance with paragraph 2 of this Standard. It shall subsequently notify the Director-General of the International Labour Office when it provides social security protection in respect of one or more other branches stated in paragraph 1 of this Standard. The Director-General shall maintain a register of this information and shall make it available to all interested parties.

11. The reports to the International Labour Office pursuant to article 22 of the Constitution, shall also include information regarding steps taken in accordance with Regulation 4.5, paragraph 2, to extend protection to other branches.

Guideline B4.5 — Social security

1. The protection to be provided at the time of ratification in accordance with Standard A4.5, paragraph 2, should at least include the branches of medical care, sickness benefit and employment injury benefit.

2. In the circumstances referred to in Standard A4.5, paragraph 6, comparable benefits may be provided through insurance, bilateral and multilateral agreements or other effective means, taking into consideration the provisions of relevant collective bargaining agreements. Where such measures are adopted, seafarers covered by such measures should be advised of the means by which the various branches of social security protection will be provided.

3. Where seafarers are subject to more than one national legislation covering social security, the Members concerned should cooperate in order to determine by mutual agreement which legislation is to apply, taking into account such factors as the type and level of protection under the respective legislations which is more favourable to the seafarer concerned as well as the seafarer's preference.

4. The procedures to be established under Standard A4.5, paragraph 9, should be designed to cover all disputes relevant to the claims of the seafarers concerned, irrespective of the manner in which the coverage is provided.

5. Each Member which has national seafar-

purjehtivilla aluksilla on sen omaa kansallisuutta ja muuta kansallisuutta olevia merenkulkijoita, tulisi mahdollisuuksien mukaan varmistaa yleissopimuksen mukainen sosiaaliturva sekä huolehtia siitä, että normin A4.5 1 kohdassa mainittuja sosiaaliturvan aloja säännöllisesti seurataan siten, että voidaan päätellä, millä muilla alueilla merenkulkijat saattavat tarvita sosiaaliturvaa.

6. Merenkulkijan työsopimuksessa tulisi määritellä se, millä tavoin laivanvarustaja huolehtii merenkulkijan eri sosiaaliturvalajeista sekä muista mahdollisista laivanvarustajan määräysvallassa olevista seikoista, kuten merenkulkijan palkasta tehtävistä lakisääteisistä vähennyksistä ja maksuista, joista laivanvarustaja vastaa ja jotka perustuvat tiettyihin viranomaismääräyksiin tai kansalliseen sosiaaliturvajärjestelmään.

7. Jäsenvaltion, jonka lipun alla alus purjehtii, tulisi silloin, kun se harjoittaa lainkäyttövaltaansa sosiaalisissa kysymyksissä, huolehtia siitä, että laivanvarustaja noudattaa sosiaaliturvaa koskevia velvollisuuksiaan ja huolehtii vaadittavista sosiaaliturvajärjestelmien edellyttämistä maksuista.

5 osasto. Täytäntöönpano ja soveltaminen

1. Tämän osaston säännöt edellyttävät, että kukin jäsenvaltio panee kokonaan täytäntöön ja soveltaa niitä periaatteita ja oikeuksia, jotka on määritelty tämän yleissopimuksen artikloissa samoin kuin niitä erityisiä velvoitteita, jotka on määritelty 1, 2, 3 ja 4 osastoissa.

2. Tämän osaston ohjeiston A-osaan ei sovelleta VI artiklan 3 ja 4 kohtia, joiden mukaan ohjeiston A-osa voidaan panna täytäntöön asiallisesti vastaavilla määräyksillä.

3. Kunkin jäsenvaltion on pantava täytäntöön sääntöjen mukaiset velvollisuutensa VI artiklan 2 kohdan mukaisesti ohjeiston A-osan normien edellyttämällä tavalla ottaen huomioon sen B-osan suositukset.

4. Tämän osaston määräyksiä sovellettaessa on otettava huomioon, että merenkulkijat ja

ers, non-national seafarers or both serving on ships that fly its flag should provide the social security protection in the Convention as applicable, and should periodically review the branches of social security protection in Standard A4.5, paragraph 1, with a view to identifying any additional branches appropriate for the seafarers concerned.

6. The seafarers' employment agreement should identify the means by which the various branches of social security protection will be provided to the seafarer by the shipowner as well as any other relevant information at the disposal of the shipowner, such as statutory deductions from the seafarers' wages and shipowners' contributions which may be made in accordance with the requirements of identified authorized bodies pursuant to relevant national social security schemes.

7. The Member whose flag the ship flies should, in effectively exercising its jurisdiction over social matters, satisfy itself that the shipowners' responsibilities concerning social security protection are met, including making the required contributions to social security schemes.

Title 5. Compliance and enforcement

1. The Regulations in this Title specify each Member's responsibility to fully implement and enforce the principles and rights set out in the Articles of this Convention as well as the particular obligations provided for under its Titles 1, 2, 3 and 4.

2. Paragraphs 3 and 4 of Article VI, which permit the implementation of Part A of the Code through substantially equivalent provisions, do not apply to Part A of the Code in this Title.

3. In accordance with paragraph 2 of Article VI, each Member shall implement its responsibilities under the Regulations in the manner set out in the corresponding Standards of Part A of the Code, giving due consideration to the corresponding Guidelines in Part B of the Code.

4. The provisions of this Title shall be implemented bearing in mind that seafarers and

laivanvarustajat samoin kuin muut ihmiset, ovat samanarvoisia lain edessä ja oikeutettuja yhtäläiseen lain suojaan eikä heitä saa syrjiä silloin, kun he tuomioistuimien tai muiden menettelyjen avulla hakevat ratkaisua riitoihinsa. Tämän osaston määräykset eivät koske viranomaisten toimivaltaa tai laillista tuomioistuinta.

Sääntö 5.1 — Lippuvaltion velvollisuudet

Tarkoitus: varmistaa, että kukin jäsenvaltio panee täytäntöön tämän yleissopimuksen mukaiset velvollisuutensa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla

Sääntö 5.1.1 — Yleiset periaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että se panee täytäntöön tästä yleissopimuksesta johtuvat velvollisuutensa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee perustaa tehokas järjestelmä, jonka avulla aluksen työ- ja elinolot voidaan tarkastaa ja sertifioida säännön 5.1 3 ja 4 kohtien mukaisesti sekä huolehtia siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot jatkuvasti vastaavat tämän yleissopimuksen standardeja.

3. Jäsenvaltio voi tehokasta merityöehtojen tarkastus- ja sertifioimisjärjestelmää perustaessaan tarvittaessa valtuuttaa julkiset laitokset tai muut organisaatiot (myös toisen jäsenvaltion organisaation edellyttäen, että tuo jäsenvaltio siihen suostuu), jotka se katsoo päteviksi ja riippumattomiksi, suorittamaan tarkastuksia ja/tai myöntämään merityösertifikaatteja. Jäsenvaltiolla tulee kuitenkin kaikissa olosuhteissa olla lopullinen vastuu lippunsa alla purjehtivien aluksien merenkulkijoiden työ- ja elinolojen tarkastuksista ja merityösertifikaateista.

4. Merityösertifikaattia ja sitä täydentävää merityöehtojen noudattamisesta koskevaa ilmoitusta tulee pitää ensisijaisena osoituksena siitä, että se jäsenvaltio, jonka lipun alla alus purjehtii, on sen asiaankuuluvasti tarkastanut ja että tämän yleissopimuksen merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevat määräykset on täytetty merityösertifikaatin mukaisesti.

shipowners, like all other persons, are equal before the law and are entitled to the equal protection of the law and shall not be subject to discrimination in their access to courts, tribunals or other dispute resolution mechanisms. The provisions of this Title do not determine legal jurisdiction or a legal venue.

Regulation 5.1 — Flag State responsibilities

Purpose: To ensure that each Member implements its responsibilities under this Convention with respect to ships that fly its flag

Regulation 5.1.1 — General principles

1. Each Member is responsible for ensuring implementation of its obligations under this Convention on ships that fly its flag.

2. Each Member shall establish an effective system for the inspection and certification of maritime labour conditions, in accordance with Regulations 5.1.3 and 5.1.4 ensuring that the working and living conditions for seafarers on ships that fly its flag meet, and continue to meet, the standards in this Convention.

3. In establishing an effective system for the inspection and certification of maritime labour conditions, a Member may, where appropriate, authorize public institutions or other organizations (including those of another Member, if the latter agrees) which it recognizes as competent and independent to carry out inspections or to issue certificates or to do both. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and certification of the working and living conditions of the seafarers concerned on ships that fly its flag.

4. A maritime labour certificate, complemented by a declaration of maritime labour compliance, shall constitute prima facie evidence that the ship has been duly inspected by the Member whose flag it flies and that the requirements of this Convention relating to working and living conditions of the seafarers have been met to the extent so certi-

5. Jäsenvaltion Kansainväliselle työtoimistolle perussäännön 22 artiklan mukaisesti toimitetuissa raporteissa on annettava selvitys tämän säännön 2 kohdassa tarkoitetusta järjestelmästä ja siitä, miten sen tehokkuus on arvioitu.

Normi A5.1.1 — Yleiset periaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava tarkastus- ja sertifiointijärjestelmän hallinnointia koskevat selvät tavoitteet ja standardit sekä määriteltävä menettelytapa, jonka avulla näiden tavoitteiden ja standardien täyttymistä voidaan seurata.

2. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on jäljennös tästä yleissopimuksesta.

Suositus B5.1.1 — Yleiset periaatteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi mahdollisuuksien mukaan edistää tehokasta yhteistyötä säännöissä 5.1.1 ja 5.1.2 tarkoitettujen julkisten laitosten ja muiden organisaatioiden välillä, joiden toimialaan merenkulkijoiden työ- ja elinolot aluksella kuuluvat.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi edistää tarkastajien, laivanvarustajien ja merenkulkijoiden ja niiden vastaavien järjestöjen välistä yhteisyötä ja varmistaa merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden ylläpitäminen ja kehittyminen neuvottelemalla säännöllisesti näiden järjestöjen edustajien kanssa siitä, millä tavoin niitä parhaiten voidaan edistää. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan päättää siitä, miten yhteistyö toteutetaan.

Sääntö 5.1.2 — Hyväksyttyjen organisaatioiden valtuuttaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulee hyväksyä säännön 5.1.1 3 kohdassa tarkoitetut julkiset laitokset ja muut organisaatiot (jäljempänä hyväksytyt organisaatiot) ohjeistossa tarkoitetuiksi riippumattomiksi ja päteviksi

fied.

5. Information about the system referred to in paragraph 2 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports to the International Labour Office pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.1.1 — General principles

1. Each Member shall establish clear objectives and standards covering the administration of its inspection and certification systems, as well as adequate overall procedures for its assessment of the extent to which those objectives and standards are being attained.

2. Each Member shall require all ships that fly its flag to have a copy of this Convention available on board.

Guideline B5.1.1 — General principles

1. The competent authority should make appropriate arrangements to promote effective cooperation between public institutions and other organizations, referred to in Regulations 5.1.1 and 5.1.2, concerned with seafarers' shipboard working and living conditions.

2. In order to better ensure cooperation between inspectors and shipowners, seafarers and their respective organizations, and to maintain or improve seafarers' working and living conditions, the competent authority should consult the representatives of such organizations at regular intervals as to the best means of attaining these ends. The manner of such consultation should be determined by the competent authority after consulting with shipowners' and seafarers' organizations.

Regulation 5.1.2 — Authorization of recognized organizations

1. The public institutions or other organizations referred to in paragraph 3 of Regulation 5.1.1 (recognized organizations) shall have been recognized by the competent authority as meeting the requirements in the Code re-

organisaatioiksi. Tarkastuksia ja sertifiointeja, joita hyväksytty organisaatio voidaan valtuuttaa suorittamaan, tulee pitää toimenpiteinä, joita ohjeiston mukaisesti voi suorittaa ainoastaan toimivaltainen viranomainen tai hyväksytty organisaatio.

2. Edellä säännön 5.1.1 5 kohdassa tarkoitetuissa raporteissa tulee antaa selvitys mahdollisista hyväksytyistä organisaatioista, niiden valtuutusten laajuudesta samoin kuin niistä toimenpiteistä, joilla jäsenvaltio varmistaa, että valtuutuksen mukaiset toimenpiteet on suoritettu asianmukaisesti ja tehokkaasti.

Normi A5.1.2 — Hyväksyttyjen organisaatioiden valtuuttaminen

1. Säännön 5.1.2 1 kohdan mukainen hyväksyminen edellyttää, että toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava, onko asianomainen organisaatio pätevä ja riippumaton ja harkittava, onko se, ottaen huomioon valtuutuksen nojalla suoritettavien toimenpiteiden laajuuden, osoittanut,

a) että sillä on riittävä asiantuntemus tämän yleissopimuksen asiaankuuluvista määräyksistä ja asiaankuuluvat tiedot aluksen toiminnasta, kuten aluksella työskentelevien merenkulkijoiden työtä koskevista vähimmäisvaatimuksista, työsuhteen ehdoista, asuintiloista ja virkistysmahdollisuuksista, ruoasta ja ruoanpidosta, tapaturmien torjunnasta, terveyden suojelusta ja sairaanhoidosta, merimiespalveluista ja sosiaaliturvasta;

b) että se pystyy ylläpitämään ja edistämään henkilökuntansa asiantuntemusta;

c) että sillä on tarvittavat tiedot tämän yleissopimuksen vaatimuksista sekä sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä ja määräyksistä samoin kuin asiaankuuluvista kansainvälisistä sopimuksista; ja

d) että sen koko, rakenne, kokemus ja valmiudet ovat sellaisia kuin valtuutuksen laatu ja laajuus edellyttää.

2. Kaikissa tarkastuksia varten annetuissa valtuutuksissa on vähintään edellytettävä, että hyväksytyllä organisaatiolla on oikeus vaatia merenkulkijoiden työ- ja elinoloissa havait-

garding competency and independence. The inspection or certification functions which the recognized organizations may be authorized to carry out shall come within the scope of the activities that are expressly mentioned in the Code as being carried out by the competent authority or a recognized organization.

2. The reports referred to in paragraph 5 of Regulation 5.1.1 shall contain information regarding any recognized organization, the extent of authorizations given and the arrangements made by the Member to ensure that the authorized activities are carried out completely and effectively.

Standard A5.1.2 — Authorization of recognized organizations

1. For the purpose of recognition in accordance with paragraph 1 of Regulation 5.1.2, the competent authority shall review the competency and independence of the organization concerned and determine whether the organization has demonstrated, to the extent necessary for carrying out the activities covered by the authorization conferred on it, that the organization:

a) has the necessary expertise in the relevant aspects of this Convention and an appropriate knowledge of ship operations, including the minimum requirements for seafarers to work on a ship, conditions of employment, accommodation, recreational facilities, food and catering, accident prevention, health protection, medical care, welfare and social security protection;

b) has the ability to maintain and update the expertise of its personnel;

c) has the necessary knowledge of the requirements of this Convention as well as of applicable national laws and regulations and relevant international instruments; and

d) is of the appropriate size, structure, experience and capability commensurate with the type and degree of authorization.

2. Any authorizations granted with respect to inspections shall, as a minimum, empower the recognized organization to require the rectification of deficiencies that it identifies

semiensa puutteiden korjaamista ja että se voi satamavaltion pyynnöstä niitä valvoa.

3. Kunkin jäsenvaltion on kehitettävä:

a) järjestelmä, jonka avulla varmistetaan, että hyväksytyt organisaatiot suorittavat tehtävänsä asianmukaisesti; tähän sisältyy se, että ne ovat riittävästi perehtyneitä sovellettaviin kansallisiin lakeihin ja määräyksiin sekä asiaan liittyviin kansainvälisiin asiakirjoihin; ja

b) menettelytapoja, joilla voidaan pitää yhteyttä organisaation kanssa ja valvoa sitä.

4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava Kansainväliselle työtoimistolle ajanmukainen luettelo kaikista hyväksytyistä organisaatioista, jotka se on valtuuttanut toimimaan puolestaan ja pidettävä se ajanmukaisena. Luettelossa on eriteltävä ne toimenpiteet, joita hyväksytyt organisaatiot on valtuutettu suorittamaan. Toimiston on pidettävä luettelo yleisön saatavilla.

Suositus B5.1.2 — Hyväksyttyjen organisaatioiden valtuuttaminen

1. Hyväksymistä haluavan organisaation tulisi osoittaa, että sillä on tarvittava tekninen, hallinnollinen ja liikkeenjohdollinen pätevyys ja että sen palvelu on laadultaan tyydyttävää.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi organisaation tehokkuutta arvioidessaan kiinnittää huomiota siihen, onko;

a) sillä riittävän suuri tekninen, liikkeenjohdollinen ja avustava henkilökunta;

b) sen henkilökunta riittävän pätevä ja ammattitaitoinen ja pystyykö se suoriutumaan tarvittavista tehtävistä ja toimimaan riittävän laajalla alueella;

c) se osoittanut pystyvänsä palvelemaan tyydyttävästi vaaditun ajan puitteissa; ja

d) se riippumaton ja vastaa toiminnastaan.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi tehdä kirjallinen sopimus jokaisen organisaation kanssa, jonka se valtuuttaa. Sopimuksessa tulisi olla osat, jossa määritellään:

a) soveltamisala;

b) tarkoitus;

c) yleiset ehdot;

in seafarers' working and living conditions and to carry out inspections in this regard at the request of a port State.

3. Each Member shall establish:

a) a system to ensure the adequacy of work performed by recognized organizations, which includes information on all applicable national laws and regulations and relevant international instruments; and

b) procedures for communication with and oversight of such organizations.

4. Each Member shall provide the International Labour Office with a current list of any recognized organizations authorized to act on its behalf and it shall keep this list up to date. The list shall specify the functions that the recognized organizations have been authorized to carry out. The Office shall make the list publicly available.

Guideline B5.1.2 — Authorization of recognized organizations

1. The organization seeking recognition should demonstrate the technical, administrative and managerial competence and capacity to ensure the provision of timely service of satisfactory quality.

2. In evaluating the capability of an organization, the competent authority should determine whether the organization:

a) has adequate technical, managerial and support staff;

b) has sufficient qualified professional staff to provide the required service, representing an adequate geographical coverage;

c) has proven ability to provide a timely service of satisfactory quality; and

d) is independent and accountable in its operations.

3. The competent authority should conclude a written agreement with any organization that it recognizes for purposes of an authorization. The agreement should include the following elements:

a) scope of application;

b) purpose;

c) general conditions;

d) valtuutukseen perustuvien tehtävien suorittaminen;
e) niiden tehtävien oikeusperuste, joiden suorittamiseen valtuutus oikeuttaa;
f) toimivaltaiselle viranomaiselle toimitettavat raportit;
g) toimivaltaisen viranomaisen hyväksytylle organisaatiolle antaman valtuutuksen erittely; ja
h) se, miten toimivaltainen viranomainen valvoo hyväksytyn organisaation valtuutukseen perustuvaa toimintaa.
4. Kunkin jäsenvaltion tulisi edellyttää, että hyväksytyt organisaatiot kehittävät tarkastajina toimivia työntekijöitään varten järjestelmän, jonka avulla nämä voivat lisätä pätevyyttään ja asiantuntemustaan ja varmistaa sen pysymisen ajanmukaisena.
5. Kunkin jäsenvaltion tulisi vaatia, että hyväksytyt organisaatiot pitävät kirjaa suorittamistaan palveluista siten, että ne voivat osoittaa täyttävänsä palveluille asetetut standardit.

6. Kunkin jäsenvaltion tulisi normin A5.1.2 3 kohdan b-alakohdassa tarkoitettua menettelytapaa kehittäessään ottaa huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymä menettelytapaohjeisto, joka koskee hallinnon puolesta toimivien organisaatioiden valtuuttamista (*Guidelines for the Authorization of Organizations Acting on Behalf of the Administration*).

d) the execution of functions under authorization;
e) legal basis of the functions under authorization;
f) reporting to the competent authority;
g) specification of the authorization from the competent authority to the recognized organization; and

h) the competent authority's supervision of activities delegated to the recognized organization.
4. Each Member should require the recognized organizations to develop a system for qualification of staff employed by them as inspectors to ensure the timely updating of their knowledge and expertise.

5. Each Member should require the recognized organizations to maintain records of the services performed by them such that they are able to demonstrate achievement of the required standards in the items covered by the services.
6. In establishing the oversight procedures referred to in Standard A5.1.2, paragraph 3(b), each Member should take into account the *Guidelines for the Authorization of Organizations Acting on Behalf of the Administration,* adopted in the framework of the International Maritime Organization.

Sääntö 5.1.3 — Merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus

1. Tätä sääntöä tulee soveltaa:
a) kansainvälisessä liikenteessä oleviin aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500 GT; ja
b) jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500 GT ja jotka liikennöivät toisen maan satamasta tai satamien välillä.
Tätä sääntöä sovellettaessa kansainvälisellä matkalla tarkoitetaan matkaa jostakin maasta toisen maan satamaan.
2. Lisäksi tätä sääntöä tulee soveltaa kaikkiin sellaisiin jäsenvaltion lipun alla purjehtiviin aluksiin, jotka eivät ole tämän säännön 1

Regulation 5.1.3 — Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. This Regulation applies to ships of:
a) 500 gross tonnage or over, engaged in international voyages; and

b) 500 gross tonnage or over, flying the flag of a Member and operating from a port, or between ports, in another country.

For the purpose of this Regulation, international voyage means a voyage from a country to a port outside such a country.
2. This Regulation also applies to any ship that flies the flag of a Member and is not covered by paragraph 1 of this Regulation, at

kohdassa tarkoitettuja aluksia, jos sanotun jäsenvaltion laivanvarustaja sitä pyytää.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on voimassa oleva merityösertifikaatti osoituksena siitä, että aluksella olevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot sekä toimenpiteet, joilla niitä jatkuvasti valvotaan ja jotka luetellaan tämän säännön 4 kohdassa tarkoitetussa merityöehtojen noudattamista koskevassa ilmoituksessa, on tarkastettu ja että ne vastaavat kansallisia lakeja ja määräyksiä tai muita toimenpiteitä, joilla yleissopimus on pantu täytäntöön.

4. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, jossa ilmoitetaan ne kansalliset määräykset, jotka vastaavat tämän yleissopimuksen merenkulkijan työ- ja elinoloja koskevia määräyksiä ja ne toimenpiteet, joihin laivanvarustaja on ryhtynyt varmistaakseen, että alus tai alukset ovat sanottujen määräysten mukaisia.

5. Merityösertifikaatin ja merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen tulee noudattaa ohjeiston mukaista kaavaa.

6. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tarkoitukseen valtuutetun hyväksytyn organisaation tulee, sen jälkeen kun se on tarkastanut lippunsa alla purjehtivan aluksen ja varmistunut siitä, että se on tämän yleissopimuksen standardien mukainen tai että se edelleen vastaa niitä, myöntää sille merityösertifikaatti tai uudistaa sen aikaisempi merityösertifikaatti. Merityösertifikaatti on merkittävä rekisteriin, josta yleisö voi saada tietoja.

7. Tarkemmat määräykset merityösertifikaatista ja merityöehtojen noudattamista koskevasta ilmoituksesta ovat ohjeiston A-osassa, kuten luettelo niistä kohteista, jotka tarkastuksessa on hyväksyttävä.

Normi A5.1.3 — Merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus

1. Toimivaltaisen viranomaisen tai tarkoitukseen valtuutetun hyväksytyn organisaation on myönnettävä alukselle merityösertifikaatti enintään viideksi vuodeksi. Myöntämisen edellytyksenä on se, että liitteessä A5—I lue-

the request of the shipowner to the Member concerned.

3. Each Member shall require ships that fly its flag to carry and maintain a maritime labour certificate certifying that the working and living conditions of seafarers on the ship, including measures for ongoing compliance to be included in the declaration of maritime labour compliance referred to in paragraph 4 of this Regulation, have been inspected and meet the requirements of national laws or regulations or other measures implementing this Convention.

4. Each Member shall require ships that fly its flag to carry and maintain a declaration of maritime labour compliance stating the national requirements implementing this Convention for the working and living conditions for seafarers and setting out the measures adopted by the shipowner to ensure compliance with the requirements on the ship or ships concerned.

5. The maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance shall conform to the model prescribed by the Code.

6. Where the competent authority of the Member or a recognized organization duly authorized for this purpose has ascertained through inspection that a ship that flies the Member's flag meets or continues to meet the standards of this Convention, it shall issue or renew a maritime labour certificate to that effect and maintain a publicly available record of that certificate.

7. Detailed requirements for the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance, including a list of the matters that must be inspected and approved, are set out in Part A of the Code.

Standard A5.1.3 — Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. The maritime labour certificate shall be issued to a ship by the competent authority, or by a recognized organization duly authorized for this purpose, for a period which shall not exceed five years. A list of matters that

tellut kohteet tarkastetaan ja todetaan, että ne ovat niiden kansallisten lakien ja määräysten mukaisia, jotka vastaavat tämän yleissopimuksen aluksella olevien merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevia määräyksiä.

2. Merityösertifikaatin voimassaolon edellytyksenä on toimivaltaisen viranomaisen tai tarkoitukseen asianmukaisesti valtuutetun hyväksytyn organisaation suorittama väliaikaistarkastus, jossa varmistetaan, että alus vastaa edelleen niitä kansallisia määräyksiä, joilla tämä yleissopimus on pantu täytäntöön. Jos merityösertifikaatti on voimassa viiden vuoden ajan ja alus tarkastetaan sinä aikana ainoastaan kerran, tarkastus on suoritettava vähintään kaksi tai enintään kolme vuotta ennen sitä vuosipäivää, jolloin merityösertifikaatin voimassaoloaika päättyy. Vuosipäivällä tarkoitetaan kunkin vuoden sitä päivää ja kuukautta, joka vastaa sitä päivää, jolloin merityösertifikaatin voimassaoloaika päättyy. Väliaikaistarkastuksen on laajuudeltaan ja perusteellisuudeltaan vastattava aluksen merityösertifikaatin uusinnan edellytyksenä olevaa tarkastusta. Merityösertifikaatti on allekirjoitettava sen jälkeen, kun alus on väliaikaistarkastuksessa hyväksytty.

3. Riippumatta tämän normin 1 kohdan määräyksistä uusi merityösertifikaatti on voimassa siitä päivästä alkaen, jolloin uusintatarkastus suoritettiin, enintään viiden vuoden ajan alkaen siitä päivästä, jona nykyisen merityösertifikaatin voimassaoloaika päättyy edellyttäen, että uusintatarkastus tehtiin enintään kolme kuukautta ennen nykyisen merityösertifikaatin voimassaoloajan päättymistä.

4. Jos uusintatarkastus tehdään aikaisemmin kuin kolme kuukautta ennen sitä päivää, jolloin nykyisen merityösertifikaatin voimassaoloaika päättyy, uusi merityösertifikaatti on voimassa enintään viiden vuoden ajan uusintatarkastuspäivästä alkaen.

5. Merityösertifikaatti voidaan myöntää väliaikaisesti:

a) uusille aluksille niitä luovutettaessa;

b) aluksen vaihtaessa lippua; tai

c) kun vastuu aluksen toiminnasta siirtyy uudelle laivanvarustajalle.

must be inspected and found to meet national laws and regulations or other measures implementing the requirements of this Convention regarding the working and living conditions of seafarers on ships before a maritime labour certificate can be issued is found in Appendix A5—I.

2. The validity of the maritime labour certificate shall be subject to an intermediate inspection by the competent authority, or by a recognized organization duly authorized for this purpose, to ensure continuing compliance with the national requirements implementing this Convention. If only one intermediate inspection is carried out and the period of validity of the certificate is five years, it shall take place between the second and third anniversary dates of the certificate. Anniversary date means the day and month of each year which will correspond to the date of expiry of the maritime labour certificate. The scope and depth of the intermediate inspection shall be equal to an inspection for renewal of the certificate. The certificate shall be endorsed following satisfactory intermediate inspection.

3. Notwithstanding paragraph 1 of this Standard, when the renewal inspection has been completed within three months before the expiry of the existing maritime labour certificate, the new maritime labour certificate shall be valid from the date of completion of the renewal inspection for a period not exceeding five years from the date of expiry of the existing certificate.

4. When the renewal inspection is completed more than three months before the expiry date of the existing maritime labour certificate, the new maritime labour certificate shall be valid for a period not exceeding five years starting from the date of completion of the renewal inspection.

5. A maritime labour certificate may be issued on an interim basis:

a) to new ships on delivery;

b) when a ship changes flag; or

c) when a shipowner assumes responsibility for the operation of a ship which is new to that shipowner.

6. Toimivaltainen viranomainen tai tarkoitukseen valtuutettu hyväksytty organisaatio voi myöntää väliaikaisen merityösertifikaatin enintään kuudeksi kuukaudeksi.

7. Väliaikaisen merityösertifikaatin myöntäminen edellyttää:

a) että alus on mahdollisuuksien mukaan tarkastettu liitteen A5—I mukaisesti ja että tämän kohdan b-, c- ja d-alakohtien ehdot täyttyvät;

b) että laivanvarustaja on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle tai hyväksytylle organisaatiolle, että alus vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia;

c) että päällikkö on perehtynyt tämän yleissopimuksen määräyksiin ja vastaa niiden täytäntöön panemisesta; ja

d) että toimivaltaiselle viranomaiselle tai hyväksytylle organisaatiolle on toimitettu merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen edellyttämät tiedot.

8. Varsinaisen merityösertifikaatin edellytyksenä on tämän normin 1 kohdan mukainen täydellinen tarkastus, joka on tehtävä ennen väliaikaisen merityösertifikaatin umpeen kulumista. Tämän normin 6 kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden umpeen kuluttua ei voida myöntää uutta väliaikaista merityösertifikaattia. Väliaikaisen merityösertifikaatin ollessa voimassa ei edellytetä merityöehtojen noudattamista koskevaa ilmoitusta.

9. Varsinainen ja väliaikainen merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus on laadittava liitteen A5—II edellyttämällä tavalla.

10. Merityösertifikaattiin on liitettävä merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, johon kuuluu kaksi osaa:

a) osa I, jonka täyttää toimivaltainen viranomainen ja jossa

(i) luetellaan ne kohteet, jotka tämän normin 1 kohdan mukaan on tarkastettava;

(ii) luetellaan ne kansalliset vaatimukset, jotka vastaavat tämän yleissopimuksen asiaankuuluvia määräyksiä ja viitataan asiaan liittyviin kansallisiin säädöksiin ja tarvittaessa lyhyesti selostetaan niiden pääkohdat;

6. An interim maritime labour certificate may be issued for a period not exceeding six months by the competent authority or a recognized organization duly authorized for this purpose.

7. An interim maritime labour certificate may only be issued following verification that:

a) the ship has been inspected, as far as reasonable and practicable, for the matters listed in Appendix A5—I, taking into account verification of items under subparagraphs (b), (c) and (d) of this paragraph;

b) the shipowner has demonstrated to the competent authority or recognized organization that the ship has adequate procedures to comply with this Convention;

c) the master is familiar with the requirements of this Convention and the responsibilities for implementation; and

d) relevant information has been submitted to the competent authority or recognized organization to produce a declaration of maritime labour compliance.

8. A full inspection in accordance with paragraph 1 of this Standard shall be carried out prior to expiry of the interim certificate to enable issue of the full-term maritime labour certificate. No further interim certificate may be issued following the initial six months referred to in paragraph 6 of this Standard. A declaration of maritime labour compliance need not be issued for the period of validity of the interim certificate.

9. The maritime labour certificate, the interim maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance shall be drawn up in the form corresponding to the models given in Appendix A5—II.

10. The declaration of maritime labour compliance shall be attached to the maritime labour certificate. It shall have two parts:

a) Part I shall be drawn up by the competent authority which shall:

(i) identify the list of matters to be inspected in accordance with paragraph 1 of this Standard;

(ii) identify the national requirements embodying the relevant provisions of this Convention by providing a reference to the relevant national legal provisions as well as, to the extent necessary, concise information on

(iii) selostetaan kansallisen lainsäädännön alustyyppejä koskevat vaatimukset;

(iv) luetellaan ne asiallisesti vastaavat määräykset, joita VI artiklan 3 kohdassa tarkoitetaan; ja

(v) selostetaan ne mahdolliset poikkeukset, jotka toimivaltainen viranomainen on 3 luvun mukaisesti sallinut; ja

b) osa II, jonka täyttää laivanvarustaja ja jossa selostetaan ne toimenpiteet, joihin tämä on ryhtynyt varmistaakseen, että kansallisia vaatimuksia alusta alkaen jatkuvasti noudatetaan myös tarkastusten välisinä aikoina sekä ne aiotut toimenpiteet, joilla noudattamista tehostetaan.

Toimivaltaisen viranomaisen tai tarkoitukseen valtuutetun hyväksytyn organisaation on vahvistettava osa II ja myönnettävä sen jälkeen merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus.

11. Tiettyä alusta koskevista myöhemmistä tarkastuksista tai muista tutkimuksista ja niissä havaituista merkittävistä puutteista on pidettävä kirjaa, johon on merkittävä myös se päivämäärä, jolloin kyseinen vika on todettu korjatuksi. Nämä tiedot ja niiden englanninkielinen käännös, ellei teksti ole englanniksi, on sisällytettävä tai liitettävä merityöehtojen noudattamista koskevaan ilmoitukseen tai muutoin tiedotettava merenkulkijoille, lippuvaltion tarkastajille, satamavaltioiden valtuutetuille virkamiehille ja laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajille kansallisten lakien ja määräysten mukaisesti.

12. Aluksella on oltava voimassa oleva merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus myös englanninkielisinä käännöksinä, jos ne eivät ole englanniksi. Asiakirjojen jäljennökset, jotka on aluksella pidettävä merenkulkijoiden nähtävissä helppopääsyisessä paikassa, on pyynnöstä annettava merenkulkijoille, lippuvaltion tarkastajille, satamavaltion valtuutetuille virkamiehille ja laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajille kansallisten lakien ja määräysten edellyttämällä tavalla.

13. Tämän normin 11 ja 12 kohtien vaatimuksia englanninkielisestä käännöksestä ei

the main content of the national requirements;

(iii) refer to ship-type specific requirements under national legislation;

(iv) record any substantially equivalent provisions adopted pursuant to paragraph 3 of Article VI; and

(v) clearly indicate any exemption granted by the competent authority as provided in Title 3; and

b) Part II shall be drawn up by the shipowner and shall identify the measures adopted to ensure ongoing compliance with the national requirements between inspections and the measures proposed to ensure that there is continuous improvement.

The competent authority or recognized organization duly authorized for this purpose shall certify Part II and shall issue the declaration of maritime labour compliance.

11. The results of all subsequent inspections or other verifications carried out with respect to the ship concerned and any significant deficiencies found during any such verification shall be recorded, together with the date when the deficiencies were found to have been remedied. This record, accompanied by an English-language translation where it is not in English, shall, in accordance with national laws or regulations, be inscribed upon or appended to the declaration of maritime labour compliance or made available in some other way to seafarers, flag State inspectors, authorized officers in port States and shipowners' and seafarers' representatives.

12. A current valid maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance, accompanied by an English-language translation where it is not in English, shall be carried on the ship and a copy shall be posted in a conspicuous place on board where it is available to the seafarers. A copy shall be made available in accordance with national laws and regulations, upon request, to seafarers, flag State inspectors, authorized officers in port States, and shipowners' and seafarers' representatives.

13. The requirement for an English-language translation in paragraphs 11 and 12

sovelleta aluksiin, joita ei käytetä kansainvälisiin matkoihin.

14. Tämän normin 1 tai 5 kohdassa tarkoitettu merityösertifikaatti lakkaa olemasta voimassa;

a) jos asiaankuuluvia tarkastuksia ei tehdä tämän normin 2 kohdan mukaisissa määräajoissa;

b) jos merityösertifikaattia ei ole allekirjoitettu tämän normin 2 kohdan mukaisesti;

c) jos alus vaihtaa lippua;

d) jos alus ei enää toimi laivanvarustajan lukuun; ja

e) jos aluksen rakenteissa tai laitteissa on tehty 3 osastossa tarkoitettuja olennaisia muutoksia.

15. Tämän normin 14 kohdan c-, d- tai e-alakohdissa tarkoitetuissa tilanteissa uuden sertifikaatin myöntämisen edellytyksenä on se, että sen myöntävä toimivaltainen viranomainen tai hyväksytty organisaatio täysin varmistuu siitä, että alus vastaa tämän normin vaatimuksia.

16. Toimivaltaisen viranomaisen tai lippuvaltion tarkoitukseen valtuuttaman hyväksytyn organisaation on peruutettava merityösertifikaatti silloin, kun alus ei todistettavasti vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia eikä asian korjaamiseksi ole ryhdytty tarvittaviin toimenpiteisiin.

17. Harkitessaan tämän normin 16 kohdan mukaisesti merityösertifikaatin peruuttamista toimivaltaisen viranomaisen tai hyväksytyn organisaation on kiinnitettävä huomiota puutteiden vakavuuteen tai määrään.

Suositus B5.1.3 — Merityösertifikaatti ja merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus

1. Merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen osassa I olevan kansallisia määräyksiä koskevan selostuksen tulisi sisältää tai siinä tulisi viitata kutakin liitteessä A5—I mainittua merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevaa seikkaa koskevaan säädökseen. Jos kansallinen lainsäädäntö vastaa täysin tämän yleissopimuksen vaatimuksia riittää, että siihen viitataan. Jos yleissopimuksen määräys

of this Standard does not apply in the case of a ship not engaged in an international voyage.

14. A certificate issued under paragraph 1 or 5 of this Standard shall cease to be valid in any of the following cases:

a) if the relevant inspections are not completed within the periods specified under paragraph 2 of this Standard;

b) if the certificate is not endorsed in accordance with paragraph 2 of this Standard;

c) when a ship changes flag;

d) when a shipowner ceases to assume the responsibility for the operation of a ship; and

e) when substantial changes have been made to the structure or equipment covered in Title 3.

15. In the case referred to in paragraph 14(c), (d) or (e) of this Standard, a new certificate shall only be issued when the competent authority or recognized organization issuing the new certificate is fully satisfied that the ship is in compliance with the requirements of this Standard.

16. A maritime labour certificate shall be withdrawn by the competent authority or the recognized organization duly authorized for this purpose by the flag State, if there is evidence that the ship concerned does not comply with the requirements of this Convention and any required corrective action has not been taken.

17. When considering whether a maritime labour certificate should be withdrawn in accordance with paragraph 16 of this Standard, the competent authority or the recognized organization shall take into account the seriousness or the frequency of the deficiencies.

Guideline B5.1.3 — Maritime labour certificate and declaration of maritime labour compliance

1. The statement of national requirements in Part I of the declaration of maritime labour compliance should include or be accompanied by references to the legislative provisions relating to seafarers' working and living conditions in each of the matters listed in Appendix A5—I. Where national legislation precisely follows the requirements stated in this Convention, a reference may be all that

on pantu täytäntöön VI artiklan 3 kohdan mukaisesti asiallisesti vastaavalla määräyksellä, se tulisi yksilöidä ja selvittää sen keskeinen sisältö. Jos toimivaltainen viranomainen on 3 osaston mukaisesti sallinut, että tietystä määräyksestä poiketaan, tulisi antaa selvitys kysymyksessä olevasta määräyksestä tai määräyksistä.

2. Merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen osassa II, jonka täyttämisestä vastaa laivanvarustaja, tulisi erityisesti selvittää, koska tiettyjen kansallisten vaatimusten jatkuva noudattaminen todetaan, ketkä vastaavat niiden toteamisesta ja kirjaamisesta sekä miten menetellään niissä tapauksissa, joissa todetaan, että vaatimuksia ei ole noudatettu. Osa II voidaan tehdä eri muodoissa. Siinä voidaan viitata johonkin toiseen asiakirjaan, jossa laajemmin käsitellään merenkulkualaan liittyviä periaatteita ja menettelytapoja, esimerkiksi *kansainvälisessä turvallisuusjohtamissäännöstössä (ISM)* edellytettyihin asiakirjoihin tai tietoihin, joita edellytetään SOLAS-sopimuksen 5 säännön aluksen historiaa koskevassa XI-1 luvussa (Continuous Synopsis Record).

3. Toimenpiteisiin, joilla varmistetaan jatkuva noudattaminen, tulisi kuulua yleisiä kansainvälisiä määräyksiä, jotka velvoittavat laivanvarustajia ja päälliköitä seuraamaan työpaikkojen suunnittelua koskevan teknisen ja tieteellisen tutkimuksen viimeisintä kehitystä ja ottamaan erityisesti huomioon merenkulkijoiden työhön liittyvät riskit sekä tiedottamaan niistä asianmukaisesti merenkulkijoiden edustajille ja varmistamaan, että aluksella olevien merenkulkijoiden asuin- ja elinoloja jatkuvasti kehitetään.

4. Merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen tulisi olla selvästi muotoiltu siten, että kaikki, joita se koskee, kuten lippuvaltion tarkastajat, satamavaltioiden valtuutetut virkamiehet sekä merenkulkijat voivat todeta, että vaatimukset on asianmukaisesti pantu täytäntöön.

5. Esimerkki merityöehtojen noudattamista koskevaan ilmoitukseen sisällytettävistä tiedoista on liitteessä B5—I.

6. Kun aluksen lippu vaihtuu normin A5.1.3

is necessary. Where a provision of the Convention is implemented through substantial equivalence as provided under Article VI, paragraph 3, this provision should be identified and a concise explanation should be provided. Where an exemption is granted by the competent authority as provided in Title 3, the particular provision or provisions concerned should be clearly indicated.

2. The measures referred to in Part II of the declaration of maritime labour compliance, drawn up by the shipowner, should, in particular, indicate the occasions on which ongoing compliance with particular national requirements will be verified, the persons responsible for verification, the records to be taken, as well as the procedures to be followed where non-compliance is noted. Part II may take a number of forms. It could make reference to other more comprehensive documentation covering policies and procedures relating to other aspects of the maritime sector, for example documents required by the *International Safety Management (ISM) Code* or the information required by Regulation 5 of the SOLAS Convention, Chapter XI-1 relating to the ship's Continuous Synopsis Record.

3. The measures to ensure ongoing compliance should include general international requirements for the shipowner and master to keep themselves informed of the latest advances in technology and scientific findings concerning workplace design, taking into account the inherent dangers of seafarers' work, and to inform the seafarers' representatives accordingly, thereby guaranteeing a better level of protection of the seafarers' working and living conditions on board.

4. The declaration of maritime labour compliance should, above all, be drafted in clear terms designed to help all persons concerned, such as flag State inspectors, authorized officers in port States and seafarers, to check that the requirements are being properly implemented.

5. An example of the kind of information that might be contained in a declaration of maritime labour compliance is given in Appendix B5—I.

6. When a ship changes flag as referred to

14 kohdan c-alakohdan mukaisesti ja molemmat asianomaiset valtiot ovat ratifioineet tämän yleissopimuksen, tulisi sen jäsenvaltion, jonka lippua alus oli aikaisemmin oikeutettu käyttämään, toimittaa mahdollisimman pian toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jäljennökset siitä merityösertifikaatista ja merityöehtojen noudattamista koskevasta ilmoituksesta, jotka aluksella oli ennen kuin sen lippu vaihtui sekä soveltuvin osin jäljennökset asiaankuuluvista tarkastuskertomuksista edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen niitä pyytää kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun aluksen lippu vaihtui.

Sääntö 5.1.4 — Tarkastukset ja niiden täytäntöön paneminen

1. Kunkin jäsenvaltion tulee yhtenäisen, säännöllisiin tarkastuksiin ja valvonta- ja muihin toimenpiteisiin perustuvan järjestelmän avulla varmistaa, että sen lipun alla purjehtivat alukset vastaavat niitä kansallisia lakeja ja määräyksiä, joiden avulla tämän yleissopimuksen määräykset on pantu täytäntöön.
2. Tämän säännön 1 kohdassa tarkoitettua tarkastus- ja valvontajärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset sisältyvät ohjeiston A-osaan.

Normi A5.1.4 — Tarkastukset ja niiden täytäntöön paneminen

1. Kussakin jäsenvaltiossa on oltava järjestelmä, jonka avulla tarkkaillaan sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden olosuhteita ja todetaan, että ne toimenpiteet, jotka liittyvät työ- ja elinoloihin ja joita mahdollisessa merityöehtojen noudattamista koskevassa ilmoituksessa edellytetään, on pantu täytäntöön ja että ne vastaavat tämän yleissopimuksen vaatimuksia.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on nimitettävä riittävästi päteviä tarkastajia, niin että se pystyy vastaamaan tämän normin 1 kohdan mukaisista velvoitteistaan. Jos tarkastuksista vastaa valtuutettu hyväksytty organisaatio, jäsenvaltion on edellytettävä, että tarkastuksista vastaavalla henkilökunnalla on siihen tarvittava pätevyys ja järjestettävä sille tehtävän edellyttämät lailliset valtuudet.

in Standard A5.1.3, paragraph 14(c), and where both States concerned have ratified this Convention, the Member whose flag the ship was formerly entitled to fly should, as soon as possible, transmit to the competent authority of the other Member copies of the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance carried by the ship before the change of flag and, if applicable, copies of the relevant inspection reports if the competent authority so requests within three months after the change of flag has taken place.

Regulation 5.1.4 — Inspection and enforcement

1. Each Member shall verify, through an effective and coordinated system of regular inspections, monitoring and other control measures, that ships that fly its flag comply with the requirements of this Convention as implemented in national laws and regulations.
2. Detailed requirements regarding the inspection and enforcement system referred to in paragraph 1 of this Regulation are set out in Part A of the Code.

Standard A5.1.4 — Inspection and enforcement

1. Each Member shall maintain a system of inspection of the conditions for seafarers on ships that fly its flag which shall include verification that the measures relating to working and living conditions as set out in the declaration of maritime labour compliance, where applicable, are being followed, and that the requirements of this Convention are met.
2. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under paragraph 1 of this Standard. Where recognized organizations have been authorized to carry out inspections, the Member shall require that personnel carrying out the inspection are qualified to undertake these duties and shall provide them with the necessary legal authority to perform their duties.

3. Tarkastajien asianmukainen koulutus ja pätevyys sekä ohjeet, toimivalta, asema ja riippumattomuus on varmistettava ja huolehdittava siitä, että he pystyvät suorittamaan tarkastukset ja varmistamaan, että tämän normin 1 kohdan määräyksiä noudatetaan.

4. Tarkastukset on mahdollisuuksien mukaan tehtävä normissa A5.1.3 edellytetyin väliajoin. Tarkastuksien väli ei saa missään tapauksessa ylittää kolmea vuotta.

5. Jos jäsenvaltiolle tehdään valitus, jota ei ole pidettävä ilmeisesti perusteettomana, tai jos sille osoitetaan, että sen lipun alla purjehtiva alus ei ole tämän yleissopimuksen vaatimusten mukainen tai että merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanossa on vakavia puutteita, jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin asian tutkimiseksi ja varmistettava, että mahdolliset puutteet korjataan.

6. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että se hyväksyy asianmukaiset määräykset, joilla varmistetaan, että tarkastajien asema ja palvelussuhteen ehdot eivät riipu hallituksen vaihdoksista tai muista asiaankuulumattomista ulkoisista tekijöistä ja valvottava niiden täytäntöönpanoa.

7. Tarkastajilla, joille on annettava tehtäviensä edellyttämät asianmukaiset ohjeet ja valtakirjat, on oltava oikeus:

a) nousta jäsenvaltion lipun alla purjehtivalle alukselle;

b) suorittaa tarpeelliseksi katsomansa tarkastus, testi tai kuulustelu ja varmistaa, että standardeja asianmukaisesti noudatetaan; ja

c) vaatia mahdollisten puutteiden korjaamista. Jos on syytä uskoa puutteiden olevan vakavassa ristiriidassa tämän yleissopimuksen määräysten (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina) kanssa tai vaarantavan merkittävästi merenkulkijoiden turvallisuuden ja terveyden, tarkastajilla on oikeus estää aluksen lähtö satamasta ellei tarvittavia toimenpiteitä ole toteutettu.

8. Tämän normin 7 kohdan c-alakohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä on voitava valittaa oikeudelliselle tai hallinnolliselle viranomaiselle.

9. Oikeudellisiin toimenpiteisiin ryhtymisen

3. Adequate provision shall be made to ensure that the inspectors have the training, competence, terms of reference, powers, status and independence necessary or desirable so as to enable them to carry out the verification and ensure the compliance referred to in paragraph 1 of this Standard.

4. Inspections shall take place at the intervals required by Standard A5.1.3, where applicable. The interval shall in no case exceed three years.

5. If a Member receives a complaint which it does not consider manifestly unfounded or obtains evidence that a ship that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention or that there are serious deficiencies in the implementation of the measures set out in the declaration of maritime labour compliance, the Member shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

6. Adequate rules shall be provided and effectively enforced by each Member in order to guarantee that inspectors have the status and conditions of service to ensure that they are independent of changes of government and of improper external influences.

7. Inspectors, issued with clear guidelines as to the tasks to be performed and provided with proper credentials, shall be empowered:

a) to board a ship that flies the Member's flag;

b) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the standards are being strictly observed; and

c) to require that any deficiency is remedied and, where they have grounds to believe that deficiencies constitute a serious breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights), or represent a significant danger to seafarers' safety, health or security, to prohibit a ship from leaving port until necessary actions are taken.

8. Any action taken pursuant to paragraph 7(c) of this Standard shall be subject to any right of appeal to a judicial or administrative authority.

9. Inspectors shall have the discretion to

asemasta tarkastajilla on oltava oikeus antaa neuvoja tai ohjeita edellyttäen, että menettely ei ole selvästi vastoin tämän yleissopimuksen määräyksiä eikä vaaranna asianomaisten merenkulkijoiden terveyttä tai turvallisuutta ja että vastaavaa ei ole tapahtunut aikaisemmin.

10. Tarkastajien on pidettävä luottamuksellisina niiden henkilöiden tiedot, jotka ovat tehneet huomautuksen tai valituksen merenkulkijoiden työ- ja elinoloissa olevista epäkohdista tai puutteista tai lakien ja määräysten vastaisesta menettelystä ja pidättäydyttävä kertomasta laivanvarustajalle tai tämän edustajalle tai laivanisännälle, että tarkastus perustui yllä mainittua seikkaa koskevaan valitukseen tai huomautukseen.

11. Tarkastajille ei saa antaa tehtäviä, joiden määrä tai luonne saattaisi haitata tarkastuksien tehokkuutta tai muutoin vähentää heidän valtuuksiaan tai puolueettomuuttaan laivanvarustajiin, merenkulkijoihin tai muihin asian osapuoliin nähden. Erityisesti on huolehdittava siitä:

a) että tarkastajat eivät välittömästi tai välillisesti hyödy mistään tarkastuksesta, joka heidän on suoritettava; ja

b) että tarkastajat palveluksesta erottuaankin ovat velvollisia asiaankuuluvan rangaistuksen tai kurinpitotoimien uhalla säilyttämään liikesalaisuudet tai muut luottamukselliset tiedot, joita he ovat saaneet tietoonsa tehtäviään suorittaessaan ja jotka koskevat työskentelytapoja tai ovat luonteeltaan henkilökohtaisia.

12. Tarkastajien on tehtävä toimivaltaiselle viranomaiselle jokaisesta tarkastuksesta raportti, josta on annettava englanninkielinen tai aluksen työkielellä laadittu kopio aluksen päällikölle. Raportin kopio on myös asetettava esiin aluksen ilmoitustaululle tiedoksi merenkulkijoille ja lähetettävä pyynnöstä heidän edustajilleen.

13. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä rekisteriä niistä tarkastuksista, jotka koskevat sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden olosuhteita ja julkaistava tarkastustoimintaa koskeva vuosikertomus kohtuullisen ajan, enintään kuuden kuukauden kuluttua vuoden päättymisestä.

14. Raportti, joka koskee vakavan onnettomuuden tutkintaa, on toimitettava toimivaltai-

give advice instead of instituting or recommending proceedings when there is no clear breach of the requirements of this Convention that endangers the safety, health or security of the seafarers concerned and where there is no prior history of similar breaches.

10. Inspectors shall treat as confidential the source of any grievance or complaint alleging a danger or deficiency in relation to seafarers' working and living conditions or a violation of laws and regulations and give no intimation to the shipowner, the shipowner's representative or the operator of the ship that an inspection was made as a consequence of such a grievance or complaint.

11. Inspectors shall not be entrusted with duties which might, because of their number or nature, interfere with effective inspection or prejudice in any way their authority or impartiality in their relations with shipowners, seafarers or other interested parties. In particular, inspectors shall:

a) be prohibited from having any direct or indirect interest in any operation which they are called upon to inspect; and

b) subject to appropriate sanctions or disciplinary measures, not reveal, even after leaving service, any commercial secrets or confidential working processes or information of a personal nature which may come to their knowledge in the course of their duties.

12. Inspectors shall submit a report of each inspection to the competent authority. One copy of the report in English or in the working language of the ship shall be furnished to the master of the ship and another copy shall be posted on the ship's notice board for the information of the seafarers and, upon request, sent to their representatives.

13. The competent authority of each Member shall maintain records of inspections of the conditions for seafarers on ships that fly its flag. It shall publish an annual report on inspection activities within a reasonable time, not exceeding six months, after the end of the year.

14. In the case of an investigation pursuant to a major incident, the report shall be sub-

selle viranomaiselle niin pian kuin se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluttua tutkinnan päättymisestä.

15. Tämän normin mukaista tarkastusta tai muuta toimenpidettä suoritettaessa on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan välttämään aluksen tarpeetonta pidättämistä tai viivyttämistä.

16. Tarkastajan valtuuksien väärinkäyttämisestä aiheutuva menetys tai vahinko on korvattava kansallisten lakien ja määräysten mukaisesti. Todistustaakka on aina valittajalla.

17. Kunkin jäsenvaltion on määriteltävä asianmukaiset rangaistukset ja muut hyvitystoimenpiteet, jotka seuraavat tämän yleissopimuksen määräysten vastaisesta menettelystä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina) tai siitä, että tarkastajia estetään tekemästä työtään sekä valvottava, että ne asianmukaisesti pannaan täytäntöön.

Suositus B5.1.4 — Tarkastukset ja niiden täytäntöön paneminen

1. Toimivaltaiselle viranomaiselle ja mahdollisille muille tahoille, jotka kokonaan tai osittain vastaavat merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevista tarkastuksista, tulisi järjestää tehtäviensä edellyttämät resurssit siten, että kukin jäsenvaltio

a) ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että tarkastajien avuksi voidaan tarvittaessa kutsua asiaankuuluvan pätevyyden omaavia teknisiä asiantuntijoita ja erityisasiantuntijoita; ja

b) järjestää tarkastajille asianmukaiset työtilat, laitteet sekä kulkuvälineet siten, että he voivat tehokkaasti hoitaa tehtävänsä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi laatia toimintaohjeet, jolla varmistetaan ja ohjataan tämän yleissopimuksen edellyttämien tarkastuksien täytäntöönpanon yhdenmukaisuutta. Kaikille tarkastajille ja asiaankuuluville lainvalvontaviranomaisille tulisi antaa jäljennös näistä ohjeista ja tiedottaa niistä yleisölle, laivanvarustajille ja merenkulkijoille.

3. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi kehittää menettelytapa, jonka avulla merenkulkijat

mitted to the competent authority as soon as practicable, but not later than one month following the conclusion of the investigation.

15. When an inspection is conducted or when measures are taken under this Standard, all reasonable efforts shall be made to avoid a ship being unreasonably detained or delayed.

16. Compensation shall be payable in accordance with national laws and regulations for any loss or damage suffered as a result of the wrongful exercise of the inspectors' powers. The burden of proof in each case shall be on the complainant.

17. Adequate penalties and other corrective measures for breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) and for obstructing inspectors in the performance of their duties shall be provided for and effectively enforced by each Member.

Guideline B5.1.4 — Inspection and enforcement

1. The competent authority and any other service or authority wholly or partly concerned with the inspection of seafarers' working and living conditions should have the resources necessary to fulfil their functions. In particular:

a) each Member should take the necessary measures so that duly qualified technical experts and specialists may be called upon, as needed, to assist in the work of inspectors; and

b) inspectors should be provided with conveniently situated premises, equipment and means of transport adequate for the efficient performance of their duties.

2. The competent authority should develop a compliance and enforcement policy to ensure consistency and otherwise guide inspection and enforcement activities related to this Convention. Copies of this policy should be provided to all inspectors and relevant law-enforcement officials and should be made available to the public and shipowners and seafarers.

3. The competent authority should establish simple procedures to enable it to receive in-

tai heidän edustajansa voivat helposti ja luottamuksellisesti ilmoittaa tämän yleissopimuksen vastaisesta menettelystä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina) ja jonka perusteella tarkastajat voivat ryhtyä toimenpiteisiin silloin,

a) kun päällikkö, merenkulkijat tai heidän edustajansa katsovat tarkastuksen tarpeelliseksi ja pyytävät sitä; ja

b) kun laivanvarustajalle, merenkulkijoille ja asianomaisille järjestöille tiedotetaan sellaisista teknisistä tiedoista ja ohjeista, jotka koskevat sitä, miten tämän yleissopimuksen määräykset voidaan parhaiten täyttää sekä edistää jatkuvasti aluksilla olevien merenkulkijoiden olosuhteita.

4. Tarkastajien tulisi olla täysin päteviä ja heidän lukumääränsä sellainen, että he pystyvät suoriutumaan tehtävistään asianmukaisesti. Tällöin on otettava erityisesti huomioon

a) tarkastajan tehtävän merkitys ja tarkastettavien aluksien lukumäärä, tyyppi ja koko sekä sovellettavien oikeussäännösten määrä ja vaikeaselkoisuus;

b) tarkastajien resurssit; ja

c) ne käytännön olosuhteet, joita tarkastuksien tehokkuus edellyttää.

5. Jos kansallisista laeista tai määräyksistä, jotka koskevat julkisen sektorin palvelussuhteen ehtoja, ei muuta johdu, tulisi tarkastajien olla päteviä ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla riittävästi koulutettuja, englanninkielentaitoisia ja merenkulkijoiden työ- ja elinoloihin perehtyneitä. Lisäksi heillä tulisi mahdollisuuksien mukaan olla merenkulkualan koulutus tai kokemusta.

6. Tarkastajille tulisi työsuhteen aikana järjestää täydennyskoulutusta.

7. Kaikkien tarkastajien tulisi olla täysin selvillä niistä olosuhteista, joissa tarkastus tulisi suorittaa, missä laajuudessa tarkastus kulloinkin vallitsevissa olosuhteissa tulisi tehdä samoin kuin siitä menettelystä, jota tarkastuksissa tulisi noudattaa.

8. Tarkastajilla, joilla tulisi olla kansallisen lain mukainen valtakirja, tulisi vähintään olla oikeus:

formation in confidence concerning possible breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) presented by seafarers directly or by representatives of the seafarers, and permit inspectors to investigate such matters promptly, including:

a) enabling masters, seafarers or representatives of the seafarers to request an inspection when they consider it necessary; and

b) supplying technical information and advice to shipowners and seafarers and organizations concerned as to the most effective means of complying with the requirements of this Convention and of bringing about a continual improvement in seafarers' on-board conditions.

4. Inspectors should be fully trained and sufficient in numbers to secure the efficient discharge of their duties with due regard to:

a) the importance of the duties which the inspectors have to perform, in particular the number, nature and size of ships subject to inspection and the number and complexity of the legal provisions to be enforced;

b) the resources placed at the disposal of the inspectors; and

c) the practical conditions under which inspections must be carried out in order to be effective.

5. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws and regulations, inspectors should have qualifications and adequate training to perform their duties and where possible should have a maritime education or experience as a seafarer. They should have adequate knowledge of seafarers' working and living conditions and of the English language.

6. Measures should be taken to provide inspectors with appropriate further training during their employment.

7. All inspectors should have a clear understanding of the circumstances in which an inspection should be carried out, the scope of the inspection to be carried out in the various circumstances referred to and the general method of inspection.

8. Inspectors provided with proper credentials under the national law should at a minimum be empowered:

a) nousta alukselle vapaasti ilman ennakkoilmoitusta; heidän tulisi kuitenkin aluksen tarkastuksen aloittaessaan tiedottaa läsnäolostaan päällikölle tai vastaavalle henkilölle ja tarvittaessa merenkulkijoille tai heidän edustajilleen;

b) pyytää päälliköltä, merenkulkijalta tai muulta henkilöltä, myös laivanvarustajalta tai tämän edustajalta selvitystä asiasta, joka liittyy lakien tai määräysten soveltamiseen todistajan läsnä ollessa, jos kyseinen henkilö sitä haluaa;

c) tarkastaa kaikki tarkastuksen kohteena oleviin asioihin liittyvät asiakirjat, lokikirjat, rekisterit, todistukset tai muut tiedot todetakseen, noudatetaanko niitä kansallisia lakeja ja määräyksiä, joilla tämä yleissopimus on pantu täytäntöön;

d) vaatia, että ilmoitukset, joita edellytetään niissä kansallisissa laeissa ja määräyksissä, joilla tämä yleissopimus on pantu täytäntöön, on pantu nähtäville;

e) ottaa näytteitä tuotteista, lastista, juomavedestä, elintarvikkeista ja käytetyistä tai käsiteltävistä aineista ja aineosista analysointia varten;

f) tiedottaa viipymättä laivanvarustajalle, laivanisännälle tai päällikölle tarkastuksessa havaituista puutteista, jotka voivat olla haitallisia aluksella olevien terveydelle ja turvallisuudelle;

g) huomauttaa toimivaltaiselle viranomaiselle tai tarvittaessa hyväksytylle organisaatiolle puutteellisuuksista tai epäkohdista, joita lainsäädäntö tai määräykset eivät koske ja tehdä ehdotuksia niiden parantamiseksi; ja

h) tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista merenkulkijoille työssä sattuneista tapaturmista tai sairauksista lakien ja muiden määräysten edellyttämällä tavalla.

9. Tämän ohjeen 8 kohdan e-alakohdassa tarkoitetun näytteen ottamisesta tulisi ilmoittaa laivanvarustajalle tai tämän edustajalle ja tarvittaessa merenkulkijalle tai nämä voivat olla läsnä silloin, kun näyte otetaan. Tarkastajan tulee asianmukaisesti kirjata näytteen määrä.

10. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen julkaiseman vuosikertomuksen,

a) to board ships freely and without previous notice; however, when commencing the ship inspection, inspectors should provide notification of their presence to the master or person in charge and, where appropriate, to the seafarers or their representatives;

b) to question the master, seafarer or any other person, including the shipowner or the shipowner's representative, on any matter concerning the application of the requirements under laws and regulations, in the presence of any witness that the person may have requested;

c) to require the production of any books, log books, registers, certificates or other documents or information directly related to matters subject to inspection, in order to verify compliance with the national laws and regulations implementing this Convention;

d) to enforce the posting of notices required under the national laws and regulations implementing this Convention;

e) to take or remove, for the purpose of analysis, samples of products, cargo, drinking water, provisions, materials and substances used or handled;

f) following an inspection, to bring immediately to the attention of the shipowner, the operator of the ship or the master, deficiencies which may affect the health and safety of those on board ship;

g) to alert the competent authority and, if applicable, the recognized organization to any deficiency or abuse not specifically covered by existing laws or regulations and submit proposals to them for the improvement of the laws or regulations; and

h) to notify the competent authority of any occupational injuries or diseases affecting seafarers in such cases and in such manner as may be prescribed by laws and regulations.

9. When a sample referred to in paragraph 8(e) of this Guideline is being taken or removed, the shipowner or the shipowner's representative, and where appropriate a seafarer, should be notified or should be present at the time the sample is taken or removed. The quantity of such a sample should be properly recorded by the inspector.

10. The annual report published by the competent authority of each Member, in re-

joka koskee sen lipun alla purjehtivia aluksia, tulisi sisältää:

a) luettelo voimassa olevasta merenkulkijoiden työ- ja elinoloja koskevasta lainsäädännöstä ja muista määräyksistä sekä niistä muutoksista, jotka ovat vuoden aikana tulleet voimaan;

b) yksityiskohtainen selvitys siitä, miten tarkastusjärjestelmä toimii;

c) tarkastettavia aluksia tai muita tarkastettavia kohteita koskevat tilastot samoin kuin jo tarkastettuja aluksia ja muita tarkastettuja kohteita koskevat tilastot;

d) niitä merenkulkijoita koskevat tilastot, joihin sovelletaan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä ja määräyksiä;

e) tilastot ja tiedot, jotka koskevat lainsäädännön vastaista menettelyä, rangaistuksia ja alusten pidättämistä; ja

f) tilastot, jotka koskevat merenkulkijoiden raportoituja tapaturmia ja sairauksia.

Sääntö 5.1.5 — Valitusmenettely aluksella

1. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla voidaan nopeasti, tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti käsitellä merenkulkijoiden valitukset, jotka koskevat yleissopimuksen määräyksien vastaista menettelyä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

2. Kunkin jäsenvaltion tulee rangaistuksen uhalla kieltää kaikenlainen vainoaminen, joka kohdistuu valituksen tehneeseen merenkulkijaan.

3. Tämän säännön ja siihen liittyvien ohjeiston määräyksien ei tule estää merenkulkijaa turvautumasta muihin oikeudellisiin keinoihin, joita hän pitää asianmukaisena.

Normi A5.1.5 — Valitusmenettely aluksella

1. Rajoittamatta niitä muita oikeuksia, jotka perustuvat kansallisiin lakeihin tai määräyksiin tai työehtosopimuksiin, merenkulkijoilla on oltava oikeus valittaa aluksella mistä tahansa väitetystä yleissopimuksen määräyksen vastaisesta menettelystä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

spect of ships that fly its flag, should contain:

a) a list of laws and regulations in force relevant to seafarers' working and living conditions and any amendments which have come into effect during the year;

b) details of the organization of the system of inspection;

c) statistics of ships or other premises subject to inspection and of ships and other premises actually inspected;

d) statistics on all seafarers subject to its national laws and regulations;

e) statistics and information on violations of legislation, penalties imposed and cases of detention of ships; and

f) statistics on reported occupational injuries and diseases affecting seafarers.

Regulation 5.1.5 — On-board complaint procedures

1. Each Member shall require that ships that fly its flag have on-board procedures for the fair, effective and expeditious handling of seafarer complaints alleging breaches of the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

2. Each Member shall prohibit and penalize any kind of victimization of a seafarer for filing a complaint.

3. The provisions in this Regulation and related sections of the Code are without prejudice to a seafarer's right to seek redress through whatever legal means the seafarer considers appropriate.

Standard A5.1.5 — On-board complaint procedures

1. Without prejudice to any wider scope that may be given in national laws or regulations or collective agreements, the on-board procedures may be used by seafarers to lodge complaints relating to any matter that is alleged to constitute a breach of the requirements of this Convention (including seafar-

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lait tai määräykset, jotka koskevat aluksella tehtävää valitusta, vastaavat säännön 5.1.5 vaatimuksia. Kyseisen menettelyn tarkoituksena on saada valitus ratkaistua mahdollisimman alhaisella tasolla. Merenkulkijalla on kuitenkin kaikissa tapauksissa oltava oikeus valittaa suoraan päällikölle ja asianmukaisille ulkopuolisille viranomaisille silloin, kun hän katsoo sen tarpeelliseksi.

3. Valitusmenettelyyn aluksella sisältyy merenkulkijan oikeus avustajaan tai edustajaan samoin kuin varotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää valituksen tehneeseen merenkulkijaan kohdistuvat vainoamistoimenpiteet. Vainoamisella tarkoitetaan jonkun henkilön vihamielisiä tekoja, jotka kohdistuvat aluksella olevaan merenkulkijaan, joka on tehnyt valituksen muutoin kuin kiusaamis- tai vahingoittamistarkoituksessa.

4. Työsopimuksen jäljennöksen lisäksi kaikille merenkulkijoille on annettava kopio valitusmenettelyä aluksella koskevista ohjeista. Niihin kuuluu lippuvaltion sekä, jos se on eri, merenkulkijoiden asuinmaan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot samoin kuin sen aluksella olevan henkilön nimi tai henkilöiden nimet, joka tai jotka voivat luottamuksellisesti antaa merenkulkijoille valitukseen liittyviä puolueettomia neuvoja ja muutoinkin avustaa heitä aluksella tehtävää valitusta koskevassa menettelyssä.

Suositus B5.1.5 — Valitusmenettely aluksella

1. Ellei sovellettavan työehtosopimuksen määräyksistä muuta johdu, toimivaltaisen viranomaisen tulisi kehittää laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa yhdessä neuvotellen valitusmenettelyä aluksella varten oikeudenmukainen, nopea ja asiakirjoihin perustuva menettelytapa, jota tulisi käyttää kaikilla jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla. Menettelytapaa kehitettäessä tulisi ottaa huomioon:

a) että useat valitukset saattavat kohdistua niihin henkilöihin, joille valitus jätetään, myös aluksen päällikköön. Merenkulkijoiden tulisi kaikissa tapauksissa voida valittaa suo-

ers' rights).

2. Each Member shall ensure that, in its laws or regulations, appropriate on board complaint procedures are in place to meet the requirements of Regulation 5.1.5. Such procedures shall seek to resolve complaints at the lowest level possible. However, in all cases, seafarers shall have a right to complain directly to the master and, where they consider it necessary, to appropriate external authorities.

3. The on-board complaint procedures shall include the right of the seafarer to be accompanied or represented during the complaints procedure, as well as safeguards against the possibility of victimization of seafarers for filing complaints. The term victimization covers any adverse action taken by any person with respect to a seafarer for lodging a complaint which is not manifestly vexatious or maliciously made.

4. In addition to a copy of their seafarers' employment agreement, all seafarers shall be provided with a copy of the on-board complaint procedures applicable on the ship. This shall include contact information for the competent authority in the flag State and, where different, in the seafarers' country of residence, and the name of a person or persons on board the ship who can, on a confidential basis, provide seafarers with impartial advice on their complaint and otherwise assist them in following the complaint procedures available to them on board the ship.

Guideline B5.1.5 — On-board complaint procedures

1. Subject to any relevant provisions of an applicable collective agreement, the competent authority should, in close consultation with shipowners' and seafarers' organizations, develop a model for fair, expeditious and well-documented on-board complaint-handling procedures for all ships that fly the Member's flag. In developing these procedures the following matters should be considered:

a) many complaints may relate specifically to those individuals to whom the complaint is to be made or even to the master of the ship. In all cases seafarers should also be able to

raan päällikölle samoin kuin ulkopuoliselle viranomaiselle; ja

b) että tässä yleissopimuksessa mainituista asioista valittaviin merenkulkijoihin kohdistuvien vainoamistoimenpiteiden välttämiseksi tulisi edellyttää, että joku aluksella oleva henkilö määrättäisiin auttamaan merenkulkijoita siinä, miten heidän tulisi menetellä ja valituksen tehneen merenkulkijan pyynnöstä myös olemaan läsnä kokouksissa tai kuulemisissa, joissa valitusta käsitellään.

2. Tämän suosituksen 1 kohdassa tarkoitettua valitusmenettelyä koskevassa yhteisessä neuvottelussa tulisi vähintään edellyttää, että

a) valitukset osoitetaan valittavan merenkulkijan osastopäällikölle tai hänen lähimmälle esimiehelleen;

b) osastopäällikön tai lähimmän esimiehen tulisi ratkaista asia määräajassa, jonka pituus riippuu asian vakavuudesta;

c) jos osastopäällikkö tai esimies ei voi ratkaista valitusta merenkulkijaa tyydyttävällä tavalla, viimeksi mainitun tulisi voida siirtää asia aluksen päällikölle, jonka tulisi hoitaa asia henkilökohtaisesti;

d) merenkulkijalla tulisi aina olla oikeus käyttää avustajanaan tai edustajanaan jotakin toista aluksella olevaa merenkulkijaa, jonka hän valitsee;

e) kaikki valitukset ja niitä koskevat päätökset tulisi merkitä pöytäkirjaan, josta annetaan jäljennös asianomaiselle merenkulkijalle;

f) valitus, jota ei voida ratkaista aluksella, tulisi siirtää maihin laivanvarustajalle, jonka tulisi asianmukaisessa määräajassa ratkaista asia tarvittaessa yhdessä asianomaisen merenkulkijan tai hänen edustajakseen nimeämän henkilöä kanssa; ja

g) merenkulkijalla tulisi aina olla oikeus valittaa suoraan päällikölle ja laivanvarustajalle sekä toimivaltaisille viranomaisille.

complain directly to the master and to make a complaint externally; and

b) in order to help avoid problems of victimization of seafarers making complaints about matters under this Convention, the procedures should encourage the nomination of a person on board who can advise seafarers on the procedures available to them and, if requested by the complainant seafarer, also attend any meetings or hearings into the subject matter of the complaint.

2. At a minimum the procedures discussed during the consultative process referred to in paragraph 1 of this Guideline should include the following:

a) complaints should be addressed to the head of the department of the seafarer lodging the complaint or to the seafarer's superior officer;

b) the head of department or superior officer should then attempt to resolve the matter within prescribed time limits appropriate to the seriousness of the issues involved;

c) if the head of department or superior officer cannot resolve the complaint to the satisfaction of the seafarer, the latter may refer it to the master, who should handle the matter personally;

d) seafarers should at all times have the right to be accompanied and to be represented by another seafarer of their choice on board the ship concerned;

e) all complaints and the decisions on them should be recorded and a copy provided to the seafarer concerned;

f) if a complaint cannot be resolved on board, the matter should be referred ashore to the shipowner, who should be given an appropriate time limit for resolving the matter, where appropriate, in consultation with the seafarers concerned or any person they may appoint as their representative; and

g) in all cases seafarers should have a right to file their complaints directly with the master and the shipowner and competent authorities.

Sääntö 5.1.6 — Merionnettomuudet

1. Kunkin jäsenvaltion tulee tutkia jokainen vakava merionnettomuus, joka johtaa vammautumiseen tai kuolemaan ja joissa on osal-

Regulation 5.1.6 — Marine casualties

1. Each Member shall hold an official inquiry into any serious marine casualty, leading to injury or loss of life, that involves a

lisena sen lipun alla purjehtiva alus. Tutkinnan loppuraportti tulee normaalisti julkistaa.

2. Tämän säännön 1 kohdassa tarkoitettujen vakavien merionnettomuuksien tutkinnan helpottamiseksi jäsenvaltioiden tulee olla keskenään yhteistyössä.

ship that flies its flag. The final report of an inquiry shall normally be made public.

2. Members shall cooperate with each other to facilitate the investigation of serious marine casualties referred to in paragraph 1 of this Regulation.

Normi A5.1.6 — Merionnettomuudet

(Ei määräyksiä)

Standard A5.1.6 — Marine casualties

(No provisions)

Suositus B5.1.6 — Merionnettomuudet

(Ei määräyksiä)

Guideline B5.1.6 — Marine casualties

(No provisions)

Sääntö 5.2 — Satamavaltion velvollisuudet

Tarkoitus: edistää sitä, että kukin jäsenvaltio pystyy täyttämään tämän yleissopimuksen mukaiset kansainvälistä yhteistyötä koskevat velvollisuutensa, jotka liittyvät yleissopimuksen standardien soveltamiseen ja täytäntöönpanoon ulkomaalaisilla aluksilla

Regulation 5.2 — Port State responsibilities

Purpose: To enable each Member to implement its responsibilities under this Convention regarding international cooperation in the implementation and enforcement of the Convention standards on foreign ships

Sääntö 5.2.1 — Satamavaltiotarkastukset

1. Jokainen jäsenvaltion satamaan normaalisti tai toiminnallisista syistä poikkeava ulkomaalainen alus tulee tarkastaa V artiklan 4 kohdan edellyttämällä tavalla ja varmistaa, että aluksella olevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuna) vastaavat tämän yleissopimuksen vaatimuksia.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee tunnustaa, että säännön 5.1.3 mukaista merityösertifikaattia ja merityöehtojen noudattamista koskevaa ilmoitusta tulee pitää ensisijaisena osoituksena siitä, että tämän yleissopimuksen vaatimukset täyttyvät (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina). Tästä johtuen satamavaltiotarkastusten tulee, ellei ole kysymys ohjeistossa tarkemmin määritellyistä olosuhteista, rajoittua vain merityösertifikaatin ja merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen tarkastamiseen.

3. Valtuutettujen viranomaisten tulee satamavaltiotarkastuksia suorittaessaan noudattaa ohjeiston määräyksiä ja muita asiaankuuluvia kansainvälisiä järjestelyjä, jotka koskevat jä-

Regulation 5.2.1 — Inspections in port

1. Every foreign ship calling, in the normal course of its business or for operational reasons, in the port of a Member may be the subject of inspection in accordance with paragraph 4 of Article V for the purpose of reviewing compliance with the requirements of this Convention (including seafarers' rights) relating to the working and living conditions of seafarers on the ship.

2. Each Member shall accept the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance required under Regulation 5.1.3 as prima facie evidence of compliance with the requirements of this Convention (including seafarers' rights). Accordingly, the inspection in its ports shall, except in the circumstances specified in the Code, be limited to a review of the certificate and declaration.

3. Inspections in a port shall be carried out by authorized officers in accordance with the provisions of the Code and other applicable international arrangements governing port

senvaltioissa tehtyä satamavaltiotarkastusta. Kaikissa tarkastuksissa tulee rajoittua siihen, että todetaan tarkastettavien kohteiden vastaavan tämän yleissopimuksen artikloita ja ohjeiston A-osan sääntöjä ja määräyksiä.

4. Tämän säännön mukaisien tarkastuksien tulee perustua toimivaan järjestelmään, jossa satamavaltiotarkastusten avulla valvotaan ja varmistetaan, että jäsenvaltion satamaan saapuvilla aluksilla olevien merenkulkijoiden työ- ja elinolot vastaavat tämän yleissopimuksen vaatimuksia (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

5. Jäsenvaltion tulee perussäännön 22 artiklan mukaisessa raportissaan antaa selvitys tämän säännön 4 kohdassa tarkoitetusta järjestelmästä samoin kuin siitä tavasta, jolla sen tehokkuus arvioidaan.

Normi A5.2.1 — Satamavaltiotarkastukset

1. Aluksen työ- ja elinolojen toteamista varten voidaan tehdä yksityiskohtaisempi tarkastus, kun alukseen tarkastusta suorittamaan noussut valtuutettu virkamies, joka on pyytänyt esittämään mahdollisen merityösertifikaatin ja merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen, toteaa,

a) että vaadittuja asiakirjoja ei esitetä tai niitä ei ole tai ne eivät ole ajanmukaiset tai ne eivät sisällä tässä yleissopimuksessa vaadittuja tietoja taikka ne eivät muutoin ole asianmukaisia; tai

b) että on perusteltu syy epäillä, että aluksen työ- ja elinolot eivät vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia; tai

c) että on syytä epäillä, että alus on vaihtanut lippua välttyäkseen noudattamasta tätä yleissopimusta; tai

d) että on tehty valitus, jonka mukaan tietyt työ- ja elinolot aluksella eivät vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia;

Tällainen tarkastus on suoritettava aina, kun on syytä epäillä, että työ- ja elinolojen puutteellisuus selvästi vaarantaa merenkulkijoiden turvallisuuden ja terveyden tai jos valtuutetul-

State control inspections in the Member. Any such inspection shall be limited to verifying that the matter inspected is in conformity with the relevant requirements set out in the Articles and Regulations of this Convention and in Part A only of the Code.

4. Inspections that may be carried out in accordance with this Regulation shall be based on an effective port State inspection and monitoring system to help ensure that the working and living conditions for seafarers on ships entering a port of the Member concerned meet the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

5. Information about the system referred to in paragraph 4 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.2.1 — Inspections in port

1. Where an authorized officer, having come on board to carry out an inspection and requested, where applicable, the maritime labour certificate and the declaration of maritime labour compliance, finds that:

a) the required documents are not produced or maintained or are falsely maintained or that the documents produced do not contain the information required by this Convention or are otherwise invalid; or

b) there are clear grounds for believing that the working and living conditions on the ship do not conform to the requirements of this Convention; or

c) there are reasonable grounds to believe that the ship has changed flag for the purpose of avoiding compliance with this Convention; or

d) there is a complaint alleging that specific working and living conditions on the ship do not conform to the requirements of this Convention;

a more detailed inspection may be carried out to ascertain the working and living conditions on board the ship. Such inspection shall in any case be carried out where the working

la virkamiehellä on syytä epäillä, että ne ovat vakavassa ristiriidassa tämän yleissopimuksen vaatimusten kanssa (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

2. Jos valtuutetut virkamiehet tämän normin 1 kohdan a-, b- tai c-alakohdissa mainituissa olosuhteissa tekevät jäsenvaltion satamassa olevassa ulkomaalaisessa aluksessa yksityiskohtaisen tarkastuksen, sen on periaatteessa kohdistuttava liitteessä A5—III mainittuihin kohteisiin.

3. Jos kysymyksessä on tämän normin 1 kohdan d-alakohdassa mainittu valitus, tarkastuksessa on yleensä rajoituttava valituksen kohteena oleviin seikkoihin huolimatta siitä, että valitus tai sen tutkinta voi antaa aihetta tämän normin 1 kohdan b-alakohdan mukaiseen yksityiskohtaiseen tarkastukseen. Tämän normin 1 kohdan d-alakohdassa mainitulla valituksella tarkoitetaan tietoa, joka on saatu merenkulkijalta, ammatilliselta osastolta tai yhdistykseltä tai järjestöltä tai joltakin henkilöltä, joka on huolissaan aluksen turvallisuudesta ja siellä olevien merenkulkijoiden turvallisuutta ja terveyttä uhkaavista vaaroista.

4. Jos yksityiskohtaisessa tarkastuksessa havaitaan, että aluksen työ- ja elinolot eivät vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia, toimivaltaisen virkamiehen on heti ilmoitettava siitä aluksen päällikölle ja vaadittava niiden korjaamista tietyn määräajan kuluessa. Jos valtuutettu virkamies katsoo puutteiden olevan merkittäviä tai jos niistä on valitettu tämän normin 3 kohdan mukaisesti, hänen on ilmoitettava niistä sen jäsenvaltion asiaankuuluville laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille, jossa tarkastus tehdään. Lisäksi hän voi ilmoittaa niistä

a) lippuvaltion edustajalle;

b) seuraavan poikkeamissataman toimivaltaisille viranomaisille.

5. Tarkastuksen tehneellä jäsenvaltiolla on oikeus toimittaa virkamiehen raportin jäljennös ja siihen liitettävä lippuvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräajassa antama

and living conditions believed or alleged to be defective could constitute a clear hazard to the safety, health or security of seafarers or where the authorized officer has grounds to believe that any deficiencies constitute a serious breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights).

2. Where a more detailed inspection is carried out on a foreign ship in the port of a Member by authorized officers in the circumstances set out in subparagraph (a), (b) or (c) of paragraph 1 of this Standard, it shall in principle cover the matters listed in Appendix A5—III.

3. In the case of a complaint under paragraph 1(d) of this Standard, the inspection shall generally be limited to matters within the scope of the complaint, although a complaint, or its investigation, may provide clear grounds for a detailed inspection in accordance with paragraph 1(b) of this Standard. For the purpose of paragraph 1(d) of this Standard, complaint means information submitted by a seafarer, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the ship, including an interest in safety or health hazards to seafarers on board.

4. Where, following a more detailed inspection, the working and living conditions on the ship are found not to conform to the requirements of this Convention, the authorized officer shall forthwith bring the deficiencies to the attention of the master of the ship, with required deadlines for their rectification. In the event that such deficiencies are considered by the authorized officer to be significant, or if they relate to a complaint made in accordance with paragraph 3 of this Standard, the authorized officer shall bring the deficiencies to the attention of the appropriate seafarers' and shipowners' organizations in the Member in which the inspection is carried out, and may:

a) notify a representative of the flag State;

b) provide the competent authorities of the next port of call with the relevant information.

5. The Member in which the inspection is carried out shall have the right to transmit a copy of the officer's report, which must be accompanied by any reply received from the

mahdollinen vastaus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, joka voi ryhtyä asian johdosta tarpeellisiksi katsomiinsa toimenpiteisiin ja varmistaa, että tiedot rekisteröidään ja että niistä tiedotetaan niille osapuolille, jotka halutessaan voivat ryhtyä asian johdosta tarpeellisiin vastatoimenpiteisiin.

6. Jos valtuutetun virkamiehen tekemässä yksityiskohtaisessa tarkastuksessa todetaan, että alus ei vastaa tämän yleissopimuksen vaatimuksia ja:

a) olosuhteet aluksella selvästi vaarantavat merenkulkijoiden turvallisuuden ja terveyden; tai

b) puutteet ovat vakavassa tai jatkuvassa ristiriidassa tämän yleissopimuksen vaatimusten kanssa (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina);

valtuutetun virkamiehen on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että alus ei lähde merelle, ennen kuin tämän kappaleen a- tai b-kohdassa tarkoitetut puutteet on korjattu tai valtuutettu virkamies on hyväksynyt suunnitelman, joka koskee näiden puutteiden korjaamista ja varmistunut siitä, että se pannaan täytäntöön viipymättä. Jos aluksen lähtö estetään, valtuutetun virkamiehen on viipymättä ilmoitettava asiasta lippuvaltiolle ja pyydettävä, että sen edustaja saapuu mahdollisuuksien mukaan paikalle ja että lippuvaltio vastaa tähän pyyntöön määräajassa. Valtuutetun virkamiehen on myös viipymättä tiedotettava asiasta tarkastuksen tehneen satamavaltion asiaankuuluville laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille.

7. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen valtuutetut virkamiehet saavat ohjeiston B-osan mukaisesti ohjeet siitä, minkälaiset olosuhteet oikeuttavat estämään aluksen lähtemisen tämän normin 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

8. Kunkin jäsenvaltion on tämän normin mukaisia toimenpiteitä täytäntöön pannessaan pyrittävä kaikin tavoin välttämään sitä, että alusta tarpeettomasti estetään lähtemästä tai viivytetään. Jos todetaan, että alusta on tarpeettomasti estetty lähtemästä tai viivytetty, mahdollinen menetys tai vahinko on korvattava. Todistustaakka on aina sillä, joka valit-

competent authorities of the flag State within the prescribed deadline, to the Director-General of the International Labour Office with a view to such action as may be considered appropriate and expedient in order to ensure that a record is kept of such information and that it is brought to the attention of parties which might be interested in availing themselves of relevant recourse procedures.

6. Where, following a more detailed inspection by an authorized officer, the ship is found not to conform to the requirements of this Convention and:

a) the conditions on board are clearly hazardous to the safety, health or security of seafarers; or

b) the non-conformity constitutes a serious or repeated breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights);

the authorized officer shall take steps to ensure that the ship shall not proceed to sea until any non-conformities that fall within the scope of subparagraph (a) or (b) of this paragraph have been rectified, or until the authorized officer has accepted a plan of action to rectify such non-conformities and is satisfied that the plan will be implemented in an expeditious manner. If the ship is prevented from sailing, the authorized officer shall forthwith notify the flag State accordingly and invite a representative of the flag State to be present, if possible, requesting the flag State to reply within a prescribed deadline. The authorized officer shall also inform forthwith the appropriate shipowners' and seafarers' organizations in the port State in which the inspection was carried out.

7. Each Member shall ensure that its authorized officers are given guidance, of the kind indicated in Part B of the Code, as to the kinds of circumstances justifying detention of a ship under paragraph 6 of this Standard.

8. When implementing their responsibilities under this Standard, each Member shall make all possible efforts to avoid a ship being unduly detained or delayed. If a ship is found to be unduly detained or delayed, compensation shall be paid for any loss or damage suffered. The burden of proof in each case shall be on the complainant.

taa.

Suositus B5.2.1 — Satamavaltiotarkastukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi laatia säännön 5.2.1 mukaisia tarkastuksia tekeville valtuutetuille virkamiehille tarkastuksia koskevat toimintaohjeet, joiden avulla varmistetaan ja ohjataan tämän yleissopimuksen tarkastuksia koskevien vaatimusten (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina) soveltamisen yhdenmukaisuutta. Toimintaohjeet tulisi antaa kaikille valtuutetuille virkamiehille; niiden tulisi olla julkisia sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden käytettävissä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ottaa huomioon laatiessaan toimintaohjeita niitä tilanteita varten, joissa alus voidaan estää lähtemästä satamasta normin A5.2.1 6 kohdan mukaisesti, että yllä mainitun normin 6 kohdan b-alakohdassa tarkoitetun ristiriidan vakavuus voi riippua kyseisen ristiriidan laadusta. Esimerkiksi voidaan ottaa III ja IV artikloissa tarkoitettujen merenkulkijoiden perusoikeuksien ja – periaatteiden sekä työhön liittyvien sosiaalisten oikeuksien loukkaus. Esimerkiksi alaikäisen henkilön palkkaaminen työhön on katsottava vakavaksi loukkaukseksi siinäkin tapauksessa, että aluksella on vain yksi tällainen henkilö. Muissa tapauksissa tulisi ottaa huomioon tietyssä tarkastuksessa havaittujen puutteiden määrä; esimerkiksi asumiseen, ruokaan ja ruoanpitoon liittyvät puutteellisuudet, jotka eivät vaaranna turvallisuutta tai terveyttä, tulisi katsoa vakaviksi vasta sitten, kun niitä on useita.

3. Jäsenvaltioiden tulisi yhteistyössä toistensa kanssa pyrkiä erityisesti hyväksymään sellaiset tarkastuksia koskevat kansainväliset toimintaohjeet, joissa otetaan huomioon myös ne tilanteet, joissa aluksen lähtö satamasta estetään.

Guideline B5.2.1 — Inspections in port

1. The competent authority should develop an inspection policy for authorized officers carrying out inspections under Regulation 5.2.1. The objective of the policy should be to ensure consistency and to otherwise guide inspection and enforcement activities related to the requirements of this Convention (including seafarers' rights). Copies of this policy should be provided to all authorized officers and should be available to the public and shipowners and seafarers.

2. When developing a policy relating to the circumstances warranting a detention of the ship under Standard A5.2.1, paragraph 6, of the competent authority should consider that, with respect to the breaches referred to in Standard A5.2.1, paragraph 6(b), the seriousness could be due to the nature of the deficiency concerned. This would be particularly relevant in the case of the violation of fundamental rights and principles or seafarers' employment and social rights under Articles III and IV. For example, the employment of a person who is under age should be considered as a serious breach even if there is only one such person on board. In other cases, the number of different defects found during a particular inspection should be taken into account: for example, several instances of defects relating to accommodation or food and catering which do not threaten safety or health might be needed before they should be considered as constituting a serious breach.

3. Members should cooperate with each other to the maximum extent possible in the adoption of internationally agreed guidelines on inspection policies, especially those relating to the circumstances warranting the detention of a ship.

Sääntö 5.2.2 — Merenkulkijoiden valitusten käsittely maissa

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että sen satamaan poikkeavien alusten merenkulkijoilla, jotka väittävät, että tämän yleissopimuksen määräyksiä (merenkulkijoiden oi-

Regulation 5.2.2 — Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. Each Member shall ensure that seafarers on ships calling at a port in the Member's territory who allege a breach of the requirements of this Convention (including seafar-

keudet mukaan luettuina) ei ole noudatettu, on oikeus tehdä siitä valitus ja saada siihen nopea ja asiallinen ratkaisu.

Normi A5.2.2 — Merenkulkijoiden valitusten käsittely maissa

1. Merenkulkijalla, joka väittää, että tämän yleissopimuksen määräyksiä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina) ei ole noudatettu, on oikeus ilmoittaa siitä valtuutetulle virkamiehelle siinä satamassa, johon merenkulkijan alus poikkeaa. Valtuutetun virkamiehen on alustavasti tutkittava asia.

2. Valituksesta riippuen sen tutkinnassa on otettava huomioon muun muassa se, onko asia jo tutkittu valitusmenettelyä aluksella koskevan säännön 5.1.5 mukaisesti. Valtuutettu virkamies voi myös tehdä yksityiskohtaisen tarkastuksen normin A5.2.1. edellyttämällä tavalla.

3. Valtuutetun virkamiehen on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ratkaisemaan valitus aluksella.

4. Jos tutkimuksessa tai tarkastuksessa, joka tehdään tämän normin mukaisesti, todetaan, että kysymys on sellaisesta yleissopimuksen vastaisesta menettelystä, josta määrätään normin A5.2.1 6 kohdassa, sovelletaan sanotun kappaleen määräyksiä.

5. Jos kysymyksessä olevaan valitukseen ei sovelleta tämän normin 4 kohdan määräyksiä eikä valitusta ratkaista aluksella, valtuutetun virkamiehen on viipymättä ilmoitettava asiasta lippuvaltiolle ja pyydettävä sitä tietyn määräajan kuluessa antamaan ohjeita niistä toimenpiteistä, joihin asian johdosta tulisi ryhtyä.

6. Jos valitusta ei voida ratkaista tämän normin 5 kohdan mukaisilla toimenpiteillä, satamavaltion on toimitettava pääjohtajalle jäljennös valtuutetun virkamiehen raportista ja liitettävä siihen mahdollinen lippuvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräajassa antama vastaus. Asiasta on tiedotettava myös satamavaltion laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille. Lisäksi satamavaltion on säännöllisesti lähetettävä pääjohtajalle ratkaistuja valituksia koskevat tilastot ja muut tiedot. Mainittu informaatio on asianmukaisesti rekisteröitävä ja tiedotettava viivytykset-

ers' rights) have the right to report such a complaint in order to facilitate a prompt and practical means of redress.

Standard A5.2.2 — Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. A complaint by a seafarer alleging a breach of the requirements of this Convention (including seafarers' rights) may be reported to an authorized officer in the port at which the seafarer's ship has called. In such cases, the authorized officer shall undertake an initial investigation.

2. Where appropriate, given the nature of the complaint, the initial investigation shall include consideration of whether the on-board complaint procedures provided under Regulation 5.1.5 have been explored. The authorized officer may also conduct a more detailed inspection in accordance with Standard A5.2.1.

3. The authorized officer shall, where appropriate, seek to promote a resolution of the complaint at the ship-board level.

4. In the event that the investigation or the inspection provided under this Standard reveals a non-conformity that falls within the scope of paragraph 6 of Standard A5.2.1, the provisions of that paragraph shall be applied.

5. Where the provisions of paragraph 4 of this Standard do not apply, and the complaint has not been resolved at the ship-board level, the authorized officer shall forthwith notify the flag State, seeking, within a prescribed deadline, advice and a corrective plan of action.

6. Where the complaint has not been resolved following action taken in accordance with paragraph 5 of this Standard, the port State shall transmit a copy of the authorized officer's report to the Director-General. The report must be accompanied by any reply received within the prescribed deadline from the competent authority of the flag State. The appropriate shipowners' and seafarers' organizations in the port State shall be similarly informed. In addition, statistics and information regarding complaints that have been resolved shall be regularly submitted by the

tä osapuolille sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöille siten, että ne voivat halutessaan ryhtyä asian johdosta tarpeellisiin vastatoimenpiteisiin.

7. Merenkulkijoiden tekemien valitusten luottamuksellisuus on varmistettava.

port State to the Director-General. Both such submissions are provided in order that, on the basis of such action as may be considered appropriate and expedient, a record is kept of such information and is brought to the attention of parties, including shipowners' and seafarers' organizations, which might be interested in availing themselves of relevant recourse procedures.

7. Appropriate steps shall be taken to safeguard the confidentiality of complaints made by seafarers.

Suositus B5.2.2 — Merenkulkijoiden valitusten käsittely maissa

1. Käsitellessään normissa A5.2.2 tarkoitettua valitusta valtuutetun virkamiehen tulisi ensin tarkistaa, liittyykö valitus yleisesti kaikkiin aluksella oleviin merenkulkijoihin vai johonkin tiettyyn merenkulkijaryhmään vai onko kysymys yksittäiseen merenkulkijaan liittyvästä tapauksesta.

2. Jos valitus on luonteeltaan yleinen, tulisi harkita yksityiskohtaisen tarkastuksen tekemistä normin A5.2.1 mukaisesti.

3. Jos valitus koskee yksittäistapausta, tulisi ottaa huomioon se ratkaisu, joka annettiin valitusmenettelyssä aluksella. Jos sellaista valitusta ei ole tehty, valtuutetun virkamiehen tulisi ehdottaa, että valittaja käyttäisi hyväkseen sanottua mahdollisuutta. Valitusta ei tulisi lainkaan käsitellä ennen kuin valitusmenettely aluksella on käynnistetty, ellei siihen ole erityisiä perusteita kuten se, että valitusmenettely aluksella on puutteellista tai pitkällistä tai että valittaja pelkää valituksensa vuoksi joutuvansa vastatoimien kohteeksi.

4. Valtuutetun virkamiehen tulisi valitusta tutkiessaan antaa aluksen päällikölle, laivanvarustajalle ja muulle henkilöille, joihin valitus liittyy, mahdollisuus lausua asiasta mielipiteensä.

5. Jos lippuvaltio vastatessaan sellaiseen satamavaltion ilmoitukseen, jota normin A5.2.2 5 kohdassa tarkoitetaan, toteaa käsittelevänsä asian itse oman tarkoitukseen soveltuvan menettelynsä mukaisesti ja esittää asianmukaisen toimintasuunnitelman, valtuutettu virka-

Guideline B5.2.2 — Onshore seafarer complaint-handling procedures

1. Where a complaint referred to in Standard A5.2.2 is dealt with by an authorized officer, the officer should first check whether the complaint is of a general nature which concerns all seafarers on the ship, or a category of them, or whether it relates only to the individual case of the seafarer concerned.

2. If the complaint is of a general nature, consideration should be given to undertaking a more detailed inspection in accordance with Standard A5.2.1.

3. If the complaint relates to an individual case, an examination of the results of any on-board complaint procedures for the resolution of the complaint concerned should be undertaken. If such procedures have not been explored, the authorized officer should suggest that the complainant take advantage of any such procedures available. There should be good reasons for considering a complaint before any on-board complaint procedures have been explored. These would include the inadequacy of, or undue delay in, the internal procedures or the complainant's fear of reprisal for lodging a complaint.

4. In any investigation of a complaint, the authorized officer should give the master, the shipowner and any other person involved in the complaint a proper opportunity to make known their views.

5. In the event that the flag State demonstrates, in response to the notification by the port State in accordance with paragraph 5 of Standard A5.2.2, that it will handle the matter, and that it has in place effective procedures for this purpose and has submitted an

mies voi pidättyä valituksen jatkokäsittelystä.

Sääntö 5.3 — Työnvälitykseen liittyvät velvollisuudet

Tarkoitus: varmistaa, että kukin jäsenvaltio panee täytäntöön tämän yleissopimuksen mukaiset velvollisuutensa, jotka koskevat merenkulkijoiden työnvälitystä ja sen omien merenkulkijoiden sosiaaliturvaa

1. Riippumatta periaatteesta, jonka mukaan kukin jäsenvaltio vastaa lippunsa alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden työ- ja elinoloista, jäsenvaltion tulee varmistaa, että tämän yleissopimuksen merenkulkijoiden työnvälitystä ja sosiaaliturvaa koskevia määräyksiä sovelletaan niihin merenkulkijoihin, jotka ovat sen kansalaisia tai joilla on muutoin kotipaikka sen alueella tämän yleissopimuksen edellyttämällä tavalla.

2. Tämän säännön 1 kohdan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset määräykset sisältyvät ohjeistoon.

3. Kunkin jäsenvaltion tulee kehittää tehokas tarkastus- ja seurantajärjestelmä, jonka avulla se voi valvoa tästä yleissopimuksesta johtuvien työnvälitykseen liittyvien velvollisuuksiensa täytäntöönpanoa.

4. Jäsenvaltion tulee perussäännön 22 artiklan mukaisessa raportissaan antaa selvitys tämän säännön 3 kohdan mukaisesta järjestelmästään samoin kuin menetelmästä, jolla sen tehokkuus arvioidaan.

Normi A5.3 — Työnvälitykseen liittyvät velvollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on tarkastus- ja seurantajärjestelmän avulla valvottava tämän yleissopimuksen määräyksien soveltamista, jotka koskevat sen alueella toimivien merenkulkijoiden työnvälityspalvelujen menettelytapoja ja toimintaa sekä ryhdyttävä asianmukaisiin oikeudellisiin toimenpiteisiin siinä tapauksessa, että normin A1.4 mukaisia toiminta- tai lupaehtoja ei noudateta.

acceptable plan of action, the authorized officer may refrain from any further involvement with the complaint.

Regulation 5.3 — Labour-supplying responsibilities

Purpose: To ensure that each Member implements its responsibilities under this Convention as pertaining to seafarer recruitment and placement and the social protection of its seafarers

1. Without prejudice to the principle of each Member's responsibility for the working and living conditions of seafarers on ships that fly its flag, the Member also has a responsibility to ensure the implementation of the requirements of this Convention regarding the recruitment and placement of seafarers as well as the social security protection of seafarers that are its nationals or are resident or are otherwise domiciled in its territory, to the extent that such responsibility is provided for in this Convention.

2. Detailed requirements for the implementation of paragraph 1 of this Regulation are found in the Code.

3. Each Member shall establish an effective inspection and monitoring system for enforcing its labour-supplying responsibilities under this Convention.

4. Information about the system referred to in paragraph 3 of this Regulation, including the method used for assessing its effectiveness, shall be included in the Member's reports pursuant to article 22 of the Constitution.

Standard A5.3 — Labour-supplying responsibilities

1. Each Member shall enforce the requirements of this Convention applicable to the operation and practice of seafarer recruitment and placement services established on its territory through a system of inspection and monitoring and legal proceedings for breaches of licensing and other operational requirements provided for in Standard A1.4.

Suositus B5.3 — Työnvälitykseen liittyvät velvollisuudet

1. Jäsenvaltion alueella toimivien merenkulkijoiden yksityisten työnvälityspalvelujen, jotka välittävät merenkulkijoita työhön laivanvarustajille näiden sijaintipaikasta riippumatta, tulisi huolehtia siitä, että laivanvarustajat asianmukaisesti täyttävät merenkulkijoiden kanssa tehtyjen työsopimusten ehdot.

Guideline B5.3 — Labour-supplying responsibilities

1. Private seafarer recruitment and placement services established in the Member's territory and securing the services of a seafarer for a shipowner, wherever located, should be required to assume obligations to ensure the proper fulfilment by shipowners of the terms of their employment agreements concluded with seafarers.

LIITE A5—I

Ne merenkulkijoiden työ- ja elinoloihin liittyvät kohteet, jotka lippuvaltion on tarkastettava ja hyväksyttävä, ennen kuin se voi antaa alukselle todistuksen A5.1.3 normin 1 kohdan mukaisesti:

Vähimmäisikä

Lääkärintodistus

Merenkulkijoiden pätevyys

Merenkulkijoiden työsopimukset

Luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö

Työ- tai lepoajat

Alusten miehitys

Asuintilat

Aluksella olevat virkistysmahdollisuudet

Ruoka ja ruokahuolto

Työterveys ja -suojelu sekä tapaturmien torjunta

Sairaanhoito aluksella

Valitusmenettelyt aluksella

Palkkojen maksaminen

APPENDIX A5—I

The working and living conditions of seafarers that must be inspected and approved by the flag State before certifying a ship in accordance with Standard A5.1.3, paragraph 1:

Minimum age

Medical certification

Qualifications of seafarers

Seafarers' employment agreements

Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service

Hours of work or rest

Manning levels for the ship

Accommodation

On-board recreational facilities

Food and catering

Health and safety and accident prevention

On-board medical care

On-board complaint procedures

Payment of wages

LIITE A5—II

Merityösertifikaatti

(Huomio: tähän todistukseen on liitettävä merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus)

Perustuu merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen, ,
(jäljempänä "yleissopimus")
V artiklan ja 5 osaston määräyksiin

.....
(sen valtion täydellinen nimi, jonka lippua alus on oikeutettu käyttämään)

antanut .....

(toimivaltaisen viranomaisen tai yleissopimuksen määräysten mukaan
asianmukaisesti valtuutetun tunnustetun organisaation täydellinen nimi ja osoite)

Alusta koskevat yksityiskohtaiset tiedot

Aluksen nimi.....

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet.....

Kotipaikka …….....

Rekisteröintipäivä.....

Bruttovetoisuus[1] .....

IMO-numero .....

Alustyyppi .....

Laivanvarustajan[2] nimi ja osoite …….....

.....

.....

---

[1] Aluksilla, joita koskee Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymä aluksenmittauksen väliaikainen järjestelmä, bruttovetoisuus on merkitty kansainvälisen mittakirjan (1969) Huomautuksia-palstaan. Katso yleissopimuksen II artiklan 1 kohdan c alakohta.

[2] *Laivanvarustajalla* tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, agenttia tai huoltovarustamoa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän yleissopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin tehtävistä laivanvarustajan puolesta joku muu organisaatio tai henkilö. Katso yleissopimuksen II artiklan 1 kohdan j alakohta.

Täten todistetaan:

1. että alus on tarkastettu ja vastaa yleissopimuksen vaatimuksia sekä liitteenä olevan merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen määräyksiä

2. että liitteessä A5—I luetellut merenkulkijoiden työ- ja elinoloihin liittyvät kohteet vastaavat yllä mainitun valtion sitä lainsäädäntöä, jolla on pantu täytäntöön yleissopimuksen vaatimukset. Nämä säännökset on lueteltu merityöehtojen noudattamista koskevassa ilmoituksessa I osassa.

Tämä todistus on voimassa ..... saakka, ellei yleissopimuksen A5.1.3 ja A5.1.4 normin mukaisista tarkastuksista muuta johdu.

Tämä todistus on voimassa vain, kun siihen on liitetty ..... ssa/ssä

..... päivänä .....kuuta..... annettu merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus.
.

Sen tarkastuksen päättymispäivä, jonka perusteella tämä todistus on annettu:

Annettu ..... ssa/ssä..... päivänä .....kuuta.....

Todistuksen myöntäneen asianmukaisesti valtuutetun virkamiehen allekirjoitus

(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

Pakollisten väliaikaistarkastusten ja tarvittaessa lisätarkastusten hyväksynnät

Täten todistetaan, että alus on tarkastettu yleissopimuksen A5.1.3 ja A5.1.4 normin mukaisesti ja että yleissopimuksen liitteessä A5—I mainitut merenkulkijoiden työ- ja elinoloihin liittyvät kohteet vastaavat edellä mainitun valtion sitä lainsäädäntöä, jolla tämän yleissopimuksenvaatimukset on pantu täytäntöön

Väliaikaistarkastus (Suoritettava toisen ja kolmannen vuosipäivän välisenä aikana)	Allekirjoitus ..... (toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus) Paikka..... Päivämäärä ..... Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti

Lisähyväksynnät (tarvittaessa)

Täten todistetaan, että aluksessa tehtiin uusi tarkastus, jossa varmistettiin, että alus edelleen vastaa niitä kansallisia säännöksiä, joilla yleissopimus on pantu täytäntöön siten kuin yleissopimuksen normin A3.1 3. kohdassa edellytetään (rekisteröinnin uusiminen tai asuintiloissa tehty olennainen muutos) tai muista syistä.

Lisätarkastus
(tarvittaessa)

Allekirjoitus .....
(toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus)

Paikka.....

Aika.....

Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti

Lisätarkastus
(tarvittaessa)

Allekirjoitus .....
(toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus)

Paikka.....

Aika.....

Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti

Lisätarkastus
(tarvittaessa)

Allekirjoitus .....
(toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus)

Paikka.....

Aika.....

Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti

APPENDIX A5—II

Maritime Labour Certificate

(Note: This Certificate shall have a Declaration of Maritime Labour Compliance attached)

Issued under the provisions of Article V and Title 5 of the
Maritime Labour Convention, 2006
(referred to below as "the Convention")
under the authority of the Government of:

.....
(full designation of the State whose flag the ship is entitled to fly)

by .....

(full designation and address of the competent authority or recognized organization duly authorized under the provisions of the Convention)

Particulars of the ship

Name of ship .....

Distinctive number or letters .....

Port of registry .....

Date of registry .....

Gross tonnage [1] .....

IMO number .....

Type of ship .....

Name and address of the shipowner[2] .....

.....

.....

---

[1] For ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the IMO, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International Tonnage Certificate (1969). See Article II(1)(c) of the Convention.

[2] *Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

This is to certify:

1. That this ship has been inspected and verified to be in compliance with the requirements of the Convention, and the provisions of the attached Declaration of Maritime Labour Compliance.

2. That the seafarers' working and living conditions specified in Appendix A5—I of the Convention were found to correspond to the abovementioned country's national requirements implementing the Convention. These national requirements are summarized in the Declaration of Maritime Labour Compliance, Part I.

This Certificate is valid until ..... subject to inspections in accordance with Standards A5.1.3 and A5.1.4 of the Convention.

This Certificate is valid only when the Declaration of Maritime Labour Compliance issued

at ..... on ..... is attached.

Completion date of the inspection on which this Certificate is based was .....

Issued at ..... on .....

Signature of the duly authorized official issuing the Certificate

(Seal or stamp of issuing authority, as appropriate)

Endorsements for mandatory intermediate inspection and, if required, any additional inspection

This is to certify that the ship was inspected in accordance with Standards A5.1.3 and A5.1.4 of the Convention and that the seafarers' working and living conditions specified in Appendix A5—I of the Convention were found to correspond to the abovementioned country's national requirements implementing the Convention.

Intermediate inspection: (to be completed between the second and third anniversary dates)	Signed ..... (Signature of authorized official) Place ..... Date ..... (Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Additional endorsements (if required)

This is to certify that the ship was the subject of an additional inspection for the purpose of verifying that the ship continued to be in compliance with the national requirements implementing the Convention, as required by Standard A3.1, paragraph 3, of the Convention (re-registration or substantial alteration of accommodation) or for other reasons.

Additional inspection:
(if required)

Signed .....
(Signature of authorized official)
Place .....

Date .....

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Additional inspection:
(if required)

Signed .....
(Signature of authorized official)
Place .....

Date .....

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Additional inspection:
(if required)

Signed .....
(Signature of authorized official)
Place .....

Date .....

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus

Merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus – I osa

(Huomio: tämä ilmoitus on liitettäväaluksen merityösertifikaattiin)

Annettu..... :n valtuutuksella
(yleissopimuksen II artiklan 1kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen nimi)

Seuraava alus:

Aluksen nimi	IMO-numero	Bruttovetoisuus

on merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen, yleissopimuksen normin A5.1.3 vaatimuksien mukainen.

Edellä mainitun toimivaltaisen viranomaisen puolesta allekirjoittanut totea,
a) että merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen, määräykset sisältyvät niihin kansallisiin vaatimuksiin, joita alempana tarkoitetaan

b) että kyseiset kansalliset vaatimukset sisältyvät jäljempänä mainittuihin kansallisiin säännöksiin; ja että kyseisten säännösten sisältö tarvittaessa selvitetään;

c) että yksityiskohtaiset tiedot VI artiklan 3 ja 4 kohtien mukaisista asiallisesti vastaavista määräyksistä annetaan <jäljempänä lueteltujen vastaavien kansallisten vaatimusten kohdalla> <tätä varten varatussa osiossa jäljempänä> (*tarpeeton yliviivataan*);

d) että ne poikkeukset, jotka toimivaltainen viranomainen on 3 osaston mukaisesti sallinut, on selkeästi ilmoitettu tätä varten varatussa osiossa jäljempänä; ja

e) että asiaan kuuluvien vaatimusten suhteen viitataan mahdolliseen kansalliseen alustyyppejä koskevaan lainsäädäntöön.

1. Vähimmäisikä (sääntö 1.1) .....

2. Lääkärintodistus (sääntö 1.2) .....

3. Merenkulkijoiden pätevyys (sääntö 1.3).....

4. Merenkulkijoiden työsopimukset (sääntö 2.1) .....

5. Luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö (sääntö 1.4).....

6. Työ - ja lepoajat (sääntö 2.3) .....

7. Alusten miehitys (sääntö 2.7).....

8. Asuintilat (sääntö 3.1) .....

9. Virkistysmahdollisuudet aluksella (sääntö 3.1).....

10. Ruoka ja ruokahuolto (sääntö 3.2) .....

11. Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta (sääntö 4.3) .....

12. Sairaanhoito aluksella (sääntö 4.1) .....

13. Valitusmenettelyt aluksella (sääntö 5.1.5) .....

14. Palkkojen maksaminen (sääntö 2.2) .....

Nimi: .....

Asema: .....

Allekirjoitus:.....

Paikka: .....

Aika: .....

.

(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

Asiallisesti vastaavat määräykset
(Huomioitavaa: tarpeeton yliviivataan)

Merkitään tiedoksi seuraavat yleissopimuksen VI artiklan 3 ja 4 kohtien mukaiset asiallisesti vastaavat määräykset, paitsi edellä mainittuja (*lisätään kuvaus soveltuvin osin*):

.....

.....

Asiallisesti vastaavia määräyksiä ei ole.

Nimi: .....

Asema: .....

Allekirjoitus:.....

Paikka: .....

Aika: .....

.

(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

Poikkeukset
(Huomioitavaa: tarpeeton yliviivataan)

Merkitään tiedoksi seuraavat toimivaltaisen viranomaisen yleissopimuksen 3 osaston mukaisesti sallimat poikkeukset:

.....

.....

Poikkeuksia ei ole sallittu.

Nimi: .....

Asema: .....

Allekirjoitus:.....

Paikka: .....

Aika: .....

.

(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

Maritime Labour Convention, 2006

Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I

(Note: This Declaration must be attached to the ship's Maritime Labour Certificate)

Issued under the authority of: ..... (*insert name of competent authority as defined in Article II, paragraph 1(a), of the Convention)*

With respect to the provisions of the Maritime Labour Convention, 2006, the following referenced ship:

Name of ship	IMO number	Gross tonnage

is maintained in accordance with Standard A5.1.3 of the Convention.

The undersigned declares, on behalf of the abovementioned competent authority, that:

a) the provisions of the Maritime Labour Convention are fully embodied in the national requirements referred to below;

b) these national requirements are contained in the national provisions referenced below; explanations concerning the content of those provisions are provided where necessary;

c) the details of any substantial equivalencies under Article VI, paragraphs 3 and 4, are provided <under the corresponding national requirement listed below> <in the section provided for this purpose below> (*strike out the statement which is not applicable*);

d) any exemptions granted by the competent authority in accordance with Title 3 are clearly indicated in the section provided for this purpose below; and

e) any ship-type specific requirements under national legislation are also referenced under the requirements concerned.

1. Minimum age (Regulation 1.1) ……..

2. Medical certification (Regulation 1.2) .....

3. Qualifications of seafarers (Regulation 1.3) .....

4. Seafarers' employment agreements (Regulation 2.1) .....

5. Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service (Regulation 1.4) .....

6. Hours of work or rest (Regulation 2.3) .....

7. Manning levels for the ship (Regulation 2.7) .....

8. Accommodation (Regulation 3.1) .....

9. On-board recreational facilities (Regulation 3.1) .....

10. Food and catering (Regulation 3.2) .....

11. Health and safety and accident prevention (Regulation 4.3) .....

12. On-board medical care (Regulation 4.1) .....

13. On-board complaint procedures (Regulation 5.1.5) .....

14. Payment of wages (Regulation 2.2) .....

Name: .....

Title: .....

Signature: .....

Place: .....

Date: .....

.

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Substantial equivalencies

(*Note: Strike out the statement which is not applicable*)

The following substantial equivalencies, as provided under Article VI, paragraphs 3 and 4, of the Convention, except where stated above, are noted (*insert description if applicable*):

.....

.....

No equivalency has been granted.

Name: .....

Title: .....

Signature: .....

Place: .....

Date: .....

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Exemptions
(Note: Strike out the statement which is not applicable)

The following exemptions granted by the competent authority as provided in Title 3 of the Convention are noted:
.....

.....

No exemption has been granted.

Name: .....

Title: .....

Signature: .....

Place: .....

Date: .....

(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

Merityöehtojen noudattamisesta koskeva ilmoitus – II osa

Toimenpiteet, joilla varmistetaan yleissopimuksen jatkuva noudattaminen tarkastusten välisinä aikoina

Varmistaakseen yleissopimuksen jatkuvan noudattamisen tarkastusten välisinä aikoina, on laivanvarustaja, jonka nimi ilmoitetaan merityösertifikaatissa, jonka liitteenä on tämä merityöehtojen noudattamista koskeva ilmoitus, ryhtynyt seuraaviin toimenpiteisiin *(Jäljempänä mainitaan toimenpiteet, joilla varmistetaan kunkin I osassa mainitun kohteen noudattaminen.)*

1. Vähimmäisikä (sääntö 1.1) ❑
.....

2. Lääkärintodistus (sääntö 1.2) ❑
.....

3. Merenkulkijoiden pätevyys (sääntö 1.3) ❑
.....

4. Merenkulkijoiden työsopimukset (sääntö 2.1) ❑
.....

5. Luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö (sääntö 1.4) ❑
.....

6. Työ- ja lepoajat (sääntö 2.3) ❑
.....

7. Alusten miehitys (sääntö 2.7) ❑
.....

8. Asuintilat (sääntö 3.1) ❑
.....

9. Virkistysmahdollisuudet aluksella (sääntö 3.1) ❑
.....

10. Ruoka ja ruokahuolto (sääntö 3.2) ❑
.....

11. Terveyden ja turvallisuuden suojelu ja tapaturmien torjunta (sääntö 4.3) ❑
.....

12. Sairaanhoito aluksella (sääntö 4.1) ❑
.....

13. Valitusmenettelyt aluksella (sääntö 5.1.5) ❑
.....

14. Palkkojen maksaminen (sääntö 2.2) ❑

Täten todistan, että edellä mainitut toimenpiteet on laadittu sen varmistamiseksi, että I osassa lueteltuja vaatimuksia noudatetaan jatkuvasti tarkastusten välisinä aikoina.

Laivanvarustajan[1] nimi: .....

.....

Yhtiön osoite: .....

.....

Nimenkirjoitukseen oikeutettu: .....

.....

Asema: .....

Nimenkirjoitukseen oikeutetun allekirjoitus:

.....

Aika: .....
(Laivanvarustajan[1] leima tai sinetti)

..... (*lisätään toimivaltaisen viranomaisen tai asianmukaisesti tunnustetun organisaation nimi*) on tarkistanut edellä mainitut toimenpiteet ja on aluksen tarkastuksen jälkeen todennut niiden normin A5.1.3 10. kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla varmistetaan tämän ilmoituksen I osassa esitettyjä vaatimuksia alusta alkaen jatkuvasti noudatetaan.

Nimi: .....

.

Asema: .....

Osoite: .....

.....

Allekirjoitus: .....

Paikka: .....

Aika: .....
(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

---

[1] *Laivanvarustajalla* tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, agenttia tai huoltovarustamoa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän yleissopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin tehtävistä laivanvarustajan puolesta joku muu organisaatio tai henkilö. Katso yleissopimuksen II artiklan 1 kohdan j alakohta.

Declaration of Maritime Labour Compliance – Part II

Measures adopted to ensure ongoing compliance between inspections

The following measures have been drawn up by the shipowner, named in the Maritime Labour Certificate to which this Declaration is attached, to ensure ongoing compliance between inspections:

(*State below the measures drawn up to ensure compliance with each of the items in Part I*)

1. Minimum age (Regulation 1.1) ❑
.....

2. Medical certification (Regulation 1.2) ❑
.....

3. Qualifications of seafarers (Regulation 1.3) ❑
.....

4. Seafarers' employment agreements (Regulation 2.1) ❑
.....

5. Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service (Regulation 1.4) ❑
.....

6. Hours of work or rest (Regulation 2.3) ❑
.....

7. Manning levels for the ship (Regulation 2.7) ❑
.....

8. Accommodation (Regulation 3.1) ❑
.....

9. On-board recreational facilities (Regulation 3.1) ❑
.....

10. Food and catering (Regulation 3.2) ❑
.....

11. Health and safety and accident prevention (Regulation 4.3) ❑
.....

12. On-board medical care (Regulation 4.1) ❑
.....

13. On-board complaint procedures (Regulation 5.1.5) ❑
.....

14. Payment of wages (Regulation 2.2) ❑
.....

I hereby certify that the above measures have been drawn up to ensure ongoing compliance, between inspections, with the requirements listed in Part I.

Name of shipowner:[1] .....

.....

Company address: .....

.....

Name of the authorized signatory: .....

.....

Title: .....

Signature of the authorized signatory:

.....

Date: .....
(Stamp or seal of the shipowner[1])

The above measures have been reviewed by..... *(insert name of competent authority or duly recognized organization*) and, following inspection of the ship, have been determined as meeting the purposes set out under Standard A5.1.3, paragraph 10(b), regarding measures to ensure initial and ongoing compliance with the requirements set out in Part I of this Declaration.

Name: .....

.

Title: .....

Address: .....

.....

Signature: .....

Place: .....

Date: .....
(Seal or stamp of the authority, as appropriate)

---

[1] *Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipowners in accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

Väliaikainen merityösertifikaatti

Perustuu merityötä koskevan vuoden 2006 yleissopimuksen,
(jäljempänä "yleissopimus") V artiklan ja 5 osaston määräyksiin

.....
(sen valtion täydellinen nimi, jonka lippua alus on oikeutettu käyttämään)

Antanut .....

(toimivaltaisen viranomaisen tai yleissopimuksen määräysten mukaan asianmukaisesti valtuutetun tunnustetun organisaation täydellinen nimi ja osoite)

Alusta koskevat yksityiskohtaiset tiedot

Aluksen nimi.....

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet.....

Kotipaikka .....

Rekisteröintipäivä.....

Bruttovetoisuus [1] .....

IMO-numero .....

Alustyyppi .....

Laivanvarustajan[2] nimi ja osoite .....

.....

Täten todistetaan yleissopimuksen A5.1.3 normin 7 kohdan soveltamiseksi, että:

a) tämä alus on tarkastettu sikäli kuin kohtuullista ja käytännössä mahdollista yleissopimuksen liitteessä A5—I lueteltujen asioiden osalta ottaen huomioon jäljempänä b, c ja d kohdassa tarkoitettujen kohteiden varmistaminen;

b) laivanvarustaja on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle tai tunnustetulle organisaatiolle, että aluksella on riittävät menettelyt yleissopimuksen noudattamiseksi;

---

[1] Aluksilla, joita koskee Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymä aluksenmittauksen väliaikainen järjestelmä, bruttovetoisuus on merkitty kansainvälisen mittakirjan (1969) Huomautuksia-palstaan. Katso yleissopimuksen II artiklan 1 kohdan c alakohta.

[2] *Laivanvarustajalla* tarkoitetaan aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, toimitsijaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, jolle laivanvarustajan vastuu aluksen toiminnasta on siirtynyt ja joka vastuun siirron yhteydessä on sopinut vastaavansa laivanvarustajalle tämän yleissopimuksen mukaisesti kuuluvista tehtävistä ja velvollisuuksista, riippumatta siitä, vastaako jokin muu organisaatio tai henkilö jostakin osasta laivanvarustajalle kuuluvia tehtäviä ja velvollisuuksia. Katso yleissopimuksen II artiklan 1 kohdan j alakohta.

c) päällikkö tuntee yleissopimuksen vaatimukset ja sen täytäntöönpanon edellyttämät velvollisuudet; ja

d) toimivaltaiselle viranomaiselle tai tunnustetulle organisaatiolle on toimitettu asiaan kuuluvat tiedot merityöehtojen noudattamista koskevan ilmoituksen laatimiseksi.

Tämä todistus on voimassa ..... saakka, ellei A5.1.3 ja A5.1.4 normin mukaisista tarkastuksista muuta johdu.

Edellä a kohdassa tarkoitetun tarkastuksen päättymispäivä oli .....

Annettu .....päivänä .....kuuta .....

Väliaikaisen todistuksen antavan
asianmukaisesti valtuutetun virkamiehen allekirjoitus.....

(Tarvittaessa viranomaisen leima tai sinetti)

Interim Maritime Labour Certificate

Issued under the provisions of Article V and Title 5 of the
Maritime Labour Convention, 2006
(referred to below as "the Convention")
under the authority of the Government of:

.....
(full designation of the State whose flag the ship is entitled to fly)

by .....
(full designation and address of the competent authority or recognized organization duly authorized under the provisions of the Convention)

Particulars of the ship

Name of ship .....

Distinctive number or letters .....

Port of registry .....

Date of registry .....

Gross tonnage [1] .....

IMO number .....

Type of ship .....

Name and address of the shipowner [2] .....

.....

This is to certify, for the purposes of Standard A5.1.3, paragraph 7, of the Convention, that:

a) this ship has been inspected, as far as reasonable and practicable, for the matters listed in Appendix A5—I to the Convention, taking into account verification of items under b), c) and d) below;

[1] For ships covered by the tonnage measurement interim scheme adopted by the IMO, the gross tonnage is that which is included in the REMARKS column of the International Tonnage Certificate (1969). See Article II(1)(c) of the Convention.

[2] *Shipowner* means the owner of the ship or another organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for the operation of the ship from the owner and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties and responsibilities imposed on shipownersin accordance with this Convention, regardless of whether any other organizations or persons fulfil certain of the duties or responsibilities on behalf of the shipowner. See Article II(1)(j) of the Convention.

b) the shipowner has demonstrated to the competent authority or recognized organization that the ship has adequate procedures to comply with the Convention;

c) the master is familiar with the requirements of the Convention and the responsibilities for implementation; and

d) relevant information has been submitted to the competent authority or recognized organization to produce a Declaration of Maritime Labour Compliance.

This Certificate is valid until ..... subject to inspections in accordance with Standards A5.1.3 and A5.1.4.

Completion date of the inspection referred to under (a) above was .....

Issued at ..... on .....

Signature of the duly authorized official
issuing the interim certificate .....

(Seal or stamp of issuing authority, as appropriate)

LIITE A5—III

Yleiset alat, jotka satamavaltion virkamies tarkastaa yksityiskohtaisesti suorittaessaan satamavaltion tarkastuksen A5.2.1 normin nojalla:

Vähimmäisikä

Lääkärintodistus

Merenkulkijoiden pätevyys

Merenkulkijoiden työsopimukset

Luvan tai kelpoisuuden saaneen tai säännellyn yksityisen työnvälityspalvelun käyttö

Työ- tai lepoajat

Alusten miehitys

Asuintilat

Vapaa-ajan tilat aluksella

Ruoka ja ruokahuolto

Työterveys ja -suojelu sekä tapaturmien torjunta

Sairaanhoito aluksella

Valitusmenettelyt aluksella

Palkkojen maksaminen

APPENDIX A5—III

General areas that are subject to a detailed inspection by an authorized officer in a port of a Member carrying out a port State inspection pursuant to Standard A5.2.1:

Minimum age

Medical certification

Qualifications of seafarers

Seafarers' employment agreements

Use of any licensed or certified or regulated private recruitment and placement service

Hours of work or rest

Manning levels for the ship

Accommodation

On-board recreational facilities

Food and catering

Health and safety and accident prevention

On-board medical care

On-board complaint procedures

Payment of wages

LIITE B5-I – ESIMERKKI KANSALLISESTA ILMOITUKSESTA

Katso B5.1.3 ohjeen 5 kappale

Merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus,
Ilmoitus merityöehtojen noudattamisesta – I osa

(Huomioitavaa: tämä ilmoitus on liitettävä aluksen merityösertifikaattiin)

Annettu …….**meriliikenneministeriön** valtuutuksella

Seuraavat viitetiedot omaava alus:

Aluksen nimi	IMO-numero	Bruttovetoisuus
M.S. EXAMPLE	12345	1,000

on merenkulkualan työstä 2006 tehdyn yleissopimuksen määräysten osalta yleissopimuksen A5.1.3 normin mukainen.

Allekirjoittanut ilmoittaa edellä mainitun toimivaltaisen viranomaisen nimissä, että:

a) merenkulkualan työstä 2006 tehdyn yleissopimuksen määräykset on sisällytetty täysin jäljempänä mainittuihin kansallisiin vaatimuksiin;

b) kyseiset kansalliset vaatimukset sisältyvät jäljempänä mainittuihin kansallisiin säännöksiin; kyseisten säännösten sisällöstä on tarvittaessa annettu selitykset;

c) yksityiskohtaiset tiedot VI artiklan 3 ja 4 kohtien mukaisista sisällöllisistä vastaavuuksista on annettu <jäljempänä lueteltujen vastaavien kansallisten vaatimusten kohdalla> <tätä varten varatussa osiossa jäljempänä> (*tarpeeton yliviivataan*);

d) toimivaltaisen viranomaisen 3 osaston mukaisesti myöntämät vapautukset on selkeästi ilmoitettu tätä varten varatussa osiossa jäljempänä; ja

e) myös kansallisen lainsäädännön mukaisiin mahdollisiin aluslajikohtaisiin vaatimuksiin on viitattu asianomaisten vaatimusten kohdalla.

1. Vähimmäisikä (1.1 sääntö)

Varustamolaki, nro. 123, 1905, sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä "laki"), X luku; Varustamoasetus (jäljempänä "asetus"), 2006, säännöt 1111–1222.

Vähimmäisiät ovat samat kuin yleissopimuksessa.

"Yöllä" tarkoitetaan aikaa klo 21–06, ellei meriliikenneministeriö (jäljempänä "ministeriö") hyväksy muuta ajanjaksoa.

Esimerkkejä vaarallisesta työstä, joka on rajoitettu yli 18-vuotiaiden tehtäväksi, on lueteltu oheisessa luettelossa A. Lastialuksilla alle 18-vuotiaat eivät saa

työskennellä aluksen pohjapiirroksessa (liitettävä ilmoitukseen) "vaarallisiksi alueiksi" merkityillä alueilla.

2. Lääkärintodistus (1.2 sääntö)

Laki XI luku; Asetus, Säännöt 1223-1233.

Lääkärintodistusten on soveltuvin osin vastattava STCW-yleissopimuksen vaatimuksia; muissa tapauksissa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia sovelletaan tarvittavin mukautuksin.

Näkökykyä koskevia todistuksia saavat antaa ministeriön hyväksymässä luettelossa olevat pätevät optikot.

Lääkärintarkastuksissa noudatetaan B1.2.1 ohjeessa tarkoitettuja ILOn/ WHO:n ohjeita.

.....

.....

APPENDIX B5-I – EXAMPLE OF A NATIONAL DECLARATION

See Guideline B5.1.3, paragraph 5

Maritime Labour Convention, 2006
Declaration of Maritime Labour Compliance – Part I

(*Note: This Declaration must be attached to the ship's Maritime Labour Certificate*)

Issued under the authority of: **The Ministry of Maritime Transport of ……...**

With respect to the provisions of the Maritime Labour Convention, 2006, the following referenced ship:

Name of ship	IMO number	Gross tonnage
M.S. EXAMPLE	12345	1,000

is maintained in accordance with Standard A5.1.3 of the Convention.

The undersigned declares, on behalf of the abovementioned competent authority, that:

a) the provisions of the Maritime Labour Convention are fully embodied in the national requirements referred to below;

b) these national requirements are contained in the national provisions referenced below; explanations concerning the content of those provisions are provided where necessary;

c) the details of any substantial equivalencies under Article VI, paragraphs 3 and 4, are provided <under the corresponding national requirement listed below> <in the section provided for this purpose below> (*strike out the statement which is not applicable*);

d) any exemptions granted by the competent authority in accordance with Title 3 are clearly indicated in the section provided for this purpose below; and

e) any ship-type specific requirements under national legislation are also referenced under the requirements concerned.

1. Minimum age (Regulation 1.1)

Shipping Law, No. 123 of 1905, as amended ("Law"), Chapter X; Shipping Regulations ("Regulations"), 2006, Rules 1111-1222.

Minimum ages are those referred to in the Convention.

"Night" means 9 p.m. to 6 a.m. unless the Ministry of Maritime Transport ("Ministry") approves a different period.

Examples of hazardous work restricted to 18-year-olds or over are listed in Schedule A hereto. In the case of cargo ships, no one under 18 may work in the

areas marked on the ship's plan (to be attached to this Declaration) as "hazardous area".

2. Medical certification (Regulation 1.2)

Law, Chapter XI; Regulations, Rules 1223-1233.

Medical certificates shall conform to the STCW requirements, where applicable; in other cases, the STCW requirements are applied with any necessary adjustments.

Qualified opticians on list approved by Ministry may issue certificates concerning eyesight.

Medical examinations follow the ILO/WHO Guidelines referred to in Guideline B1.2.1

.....

.....

Ilmoitus merityöehtojen noudattamisesta – II osa

Toimenpiteet, joilla varmistetaan yleissopimuksen jatkuva noudattaminen tarkastusten välillä

Merityösertifikaatissa, johon tämä ilmoitus on liitetty, nimetty laivanvarustaja on laatinut seuraavat toimenpiteet varmistaakseen yleissopimuksen jatkuvan noudattamisen tarkastusten välillä:

(*Mainitaan jäljempänä toimenpiteet, joilla varmistetaan kunkin I osassa mainitun kohteen noudattaminen.)*

1. Vähimmäisikä (sääntö 1.1) ❑

Jokaisen merenkulkijan syntymäaika merkitään miehistöluettelossa hänen nimensä viereen. Aluksen päällikkö tai hänen puolestaan toimiva päällystöön kuuluva henkilö (jäljempänä "päällystön toimivaltainen jäsen") tarkistaa luettelon jokaisen matkan alussa ja merkitsee muistiin tarkistuspäivän.

Jokainen alle 18-vuotias merenkulkija saa työsuhteen alussa ilmoituksen, jossa häntä kielletään tekemästä yötyötä ja erityisesti vaaralliseksi merkittyä työtä (katso I osan 1 osio edellä) tai muuta vaarallista työtä ja jossa häntä pyydetään epävarmoissa tapauksissa kääntymään päällystön toimivaltaisen jäsenen puoleen. Päällystön toimivaltaisella jäsenellä on ilmoituksesta jäljennös, jossa on merenkulkijan allekirjoitus ja merkintä "saatu ja luettu".

2. Lääkärintodistus (sääntö 1.2) ❑

Päällystön toimivaltainen jäsen säilyttää lääkärintodistukset erittäin luottamuksellisesti yhdessä päällystön toimivaltaisen jäsenen vastuulla laaditun luettelon kanssa, jossa todetaan kunkin aluksella olevan merenkulkijan osalta: merenkulkijan tehtävät, nykyisen lääkärintodistuksen (nykyisten lääkärintodistusten) päivämäärä ja kyseisessä todistuksessa esitetty terveydentila.

Jos on epäilyksiä siitä, soveltuuko merenkulkija terveydellisistä syistä tiettyyn tehtävään tai tiettyihin tehtäviin, päällystön toimivaltainen jäsen ottaa yhteyttä merenkulkijan lääkäriin tai muuhun pätevään lääkäriin ja merkitsee muistiin tiivistelmän lääkärin päätelmistä, samoin kuin lääkärin nimen ja puhelinnumeron sekä yhteydenottopäivän.

.....

.....

Declaration of Maritime Labour Compliance – Part II

Measures adopted to ensure ongoing compliance between inspections

The following measures have been drawn up by the shipowner, named in the Maritime Labour Certificate to which this Declaration is attached, to ensure ongoing compliance between inspections:

(State below the measures drawn up to ensure compliance with each of the items in Part I)

1. Minimum age (Regulation 1.1) ❑

Date of birth of each seafarer is noted against his/her name on the crew list. The list is checked at the beginning of each voyage by the master or officer acting on his or her behalf ("competent officer"), who records the date of such verification.

Each seafarer under 18 receives, at the time of engagement, a note prohibiting him/her from performing night work or the work specifically listed as hazardous (see Part I, section 1, above) and any other hazardous work, and requiring him/her to consult the competent officer in case of doubt. A copy of the note, with the seafarer's signature under "received and read", and the date of signature, is kept by the competent officer.

2. Medical certification (Regulation 1.2) ❑

The medical certificates are kept in strict confidence by the competent officer, together with a list, prepared under the competent officer's responsibility and stating for each seafarer on board: the functions of the seafarer, the date of the current medical certificate(s) and the health status noted on the certificate concerned.

In any case of possible doubt as to whether the seafarer is medically fit for a particular function or functions, the competent officer consults the seafarer's doctor or another qualified practitioner and records a summary of the practitioner's conclusions, as well as the practitioner's name and telephone number and the date of the consultation.

.....

.....